Psalms.

PRVDENTIA·PRÆSTAT
EX·LIBRIS
HEW·MORRISON

SAILM

DHAIBHIDH,

MAILLE RI

LAOIDHEAN

O'N

SCRIOPTUR NAOMHA,

CHUM BHI AIR AN SEINN ANN AN AORADH DHIA,

AIR AN LEASACHADH, AGUS AIR AN CUIR A MACH
RÈIR SEOLAIDH, IARRTUIS, AGUS UGHDARAIS
SEANAIDH EARRA-GHAEIL.

LE I. SMITH, D.D.

GLASGOW:
WILLIAM COLLINS, SONS, & COMPANY.

MDCCCLXVII.

At INVERARY, the 8th day of August, one thousand seven hundred and eighty-three years, Sessio 5ta, hora 8va, ante meridiem.

After Prayer, Roll called, and marked;

THE Synod of Argyle being met, and duly constituted; and having resumed the consideration of the Psalmody approved by the General Assembly, 1781, and translated into Gaelic, at the desire of the Synod, by Mr. JOHN SMITH, one of their number, they agreed that the same should now be revised and examined in a Committee of the whole Synod; which being done, the Synod unanimously declared themselves well satisfied with the translation, and appointed the Moderator, in their name, to thank Mr. SMITH for the great pains he has taken in executing it in so faithful and beautiful a manner; and being convinced that the publication thereof will be of general use throughout the Highlands of Scotland, they recommended to the Translator to prepare a copy for the press. And being further sensible that the editions of the Gaelic version of the Psalms of David now used, stand in need of some corrections, they further recommended to Mr. SMITH to take the charge of publishing a new edition of the same, with the emendations which he submitted to the consideration of the Synod, and which they approved, in order that the same may be offered to the public; together with the translation of the new Psalmody. And the Synod being desirous that this edition, so corrected, as well as the version of the Paraphrases, may meet with the approbation of their brethren within the bounds of their Synods in the Highlands, they recommended to circulate, without loss of time, a few copies among them for their inspection and remarks. And, as the Synod hopes, that what they have thus, upon mature deliberation, approved, will give general satisfaction, and be of common utility, they did, and do hereby earnestly recommend the same to the countenance and encouragement of the several Synods within whose bounds the Gaelic language is spoken; and also to the countenance and encouragement of the Honourable the Society in Scotland for Propagating Christian Knowledge.

Extracted by DUNCAN CAMPBELL,
Synod Clerk.

SAILM
DHAIBHIDH.

SALM I.

1 'S BEANNAICHT' an duine sin nach gluais
'an comhairle nan daoi,
An slighe fhiair nan peacach baoth',
'n a sheasamh fòs nach bi;
'An caithir fanoid luchd an spòrs
nach togair suidh' gu bràth:
2 Ach 'g am bheil toil do naomh-reachd Dhé,
'g a smuaineach' oidhch' is là.

3 Mar chraoibh is amhluidh bithidh e
'n cois aimhne fàs a ta,
A bheir 'n a h-aimsir toradh trom,
gun duilleach chall no blàth.
Soirbhichidh leis gach ni d'an dean:
4 ni h-amhluidh sin do bhi
Na daoine peacach; ach mar mholl
air fhuadachadh le gaoith.

5 Is uime sin cha seas a suas
na h-aingidh anns a' bhreth,
No peacaich ann an comunn naomh
nam fìreanach air leth.
6 Oir 's fiosrach Dia air slighe ghloin
nam fìreanach air fad;
Ach slighe fhiar nam peacach baoth',
Di-mhilltear i gu grad.

SALM II.

1 C' ARSON a ghabh na Cinnich boil',
'S na slòigh le chéile cruinn,
A'smuaineachadh beairt dhìomhanaich,
nach feudar chur an suim?

2 Rìghre na talmhainn dh'éirich suas,
'S na h-uachdarain gu léir;
'N aghaidh Iehobhah chruinnich iad;
'S 'n aghaidh aoin ungta Dé.

3 Nis briseamaid an cuibhreach dhinn,
(sud thubhairt iad air fad.)
Na boinn a b'àill leo iadhadh oirnn,
dhinn tilgeamaid gu grad.

4 An Ti air nèamh 'n a shuidhe ta,
ni esan gàire riu;
Is mar chùis-mhagaidh bithidh iad
do Thighearn àrd nan dùl.

5 'N sin labhraidh e am briathraibh borb
'n a chorruich riu gu garg;
Is cuiridh e gu cabhaig iad,
le lasan is le feirg.

6 Gidheadh do dh' ungadh leam mo Rìgh
gu fìor air Sion caomh;
Is chuir mi e 'n a uachdaran
suas air mo thulaich naoimh.

7 Cuiridh mi 'n cèill an t-ordugh ud;
thubhairt Iehobhah rium,
Is tu mo mhacsa; 's ann an diugh
a ghineadh thusa leam.

8 Iarr orm, 's mar oighreachd bheir mi dhuit
na fineacha gu léir:
'S mar sheilbh ro-dhìleas bheir mi dhuit,
fad iomail crìch' gach tìr'.

9 Nithear le slait de'n iarunn chruaidh,
gu luath am briseadh leat;
'N am bloighdibh beaga pronnar iad,
mar phota crè le d' neart.
10 O rìghrean, uime sin, a nis,
gabhaibh-sa ciall gu léir;
A bhreitheamhna na talmhainn fòs,
grad-fhoghlumaibh deadh bheus.

11 Do'n Tighearna Iehobhah mòr
aoraibh-sa sìos gu ceart,
Le h-eagal deanaibh seirbhis mhaith
do Thighearna nam feart,
'S le ball-chrith deanaibh gairdeachas.
12 Do'n mhac grad-thugaibh pòg,
Air eagal gu las 'fheargsan ruibh,
g'ur milleadh anns an ròd.

An uair a bhitheas corruich air
a' lasadh ach gu beag.
Is beannaicht' iad, gach uile neach,
an dòchas air a leag.

SALM III.

1 NACH lionmhor iad mo naimhde, Dhia
sìor-dhol am meud gach là?
Is luchd mo thrioblaid iomadh iad,
ag éiridh rium a ghnàth.
2 Ri m'anam iomadh their nach 'eil
aon fhurtachd aig an Dia:
3 Ach 's tu fear-togalach mo chinn,
mo ghlòir, is tu mo sgiath.

4 Air Dia do ghairm mi féin le m' ghuth,
dh' éisd as a thulaich naoimh:

5 Luidh, choidil, agus mhosgail mi,
chum Dia mi suas gu caomh.
6 Cha-n eagal leam deich mìle sluagh,
ged chuairticheadh iad mi.
7 Mo Thighearn éirich suas gu luath,
is cuidich leam, a Dhé :

Mo naimhde bhuail thu air an gial ;
bhris fiacla fòs nan daoi.
8 'S le Dia an fhurtachd : air do shluagh
do bheannachd tha gun dìth.

SALM IV.

1 O THUSA Dhia ud m'ionracais,
éisd rium tràth éigheam riut ;
'S tu dh'fhuasgail orm 's mi ann an teinn;
fòir orm, is éisd mo scread.
2 Mo ghlòir cia fhad, a chlann nan daoin',
gu nàire chaochl'eas sibh ?
A' tabhairt gràidh do dhìomhanas,
is leanas breugan ruibh ?

3 Biodh agaibh fios gu'n d' ròghnuich Dia
dha féin an duine naomh ;
'N uair dh'éigheas mi, bheir e gu beachd
sar-éisdeachd do mo ghlaodh.
4 Biodh eagal oirbh 's na deanaibh lochd:
labhraibh ri 'ur cridh' féin,
Gu h-uaigneach air 'ur leabaichibh
bibh tosdach mar an ceudn'.

5 Deadh ìobairt thaitneach thugaibh uaibh,
do'n ionracas a ghnàth ;
'S 'ur dòchas cuiribh ann an Dia,
ag earbsadh as gach là.

6 Ni maith co nochdas duinn a nis?
tha mòran ac' ag ràdh:
Ach dealradh glan do ghnùise, Dhé,
tog oirnne suas a ghnàth.

7 'S mò chuir thu dh'aoibhneas ann am chridh',
no'n uair a's lionmhoir' coirc,
No, aca sud, a's saoibhre fion
a' cinneachduinn gun airc.
8 An sìth-shàimh luidhidh mi faraon,
is coidlidh mi le suain:
Oir's tusa mhàin bheir dhomh, a Dhé,
fo dhìdean, còmhnuidh bhuan.

SALM V.

1 DO m' bhriathraibh tabhair aire, Dhé,
is beachdaich air mo smuain.
2 Eisd guth mo ghlaoidh, mo Rìgh 's mo Dhia,
oir guidheam ort gu dian.
3 Mo ghuth do chluinnear leat, a Dhé,
air maduinn gach aoin là:
Gu moch do dheanam urnuigh riut,
is dearcam ort a ghnàth.

4 Cha tus' an Dia le 'm miann an t-olc;
is lochd cha chaidir thu:
5 Cha seas an t-amadan a'd' làth'r;
's fuath leat luchd-uilc nach fiu.
6 Do sgriosar leat luchd-labhairt bhreug:
is gràin le Dia faraon
An duine fuileachdach, 's an ti
chum cealgaireachd a chlaon,

7 Ach mise, thig mi chum do theach,
thaobh meud do ghràsa caomh':

Is ann ad eagal aoraidh mi,
m'aghaidh ri d'theampull naomh.
8 Fa chùis mo naimhde, treòraich mi,
a'd' cheartas naomh, a Dhé,
Is deansa romham, air gach ball,
do shlighe dìreach réidh.

9 Oir cha-n 'eil cinnt no ceart 'n am beul,
fior-aing'eachd annta ta;
An sgòrnan fosgailt' tha mar uaigh,
le miodal teangaidh tlàth.
10 Le'n comhairlibh leig tuiteam dhoibh;
sgrios iad, a Dhé, 'n an lochd:
'N am peacaibh lionmhor fuadaich iad,
oir rinn iad ceannairc ort.

11 Ach aoibhneas air gach neach gu robh
ni barrant dhiot 'n an airc:
Is deanadh iad buan ghairdeachas,
oir ni thu dhoibh cùl-taic':
Biodh annad ait, le'n ionmhuinn d'ainm,
12 oir beannaichidh tu, Dhé,
Am fìrean: ni thu le do ghràs
a chuairteach', mar le sgéith.

SALM VI.

1 A THIGHEARN, ann ad chorruich mhòir
na cronuich mi gu garg;
Na dean mo smachdachadh gu geur,
an uair a lasas d'fhearg.
2 Dean tròcair orm, a Dhia nan gràs,
oir lag tha mi gun cheisd:
Dhia, slànuich mi a nis a'm' fheum,
oir tha mo chnàmhan brist'.

3 Tha m'anam air a chràdh gu geur:
ach thusa, Dhé, cia fhad ?
4 Pill, fuasgail m'anam ; agus fòir
le tròcair orm gu grad.
5 Oir ort, a Thighearna, 's a' bhàs,
cha chuimhnichear gun cheisd :
Cò bheir dhuit buidheachas 's an uaigh,
no bheir ort luaidh am feasd ?

6 Le m' osnaich tha mi sgìth ; 's an oidhch'
a' cur mo leab' air snàmh :
Le m'dheuraibh m'uirigh uisgicheam
's an àm bu chòir dhomh tàmh.
7 Mo shùil a ta air fàilneachadh
fa chùis mo bhròin gach tràth ;
Is tha i dol gu h-aois, air son
m' uil' eascairde a ghnàth.

8 A luchd na h-aingidheachd gu léir,
imichibh uam am fad :
Oir chuala Dia gu tròcaireach
àrd-ghuth mo chaoidh gun stad.
9 An athchuinge a chuir mi suas,
chuala Iehobhah i ;
Is gabhaidh e gu toileach uam
an urnuigh a ni mi.

10 Air m' eascairdibh gu robh air fad
nàir' agus cùradh geur :
Is pilleadh iad air ais gu luath
le masladh mòr gu léir.

SALM VII.

1 O DHIA, mo Thighearn, earbam riut:
orm furtaich agus fòir,

Is saor mi fòs o shàruchadh
mo nàmh tha orm an tòir.
2 Air eagal, mar ni leòmhan treun,
gu'n reubar m'anam leis :
A' deanamh liodairt air gu mìn,
gun neach ga m' fhuasgladh as.

3 Iehobhah Dhè, ma rinn mi so;
ma tha lochd air mo làimh :
4 Ma dh'ìoc mi olc do'n fhear a bha
an sìochant dhomh, 's an dàimh ;
(Ni h-amhluidh sin, ach rinn mi'n ti
a theasairginn gu blàth,
A bha gun aobhar is gun chùis
'n a nàmhaid dhomh gach là.)

5 Leanadh an nàmhaid m'anam fèin,
glacadh se e, 's gu làr
Saltradh mo bheatha, leagadh fòs
m'urram 's an dus le tàir,
6 Eirich, a' d'fheirg, tog suas thu féin
fa chorruich m' eascair thréin
Is chum na breth a dh'orduich thu
mosgail fa'm chùis, a Dhé.

7 Mar sin ni coimhthional an t-sluaigh
do chuairteachadh gun tàmh ;
Is uime sin fa'n cùis, a Dhé,
pill féin gu ionad àrd.
8 Breth air an t-sluagh gu léir bheir Dia
réir m'ionracais dean breth,
A réir mo neòchiont féin, a Dhé,
gu teann cuir as mo leth.

9 O thigeadh crìoch air olc nan daoi,
ach daingnich daoine còir' :

'S fear-sgrudaidh cridh', is rannsaich airn'
Dia cothromach na glòir'.
10 'S e Dia mo sgiath, 's e dh'fhurtaicheas
air luchd a' chridhe cheirt.
11 Breitheamh luchd-còrach Dia, gach là
am feirg ri luchd droch-bheirt.

12 Ma 's e 's nach pill an daoi air ais,
a chlaidheamh lìomhaidh Dia:
Air lagh a bhogha chuir gu teann,
gu caitheamh ullamh dian.
13 Fior-acfuin agus innil bàis
sin dheasaich e dha féin;
'S a shaighde guineach leig e mach
an aghaidh luchd dhroch bheus.

14 Mar mhnaoi ri saoth'r is amhluidh sin,
an daoi ri olc a ta;
Feuch aimhleas ghabh mar thorachas,
breug rugadh leis gun stà.
15 Chladhaich e slochd, is threachail e,
is thuit 's a' chlais a rinn:
16 Thig 'aimhleas air a chloigionn féin,
is 'fhòirneart air a cheann.

17 A réir a cheartais molaidh mi
an Tighearn, air gach àm:
Do ainm Iehobhah seinnidh mi,
oir 's e a's àirde th'ann.

SALM VIII.

1 IEHOBHAH Dhia, cia mòr tha d'ainm
air feadh gach uile thìr!
Do ghlòir do shocraich thu os ceann
nam flaitheas is nan speur.

2 A beul nan naoidh 's nan ciochran maoth'
bhrìgh d'eascair dh'orduich neart,
An nàmhaid chum gu coisgeadh tu,
's an dioghaltach mi-cheart.

3 Do speuran tràth thug mi fainear,
obair do mheura féin ;
A' ghealach is na reulta glan',
a dh'orduich thu le chéil' :
4 Duine ciod e, gu'n cuimhnichteadh ?
no 'mhac gu'm fiosraicht' leat ?
5 De'n inbhe, 's beag a chum thu uaith',
air 'n d'fhuair na h-aingil ceart ;

Oir chuir thu coron àluinn air,
le maise 's glòir thar chàch.
6 Air oibribh fòs do làmh thug thu
dha uachdranachd air fad.
Gach dùile chuir fo 'chosaibh dha,
a chruthaich thusa riamh :
7 Caoraich, is buar, 's gach ainmhidh fòs,
tha 'g imeachd air an t-sliabh.

8 An eunlaith tha 's an athar shuas,
an t-iasg a ta 's a' chuan,
'S na shiubhlas fòs air slighe tuinn,
sin thug thu dha gu buan.
9 A Dhia, ar Tighearn is ar Dia,
d'ainm-sa cia h-uasal e !
Air feadh gach talmhainn agus tìr
is mòr e sud, a Dhé.

SALM IX.

1 LE m'uile chridhe bheir mi dhuit,
àrd-mholadh binn, a Dhé ;

Is d'oibre mìorbhuileach air fad
sior chuiridh mi an céill.

2 Fòs ni mi annad aoibhneas ait,
is gairdeachas gu mòr :
Do d'ainm-sa seinnidh mise cliu,
O Thi a's àirde glòir.

3 A rìs tràth phillear air an ais,
mo naimhde, théid gu làr ;
Oir tuitidh iad is théid doibh as,
a'd'fhianuis féin gun dàil.

4 Mo chòir rinn thusa sheasamh dhomh,
gu daingean is gu treun :
A'd' chaithir chothroim shuidh thu shuas,
mar bhreitheamh ceart am binn.

5 Is thug thu air na cinnich smachd,
sgrios thu na daoine daoi :
An ainm do chuir thu as gu glan,
o linn gu linn a chaoidh.

6 (Air sgrios an nàmh chaidh crioch am feasd:)
leag thu am bailte treun';
An iomradhsan 's an cuimhne fòs
do theirig sin leo féin.

7 Ach mairidh Dia gu bunaiteach:
chuir caithir suas chum breth.

8 Bheir air an domhan cothrom ceart,
le còir do'n t-sluagh fa leth.

9 Mar dhaingneach bithidh Dia nam feart
do'n ti a ta fo leòn :
An trioblaid, tearmunn dìleas e,
ri faicinn neach fo bhròn.

10 Gach neach 'g am bheil air d'ainm-sa fios
ni dòchas dhiot, is bun :

Oir mheud 's a ta ga d' iarraidh, Dhé,
cha tréig thu iad gu tur.

11 Do'n Triath d'an còmhnuidh Sion naomh,
seinnibh-sa cliu gu binn;
Aithrisibh fòs am measg an t-sluaigh
na gnìomharan a rinn.

12 Tràth ni e rannsachadh air fuil,
'n sin cuimhneach orra ta;
Cha leig air dearmad glaodh nam bochd,
a ghairmeas air a ghnàth.

13 Fòir orm, a Dhé, is amhairc air
mo thrioblaid o luchd m'fhuath';
A Dhé, a ta ga m' thogail suas
o dhorsaibh bàis gu luath.

14 An dorsaibh nighinn Shioin chaoimh
gu sgaoilinn d'uile chliu:
Is ni mi gairdeachas air sgàth
na slàinte dheònaich thu.

15 Thuit sios na cinnich anns an t-slochd
a chladhaich iad do chàch;
Is anns an lion a dh'fholuich iad,
tha'n cosa féin an sàs.

16 Aithnichear Dia 's a' bhreth a ni,
'n uair thuiteas daoi 's an drip;
Is ann an gniomh a làmha féin
teann-ghlacar e 's an rib.

17 Pillear luchd-uilc is aingidheachd
gu h-ifrinn sìos gu léir;
'S na fineachan nach cuimhnich Dia,
pillear iad sios le chéil'.

18 An t-ainnis truagh cha téid am feasd,
air dearmad no air dìth;

Air dòchas fòs an duine bhochd
gu bràth cha-n fhaicear claoidh.
19 A Thighearn, éirich, 's na leig buaidh
le neach d'an dual am bàs;
Breth thugar air na cinneachaibh
a'd'fhianuis anns gach càs.

20 Cuir eagal orrasan gu mòr,
Iehobhah Dhia nam feart;
Gu'n aithnicheadh na slòigh gu léir
iad féin nan daoine meat'.

SALM X.

1 CIOD uime 'n seas thu fad o làimh,
Iehobhah làidir thréin?
An aimsir teinn is trioblaid mhòir
an dean thu d'fholach féin?
2 An droch dhuin' tha na àrdan borb
gu dian air tòir a' bhochd:
Ach glacar iad 's na h-innleachdaibh
a dhealbh iad féin chum lochd.

3 Oir ni an droch dhuin' ràiteachas
á miann a chridhe féin;
'S na daoine sanntach molaidh e,
ge beag air Dia am mèin.
4 An droch dhuin' a'm' fior-àrdan gruaidh'
cha ghoir e air an Triath;
'Na chridhe cha-n 'eil uair air bith
gnè smuaineachaidh air Dia.

5 Tha 'uile shlighe doilghiosach,
o 'shealladh 's àrd do bhreth:
A' séideadh pluic gu fanoideach,
mu 'eascairdibh gach leth.

6 'N a chridhe féin do labhair e,
am feasd cha ghluaisear mi:
Oir cha tig àmhghar orm gu bràth,
no trioblaid fòs g'am chlaoidh.

7 Do'n iogan, mhallachadh, 's do ghò,
a bheulsan làn a ta:
Tha aimhleas mòr is dìomhanas
fo 'theangaidh-san a ghnàth.

8 An diomhaireachd nam bailte beag'
gnàth-suidhidh e gun fhios;
. Tha 'shùil air bochd 's air neòchiontach,
'gam mort an uaignidheas.

Tha 'shùile nimhneach mar an ceudu',
ro-ghuineach geur gu lochd,
A' dearcadh ann an dìomhaireachd
chum sgrios an fhìrein bhochd.

9 Mar leòmhan luidh' am foill a ta,
'n a thàmh an garaidh dion,
Ghabhail nam bochd: is ghlac e iad
'g an tarruing ann a lion.

10 Crùbaidh is cromaidh e gu làr,
chum dha nach mothaich neach:
Le 'laochraibh chum gu'n leagadh e
am bochd a' gabhail seach.

11 Is thubhairt e 'n a chridhe féin,
dhìchuimhnich Dia gun cheisd:
Seadh dh'fholuich e a ghnùis an céin,
cha léir dha sud am feasd.

12 Iehobhah, éirich suas an àird,
a Dhia ta neartmhor treun,
Tog suas do làmh: 's na dearmaid chaoidh
na deòraidh bochd 'n am feum.

13 Na daoine dona c'uim' an dean
iad tarcuis ort, a Dhé?
An neach ud thubhairt 'n a chridh' féin,
cha-n fhiosraichear leat e.

14 Chunnaic thu sin, oir dhuit is léir
gach dochair is gach spìd,
A chum le d'làimh gu toir thu dhoibh
comain an uilc a ni'd:
S' ann ortsa dh'fhàg an duine bochd
e féin a chur fo dhìon,
O's tu fear-cuidich agus neart
nan dìlleachdan gun mhaoin.

15 Gairdean an droch dhuin' is an daoi
leòn thus', is bhris, a Dhé;
Is rannsaich 'uile lochd gu geur,
gu ruig nach faighear e.

16 Gu suthain is gu siorruidh fòs,
Iehobhah ta 'n a Righ:
Sgriosadh na cinnich as gu tur,
is ghlanadh as a thìr.

17 Miann nan daoin' ùmhal chual tu' Dhé;
an cridhe ni thu gleust;
Is bheir thu air do chluais gu beachd
an gearansan gu'n éisd:

18 A chumail ceirt ri dìlleachdain,
's ri daoinibh brùite truagh',
A chum nach tugadh duin' o'n ùir
ni 's mò air fòirneart luaidh.

SALM XI.

1 MO dhòchas chuir mi ann an Dia;
ciod uime 'n abradh sibh

Ri m'anam, chum mo chur air gheilt,
teich as mar eun gu d' shliabh ?
2 Feuch chuir na h-aingidh bogh air lagh,
air sreing an saighead ghleus,
Thilgeadh 's an dòrch' an ti ta ceart
'n a chridhe fòs 's 'n a bheus.

3 Ma théid na bunaite air dhìth,
ciod ni an duine còir ?
4 Tha Dia 'n a theampull naomh, air nèamh,
tha 'chaithir làn do ghlòir :
Is léir d'a shùilibh-san gach dùil,
's an domhan mhòr a ta :
Le 'rosgaibh clann nan daoin' air fad
rannsaichidh e a ghnàth.

5 Rannsaichidh Dia na fìreanaich ;
ach luchd na h-aingidheachd
Is fuath le 'anam, is gach neach
thug spéis do ragaireachd.
6 Air daoinibh droch-mhuint' dòirtidh Dia
nuas ribeachan gun dìth ;
Is teine, pronnusc, 's doinionn gharbh,
cuibhrionn an cup' do ni.

7 Oir Dia tha cothromach is ceart,
is ionmhuinn leis a' chòir :
Ag amharc air na fìreanaibh
le deadh ghnùis làn do ghlòir.

SALM XII.

1 NIS fòir, is cuidich leam, a Dhé,
's gun deadh dhuin' idir ann :
Na treibhdhirich measg chloinn nan daoin'
ri 'm faghail tha ro ghann.

2 Labhraidh gach neach r'a choimhearsnach
a' bhreug le miodal béil;
Le cridhe dùbailt' làn do cheilg,
sior-labhraidh iad ri chéil'.

3 Gach beul tha làn do ghabhann tlàth,
d'an gnàth bhi leam is leat;
An teangadh bhruidhneach àrdanach
sgathar le Dia nam feart.

4 A thubhairt, Orra bheir sinn buaidh
le'r teangaidh féin a mach;
'S leinn féin ar beul: cò e an Triath
a chuireas sinn fo smachd?

5 Ri sàruchadh nan deoradh truagh',
ri osnaich dhaoine bochd,
Nis éiridh mi, (ars' Dia,) g'an dion,
o'n dream ta bagradh lochd.

6 Is fiorghlan focal Dhé gu dearbh;
amhluidh mar airgiod e,
A leaghadh is a ghlanadh fòs
seachd cuairt an suacan crè.

7 Coimhididh tus' iad uile, Dhé,
dionaidh tu iad a ghnàth.
O'n ghinealach so nis a th'ann,
's o sin a mach gu bràth.

8 Gluaisidh gach aon taobh luchd an uilc,
is togaidh iad an ceann;
An t-àm 's an cuirear suas gu h-àrd
na daoin' a's suaraich' t'ann.

SALM XIII.

1 CIA fhad a dhearmadar mi leat,
a Dhia, an ann gu bràth?

Cia fhad a cheileas tu do ghnùis
o m'anam truagh gach tràth ?
2 Cia fhad bhios imcheist ann am chom,
le cridhe trom gach là ?
Cia fhad a chuirear tharum suas
an ti bha dhomh 'n a nàmh ?

3 Tabhair fainear, is freagair mi,
a Thighearna mo Dhia;
Soillsich mo shùile, codal trom
chum bàis nach coidil mi.
4 Eagal gu'n abair rium mo nàmh,
chaidh agam air a nis ;
'S gu'n dean mo naimhde gairdeachas,
an uair a dh' aomar mis'.

5 Ach dh'earb mi á do ghràs ; is bidh
mo spiorad ait a'd' shlàint :
6 Is seinnidh mi gu binn do Dhia
air son a phailteis ghnà'icht'.

SALM XIV.

1 'NA chridhe deir an t-amadan,
cha-n 'eil ann Dia air bith :
Taid truaillidh, 's oillteil, fòs an gnìomh ;
cha-n 'eil ann neach ni maith.
2 An Tighearn dh'amhairc e o nèamh,
air cloinn nan daoine nuas ;
A dh'fheuchainn an robh tuigs' aig neach
na dh'iarradh Dia nan gràs.

3 Ach chlaon an t-iomlan diubh a thaobh
ro-shalach taid gu léir ;
Cha-n 'eil aon neach a' deanamh maith,
cha-n 'eil fiu aon fo'n speur.

4 Am bheil aig droch-dhaoin' tuigs' air bith
tha 'g itheadh suas gu dian
Mo phobuill-sa, mar aran blast',
's nach 'eil a' gairm air Dia.

5 An sin do ghabh iad eagal mòr,
air son gu bheil gu fior
Dia ann an ginealach is linn,
nam fìreanach do shior.
6 Comhairl' an truaghain nàraich sibh,
chionn Dia 'n a thearmunn da:
7 A Sion O gu tigeadh mach
slàint' Israeil gach là!

An uair bheir Dia air ais o bhruid
a phobull féin le chéil',
Air Iacob bithidh aoibhneas mòr,
's aiteas air Israel.

SALM XV.

1 CO dh'fhanas ann ad phàilliun shuas?
a Thighearna, cò e?
Air do chnoc naomh cò 'n ti sin leat
a chòmhnuicheas gach ré?
2 An ti a ghluais gu treibhdhireach,
is ionracas a chleachd,
Labhras an fhìrinn sin a mach
a ta 'n a chridhe steach.

3 An ti nach dean air neach air bith,
cùl-chàineadh 'm feasd le 'bheul,
Nach dean aon lochd d'a choimhearsnach,
's nach tog air fòs droch sgeul.
4 A ni trom-thailceas air an daoi:
ach urram dhoibh a bheir

D'an eagal Dia ; 's nach caochail mionn
ged thigeadh calldach air.

5 Airgiod air ocar nach do chuir ;
an aghaidh fòs nan saoi
Duais nach do ghabh : cha ghluaisear e
gu bràth mar sin a ni.

SALM XVI.

1 DHIA, coimhid mi, oir annad féin
a ta mo dhòigh gu fior ;
2 O m'anam, thubhairt thu ri Dia,
is tu mo Thriath gu sior.
3 Mo mhaitheas ort gu dearbh cha ruig ;
ach air na naoimh a ta
Air thalamh, 's air na flaithibh fior,
'g am bheil mo ghean 's mo ghràdh.

4 Mòr-mheudaichear an doilghios doibh,
a dheifricheas gu luath
Air lorg dhée eile choimheach bhréig',
a' cur ri cràbhadh truagh :
An ìobairt-dhibhe tha de fhuil
cha-n ofrail mi gun cheisd,
Is air an ainmibh ann am bheul
cha toir mi luaidh am feasd.

5 Cuibhrionn mo chup' is m'oighreachd Dia:
's tu sheasas dhomh mo chrann.
6 An àitibh aoibhneach thuit mo lion :
's leam oighreachd bhreagh nach gann.
7 Bheir mise buidheachas do Dhia,
thug comhairl' orm a'm' fheum :
Tha m'airne fòs an àm na h-oidhch'
ga m' theagasg mar an ceudn'.

8 Do chuir mi romham, anns gach cùis,
an Tighearn mòr a ghnàth;
Chionn air mo dheas làimh gu bheil e,
cha ghluaisear mi gu bràth.
9 Mo chridh' ni aoibhneas uime sin,
ni gairdeachas mo ghlòir;
Ni m'fheoil fòs còmhnuidh fhoistineach
le dion an dòchas mòr.

10 Oir anns an uaigh cha-n fhàgar leat
shios m'anam, air aon achd:
'S cha leig thu fòs do d'sheirceinn naomh
gu'm faic e truaillidheachd.
11 Dhomh sligh' na beatha nochdaidh tu:
a'd' làth'r làn aoibhneas ta,
Is aig do dheas làimh féin a Dhé,
mòr shubhachas gu bràth.

SALM XVII.

1 EISD thus', a Thighearn, ris a' choir,
mo ghlaodh thoir aire dha;
Is cluinn an urnuigh thig a mach
o m' bheul gun bhreug, gun ghò.
2 Mo bhreth o d' fhianuis thigeadh i:
le d' shùilibh léirsinneach,
Seall air na nithibh sin, a Dhé,
ta ceart is cothromach.

3 Dhearbh thu mo chridh', is dh'fhiosraich thu
's an oidhche; dh'fhionn gu geur;
Cha d'fhuair thu maoin: oir b'e mo rùn
nach peacaichinn le m' bheul.
4 Mu thimchioll oibre dhaoine fòs,
ghléidh mi mi féin gu beachd

Le guth do bhéil, o cheumannaibh
luchd-braid is ragaireachd.

5 Cum m' imeachd suas, a Dhia nam feart,
a'd' shlighibh ceart gu treun :
A' d' ròidibh dìreach cum mi suas,
nach sleamhnuich uam mo cheum.
6 Oir ghairm mi ort, a Dhé, a chionn
gu'n éisdear leatsa rium ;
Do chluas a m' ionnsuidh crom a nuas,
is fòs mo ghearan cluinn.

7 Taisbein do chaoimhneas iongantach,
tha gràdhach làn de chliu ;
O thus' a shaoras le d' dheas-làimh,
an droing d'an dòchas thu,
O'n dream 'n an aghaidh thogas ceann.
8 O coimhid mi gu treun,
Mar chloich do shùl : dean folach orm,
fo sgàil' do sgiathan fèin.

9 O'n droch dhuin' tha ri fòirneart orm,
o naimhdibh sgriosach treun,
A ta ga m' chuairteachdh gach taobh,
mo choimhead uatha dean.
10 'N an saill a ta iad druidte suas,
cainnt uaibhreach tha 'n am beul.
11 Chrom iad gu làr, is dhearc le'n sùil ;
is chuairtich iad ar ceum.

12 Mar leòmhan gionach togarach
chum cobhartaich a ghnàth.
Mar leòmhan òg an dìomhaireachd
a' luidh' am plaid a ta.
13 Eirich, a Dhé, is caisg mo nàmh,
leag sìos gu talamh e :

O'n droch dhuin, ta 'n a chlaidheamh dhuit,
saor m'anam uaith', a Dhé.

14 O'n dream tha dhuit-sa, Dhé, mar làimh,
o dhaoinibh saoghalt' dàn',
'G am bheil an cuibhrionn is an cuid
's a' bheatha so a mhàin.
D'am bheil thu tabhairt làn am bronn
á d'ionmhas diomhair fòs:
Tha'n gineil lionmhor, is am maoin
fàgaidh d'an leanbaibh òg'.

15 Ach air mo shonsa, dearcam air
do ghnùis am fireantachd:
Air mosgladh dhomh làn-dhiolar mi,
a Dhé, le d'chosamhlachd.

SALM XVIII.

1 MO chion ort féin, a Dhia, mo threis.
2 Mo charraig Dia gu ceart,
Mo dhaingneach, is mo Shlànuighear:
mo Thighearn, is mo neart:
An ti 's an cuir mi dòchas fòs,
mo thargaid is mo sgiath,
Adharc mo shlàinte e gu beachd,
mo bhaideal àrd 's e Dia.

3 Nis gaiream air an Tighearna,
d'an dlighear moladh sior:
Mar sin o m'eascairdibh gu léir
coimhidear mi gu fior.
4 Chuir tuilte dhroch dhaoin' eagal orm,
chaidh umam guin an éig.
5 Pian ifrinn agus liontan bàis,
romham 's gach àite feuch.

6 A'm' éigin ghoir mi air mo Thriath,
dh' éigh mi gu h-àrd le m' ghlaodh:
Is as a theampull naomha féin
dh'éisd e mo ghuth gu caomh.
'N a fhianuis is 'n a éisdeachd féin,
mo ghlaodh do ràinig suas;
7 An talamh air gach ceum an sin
do chriothnuich, chrathadh, ghluais:

Bunaitean nan cnoc 's nam beann,
do ghluaiseadh sin gu garg,
Do chriothnuicheadh is chrathdh iad,
a chionn gu robh air fearg.
8 Chaidh deatach as a shròin a mach,
is teine loisgeach mòr
Chaidh as a bheul, is lasadh leis
de eibhlibh ni bu leòr.

9 Is lùb e fòs na nèamha fuidh',
's a nuas do thuirling e:
Fior-dhorchadas is dubh-aigein
bha sin fo chosaibh Dhé.
10 Air cherub mharcaich e gu h-àrd,
air iteig fòs do chaidh;
Is bha e luath ag itealaich,
air bharraibh sgiath na gaoith'.

11 Dubh-dhorchadas mar dhìomhaireachd
do chuir e uime féin:
Bu phàilliun da na h-uisgean dorch',
is neulta tiugh' nan speur.
12 Do chaidh a neulta tiugh' le chéil',
is clacha-meallain fòs,
Is eibhlean tein' air thoiseach air,
o'n dealradh bha 'n a ghnùis.

13 Rinn Dia sna speuraibh tairneanach,
is leig an Ti a's àird,
A ghuth a mach, le cloich-shneachd chruaidh,
is eibhlibh teith 's gach àit.
14 A shaighde leig e uaith' a mach,
is sgaoil e iad air fad,
Tein-athair orra thilg gu mòr,
is chlaoidheadh iad gu grad.

15 Aigein an uisge chunn'cas ris,
bha steidh an domhain nochdt';
Le séideadh anail t'fheirge, Dhé,
le d' achmhasan 's do smachd.
16 As 'ionad àrd do chuir e nuas,
is bhuin e mise mach,
Is rinn mo tharruing mar an ceudn'
á h-uisgibh iomarcach.

17 O m'eascar thul-chuiseach is threun
thug e dhomh fuasgladh deas,
'S o luchd mo mhi-ruin agus m'fhuath,
bu treis' gu mòr na mis'.
18 An là mo thrioblaid is mo theinn,
thug ionnsuidh orm gun fhios:
Ach bha mo Dhia 'n a thaice dhomh,
cha sleamhnuich uam mo chos.

19 Gu ionad farsuinn agus réidh
thug esan mi a mach:
Mo theasairginn do rinneadh leis,
oir ghabh e annam tlachd.
20 Réir m'ionracais, is gloine làmh,
do chùitich Dia maith rium:
21 Air seachran uaith' cha deachaidh mi:
a shlighe choimhdeadh leam.

22 Oir 'uile bhreth a'm' fhianuis thà :
a statuin uam nior chuir.
23 Bu treibhdhireach 'n a làthair mi :
o m' aing'eachd féin do sguir.
24 Réir m'ionracais is gloine làmh,
an scalladh beachd a shùl,
Do rinneadh mise chuìteachadh
gu caomh le Dia nan dùl.

25 Do'n duine ghràsail, gràsmhor thu,
dìreach do'n treibhdhireach.
26 Glan thu do'n duine ghlan, is fiat'
do'n duine fhiat' fa seach.
27 Na daoine tha fo thrioblaid mhòir,
làn-shaoraidh tu 's gach àit ;
Ach bheir thu nuas a' mhuinntir sin
'g am bheil an sealladh àrd.

28 Oir lasaidh tu mo choinneal domh,
is ni mo Dhia 's mo Righ
Mo dhorchadas a shoillseachadh,
chum soilleir glan gu 'm bi.
29 Mor bhuidheann sluaigh, le d' threis', a Dhé,
do bhriseadh leam air fad :
Le neart mo Dhia thar balla leum,
is chaidh mi féin gun stad.

30 Ach Dia, a ta shlighe ceart :
is dhearbhadh focal Dé ;
Do'n uile dhream a dh'earbas as,
g'an dion' is targaid e.
31 Oir cò is Dia, ach thusa Dhé ?
cò's carraig ach ar Triath ?
32 An neach an ni mo shlighe ceart,
's a bheir dhomh neart, 'se Dia.

33 Mar chosaibh féidh ta luath chum ruith,
mo chosa do rinn e,
Air m'àitibh àrd' ga m'shocrachadh,
a chum nach gluaisteadh mi.
34 Gu comhrag theagaisg e mo làmh,
ionnus gu d'thug mi buaidh,
A' briseadh le mo ghairdeinibh
bogha do'n stàilinn chruaidh.

35 Thug thusa sgiath do shlàinte dhomh,
do dheas làmh chum mi suas;
Thug orm do chaoimhneas is do ghràdh
gu h-inbhe mhòir gu'n d'fhàs.
36 Mo cheuma rinn thu farsuinn fo'm
sin domh mar fhuaradh thus';
Ionnus gur socrach sheasas mi,
cha sleamhnuich uam mo chos.

37 Lean mi mo naimhde anns an ruaig,
is orra rug gu cas:
Is gus 'n do chlaoidheadh iad gu léir,
nior phill mi féin air m'ais.
38 Gun chomas éirigh lot mi iad,
is thuit iad sìos fo m' chois.
39 Le neart chum cath' 's tu chrioslaich mi;
na dh'éirich rium leag thus'.

40 Air mhuineal thug thu dhomh mo nàmh;
luchd m'fhuath' gu'n claoidh gu léir.
41 Ghlaodh iad, 's d'am furtachd cha robh
air Dia, 's cha d'fhreagair e.
42 Amhluidh mar dhus a' dol le gaoith,
gu mìn do phronn mi iad;
Is thilg mi iad a mach a rìs
mar chlàbar air an t-sràid.

43 O strì nan daoine shaor thu mi;
rinn ceann nan cinneach dhiom;
Na daoine riamh nach b'aithne dhomh,
ri seirbhis dhomh do chi m'.
44 Air cluinntinn dhoibh-san iomradh orm,
géillidh iad dhomh gun stad;
Is ni dhomh coigrich mar an ceudn'
an ìsleachadh air fad.

45 Làn-sheargaidh is dubh-chrionaidh as,
na coigrich ud gu léir;
A' teachd le h-eagal 's uamhunn mhòr
a mach o'n garaidh féin.
46 Dia beò a ta, beannaicht' gu robh
mo charraig féin gu brath:
Is Dia mo shlàinte bitheadh
air 'àrdachadh a ghnàth.

47 Mo dhioghaltas, 's mo leasachadh,
's e Dia a bheir a mach;
'S e fòs a chuireas dhomh fo smachd
na slòigh gu h-iomadach.
48 'S e dh'fhuasglas mi o m' eascairdibh:
's tu thog mi thar gach neach
A dh'éirich rium; is thug mi saor
o fhear na h-eucorach.

49 Am measg nan cinneach, uime sin,
bheir mise dhuit, a Dhé,
Mòr bhuidheachas; do d'ainm-sa fòs
àrd-mholadh seinnidh mi.
50 Bheir esan fuasgladh mòr d'a righ:
le pailteas ni e gràs
Air Daibhidh, neach a dh' ungadh leis,
is air a shliochd gu bràth.

1 GLOIR Dhé làn-fhoillsichidh na nèamh,
's na speura gnìomh a làmh.
2 Tha là a' deanamh sgéil do là,
is oidhche dh'oidhch' gun tàmh
A' teagasg eòlais, anns gach àit.
3 Oir cha-n 'eil ionad ann,
No cainnt, no uirghioll fòs air bith,
nach cual an guth gach àm.

4 Chaidh'm fuaim air feadh gach tìre mach,
am focal chaidh an céin
Gu crìch na cruinne, chuir e annt'
buan-phàilliun àrd do'n ghréin:
5 Neach tha mar nuadh fhear-pòsda teachd
o 'sheòmar féin a mach,
Ta ait, mar ghaisgeach treun a' ruith
a réis' gu togarach.
6 A' dol a mach o chrìch nan speur,
mu'n cuairt g'an crìch a ghnàth:
'S cha-n fholuichear o theas na gréin',
aon ni 's a' chruinne ta.
7 Is iomlan lagh Iehobhah mhòir;
an t-anam iomp'chidh e:
Teisteas an Tighearna tha dearbh;
an simplidh glic 's e ni.

8 Tha statuin fòs an Tighearn ceart,
'g cur aoibhneis anns a' chridh';
Glan-àithnte Dé a' soillseachadh,
nan sùl nach maith a chi.
9 Eagal an Tighearn fior-ghlan e,
buan-mhaireanach a ghnàth:
Fior agus cothromach air fad,
a bhreitheanais a ta.

10 Is fearr r'an iarraidh iad na'n t-òr,
an t-òr a's fearr air bith:
Ni 's milse na a' mhil ta iad,
no cìr mheala r'a h-ith.
11 A' faotainn rabhaidh fòs a ta
d'òglachsa uaith' a ghnàth,
'S 'n an coimhead cùramach gu dearbh
mòr-thuarasdal a ta.

12 Cò thuigeas uile sheachrain féin?
glan o lochd dìomhair mi.
13 O pheacaibh dànadais air ais
cum d'òglach féin, a Dhé;
Na bitheadh ac' àrd-cheannas orm:
an sin biom treibhdhireach,
Is fòs o'n pheacadh mhòr bidh mi,
fior-ionraic neòchiontach.

14 O Dhia, mo neart, 's mo shlànuighear,
an deadh thoil gabh uam féin,
Na smuainte ta a'm' chridhe stigh,
is briathra glan mo bhéil.

SALM XX.

1 GU freagradh Dia thu ann an là
do thrioblaid, is do phéin!
Gu deanadh ainm Dhé Iacoib fòs
sior-choimhead ort a'd' fheum:
2 Gu'n cuireadh thugad cuideachadh,
tràth, as a theampull naomh:
Is deanadh e do neartachadh
á Sion féin gu caomh.

3 Cuimhnicheadh e gu gràsmhor dhuit
d'uil' ofraile gu grad,

Is gabhadh e gu taitneach uait
d'ìobairte loisgt' air fad.

4 A réir deadh rùin do chridhe féin,
tiùbhradh e dhuit gu maith;
Coimhlionadh e gach comhairle
tha ann ad chridhe stigh.

5 Ni sinne aoibhneas ann ad shlàint',
is an ann ainm ar Dia,
Suas togaidh sinn ar brataichean:
Dia dheònaich' t'uile mhiann!

6 Nis 's fiosrach mi gu teasairg e
an ti a dh' ungadh leis:
Is le neart-saoraidh deas làimh' Dhé
o nèamh gu'n éisdear ris.

7 Tha cuid ag earbs' á carbadaibh,
is cuid á h-eachaibh àrd';
Ach ainm an Tighearna ar Dia
cuimhnichidh sinn 's gach àit.

8 Dh' ìslicheadh iadsan, 's thuit iad sìos:
ach dh'éirich sinn is sheas.

9 Dhia, foir, is éisdeadh ruinn an Righ,
tràth ni sinn gearan ris.

SALM XXI.

1 AM meud do neirt-sa, Dhé nan dùl,
bidh aoibhneas air an Righ:
Is ann ad shlàinte thròcairich
sòlas cia mòr do ni?

2 Làn mhiann is rùn a chridhe féin
thug thusa dha gu seth:
Aon athchuinge a dh'iarr a bheul
cha d' rinn thu air a cleith.

3 Oir beannachadh do mhaitheis mhòir'
sin thug thu dha gu moch:
Is chuir thu coron àrd m'a cheann,
do'n òr a's deirge dreach.
4 Do dh' iarr e ortsa beatha bhuan,
sin thug thu dha gu fior:
Is thug thu sìneadh saoghail dha,
a chum bhi beò gu sior.

5 A thaobh na slàinte thug thu dha,
is mòr a ghlòir gach àm;
Ard-urram agus moralachd
chuir thusa air a cheann.
6 Oir rinneadh leat ro-bheannaicht' e
air feadh gach ré gu beachd;
Is rinn thu e làn-aoibhneach fòs
le d' ghnùis an tròcaireachd.

7 Oir ann an Dia Iehobhah mor
earbaidh an righ a ghnàth:
Tre thròcair fòs an Ti a's àird',
cha ghluaisear e gu bràth.
8 Aimsidh do ghlac air d'uile nàmh;
air d'eascar do làmh dheas.
9 Mar àmhuinn theinntich nì thu iad,
an aimsir d'fheirg' g'an sgrios:

'N a chorruich mhòr ni Dia gu fior,
an slugadh sios air fad.
Is nithear orra milleadh fòs
le teine mòr gu grad.
10 An toradh sgriosaidh tu o'n tìr,
's an siol o dhaoinibh as.
11 Oir rinn iad feall a'd' aghaidh: 's dhealbh
do-bheart nach d'fheud' cur leis:

2 Bheir thusa orra, uime sin,
gu'n tionndaidh iad an cùl,
Oir saighde geur do bhogh' air sreing
ri'n aghaidh gleusaidh tu.
3 Ardaich thu féin, a'd' chumhachdaibh,
a Thighearna nam feart:
Mar sin sior-chanaidh sinn do chliù,
is molaidh sinn do neart.

SALM XXII.

MO Dhia, mo Dhia c'uim' thréig thu mi?
le d'fhurtachd uam an céin;
O bhriathraibh goirt mo bhùiridh àird,
gun fhuasgladh orm a'm' fheum?
2 Mo Dhia, cha d' thug thu freagradh dhomh,
's an là 'n do ghairm mi ort:
An uair bu chòir dhomh tàmh 's an oidhch',
cha-n 'eil mi féin a'm' thosd.

3 Gidheadh tha thusa fior-ghlan naomh'
a Dhé, os ceann gach sgéil,
A'd' chòmhnuidh anns an àros sin,
's am bheil cliu Israeil.
4 Do rinn ar sinnsir dhiotsa bun;
Is shaor thu iad mar dh'earb.
5 Do ghlaodh iad riut, is shaoradh iad:
dh'earb riut, gun aghaidh dhearg.

6 Ach mise fòs cha duin', ach cnuimh:
gràin dhaoin', is tàir nan slògh.
7 Cùis crathaidh cinn, is casaidh bhéil,
spòrs do na chi mo dhòigh.
8 Ag ràdh, Do rinn e bun á Dia,
chum fuasgladh air 'na fheum:

Nis deanadh e a theasairginn,
o thug e dha làn-spéis.

9 Ach 's tus' an ti a bhuin a mach
á broinn mo mhàthar mi;
Is tu bu bharrant dòchais dhomh,
'nuair bha mi air a' chìch.

10 O'n bhroinn do thilgeadh ortsa mi,
air bhith dhomh òg is maoth;
O thàinig mi o'n bhroinn a mach,
is tu mo Dhia ro-chaomh.

11 A Dhé na bi-sa fada uam,
Oir 's dlùth dhomh trioblaid theann;
'S gun agam neach gu m' chuideachadh,
no aon a chuireas leam.

12 Do chuairtich umam mòran tharbh,
mu m' thimchioll air gach làimh;
Dh'iadh umam tairbh ro-làidir bhorb'
am Basan bha 'n an tàmh.

13 Gu farsuinn dh'fhosgail iad am beul,
mar leòmhan allta garg;
A' tabhairt sithidh reubaidh orm
le bùireadh fiadhaich borb.

14 Mar uisge dhòirteadh mise mach,
mo chnàmhan sgàint' o chéil':
Mo chridh' a'm' chom an taobh a stigh,
air leaghadh ta mar chéir.

15 Air tiormachadh mar phota crè
a ta mo neart, a Dhé;
Mo theangadh leantuinn tha ri m' ghial,
gu h-ùir-bhàis thug thu mi.

16 Oir dh'iadh mu'n cuairt orm madraidh gharg'
bhuail umam thall 's a bhos

Mòr-bhuidheann luchd na h-aingidheachd;
lot iad mo làmh 's mo chos.

17 Mo chnàmhan uile feudaidh mi
an àireamh aon is aon:
Gu geur tha iad ag amharc orm,
a' dearcadh orm gach taobh.

18 Mo thrusgan eatorra do roinn,
croinn thilg iad air mo bhrat.

19 Ach fad o m' chobhair, Dhia mo neirt,
na fan, ach deifrich ort.

20 Do m'anam tabhair fuasgladh deas
o'n chlaidheamh sgaiteach gheur;
Is m'aon-ghràdh caomh gu saorar leat,
o neart nam madradh treun'.

21 O bheul nan leòmhan làidir borb'
Dhé, fuasgail orm gun stad:
O adharcaibh nam buabhull treun';
oir chual thu mi gu grad.

22 Do m' bhràithribh cuiream d'ainms' an céill;
's an éireachd molam thu.

23 Shìl Iacob, 's a luchd eagail Dé,
glòir thugaibh dha is cliu:
Oirbhs', Iarmad Israeil air fad,
biodh 'eagal-san gu mòr:

24 Oir tarcuis riamh cha d'rinn air bochd,
's nior ghabh e gràin d' a leòn:
Cha d'fholuich, 's cha do cheil a ghnùis,
g'a thréigsinn ann a theinn;
'Nuair rinn e glaodh is gearan ris,
thug éisdeachd dha gu binn.

25 'S an ortsa bhios mo mholadh àrd
's an èireachdas, a Dhé:

Mo bhòidean ìocam fòs an làth'r
na dream d'an eagal e.

26 Na daoine sin tha macanta
ithidh, is gheibh an sàth:
Na dh'iarras Dia àrd-mholaidh e;
bhur cridh' bidh beò gu bràth.
27 Pillidh ri Dia gach iomall tìr',
is cuimhnichidh iad air:
Seadh sluagh nam fineacha gu léir
dhuit géill is urram bheir.

28 Air son gur le Iehobhah mòr
an rìoghachd le còir cheart:
'S am measg nam fineachan air fad
's leis uachdranachd is neart.
29 Na daoine reamhar anns gach tìr,
ithidh, is géillidh dha:
Dha cromaidh sìos na théid 's an uaigh,
cha chum neach 'anam beò.

30 Thig sliochd is seirbhis ni do Dhia,
dha measar iad mar linn.
31 Innsidh a cheart do'n àl ri teachd,
gu 'm b'esan sud a rinn.

SALM XXIII.

1 IS e Dia féin a's buachaill dhomh,
cha bhi mi ann an dìth.
2 Bheir e fainear gu'n luidhinn sios
air cluainibh glas' le sìth:
Is fòs ri taobh nan aimhnichean
théid seachad sios gu mall,
A ta e ga mo threòrachadh,
gu mìn réidh anns gach ball.

3 Tha 'g aisig m'anam' dhomh air ais :
'S a' treòrachadh mo cheum
Air slighibh glan' na fireantachd,
air sgàth 'dheadh ainme féin.
4 Seadh fòs ged ghluaisinn eadhon trìd
ghlinn dorcha sgàil' a' bhàis,
Aon olc no urchuid a theachd orm
ni h-eagal leam 's ni 'n càs ;

Air son gu bheil thu leam a ghnàth,
do lorg, 's do bhata treun,
Tha iad a' tabhairt comhfhurtachd
is fuasglaidh dhomh a'm' fheum.
5 Dhomh dheasaich bord air beul mo nàmh:
le h-oladh dh'ung mo cheann ;
Cur thairis tha mo chupan fòs,
aig meud an làin a t'ann.

6 Ach leanaidh maith is tròcair rium,
an cian a bhios mi beò ;
Is còmhnuicheam an àros Dé,
ri fad mo ré 's mo lò.

SALM XXIV.

1 'S LE Dia an talamh, is a làn :
an domhan, 's na bheil ann.
2 Oir shocraich e air cuantaibh e,
air sruthaibh leag gu teann.
3 Cò e am fear sin a théid suas
gu tulaich naomha Dhé ?
Is fòs 'n a ionad naomhasan,
cò sheasas ann gu réidh ?

4 An ti 'g am bheil na làmhan glan',
is cridhe neòchiontach ;

'Anam nior thog ri dìomhanas,
's nior lùgh mionn ìoganach.
5 An ti sin beannachadh o Dhia
gheibh e gu saoibhir pailt,
Is ionracas faraon o'n Dia
's bun slàinte dha 'n a airc.

6 'S i sin a' ghinealach 's an dream
a dh'iarras e gu mòr;
Ta 'g iarraidh d'aghaidh is do ghnùis,
O Iacoib, mar is còir.
7 Togaibh, O gheatacha, bhur cinn,
is éiribh suas gu h-àrd,
O dhorsa siorruidh; Righ na glòir'
gu'n tigeadh e g'a àit.

8 Cò e sin féin Ard-Righ na glòir'?
an Tighearn làidir treun,
Iehobhah neartmhor, cruaidh an cath,
bheir buaidh a mach dha féin.
9 Togaibh, O gheatacha, bhur cinn,
is éiribh suas gu h-àrd,
O dhorsa siorruidh: Righ na glòir'
gu'n tigeadh e g'a àit.

10 Cò e sin féin Ard-Righ na glòir'?
Iehobhah mòr nan slògh,
'Se féin a's Righ na glòir' a t'ann,
gun choimeas idir dha.

SALM XXV.

1 DHIA, togam m'anam riutsa suas.
2 Mo Dhia, mo mhuinghinn dheas;
A m' ionnsuidh na leig aobhar nàir';
do m'eascar gairdeachas.

3 Fo nàir' is mhasladh na leig neach
d'an gnàth bhi feitheamh ort:
Ach nàire gu robh air an dream
a ni gun aobhar lochd.

4 Foillsich do shlighe dhomh, a Dhé;
a'd' cheumaibh teagaisg mi:
5 Is treòraich mi a' d' fhìrinn ghloin,
's mo theagasg dean, a Dhé:
Oir 's tu a's Tighearn ann gu dearbh,
's tu 's slàinte dhomh a ghnàth,
Is ort a ta mi feitheamh fòs
le foighid mhòir gach là.

6 Cuimhnich, a Dhé, do thròcair chaomh,
do chaoimhneas làn de ghràdh:
O chian nan cian a ta iad ann,
's an aimsir fad o'n là.
7 Na cuimhnich peacaidh m'òige dhomh:
's na lochdan a rinn mi;
A réir do thròcair cuimhnich orm,
air sgàth do ghràis, a Dhé.
8 Is maith 's is direach Dia nan dùl:
is air an aobhar ud
Do nithear leis na peacaich thruagh'
a theagasg anns an ròd.
9 Treòraichidh e na daoine ciùin'
am breitheanas gu ceart:
'S na daoine mìne teagaisgidh
'n a shlighe, Dia nam feart.

10 An tròcair is an fhìrinn réidh
sud sligh' ar Dé 's gach ball;
Do'n dream a chumas gealladh ris,
's nach leig a theist air chall.

11 Sgàth d'ainme, lagh mo chionta fòs,
oir tha sud mòr, a Dhé.
12 Cò 'm fear d'an eagal Dia? 'S an t-sligh'
's ion-roghnuidh seòlaidh e.

13 An seasgaireachd ni 'anam tàmh,
's le 'shliochd le ceart an tìr.
14 Tha rùn an Tighearn aig an dream
d'an eagal e gu fior:
Is nithear leis a chumhnant fòs
fhoillseachadh dhoibh gu ceart.
15 A ta mo shùile féin a ghnàth
ri Tighearna nam feart,

Air son gu'n spìonar leis mo chos
gu h-aithghearr as an rib.
16 Pill thugam, is dean tròcair orm:
a'm' aonar taim, 's fo dhrip.
17 Tha teinn mo chridh' a' dol am meud;
saor mi o m'àmhghar geur.
18 Seall air mo phéin, is m'anshocair,
's mo pheacaidh lagh gu léir.

19 Mo naimhde guineach thoir fainear,
oir tha iad lionmhor ann;
Fuath nimhneach agus mi-runach
tha aca dhomh nach gann.
20 Dhia, coimhid m'anam, 's furtaich orm:
na leig fo nàire mi;
Mo dhòchas uile leig mi ort,
air son gur tu mo Righ.
21 Nis deanadh ionracas is còir
mo dhion; 's mi feitheamh ort.
22 Dhia, fuasgail air cloinn Israeil,
o'n uile àmhghar goirt.

SALM XXVI.

THOIR ormsa breth, a Dhia nan dùl,
a'm' neòchiont ghluais mi féin,
Oir rinn mi dòchas maith á Dia,
cha sleamhnuich uam mo cheum.
2 Dhia, fionn mo chridh', is m'àirne fòs,
fidir is ceasnuich mi.
3 Oir dhearc mi air do chaoimhneas gràidh:
a'd' fhìrinn ghluais mi, Dhé.

4 Le cuideachd dhìomhain riamh nior shuidh;
cha siubhlam le luchd-saoibh.
5 Is beag orm coimhthional an uilc:
's cha suidh mi sìos le bao'ibh.
6 An neòchiont glanaidh mi mo làmh,
is cuairt'cheam d'altair, Dhé;
7 Gu foillsichinn le moladh àrd,
do mhiorbhuile gu léir.

8 Còmhnuidh do theach is ionmhuinn leam,
a Thighearn is a Dhé,
Gnàth-àite bunaidh d'onorach,
is leam ro ionmhuinn e.
9 Le peacaichibh, luchd-deanamh uilc,
na cruinnich m'anam bochd,
Na cuir mo bheath' 'n an cuideachd sud
Tha fuileachdach gu lochd.

10 'G am bheil an t-aimhleas mòr 'nan glaic:
duais-bhratha 'nan làimh dheis,
11 Ach gluaisidh mi a'm' neòchiont féin,
a'd' thròcair saor-sa mis'.
12 'N a seasamh ta mo chos gu beachd
air ionad còmhnard réidh:
Is ann an coimhthional nam naomh,
Beannaicheam thus' a Dhé.

SALM XXVII.

1 'S E Dia mo sholus, is mo shlàint',
cò chuireas eagal orm ?
'S e neart mo bheatha Dia nan dùl,
cò chuireas fait'cheas fo'm ?
2 Mo naimhde, m'eascairde, luchd-uilc,
tràth thàinig orm gu bras,
Gu gionach dh'itheadh m'fheòla suas,
fhuair tuisleadh, thuit gu cas.

3 Ged champaicheadh a'm' aghaidh feachd,
cha-n eagal le mo chridh' :
Ged éireadh cogadh m' aghaidh fòs
á so mo bhun do ni.
4 Aon ni a mhiannaich mi o Dhia,
gu minic iarram *e:*
A bhi a'm' chòmhnuidh feadh mo là
an tigh 's an àros Dé ;

A chum gu faicinn féin gu glan
maise Iehobhah mhòir,
Gu fiosraichinn 's gu faighinn sgeul,
'n a theampull mar is còir.
5 Oir ni e m'fholach 'n àm na h-airc'
'n a phàilliun : dion do ni
An dìomhaireachd a phàilliuin dhomh :
air carraig cuiridh mi.

6 Os ceann mo naimhde ta mu m' chuairt,
nis togar suas mo cheann :
Glan ìobairt aoibhneis uime sin
d'a phàilliun bheirear leam :
Is seinnidh mi gu togarach,
seadh, canaidh mi gu binn,
Ceol agus moladh àrd do Dhia
air feadh mo ré 's mo linn.

7 Le guth mo bheoil tràth éigheam riut,
thoir eisdeachd dhomh, a Dhé:
Le iochd dean tròcair orm, is fòir,
gu gràsmhor freagair mi.
8 Iarr m'aghaidh, 'n uair thubhairt thu rium,
an sin thuirt m'anam leat,
Do ghnùis, is t'aghaidh féin a Dhé,
sin iarraidh mi gu h-ait.

9 Na folaich uam do ghnùis, am feirg
na dibir d'òglach fèin:
'S tu chuidich leam: a Dhé mo shlàint'
na fàgsa mi 's na tréig.
10 'N uair thréigeas m'athair mi gu tur,
's mo mhàthair fòs faraon,
Do ni an Tighearna an sin
mo thogail suas gu caoin.

11 Dhia, teagaisg dhomh do shlighe féin,
is treòraich mise, Dhé,
Fa chùis mo naimhde mi-runach,
air ceumaibh dìreach réidh.
12 Do mhi-run m'eascairde ro-gheur
na tabhair thairis mi:
Oir dh'éirich rium luchd-fianuis bhreig',
is dream a bhrùchdas nimh.

13 Rachadh mo mhisneach uil' air cùl,
mur creidinn maitheas Dé,
Gu faicinn sin an tìr nam beò
ga m' fhuasgladh ann am fheum.
14 Fuirich gu foighidneach ri Dia,
glac thugad misneach mhòr,
Is bheir e spionnadh cridhe dhuit:
fuirich ri Dia na glòir'.

1 A DHIA, mo charraig, éigheam riut,
a'd' thosd na bi-sa uam :
Eagal le d' thosd, gur cosmhuil mi
ri dream théid sìos do'n uaigh.
2 Guth m' athchuinge, tràth éigheam riut,
éisd thus' an sin, a Dhé :
'N uair thogas mi mo làmhan suas
gu d' theampull naomha féin.

3 Le luchd an uilc 's na h-eucorach,
na tarruing mi gu bràth ;
R'an comhearsnaich a labhras sìth,
ach olc 'n an cridhe ta.
4 A réir an oibre, tabhair dhoibh,
a réir an rùin chum lochd :
Is diolsa riu droch ghnìomh an làmh,
amhluidh mar thoill iad ort.

5 Do bhrìgh nach tuig iad oibre Dhé,
no gniomh a làmha fòs,
Do ni e milleadh orr' is claoidh,
's cha dean an togail suas.
6 Air son guth m' athchuinge gu'n d'eisd,
mòr-bheannaicht' gu robh Dia.
7 Do chuir mo chridh' a dhòchas ann ;
's e Dia mo neart 's mo sgiath.

Tha mi a' faghail cuideach' uaith',
mar sin le h-aoibhneas ait
Mo chridh' a ta ; 's le m'òran binn
sìor-mholam e gu pailt.
8 'S e Dia a's neart, 's a's treise dhoibh,
oir tha e féin gu deas
'Na neart, 's 'n a spionnadh slàinte dlùth
do'n ti a dh' ungadh leis.

9 Dhia, furtaich air do phobull caomh,
is beannaich d'oighreachd féin:
Dhoibh tabhair beath', is teachdantir,
tog iad am feasd, a Dhé.

SALM XXIX.

1 THUGAIBH, a laochraidh làidir threun,
do Thighearna nam feart,
Thugaibh do'n Tighearn ud faraon
glòir, urram, agus neart.
2 A' ghlòir a's cubhaidh fòs d'a ainm,
thugaibh do'n Dia ro-threun:
Sleuchdaibh do'n Tighearna faraon
am mais' a naomhachd féin.

3 Tha guth Dhé air na h-uisgeachaibh ;
is fòs ni Dia na glòir'
Ard-thairneanach, is suidhidh e
air uisgibh làidir mòr'.
4 Tha guth an Tighearna gu beachd
mòr-chumhachdach is treun:
Tha guth an Tighearna faraon
làn moralachd ann féin.

5 Brisidh an Tighearna le 'ghuth
na seudair a ta fàs;
Is brisear seudair Lebanoin
le 'ghuthsan aig a chruas.
6 Is bheir e orra leum gu clist',
amhluidh mar ghamhuinn bò:
Sliabh Shirioin is Lebanoin,
mar bhuabhull meargant' òg.

7 Sgoiltidh guth Dhé an dealanach;
am fàsach crathaidh e;

8 Seadh fàsach Chadeis mar an ceudn'
'S e Dia a chrathas e.
9 Bheir guth Dhé fòs air aighibh àllt'
grad-sgarachdainn r' an laoigh;
Is lomaidh sud na coillte dlùth',
'a rùsgadh bhàrr nan craobh:

Is ann a theampull naomhasan,
cuiridh gach neach an céill
Glòir agus urram mòr ar Dia;
g' a mholadhsan d'a réir.
10 Tha Dia 'n a chòmhnuidh air an tuil;
's 'n a shuidh' am feasd 'n a Rìgh.
11 Bheir Dia d'a phobull neart; is bheir
dhoibh beannachadh le sìth.

SALM XXX.

1 DHIA, molam thu, oir thog thu mi,
gàir' m'eascair cha d'rinn dhìom.
2 A Dhia mo Thighearn, ghlaodh mi riut,
is dh'fhurtaich orm a'm' fheum.
3 Do thogadh m' anam leatsa, Dhé
glan as an uaigh a nios;
Is ghléidh thu mi gu tearuint' beò
do'n t-slochd nach rachain sios.

4 Do'n Tighearn àrd gu ceòlmhor binn
seinnibh, a naomh-shluagh féin,
Ri cuimhneach' air a naomhachdsan,
sgaoilibh a chliu an céin.
5 Oir 'fhearg cha mhair ach mionaid bheag,
'n a dheadh ghean beatha ta:
Trath feasgair fòs ged robh ann bròn,
thig aoibhneas leis an là.

6 A'm' shocair thubhairt mi mar so,
cha ghluaisear mis' am feasd:
7 Le d'thròcair thug thu air mo chnoc
gu daingean suas gu'n sheas:
A Dhé, do cheil thu orm do ghnùis,
chuir sin gu trioblaid mi.
8 Dhia, ruit do ghlaodh: is rinn ri Dia
mo ghearan is mo chaoidh:

9 Ciod i an tairbh' 'a'm fhuil-sa ta,
an dèigh mo chur 's an uaigh?
Am molar thusa leis an ùir?
an toir air t'fhìrinn luaidh?
10 Eisd rium a nis, a Dhia nan dùl,
dean tròcair orm is gràs;
Is bi-sa, Dhé, d'fhear-cuidich leam,
'n uair tharlas dhomh bhi 'n sàs.

11 Mo bhròn gu dannsadh chaochail thu,
is m'eudach saic faraon
Do sgaoil thu dhìom, is chrioslaich mi
le h-aoibhneas air gach taobh:
12 Mo ghlòir gu seinneadh dhuit-sa cliu,
gun idir bhi 'n a tosd:
A Dhia mo Thighearn, bheir mi dhuit
mòr-bhuideachas am feasd.

SALM XXXI.

1 ASADSA, Dhé, ni mise bun;
nàir' orm na leig am feasd:
Dean fuasgladh dhomh a't' ionracas,
o thrioblaid is o cheisd.
2 Do chluas a m'ionnsuidh crom a nuas,
is furtaich orm gu dian:

A'd' charraig dhaingean bi-sa dhomh,
tigh-tearmuinn chum mo dhion.

3 Oir's tu a's carraig dhìleas dhomh
's mo dhaingneach làidir treun,
Is uime sin sgàth d'ainme, Dhé,
treòraich, is stùir mo cheum.
4 Saor as an rib a dh'fholaich iad
buin mise mach, a Dhé :
Air son gur tus' an ti a mhàin
a's neart, 's a's treòir dhomh féin.

5 A'd' làimh-sa mhàin, a Dhia nan dùl,
mo spiorad tiomnam suas:
A Dhia na fìrinn, is mo Thriath,
's tu dh'fhuasgail air mo chruas.
6 Is fuath leam iad a bheir fa'near
na breuga dìomhaineach :
Ach dòchas ann an Dia nan gràs
chuir mi gu muinghineach.

7 A'd'thròcair biom gu h-aoibhneach ait:
oir thug thu, Dhé, fa'near
Mo thrioblaid ; 's m'anam ann an teinn
bha thusa fiosrach air.
8 Cha d'rinneadh leat mo dhruideadh suas
an làimh mo nàmhaid thréin :
An àite farsuinn shocruich thu
mo chosan is mo cheum.

9 O tha mi, Dhé, an trioblaid mhòir,
dean tròcair orm gu cas:
Mo shùile, m'anam, is mo bholg,
le bròn air seargadh as.
10 Oir chlaoidheadh m'anam as le bròn,
's mo bhliadhnacha le caoidh:

Do bhrìgh mo lochd chaidh as do m' neart,
mo chnàmhan air an claoidh.

11 Mar aobhar fanoid tha mi fòs
do m' eascairdibh gu léir,
Gu h-àraidh do mo choimhearsnaich,
mar mhasladh tha mi féin:
Is do luchd m'eòlais fòs a taim
a'm' aobhar geilt is fuath':
Gach neach a chi mi air an t-sràid,
a' teicheadh uam gu luath.

12 Mar dhuine marbh air dol á cuimhn';
mar shoitheach briste mi:
13 Oir chualas toibheum mòran dhaoin';
eagal gach taobh do bhi:
A'm' aghaidh 'n uair a chruinnich iad,
dhealbh iad mo bheath' a sgrios:
14 Ach dhiotsa, Dhé, rinn mise bun;
is tu mo Dhia, deir mis'.

15 Tha m'aimsirean a'd' làimh-sa Dhé,
orm furtaich agus fòir
O làimh mo naimhdean, is o'n dream
tha leantuinn orm an tòir.
16 Do ghnùis is d'aghaidh dealraicheadh
air t'òglach dìleas féin:
Air sgàth do ghràsa carthannach,
mo shaoradh dean gu treun.

17 Na leig fo nàire mhaslaidh mi,
a Dhia, oir ghairm mi ort:
Ach nàire biodh air luchd an uilc;
san uaigh biodh iad 'nan tosd.
18 Cuir béil nam breug, a Dhé, 'nan tàmh,
labhras gu h-àrdanach,

'N aghaidh nam fìrean spreigeadh cruaidh,
gu spìdeil tarcuiseach.

19 Cia meud do mhaith a thaisg thu dhoibh,
d'an eagal thu faraon ;
'S a rinn thu do na dh'earbas riut,
am fianuis chloinn nan daoin' !
20 O àilgheas dhaoine ni thu 'n dìon,
fo dhìomhaireachd do ghnùis';
'S am pàilliun fòs, o strì nan teang',
ni dìdean dhoibh 'n an cùis.

21 Dia gu ma beannaichte gu bràth ;
oir dh'fhoillsich e dhomh féin
A chaoimhneas càirdeil iongantach,
an caithir làidir thréin.
22 Thuirt mi a'm' dheifir, Scaitht' tha mi
o bheachd do shùl a mach :
Ach chual thu 'nuair a ghlaodh mi riut,
guth m'asluich ghearanaich.

23 Gràdhaichibh Dia, O naoimh, air fad ;
oir Dia do'n treibhdhireach
Do ni sàr-dhion, is diol gu pailt
do'n uaibhreach àilgheasach.
24 Sibhse a chuir an Dia nan gras
bhur dòchas mar is còir,
Bibh misneachail, is cuiridh e
neart ann bhur cridh' is treòir.

SALM XXXII.

1 'S BEANNAICHT' an duine sin a fhuair
'n a pheacadh maitheanas ;
A fhuair le tròcair folach air
a chiont' is eusaontas.

2 'S beannaicht' an ti nach agair Dia
'n a sheachranaibh ni's mò ;
Is ann a spiorad fòs nach 'eil
claon-chealgaireachd no gò.

3 A' fantuinn dhomh gu fad a'm' thàmh,
Luidh air mo chnàmhaibh aois,
Is b'amhluidh sin gach là mo cher,
le dol do m'bhùireadh suas.

4 Oir ormsa bha do làmh gu trom,
air feadh gach oidhch' is là :
Mo bhrìgh gu tart an t-samhraidh theith,
air ath'rrachadh a ta.

5 Làn-fhoillsich mi mo pheacadh dhuit,
nior cheil mi m'aingidheachd :
Aidmheil (thuirt mi) do Dhia ni mis',
is mhaith thu cron mo lochd.

6 So fàth mu'n guidhe riut gach naomh,
's an àm am faighear thu :
Gu dearbh an tuil nan uisgean mòr',
cha ruig iad air gu dlùth.

7 Tha thu a' t'ionad foluich dhomh,
ni coimhead orm o theinn ;
Is nithear leat mo chuairteachadh
le h-òran saorsa binn.

8 Dhuit teagaisgidh is seòlaidh mi
am bealach is an t-iùil,
'S an tigeadh dhuitse triall gu ceart ;
sin seòlam dhuit le m'shùil.

9 Na bi mar mhuileid, no mar each,
na h-ainmhidhean gun chéill :
Ri'n cuirear, chum nach tig iad ort,
teann-sparrag sréin 'n am beul.

10 Is lionmhor bròn aig luchd an uilc:
ach neach d'am barrant Dia,
Tha 'thròcair dol m'a thimchiollsan
g'a dhìonadh mar ni sgiath.

11 A dhaoine treibhdhireach, an Dia
bibh aoibhneach agus ait:
Is deanaibh gairdeachas, gach neach
'g am bheil an cridhe ceart.

SALM XXXIII.

1 O SIBHSE ta 'n 'ur fireanaibh,
biodh aiteas oirbh an Dia:
Oir 's cubhaidh do na daoinibh còir,
bhi 'tabhairt cliu do'n Triath.
2 Air clàrsaich thugaibh moladh dha;
is air an t-saltair ghrinn,
Air inneal-ciùil nan teuda deich
seinnibh do Dhia gu binn.

3 Is canaibh dhasan òran nuadh:
àrd-sheinnibh fonn gun stad.
4 Oir's ceart a reachd: am firinn fòs
ta 'oibre deant' air fad.
5 Is ionmhuinn leis-san còir is ceart:
lìon maitheas Dé gach tìr.
6 Rinn focal Dé na nèamh', 's an sluagh
rinn guth a bheoil gu léir.

7 Mar thòrr a ta e carnadh suas,
uisge na fairge mòir':
A' coimhead fòs na doimhne suas,
gu dìleas an tigh-stòir.
8 Nis roimh an Tighearna gu mòr
biodh eagal air gach tìr;

Is air na dh'àiticheas an saogh'l
biodh fiamh roimh 'ainm gu léir.

9 Oir labhair Dia, is rinneadh e:
dh'orduich, is chuir air chois:
10 Chuir comhairle nan sluagh air cùl:
is innleachd dhaoin' air ais.
11 Tha comhairle Iehobhah mhòir
gu seasmhach buan am feasd:
Smuaintean a chridhe mar an ceudn'
o linn gu linn gun cheisd.

12 'S beannaicht' an cinneach sin 'g am bheil,
mar Dhia Iehobhah treun:
'S am pobull fòs a ròghnaich e
mar oighreachd bhuan dha féin.
13 Air chloinn nan daoine seallaidh Dia,
o nèamh nan speur a nuas.
14 'S léir dha gach neach 's a' chruinne-ché,
o 'ionad-còmhnuidh shuas.

15 An cridh' air aon dòigh chumadh leis;
thug e fa' near an gniomh.
16 Cha tèaruinn righ le meud a shluaigh;
do'n laoch, neart mor cha dion.
17 An t-each an còmhrag 's dìomhain e,
a dheanamh furtachd leis;
No dheanamh fuasglaidh ri àm féim,
ge mòr a lùth 's a threis'.

18 Feuch, sùilean Dé gu furachar
air a luchd eagail féin,
Is air an dream sin as a ghràs,
ni muinghinn làidir treun:
19 An anam chum a dhion o'n bhàs,
's o'n ghort an cumail beò.

20 Ar n-anam feithidh e air Dia ;
ar neart, 's ar sgiath gach lò.

21 Oir annsan ni ar cridh' a stigh
ùr-ghairdeachas gun dìth :
Is cuiridh sinn 'n a ainm ro-naomh
ar muinghinn fòs a chaoidh.

22 Do thròcair gu robh oirnn gu caomh,
a Tighearna, gach là,
A réir mar chuir sinn annad féin
ar dochas treun a ghnàth.

SALM XXXIV.

1 IEHOBHAH beannaicheam gu h-àrd,
gach aimsir is gach tràth:
A chliu 's a mholadh ann am bheul
gu h-iomraiteach a ghnàth.

2 Is anns an Tighearna ro-threun
ni m'anam uaill is glòir :
Na daoine sèimh', tràth chluinneas sud,
ni gairdeachas gu mòr.

3 Ardaichibh leamsa Dia nam feart,
molamaid 'ainm le chéil':

4 Dh'iarr mise Dia, chual' e, is bhuin
mi as gach gàbhadh geur.

5 Dh'amhairc iad air, is dhealraich iad ;
gun nàire air an gruaidh.

6 Do ghlaodh am bochd, is dh'éisd ris Dia,
Is dh'fhuasgail as gach truaigh.

7 Tha aingeal Dé a' campachadh
mu'n dream d'an eagal e,
G'am fuasgladh is g'an teasairginn
o'n trioblaidibh gu léir.

O blaisibh agus faicibh so,
gur maith, 's gur milis Dia:
Am fear sin 's beannaicht' e gu beachd
a dh' earbas as an Triath.

Fior eagal Dé, biodh oirbh, a naoimh;
oir uireasbhuidh no dith
Cha bhi air a luchd eagail-san,
fior-chràbhadh dha a ni.

0 Bidh easbhuidh air na leòmhnaibh òg',
is ocras orr' air leth;
Ach air an dream a dh'iarras Dia
cha cheilear aon ni maith.

1 Thigibh a chlann, is éisdibh rium:
dhuibh nochdam eagal Dé.
2 Cò'm fear le'm b'àill bhi fada beò,
chum maith gu faiceadh e?
3 Coimhid do theangadh féin o'n olc,
's o labhairt ceilg' do bheul.
4 Seachainn an t-olc, is dean am maith:
iarr sìochaint, 's lean gu geur.

5 Tha sùile Dhé air fireanaibh,
's a chluas ri'n glaodh gu fior.
6 Tha gnùis Dhé 'n aghaidh daoi, a chum
an cuimhne sgrios á tìr.
7 Do ghlaodh na fireana ri Dia,
is dh'éisd e riu gu grad;
Thug furtachd agus fuasgladh dhoibh
o'n àmhgharaibh air fad.

8 Do'n mhuinntir 'g am bheil cridhe brùit'
is dlùth dhoibh Dia gun cheisd:
Ni esan furtachd fòs do'n dream
'g am bheil an spiorad brist'.

19 Is lionmhor trioblaid agus teinn
thig air an fhìrean chòir;
Ach asd' air fad ni Dia nan gràs
a theasairginn fadheoidh.

20 A chnàmhan uile coimhdidh e:
cha-n'eil a h-aon diubh brist'.
21 Ach marbhaidh olc an duine daoi,
is claoidhear e gun cheisd:
Is luchd an fharmaid, a bheir fuath
do dhaoinibh còir is ceart,
Mòr-chiontach fàgar iad 'n an lochd,
di-mhilltear iad gu beachd.

22 Anam a sheirbhiseach gu léir
saor fhuasglaidh Dia gach àm,
Cha mhillear idir neach dhiubh sud
chuireas an dòchas ann.

SALM XXXV.

1 TAGAIR, a Dhia, ri luchd mo strì;
cuir cath ri luchd mo chath'.
2 Glac féin do thargaid, is do sgiath,
éirich, dean còmhnadh maith.
3 Glac fòs do shleagh, 's air luchd mo thòir
am bealach druid gu teann:
Ri m'anam abair féin mar so,
Is mi do chòmhnadh ann.

4 Trom-nàir' is masladh gu robh dhoibh
ta 'g iarraidh m'anam bhochd:
Is pilleadh iad le h-amhluadh geur,
ta smuaineachadh dhomh lochd.
5 Biodh iad mar mhuillnein dol le gaoith:
'n an tòir biodh aingeal Dé:

6 Biodh aingeal Dé 'g an ruith gu teann
dorch sleamhuinn biodh an ceum.

7 Oir lìontan leag iad air mo shon,
gun aobhar no cion-fàth ;
Is slochd gun aobhar chladhaich iad,
chum m'anam chur an sàs.
8 Gun fhios da, thigeadh doruinn air,
is glacar e 's an lìon
A dh'fholuich e : 's an dòruinn cheudn'
tuiteadh e féin gu dian.

9 Ni m'anam gairdeachas an Dia ;
's 'n a fhurtachd sòlas mòr.
10 Is their mo chnàmhan uile Dhé,
cò choimeas riuts' is còir ?
Ni teasairginn do'n duine bhochd
o'n neach ta air ro-threun,
An t-ainnis is am bochd o'n ti
le'm b'àill a chlaoidh gu léir.

11 Luchd fianuis bhréige dh'éirich rium,
is chuir iad as mo leth
Na nithe sin gu h-eucorach,
nach b' fhiosrach mi am bith.
12 Olc dhìol iad rium an eiric maith,
chum m'anam chur fo leòn.
13 Ach mis', air bhi dhoibh sud gu tinn,
ghabh umam culaidh bhròin :

M'anam le trasgadh dh'ùmhlaich mi,
's phill m'urnuigh ann am chrios.
14 Mar charaid, bràth'r, no fear-caoidh màth'r
gu brònach crom ghluais mis'.
15 Ach chruinnich iad, is bha iad ait,
air bhi dhomh ann an teinn :

Gun fhios domh, chruinnich cuideachd thair,
gun tàmh mo reubadh rinn.

16 Le cealgairibh gu fanoideach,
'n am féisd rinn spòrsa dhiom,
Do chasadh leo am fiacla rium,
ri magadh orm gu dian.

17 Cia fhad is léir dhuit so, a Dhé?
saor m'anam féin gu cas
O'm milleadhsan: mo sheircein fòs,
tèaruinn o leòmhnaibh bras.

18 Làn-bhuidheachas do bheir mi dhuit
am measg an tionail mhòir;
'S am measg an t-sluaigh tràth 's lion-mhor iad,
àrd-mholam thu le glòir.

19 Mo naimhde ta gun aobhar rium,
na biodh ac' aoibhneas dhiom:
Do'n dream a thug dhomh fuath gun chùis
a'm' chaogadh sùl na biom.

20 Oir ann an sìth cha-n'eil an tlachd,
ach ann am beartaibh claon,
An aghaidh dhaoine ciùin na tìr',
'g am buaireadh air gach taobh.

21 Gu farsuinn dh'fhosgail iad am beul,
is rium, ha, ha, a deir,
Chunnaic a nis ar sùil an ni
bu mhiannach leinn teachd air.

22 Ach chunnaic thusa so, a Dhia,
na bi a'd' thosd a'm' fheum:
A Thighearn is a Dhia nam feart,
na fuirich uam an cèin.

23 Tog ort, is mosgail chum mo cheirt,
fa m' chùis, mo Dhia, 's mo Righ.

24 Dhia, dean a réir do cheartais breth,
is dhoibh na b'aoibhneas mi.

25 'N an cridh' na h-abradh iad riu féin,
ha, ha, 's e sud ar miann:
Is fòs na h-abradh iad a chaoidh,
do shluig sinn e gu dian.
26 Biodh orra nàir', is tairngear iad
gu h-amhluadh mòr le chéil',
A ta gu suilbhir is gu h-ait,
ri faicinn m'àmhghair ghéir:

Is biodh iad air an sgeudachadh
le masladh is le nàir',
Tha 'g iarraidh urraim mhòir dhoibh féin
a'm' aghaidh-sa gun tàmh.
27 Biodh aoibhneas orra, 's gairdeachas,
a sheasas dhomh mo chòir:
Is abradh iad, Mòr-chliu gu robh
do Thighearna na glòir',

Tha gabhail tlachd do shonas buan
a sheirbhisich a ghnàth.
28 Is air do cheartas thig mo bheul,
is air do chliu gach là.

SALM XXXVI.

1 DEIR eusaontas an droch-dhuin' so,
'n a chridhe stigh 's 'n a chliabh
Fior-eagal Dé am beachd a shùl
cha-n'eil, is cha robh riamh.
2 Oir ni e brionnal baoth ris féin
a réir mar thaitneas ris;
A chionta gus am foillsichear
mar aobhar fuath d'a sgrios.

3 Fior-chluaintearachd is eucoir mhòr,
sud cainnt a bheoil gu tric:
Is sguir e fòs o dheanamh maith,
is leig e dheth bhi glic.
4 Aimhleas 'n a leabaidh tha e dealbh';
's an t-slighe nach 'eil ceart
Shuidhich is shocruich se e féin;
cha-n oillteil leis droch bheart.

5 Do thròcair tha 's na nèamhaibh shuas,
a Thighearn is a Dhé:
Gu ruig na neoil, is àird nan speur,
làn ruigidh d'fhìrinn réidh.
6 Do cheartas mar na sléibhtibh àrd',
do bhreth mar dhoimhneachd mhòir;
Air duine 's ainmhidh ni thu, Dhé,
deadh-choimhead agus fòir.

7 O Dhia! is prìseil urramach
do chaoimhneas gràdhach caoin;
Fo sgàil do sgéith ni uime sin,
làn dòchas clann nan daoin'.
8 Le sàill do theach is t'àrois phailt
sàsuichear iad gu mòr;
A d'amhainn làn do shòlasaibh
deoch bheir thu dhoibh r'a h-òl.

9 Tobar na beatha tha gu dearbh
agadsa, Dhia nan dùl;
Is ann ad sholus dealrach glan,
chi sinne solus iùil.
10 Maireadh do chaoimhneas gràidh, a Dhé,
do'n dream chur eòlas ort:
Is buanaich d'fhìreantachd faraon
do luchd a' chridhe cheirt.

1 Na leig do chois an àrdain bhuirb
a'm' aghaidh teachd, a Dhé :
Is làmh an droch dhuin' aingidh fòs
gu bràth na gluaiseadh mi.
2 An sin do thuit luchd-deanamh uilc ;
is leagadh iad a sìos,
Ag diobhail luith cha-n fheudar leo,
gu'n éirich iad a nìos.

SALM XXXVII.

LASAN no compar na biodh ort
mu dhaoinibh aingidh olc,
Is na gabh farmad ris an dream
a bhios a' deanamh lochd.
2 Oir amhluidh mar is dual do'n fheur,
glan-sgathar iad gu grad,
Is amhluidh mar na lusa maoth'
crion-seargaidh iad air fad.

3 Cuir-sa do dhòchas ann an Dia,
is deanar maitheas leat,
Mar sin sior-mhealaidh tu an tìr,
's beathaichear thu gu beachd.
4 Gabh tlachd an Dia, is bheir e dhuit
làn rùn do chridh' a chaoidh.
5 Do shlighe tabhair suas do Dhia ;
earb ris, is bheir gu crìch.

6 Foillsichidh e do chòir 's do cheart,
mar sholus glan nan tràth ;
Is amhluidh mar àrd-mheadhon-là
do bhreitheanas a ghnàth.
7 Gu sàmhach fan ri Dia nan dùl,
is feith le foighid leis ;

An ti 'n a shligh' a shoirbhicheas,
na gabhsa farmad ris :

Fa chùis an fhir a bheir gu buil
a dhroch-bheart innleachdach.

8 Leig corruich dhìot, tréig fearg : chum uilc
na bi-sa frionasach.

9 Oir droch-dhaoin is luchd-deanamh uilc
glan sgathar as gu léir :
Ach lion 'g am bheil an sùil ri Dia,
buan-mhealaidh iad an tìr.

10 Oir feith gu foil ré tamuill bhig,
's an droch dhuin' cha bhi ann :
'S 'n a ionad fòs, ma bheir fa'near,
cha bhi e féin no 'chlann.

11 Ach mealaidh daoine sèimh am feasd
am fearann is an tìr :
Lan-shòlas bheirear dhoibh faraon,
an saoibhireachd na sìth'.

12 Tha 'n t-aingidh cumadh lochd do'n t-saoi,
's a' casadh 'fhiacla ris

13 Ni Dia air fanoid : oir dha 's léir
gur dlùth air là a sgrios.

14 Na h-aingidh tharruing iad an lann ;
is chuir am bogh' air ghleus,
A leagadh aim-beartach is bhochd,
's a mharbhadh luchd deadh bheus.

15 An claidheamh théid 'n an cridhe féin,
théid air am bogha claoidh.

16 'S fearr beagan aig an duine chòir,
na saoibhreas mòr nan daoi.

17 Oir gairdeana luchd aingidheachd
mìn-bhrisear air an cruas ;

Ach daoine còir is fìreanach
ni Dia an cumail suas.

8 Air aimsiribh nam fìreanach
is fiosrach Dia gun cheisd:
An oighreachd is an seilbh faraon,
dhoibh 's maireannach am feasd.

9 Cha chuirear iad gu rudhadh gruaidh,
's an aimsir ghàbhaidh olc:
Oir gheibh iad uil' an sàth gu leòr
An làithibh gainne 's gort'.

0 Ach sgriosar droch dhaoin' naimhde Dhé,
bidh iad mar shaill nan uan:
Làn-mhillear iad, is théid dhoibh as,
mar dheataich nach 'eil buan.

1 An iasachd gabhaidh daoine daoi,
's cha dìol a rìs air ais;
Am fìrean tha e tròcaireach
is nithear pailteas leis.

2 Oir meud 's a fhuair a bheannachdsan,
sìor-mhealaidh iad an tìr:
'S an dream a gheibh a mhallachdsan,
lom-sgriosar iad gu léir.

3 Tha Dia a' stiùireadh cheumanna
an duine naomha chòir:
Is tha e gabhail tlachd is toil'
d'a shlighe-san gu mòr.

4 Nan tarladh dha gu'n tuiteadh e,
cha tilgear tur e sìos:
Oir tha an Tighearna le 'làimh
'g a chumail suas a rìs.

5 Bha mise òg, 's a nis an aois;
is riamh cha-n fhaca mi

'N a dhiobrachan an duine còir,
No 'shliochd ag iarraidh bìdh.

26 Sior-thruacant' e, is coingheallach :
beannaicht' a shliochd a ta.
27 Seachainn an t-olc, is dean am maith,
is còmhnuidh gabh gu bràth.
28 Is toigh le Dia ceart bhreitheanas,
a naoimh cha tréig e chaoidh ;
Sior-choimhdear iad : ach sgathar sìos,
droch shliochd nan daoine daoi.

29 Mealaidh na fireana an tìr ;
buan-chòmhnuidh ni iad innt'.
30 Thig beul an t-saoi air gliocas glan,
a theang' air rogha cainnt.
31 Tha lagh a Dhé 'n a chridh' a stigh :
cha sleamhnuich uaith a cheum.
32 Tha'n droch dhuin' feitheamh air an t-saoi,
g'a mharbhadh is g'a theum.

33 Cha-n fhàg an Tighearn e 'n a làimh,
a dheanamh air droch-bheirt ;
Cha-n fhàgar ris e ann am binn,
tràth chuirear e fo cheirt.
34 Feith thus' air Dia, 's 'n a shligh' gluais
is àrduichear leis thu,
An tìr gu meal thu ; is droch dhaoin'
'g am milleadh chi do shùil.

35 An duine malluicht' chunnaic mi
an neart, 's an inbhe mhòir,
'G a sgaoileadh féin a mach mar chraoibh,
a' fàs gu dosrach ùr ;
36 Ach chaidh e seach, is feuch cha robh ;
dh'iarr, is cha d'fhuaras e.

Amhairc is feuch gur sìth is crioch
  do'n duine dhìreach réidh.

Ach sgriosar luchd an eusaontais,
  is théid dhoibh as faraon :
Di-mhilltear agus sgathar sios
  crioch dheireannach dhroch dhaoin'.

Ach furtachd fhior nam firean fòs,
  thig sin o Dhia nan dùl :
Is anns an aimsir thrioblaidich,
  's e 's barrant air an cùl.

Thig treis is furtachd thuc' o Dhia,
  le fuasgladh an deadh àm ;
Saorar iad leis o dhaoinibh olc,
  oir chuir iad muinghinn ann.

SALM XXXVIII.

A THIGHEARN, ann ad chorruich mhòir
  na cronuich mi gu garg ;
Na dean mo smachdachadh gu geur,
  an uair a lasas d'fhearg.
Oir tha do shaighde guineach geur
  sàitht' annam féin gu teann :
Is orm a ta do làmh gu trom,
  'g am chumail sìos gach àm.

Cha-n 'eil maoin fhallaineachd a'm' fheòil,
  air son do chorruich ghéir ;
A'm' chnàmhaibh cha-n'eil tàmh no fois,
  air son mo pheacaidh féin.
Oir chaidh mo pheacaidh os mo cheann ;
  taid orm 'n an eire thruim.
Mo chreuchda ta ro-lobhta, 's breun ;
  mo ghòruich 's coireach rium.

6 Tha mi gu cràiteach, euslan, crom,
a' triall gach là le bròn.
7 Mo leasraidh làn do ghalar breun':
gun fhallaineachd a'm' fheòil.
8 Taim lag is brùit': a' bùireadh fòs
trìd an-shocair mo chridh'.
9 A'd' làth'r, a Dhé, tha m'uile mhiann:
cha-n fholuicht' ort mo chaoidh.

10 Mo chridhe ta sior-phloscartaich,
mo neart chaidh uam gu glan;
An taic ri fradharc geur mo shùl,
sin agam fòs cha d'fhan.
11 Tha luchd mo ghaoil 's mo chairde caomh
a' seasamh fad o 'm bheum,
Mo choimhearsnaich is luchd mo phàirt,
a' teicheadh uam an céin.

12 Sealg orm a ta luchd iarraidh m'anm':
luchd iarraidh m'uilc a ghnàth,
A' labhairt nithe aimhleasach,
's a' smuaineach' ceilg' gach là.
13 Ach mise fòs mar bhodhar mi,
nach cluinneadh guth no sgeul:
Is cosmhuil mi ri duine balbh,
gun chomas fosglaidh béil.

14 Mar sin mar dhuine mi nach cluinn,
gun achmhasan 'n a bheul.
15 Oir dh' earb mi riut, a Dhé, mo Thriath:
Dhia, freagraidh tus' a'm' fheum.
16 Thubhairt mi, chum nach maoidheadh iad,
thoir freagradh dhomh gu cas;
Is chum nach dean iad gairdeachas
'n tràth shleamhnuicheas mo chas.

17 Oir 's dlùth chum claonaidh mi,'s mo bhròn
a'm' fhianuis tha do ghnàth.
18 Mo lochd do innseam, is fo m' chiont',
mòr aimheal ormsa ta.
19 Ach mheud 's a ta'nan naimhde dhomh,
's ro bheothail iad 's is treun;
Is luchd mo mhi-rùin eucorach,
taid lionmhor mar an ceudn'.

20 'S iad sin a's naimhde dhomh gu fìor,
luchd-dìolaidh maith le h-olc;
Air son gu bheil mi leantuinn air
an ni tha maith gun lochd.
21 Na treig mi, Thighearna: mo Dhia,
na bi-sa uam an céin.
22 Dhia, greas a chum mo chuideachaidh,
oir 's tu mo shlàinte féin.

SALM XXXIX.

1 THUBHAIRT mi, bheir mi féin fa'near
mo shlighe; 's ni mi fòs
Mo theangadh choimhead mar le sréin,
air bhith do'n daoi a'm' chòir.
2 Dh'fhan mi gu tosdach balbh a'm' thàmh,
o'n ni sin féin bu mhaith;
Mhosgail mo thrioblaid is mo bhròn
annam gu mòr a stigh.

3 Air bhith dhomh smuaineachadh mar so,
do ghabh mo chridhe teas:
Is las an teine: is mar so
le m'theangaidh labhair mis';
4 Thoir fios, a Dhé, dhomh air mo chrìch,
tomhas mo là ciod e:

Gu faighinn eòlas agus fios
cia h-anmhunn gearr mo ré.

5 Feuch rinn thu mar leud bois' mo làith',
mar neo-ni agad m'aois:
Gach neach d'a fheabhas, e gu fior,
's ni dìomhanach gun phrìs.
6 An samhladh bréig' a' siubhal fòs
gach duine ta gu dearbh :
Gun suaimhneas fòs 'g am buaireadh féin,
an dìomhanas gun tairbh' :

A' torradh nithe, 's cur ri chéil'
mòr bheartais air gach dòigh,
Gun fhios co'n t-oighre chruinnicheas,
no mhealas iad fadheòidh.
7 Ciod nis ri'm feitheam féin, a Dhé?
mo dhòchas dhiot do nim'.
8 Saor mi o m'uile lochd ; 's na dean
ball-maslaidh an-daoin' dhìom.

9 Dh'fhan mi a'm' thosd, gun fhosgladh béil,
oir leatsa rinneadh e.
10 Tog dhìom do bhuille, Dhé : le beum
do làimhe chlaoidheadh mi.
11 Tràth chronuichear leat neach m' a lochd,
mar chnuimh théid as d'a shnuadh :
Gu deimhin féin 's fior-dhìomhanas
gach duin' air bith do'n t-sluagh.

12 Dhia éisd ri m'urnuigh, is ri m' ghlaodh ;
ri m' dheòir a'd' thosd na bi ;
Oir coigreach agad, is fear-cuairt,
mar m'aithrichibh tha mi.
13 Dhia, coigil agus caomhain mi,
gu faighinn neart ri m' bheò

Mu'n siubhail mi, a' dol do'n eug,
's nach bi mi ann ni's mò.

SALM XL.

1 DH'FHEITH mi le foighid mhaith ri Dia,
chrom thugam, dh'éisd mo ghuth:
2 Is thug se á slochd uamhuinn mi,
á clàbar criadha tiugh:
Air carraig chòmhnaird chuir mo chos;
mo cheuman shocruich e.
3 Is òran nuadh chuir e a'm' bheul,
gu b'e sud moladh Dhé:
Chi mòran e, 's fo eagal bi'd,
is earbaidh iad á Dia.
4 'S beannaicht' an duine sin gu dearbh
ni dòchas as an Triath,
Is nach gabh tlachd na toil air bith
do luchd an àrdain mhòir,
No fòs do'n dream a théid a thaobh
gu ceilg, le saobhadh glòir'.

5 Is lìonmhor d'oibre iongantach,
a Thighearn is a Dhé,
'S do smuaintean oirnn: cha-n àirmhear iad
an ordugh dhuit gu réidh:
Na'n cuirinn iad an céill gu mìn,
no fòs na 'n innsinn iad,
An àireamh rachadh thar mo neart,
aig lìonmhoireachd is meud.

6 Ofrail no ìobairt leat cha mhiann,
dh'fhosgail thu féin mo chluas:
Lochd-ìobairt agus ìobairt-loisgt'
cha d'iarr thu dhuit chur suas.

7 An sin do labhair mise, feuch,
a nis a ta mi 'teachd:
An ròl' an leabhair ormsa fòs
sud sgrìobhta tha gu beachd.

8 'S e sud mo thlachd 's mo mhiann a Dhé,
do thoil gu deantadh leam:
Do reachd gu dearbh a ta gu buan
a'm' chridhe stigh, 's a'm' chom.

9 Air t'fhìreantachd 's a' choinneimh mhòir,
a Dhé, rinn mise sgeul:
Oir feuch, a Dhé, mar 's aithne dhuit,
nior chaisg mi féin mo bheul.

10 A'm' chridhe d'fhìreantachd nior cheil;
ach d'fhìrinn chuir mi'n céill;
Do shlàint', 's do chaoimhneas gràdhach caomh
o'n t-sluagh nior cheil mi féin.

11 Do thròcair chaomh na cumsa uam,
a Thighearna gu bràth;
Do chaoimhneas gràdhach, d'fhìrinn fòs
gleidheadh iad mi a ghnàth.

12 Oir is do-àireamh iad na h-uilc
ta 'g iadhadh orm mu'n cuairt:
Do ghlac mo pheacaidh mi co teann
's nach feud mi sealltuinn suas:
O's lìonmhoir' iad na folt mo chinn,
is thréig mo chridhe mi.

13 Dhia, gu ma toil leat furtachd orm,
grad-chuidich leam, a Dhé.

14 Biodh nàir' is amhluadh dhoibh faraon,
do m'anam dh'iarras claoidh:
Ruaig orr' air ais, is rudhadh gruaidh',
le 'm b'àill mo chur gu dìth.

15 Gun àird, gun àiteach' gu robh iad,
mar thuarasdal d'an nàir',
A thubhairt rium gu fanoideach,
aha, aha, le gàir.

16 Aoibhneas is aidhear do gach neach,
'g a d'iarraidh féin a ta:
Is abradh iad le'n toigh do shlàint'
Dia gu ma mòr a ghnàth.

17 Ach mis' ged tha mi ainnis bochd,
smuainichidh orm an Triath:
M'fhear cabhair thu 's mo Shlànuighear;
moille na dean, a Dhia.

SALM XLI.

1 'S BEANNAICHT' am fear a bheir gu glic
fa'near an duine bochd:
An uair a thrioblaid is a theinn,
bheir Dia e saor o'n olc.

2 Ni Dia a dhìon, 's a chumail beò,
is beannaicht' e 's an tìr:
Gu toil a naimhde mi-runach
na tabhair e gu sìor.

3 Air leabadh 'thinneis iarganaich
bheir Dia dha neart is treòir:
A leabadh ni thu dha air fad
ri h-àm a thinneis mhòir.

4 Thubhairt mi, deansa tròcair orm,
a Thighearn is a Dhé;
Is leighis m'anam euslan bochd,
oir t-aghaidh pheacaich mi.

5 Tha'n dream sin a's fìor-naimhde dhomh
a' labhairt orm le beum:

O c'uin a sgriosar 'ainm-san as,
's a théid e sìos do'n eug?
6 Ma thig e m'amharc, labhraidh e
cainnt dhìomhanach le 'bheul:
Ta 'chridh' a' torradh nimh a stigh,
's a muigh a' deanamh sgéil.

7 Sìor-chogarsaich an cluais a chéil',
luch'd m' fhuath' a ta air fad:
A' smuaineachadh 's a' cumadh lochd
a'm' aghaidh féin gun stad.
8 Droch thinneas (deir iad) tha gu dlùth
a' leantuinn ris r' a bheò;
Air bhith dha nis 'n a luidh' gu tinn,
cha-n éirich e ni's mò.

9 Am fear bu charaid dìleas domh,
ri'n earbainn gach ni b'àill,
'S a dh'ith do m'aran air mo bhòrd,
a'm' aghaidh thog e 'shàil.
10 Ach thusa, Dhé, dean tròcair orm,
is tog mi rìs an àird,
A chum gu tugainn luigheachd dhoibh,
is comain cheart gun dàil.
11 Tre so is fiosrach mi gu beachd
gur ionmhuinn leatsa mi:
Air son nach d'thug mo naimhde buaidh,
's nach d'rinneadh leo mo chlaoidh.
12 Ach mise, ann am ionracas,
's tu sheasas mi a ghnàth:
Am fianuis fòs do ghnùise, Dhé,
ga m' shocruchadh gu bràth.

13 Iehobhah Dia chloinn Israeil,
beannaicht' gu robh e féin,

O aois gu h-aois suthain sìor,
  Amen, agus Amen.

SALM XLII.

MAR thogras fiadh na sruthan uisg'
  le bùireadh àrd gu geur,
Mar sin tha m'anam ploscartaich,
  ag éigheach riutsa, Dhé.
Tha tart air m'anam 'n geall air Dia,
  'n geall air an Dia ta beò :
O c'uin a thig 's a nochdar mi
  am fianuis Dhia na glòir'?

Gach là is oidhch' is iad mo dheòir
  a's cuibhrionn dhomh 's a's biadh :
An uair a deir iad rium a ghnàth,
  c'àit bheil a nis do Dhia?
Tha m'anam air a dhòrtadh mach,
  a' cuimhneachadh gach ni ;
Oir chaidh mi leis a' chuideachd mhòir,
  'dol leo gu teampull Dé ;

Seadh chaidh mi leo le gairdeachas,
  is moladh fòs le chéil',
Seadh leis a' chuideachd sin a bha
  a' coimhead làithe féill'.
5 O m'anam! c'uim' a leagadh thu
  le dìobhail misnich sìos?
Is c'uim'am bheil thu'n taobh stigh dhìom
  fo thrioblaid is fo sgìos?

Cuir dòchas daingean ann an Dia,
  oir fathast molam e,
Air son na furtachd is na slàint'
  thig dhomh o 'eudan réidh.

6 Thuit m anam annam sìos, a Dhé,
ghrad-chuimhnich mi 'n sin ort ;
O thalamh Iordain, Hermoin àird,
o Mhitsar fòs nan cnoc.

7 Le fuaim do shruthan uisge féin,
ta doimhn' air dhoimhne gairm :
Do stuaidhean, is do thonnan àrd'
dol tharum tha le toirm.

8 Orduichidh Dia d a ghràsaibh dhomh,
a chaoimhneas anns an lò :
'S an oidhche ni mi guidhe 's ceòl
ri Dia a chum mi beò.

9 Mo charraig, c'uim' a thréig thu mi ?
ri Dia a deir mi féin :
Is c'uim' am bheil mi triall fo bhròn,
bhrìgh fòirneirt m'eascair thréin ?

10 Mar lann a'm' chnàmhaibh, m'eascairde
toirt toibheim dhomh a ta :
Tràth their iad rium gu fanoideach,
c'àit bheil do Dhia ? gach là.

11 O m'anam, c'uim' a leagadh thu,
le dìobhail misnich sìos ?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh dhìom
fo aimheal is fo sgìos ?
Cuir dòchas daingean ann an Dia :
oir molam e a ghnàth,
O 's e a's slàinte do mo ghnùis,
is e mo Dhia gu bràth.

SALM XLIII.

1 CUM cothrom rium, is tagair féin
mo chùis, o'n fhhineach olc,

O'n eucorach, 's o fhear na ceilg',
Dhé, saorsa mi o'n lochd.
2 C'ar son a thilg thu mise uait?
'S gur tu mo Dhia 's mo threòir;
C'ar son bhrìgh fòirneirt m'eascairde,
an siubhlam féin fo bhròn?

3 Dhia, d'fhìrinn is do sholus glan
leig thugam iad a mach:
Ga m' sheòladh chum do thulaich naoimh,
's mo thabhairt chum do theach.
4 'N sin racham dh'ionnsuidh altair Dhé,
an Dé sin m' aoibhneis mhòir:
Air clàrsaich bhinn do mholam thu,
O Dhia, mo Dhia na glòir'.

5 O m' anam, c'uim' a leagadh thu,
le dìobhail misnich sìos?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh dhìom
fo aimheal is fo sgìos?
Cuir dòchas daingean ann an Dia;
oir molam e a ghnàth,
O 's e a's slàinte do mo ghnùis,
is e mo Dhia gu bràth.

SALM XLIV.

1 LE'R cluasaibh chuala sinn, a Dhé,
ar sinnsir chuir an céill
Na gnìomhàra a rinneadh leat,
'n an aimsir, fad o chéin.
2 Le d' làimh mar thilg thu mach na slòigh,
is iadsan chuir 'n an àit:
Mar rinn thu air na cinnich claoidh,
ach dhoibhsan thug an sàth.

3 Oir sealbh 's an tìr cha d'fhuaireadh leo
le'n claidheamh no le'n loinn'
Ni mò a rinn an gairdean féin
an teasairginn 'n an teinn :
Ach do làmh dheas thug dhoibh a' bhuaidh,
do ghairdean neartmhor treun,
Is solus glan do ghnùis', a chionn
gu'n d' thug thu dhoibhsan spéis.

4 Oir s' tusa féin, a Dhia nam feart,
mo Thighearn is mo Righ :
Furtachd do Iacob orduich uait,
is fuasgail air gun dìth.
5 'S ann tre do neartsa leagar sìos
na h-uile 's naimhde dhuinn :
Tre d'ainm-sa saltraidh sinn gu làr
an dream a dh'éireas ruinn.

6 Oir as mo bhogh' cha dean mi bun,
cha-n fhurtachd dhomh mo lann.
7 Ach 's tusa nàirich luchd ar fuath',
o'r naimhdibh shaor thu sinn.
8 Air feadh an là 's ann an Dia,
a ni sinn uaill is glòir :
Is d'ainm-sa fòs air feadh gach linn,
àrd-mholaidh sinn gu mòr.

9 Ach rinn thu nis ar tilgeadh dhìot,
is nàirich thusa sinn :
'S a mach le'r n-armailtibh 's le'r feachd
cha-n 'eil thu féin dol leinn.
10 Gu teicheadh chuir thu sinn air ais,
o'n nàmhaid gheur 's a' chath :
Is luchd ar mi-ruin tha dhoibh féin
a' deanamh creich' is sgath'.

11 Mar chaoraich thug thu sinn 'n ar biadh;
measg chinneach sgaoileadh sinn.
12 Reic thu do phobull féin gun fhiach,
's gun mheud air maoin d'an cinn.
13 Do rinn thu toibheum dhinn gu truagh
d'ar coimhearsnaich gu léir ;
Ball-fanoid do na bheil mu'n cuairt,
's ball-magaidh mar an ceudn'.

14 Am measg nan Geintileach air fad,
gnàth-fhocal rinn thu dhinn ;
'S am measg a' phobuill anns gach àit
'n ar n-aobhar crathaidh cinn.
15 Tha m' amhluadh is mo mhasladh geur
a'm' fhianuis féin a ghnàth,
Rinn nàir' is rudhadh fòs mo ghruaidh'
m'fholach gu truagh gach là.

16 'S e sin mo chor thaobh guth an fhir
a chàineas mi gu h-olc,
'S a spreigeas mi ; 's a thaobh an nàmh,
's an dioghaltaich gu lochd.
17 Sud uile ge do thàinig oirnn,
nior dhearmaid sinne thu ;
Cha d'rinn sinn breug no briseadh claon
'n aghaidh do chùmhnaint dhlùth.

18 Cha d' aom ar n-aigne uaitse riamh,
ar cridh' cha deach air cùl :
O d' shlighe cha do chlaon ar cos
's cha deach air seachran iùil.
19 An ionad dhràgon ge do phronn
thu sinne sios gu làr,
Is ge do dh'fholuich thusa sinn
le sgàil is dubhar bàis.

20 Ma 's e gu'n leig sinn as ar cuimhn'
ainm uasal àrd ar Dia,
No gu dia eile coimheach bréig'
ar làmh ma shìn sinn riamh :
21 Nach rannsuich Dia so féin a mach ?
oir aige ta làn-fhios
Air dìomhairéachd a' chridhe stigh,
gach car a t'ann is cleas.

22 Oir, air do shonsa mharbhadh sinn,
air feadh an là gu léir,
'S mar chaoraich tha sinn air ar meas,
a chasgaireadh gu geur.
23 Mosgail ; c'ar son a choidleas tu ?
Dhia, fairich as do shuain ;
Gu bràth na tilg-sa sinn a mach,
na triall-sa fada uainn.

24 Ciod uim' am foluich thu do ghnùis ?
ciod uim' an dearmaid thu
Ar n-àmhghar, is ar n-éigin mhòr
tha 'g iadhadh oirnn gu dlùth ?
25 Oir chrom ar n-anam sios do 'n ùir,
ar brù ri talamh theann.
26 A'd' thròcair éirich, cuidich leinn,
is furtaich oirnn 's an àm.

SALM XLV.

1 DEADH aobhar òrain naoimh is ciùil
a' deachdadh ta mo chridh':
Is labhram air na nithibh sin
a rinn mi féin do'n Righ :
Mar pheann an làimh fir-sgriobhaidh dheis,
a chuireas sìos gu luath,

Is amhluidh sin, mo theangadh ta
air t-urram àrd a' luaidh.

2 Is maisich' thu na clann nan daoin';
grès dhòirteadh ann ad bheul:
Is air an aobhar sin rinn Dia
do bheannachadh gach ial.
3 Deasuich do chlaidheamh air do léis,
O thus' a ghaisgich mhòir:
Le d' chumhachd is le d'mhòralachd,
le greadhnachas is glòir.
4 Bhrìgh firinn, suairceis, agus ceirt,
marcaich gu buadhach àrd,
Is nithe uamhor teagaisgidh
do dheas làmh dhuit 's gach àit.
5 Rachadh do shaighde geur' gu cridh'
gach eascaraid an Righ:
Tre sin am pobull tuitidh fo'd',
is nithear leat an claoidh.

6 Gu suthain is gu siorruidh ta
do chaithir àrd, a Dhé:
Slat-shuaicheantais do rìoghachdsa
is slat ro chothrom i.
7 O 's ionmhuinn leatsa còir is ceart,
is thug thu fuath do'n olc;
Os ceann do chompanach chuir Dia,
do Dhia-s' ol' aoibhneis ort.

8 Do'n alos, mhirr, is chasia,
o d'eudach fàile théid:
Leo sud do chuir iad aoibhneas ort,
o d' lùchairt geal mar dheud.
9 Am measg do mhnathan urramach
ta nigheana nan righ:

'S an òr na h-Ophir, air do dheis,
do bhan-righ seasaidh i.

10 A nighean, éisd is amhairc fòs,
is cromsa sìos do chluas ;
Tigh t'athar, is do mhuinntir féin
na cuimhnich á so suas.
11 Gabhaidh mar sin an Righ làn-toil
do d'àille thlachdmhor féin :
Oir 's e do Thighearn is do Thriath,
thoir urram dha is géill.

12 Thig nighean Thiruis thugad fòs,
le tiodhlacaibh gu tric ;
'S na daoine saoibhir tha 'n am measg
ag asluch' gràis is iochd.
13 Nighean an Righ gu dearbh a stigh,
tha uile làn do ghlòir :
Tha 'culaidh eudaich uimpe fòs,
air oibreachadh le h-òr.

14 Am brat do obair ghréis le snàth'd,
bheirear i gus an righ :
Thig thugad luchd a coimheadachd,
's a maighdeana 'n a déigh.
15 Théid iad gu cùirt an Righ a steach,
ait, aoibhneach bheirear iad.
16 Air son do shinnsir bidh do chlann,
mar phrionnsaibh anns gach àit.

17 D'ainm glòrmhor do gach linn a thig,
air chuimhne cuiridh mi :
Is bheir mar sin am pobull duit
àrd-mholadh feadh gach ré.

1 'S E Dia a's tearmunn duinn gu beachd,
ar spionnadh e 's ar treis :
An aimsir carraid agus teinn,
ar cabhair e ro-dheas.
2 Mar sin ged ghluaist' an talamh trom,
cha-n aobhar eagail duinn :
Ged thilgeadh fòs na sléibhte mòr'
am builsgein fairg' is tuinn.

3 Na h-uisgeacha le beucaich bhuirb,
ged rachadh thar a chéil':
Le'n ataireachd ged bhiodh air chrith
na beanntan àrd' gu léir.
4 Ta amhainn ann, le 'sruthaibh sèimh,
ni caithir Dhé ro-ait ;
Fior-àite naomh an ti a's àird',
am bheil sior-chòmhnuidh aig.

5 Tha Dia 'n a meadhon innte stigh ;
mar sin cha ghluaisear i ;
Oir cuideachadh is còmhnadh leath'
's e Dia gu moch a ni.
6 Do ghabh na cinnich boil', is ghluais
na rìoghachda gu cas :
Air cur do Dhia a ghuth a mach,
do leagh an talamh as.

7 Tha Dia nan sluagh leinn féin a ghnàth ;
Dia Iacoib 's tearmunn duinn.
8 Thigibh, is faicibh oibre Dé,
gach sgrios air talamh rinn.
9 Gu h-iomall fòs an domhain mhòir
an cogadh ni e chosg :
Am bogha bhris, an t-sleagh do ghearr,
an carbad-cogaidh loisg.

10 Bibh sàmhach, 's tuigibh gur mi Dia:
àrduichear mi gu sior
Am measg nan sluagh, biodh urram dhomh
air feadh gach uile thìr.
11 Tha Dia nan sluagh ri còmhnadh leinn,
's an còmhnuidh air ar crann:
Is e Dia Iacoib 's tearmunn duinn,
d'ar furtachd anns gach àm.

SALM XLVII.

1 BUAILIBH 'ur basan, uile shlòigh,
ta chòmhnuidh anns gach àit;
Le guth 's le gairdeachas do Dhia,
suas togaibh iolach àrd:
2 Oir Dia ro-àrd is uamhunn e;
Righ mòr os ceann gach tìr'.
3 Am pobull cuiridh e fo'r smachd,
fo'r cois na slòigh gu léir.

4 Mòrachd Iacoib d'an d'thug e gràdh,
mar oighreachd dhuinne thagh:
5 Chaidh Dia le caithream àrd a suas,
le trompaid 's fuaimneach bladh.
6 Seinnibh do Dhia, seinn moladh: seinn
d'ar Righ, seinn moladh binn:
7 Oir's Righ Dia mòr os ceann gach tìr',
seinn da gu h-eòlach grinn.

8 Tha Dia 'n a shuidh' 'n a chaithir naoimh
's e 's Righ air cinnich ann.
9 Prionnsa nan sluagh do chruinnich iad,
pobull Dhé Abrahaim;
Air son gur le Iehobhah mhàin
sgiath dhìdein do gach tìr:

'S e féin a's àird' 's a's urramaich,
's dha dlighear moladh sior.

SALM XLVIII.

1 IS mòr Iehobhah, Dia nam feart,
'an cathair àird ar Dia ;
Is air sliabh àrd a naomhachd féin,
ion-mholta chaoidh an Triath.
2 Beinn Shioin 's breagh' a suidheachadh,
aoibhneas gach fearainn i ;
Is dlùth dhi air an taobh mu thuath,
tha caithir an Ard-Righ.

3 Aithnichear Dia 'n a lùchairtibh,
mar thearmunn anns gach airc.
4 Oir feuch, tràth bha na rìghre cruinn,
le chéile ghabh iad thart'.
5 Chunnaic iad sud, is b'iongnadh leo,
le cabhaig dheifrich as
6 Ghlac eagal iad an sin, is pian,
mar mhnaoi ri saoth'r gu cas.

7 Cabhlach Tharsuis le gaoith an ear,
mìn-bhrisear leat gu luath.
8 Mar chual, is amhluidh chunnaic sinn,
am baile Righ nan sluagh,
Am bail' ar Dé ; 's e Dia gu bràth
ni daingean e le neart.
9 A'd' theampull, air do chaoimhneas caomh,
Dhia, smuainich sinn gu ceart.

10 Mar d'ainm, is amhluidh sin do chliu,
gu crìch na talmhainn ta :
Do dheas làmh làn de fhìreantachd,
Dhia, anns gach beart a ghnàth.

11 Beinn Shioin gu ma h-aoibhinn i,
is Nighean Iudah ait,
Air son do bhreitheanas, a Dhé,
ta cothromach is ceart.

12 Siùbhlaibh mu thimchioll Shioin naoimh,
is cuairt'chibh i maraon :
Airmhibh a baideala gu dlùth,
's a turaite gach aon.
13 Thugaibh fa'near a bàbhuin bhreagh',
's a caisteil àrd le beachd :
Chum sin gu cuireadh sibh an céill
do'n àl a ta ri teachd.

14 Oir 's e an Dia so féin ar Dia
gu siorruidh is gu bràth :
'S e fòs a stiùras sinn gu ceart
gu h-uair is àm ar bàis.

SALM XLIX.

1 EISDIBHSE so gach uile shluagh,
na bheil 's a' chruinne-ché :
2 Is cluinnibh eadar mhòr is bheag,
ma's bochd no beartach e.
3 Air tuigse smuainichidh mo chridh',
air gliocas thig mo bheul.
4 Aomaidh mo chluas gu samhlachaibh :
nochdam cainnt dhorch air teud.

5 Droch làithean c'uim' am b'eagal leam
gu'n cuirinn iad an suim,
Mòr aingidheachd is lochd mo shal
tràth dh'iadh iad orm gu cruinn ?
6 Na daoine sin 'n an saoibhreas mòr
'ta deanamh dòigh is treis',

Is ann an lìonmhoireachd an stòir
a ta ro-bhòsdail leis.

7 A bhràth'r cha-n fhuasgail neach dhiubh sud
á gàbhadh no á péin,
A thabhairt éiric as do Dhia,
ni fheudar leis 'n a fheum :

8 (Oir saors' an anama 's priseil e,
sguiridh e 'm feasd gu beachd :)

9 Gu maireadh e gu siorruidh beò,
's nach faiceadh truaillidheachd.

10 Oir chi e fòs na daoine glic,
's an dream air dhiobhail céill ;
'S na h-ùmaidh, fàgail toic do chàch,
is faghail bàis iad féin.

11 'S e 'n smuaineachadh gu mair an tigh,
's an còmhnuidh feadh gach ré,
A' tabhairt air am fearann ainm,
a réir an ainme féin.

12 Gidheadh, an duin' an urram mòr
cha mhair e ann gu buan :
Ach amhluidh mar an t-ainmhidh truagh
chum bàis a shiùbhlas uainn.

13 An slighe sud ge gòrach i,
taitnidh an cainnt r'an sliochd.

14 Mar chaoraich dol san uaigh tha iad,
'n am biadh do'n bhàs gun iochd :

Na fireanaich gheibh os an ceann
làn-uachdranachd gu moch,
'S 'n an ionad còmhnuidh anns an uaigh,
seargaidh an àill' 's an dreach.

15 Bheir Dia do m'anam fuasgladh saor
o chumhachd bàis is uaigh',

Oir gabhaidh e mi thuige féin,
ga m' theasairginn le buaidh.

16 An uair a nithear saoibhir neach,
na glacadh faitcheas thu ;
'S an t-àm a chinneas glòir a theach,
na cuireadh sud ort tnù.
17 Oir 'n uair a shiùbhlas e do'n eug,
aon ni cha toir e leis :
'S an uair a théid e sìos do'n uaigh,
a ghlòir cha lean i ris.

18 Seadh 'anam ge do bheannaich e
am feadh a bha e beò ;
'S thusa, ma ni thu maith dhuit féin,
o dhaoinibh gheibh thu glòir.
19 Gu h-àl a shinnsear siùbhlaidh e,
solus cha-n fhaic gu bràth.
20 An duin' an urram, 's e gun chéill,
mar ainmhidh gheibh e bàs.

SALM L.

1 LABHAIR an Dia Iehobhah treun,
an talamh ghairm gu léir,
O'n àird an ear gu h-àird an iar,
o éirigh gu luidh gréin',
2 A Sion àrd, a's foirfe mais',
do dhealruich Dia nam feart.
3 Oir thig ar Dia 's cha bhi 'n a thosd,
ach labhraidh e le neart :

Thèid teine millteach roimh a ghnùis,
a' lasadh suas gu garg :
'S m'a thimchiollsan gu doinionnach,
bidh e 'n a chaoiribh dearg'.

4 Air talamh, is air nèamh nan neul,
àrd-ghairmidh e gu treun,
Gu'n tugadh e ceart bhreitheanas
air 'uile phobull féin.

5 A m'ionnsuidh cruinnichibh mo naoimh,
is tionalaibh an dream
A rinn gu dìleas is gu dlùth,
le h-ìobairt, cùmhnant leam.

6 A cheartas-san ni nèamh nan neul
a chur an céill 'n a àm:
Oir 's e Iehobhah féin gu beachd
a's aon àrd-bhreitheamh ann.

7 Mo phobull Isra'l éisdibh rium,
is labhraidh mi gu ceart;
A'd' aghaidh togam fianuis fhior,
's mi Dia, do Dhia gu beachd.

8 Mu d'ofrailibh cha-n agram thu,
no fòs mu t'ìobairt-loisgt',
Oir 'm fhianuis thug thu iad a ghnàth,
is fhuaras iad gun fhois.

9 Oir as do thigh cha ghabhainn uait
mar ìobairt biorach bò;
'S cha ghabhainn gabhar fhirionn fòs
mar ofrail as do chrò.

10 Gach ainmhidh beò a ta 'an coill
is leamsa sin gu léir,
'S na h-uile spréidh air mhìle cnoc,
ta 'g ionaltradh air feur.

11 An eunlaith 's aithne dhomh air fad,
ta 'g itealaich feadh bheann:
'S leam gach fiadh-bheathach uile fòs,
feadh gharbhluich agus ghleann.

12 Geur-ocras nam biodh orm, no gort,
cha chuirinn duits' an céill.
Oir 's leam an domhan mu'n iadh grian,
is na bheil ann gu léir.

13 Fuil ghabhar 'n e gu'n òlainn uait?
feòil tharbh an ithinn i?
14 Ioc ìobairt buidheachais do Dhia,
's do bhòidean do'n Ard-Righ.
15 An là do thrioblaid is do theinn,
goir orm an sin gu ceart:
Ort fuasglam, is bheir thusa glòir
do m'ainms' a chuidich leat.

16 Ach ris an droch dhuin' labhraidh Dia,
mo statuin chur an céill
Am buineadh dhuit, no ghabhail fòs
mo chùmhnaint ann ad bheul.
17 Do m' achmhasan o thug thu fuath,
's an spéis riamh e nior chuir;
Ach thilg mo bhriathran air do chùl,
'g an diùltadh uait gu tùr?

18 Tràth chunnaic thu an gaduich' dàn,
dh'aontaich thu leis 'n a olc:
'S le luchd an adhaltranais a rìs,
b'fhear-comuinn thu 'nan lochd.
19 Do theangadh thug thu chumadh bréig',
chum uilc thug thu do bheul.
20 Do d' bhràthair shuidh thu thabhairt guth';
's do mhac do mhàthar beum'.

21 Na nithe so do rinneadh leat,
is dh'fhan mi dhiot a'm' thosd;
Is shaoil thu mar a ta thu féin,
gu b'amhluidh mi gach achd:

Ach cronaicheam do pheacaidh dhuit,
a' d' amharc cuiream iad ;
A chum gu faiceadh do dhà shùil,
nach fol'chear ormsa beud.

22 O sibhs' a dhream nach cuimhnich Dia,
nis tuigibh so 'n a àm ;
Mu'n dean mi liodart oirbh gu cas,
gun neach d'ur furtachd ann.
23 An ti bheir ìobairt molaidh uaith',
's e sin bheir dhomhsa glòir :
Oir nochdam slàinte Dhé do'n fhear
a ghluaiseas mar is còir.

SALM LI.

1 DEAN tròcair orm, a Dhia nan gràs,
gu h-ìochdmhor saorsa mis',
Reir lìonmhoireachd do thròcair chaoimh,
glan as m'uil' eusaontas.
2 Gu h-iomlan ionnail mi o m' lochd,
glan mi o m' chiont' a'd' ghràdh:
3 Oir tha mi 'g aidmheil m'eusaontais,
's léir dhomh mo lochd a ghnàth.

4 A' d'aghaidh, t'aghaidh féin a mhàin;
do pheacaich mi gu trom,
Is ann ad fhianuis féin, a Dhé,
an t-olc so rinneadh leam:
Do chum air labhairt duit a mach,
gu biodh tu cothromach ;
'S gu biodh tu glan tràth bheir thu breth,
is ceart neo-eucorach.

5 Am peacadh, feuch, do dhealbhadh mi,
is ann an cionta fòs

Do ghabh mo mhàthair mi 'n a broinn,
tràth ghineadh mi o thùs.
6 An taobh a stigh do'n chridhe, feuch,
an fhìrinn 's ionmhuinn leat:
'S an ionad fholuicht' bheir thu orm
gu'n tuig mi gliocas ceart.

7 Le hisop deansa mise glan,
is bitheam glan gu beachd ;
Dean m'ionnlad fòs, mar sin bidh mi
ni's gile dhuit na sneachd.
8 Guth subhachais thoir orm gu'n cluinn,
is fonn an aoibhneis ait,
Mar sin ni gairdeachas gu mòr,
na cnàmhan bhriseadh leat.

9 O m' pheacaibh is o m'eusaontais
foluich do ghnùis, a Dhé ;
Mo sheachrain is m'uil' eucoir fòs
glan thusa uam gu réidh.
10 Dhia, cruthaich annam cridhe glan ;
ath-nuadhaich spiorad ceart.
11 Na tilg o d' shealladh mi ; 's na buin
do spiorad naomha leat.

12 Is aisig dhomh ùr-ghairdeachas
do shlàinte chàirdeil féin ;
Is deansa fòs mo chumail suas,
le d' spiorad saor gu treun.
13 'N sin teagaisgeam do shlighe, Dhé,
do'n dream a bhris do reachd ;
Is pillear riut le h-aithreachas
na peacaich thruagh gu beachd.

14 O chionta fola saorsa mi,
o Dhia, a Dhé mo shlàint':

Seinnidh gu h-àrd air d'fhìreantachd
mo theangadh anns gach àit.

15 Mo bhile, ta air druideadh suas,
fosgail, a Dhé nan gràs ;
An sin do mholadh le mo bheul
cuiridh mi'n céill gu h-àrd.

16 Oir ìobairtean cha-n iarrar leat,
no bheirinn duit gach ré :
An ofrail-loisgte fòs air bith
cha-n 'eil do thlachd, a Dhé.

17 An spiorad briste, tuirseach, trom,
sud ìobairt Dhé nan dùl :
Ri cridhe briste brùit', a Dhé,
gu bràth cha chuir thu cùl.

18 A'd'dheadh-ghean deansa maith, a Dhia,
air Sion do chnoc féin :
Ballan Ierusaleim gu luath,
tog suas le d' làimh gu treun.

19 'N sin taitnidh ìobairt cheartais riut,
ofrail, 's làn ofrail loisgt' ;
N sin bheirear colpaich dhuit-sa suas,
air d'altair naomh gun fhois

SALM LII.

1 CIOD uime 'n dean thu, ghaisgich thréin,
uaill as an olc gu mòr ?
Mairidh am feasd gun cheann gun chrìch,
deadh mhaitheas Righ na glòir'.

2 Do theang' a' dealbh an aimhleis chlaoin ;
chum ceilg' mar ealtuinn ghéir.

3 Is annsadh leat an t-olc na maith,
is breug na briathra fior.

4 A theangadh chealgach, 's ionmhuinn leat
gach focal millteach olc.
5 Ni Dia gu siorruidh mar an ceudn'
làn-sgrios a tharruing ort:
Glan-sgathar thu, is as do theach
grad spìonar thu gu tur,
A talamh is á tìr nam beò
buainear do fhreumh á bun.

6 Sud chi am firean, gabhaidh fiamh,
is ni e gàire fòs:
7 Feuch, so am fear nach d'earb á Dia,
mar dhaingneach is mar threòir:
Ach ann an lìonmhoireachd a stòir
a dhòchas chuir gu treun,
'N a shaoibhreas is 'n a aingidheachd,
do neartaich se e féin.

8 Ach mis' mar ùr-chrann olaidh ta
'an àros Dé a ghnàth:
A' cur mo dhòchais ann a ghràs,
ri fad mo ré 's mo là.
9 Gu siorruidh suthain molam thu,
chionn sud gu'n d' rinneadh leat:
Feitheam air t'ainm, oir tha e maith,
an làth'r do naomh gu beachd.

SALM LIII.

1 'NA chridhe deir an t-amadan,
cha-n 'eil ann Dia air bith:
Taid truaillidh, 's gràineil fòs an lochd:
cha-n 'eil ann neach ni maith.
2 Dh'amhairc an Tighearna o nèamh
air cloinn nan daoine nuas,

A dh'fheuchainn an robh tuigs' aig neach,
a dh'iarradh Dia nan gràs.
3 An t-iomlan diubh chaidh air an ais,
ro-shalach iad gu léir :
Cha-n 'eil aon neach a' deanamh maith,
cha-n 'eil fiu aon fo speur.
4 Am bheil aig droch dhaoin' tuigs' air bith
ta 'g itheadh suas gu dian,
Mo phobuill-sa mar aran blasd',
's nach 'eil a' gairm air Dia.

5 An sin do ghabh iad eagal mòr,
gun aobhar eagail ann :
Sgaoil Dia a chnàmhasan o chéil',
chuir séisdeadh ort gu teann;
Is mar an ceudna chuir thu iad
gu rudhadh gruaidh' is nàir',
Do bhrìgh gu 'n d'rinneadh orr' le Dia
trom-tharcuis agus tàir.

6 'S e so mo ghuidh' is m' athchuinge,
gu'n tugadh Dia nam feart
Cabhair d'a phobull Israel,
á Sion féin le neart !
An uair bheir Dia air ais o bhruid
a phobull féin le chéil',
Air Iacob bithidh aoibhneas mòr,
's aiteas air Israel.

SALM LIV.

1 TRE d'ainm-sa teasairg mise, Dhé,
cum cothrom rium le d' neart.
2 Eisd m'urnuigh, thoir fa-near, a Dhé,
briathra mo bhéil gu ceart.

3 Oir dh'éirich coigrich rium-sa suas,
luchd-fòirneirt tha gu dian
An tòir air m'anam ; 's cha do chuir
iad Dia fa'n comhair riamh.

4 Ach feuch, 's e Dia m'fhear-cuideachaidh,
gu m'sheasamh anns gach cruas :
Bithidh Iehobhah leis an dream
a chumas m'anam suas.
5 Aimhleas do m'naimhdibh diolaidh Dia :
a'd' fhìrinn dean an sgath'.
6 Gu toileach bheir mi ìobairt dhuit :
Dhé molam d'ainm, ta maith.

7 Oir rinn e saors' is fuasgladh dhomh
o m'uile theinn gu trcun :
Ionnus gu faca mi mo mhiann
air m'eascairdibh gu léir.

SALM LV.

1 RI m'urnuigh éisd : 's o m' ghuidhe, Dhé,
na foluich thus' thu féin.
2 Thoir aire 's freagradh dhomh, ta caoidh
le bròn 's le bùireadh geur :
3 Air son guth m'easairde gu cléir,
is fòirneart fòs nan daoi :
Oir euceart thilg iad orm, am feirg
dhomh thug iad fuath gun dìth.

4 Mo chridh' a'm' chom tha cràiteach goirt ;
thuit ormsa uamhunn bàis.
5 Crith, oillt, is uamhunn thàinig orm,
ga m' shlugadh is mi 'n sàs.

6 'N sin thubhairt mi, Is truagh nach robh
sgiath colmain agam nis !
'N sin theichinn as ag itealaich,
is gheibhinn tàmh is fois.

7 Feuch, shiubhlainn fòs air ànradh fad,
chum tàimh am fàsach chruaidh ;
8 Is dheanainn deifir gu dol as
o dhoinionn gharbh na gaoith'.
9 Dhia, roinn is sgrios an teang'; 's a' bhail'
bha fòirneart agus strì.
10 Taid dol m'a bhallaibh oidhch' is là :
tha aimhleas ann is caoidh.

11 Eucoir ro-mhòr is olc a ta
'n a mheadhon sud gun cheisd :
Seadh feall r'a shràidibh agus cealg
cha dealaich sud am feasd.
12 Cha b'e mo nàmh thug masladh dhomh
oir dh'fhuilginn sud gu réidh :
Cha b'e fear m'fhuath' a dh'éirich rium,
oir dhionainn uaith' mi féin.

13 Ach thusa, fear bu choimpir dhomh,
fear m'eòlais, is fear m'iùil ;
14 Bu bhlasd' ar comhairl', dol le càch,
gu h-àros Dhé nan dùl.
15 Sealbh gabhadh orr' am bàs gu grad,
's gu h-ifrinn théid iad beò :
Oir aingidheachd 'n an comhnuidh ghnàth,
's 'n am builsgean tha gach lò.

16 Ach mise, glaodham suas ri Dia,
saoraidh Iehobhah mi.
17 Glaodh àrd, is urnuigh ni mi ris,
moch, feasgar, 's meadhon-là ;

Is éisdidh e gu grad ri m' ghlaodh :
18 M'anam 's e shaor an sìth,
O'n chath's o'n chòmhraig dh'éirich rium,
is mòran rium ri strì.

19 Cluinnidh an Dia ta làidir beò,
'S bheir dòruinn orra 's pian :
Seadh fòs an Dia air mairionn ta,
's a bha o chian nan cian.
Is air an aobhar fòs nach 'eil
caochladh air bith 'n an staid,
Eagal an Tighearn uime sin
do thilg iad dhuibh air fad.
20 A làmh do shìn 'n an aghaidh sud,
a bha an siochaint ris :
A chumhnant is a nasgadh dlùth,
gu fealltach orra bhris.
21 Bu shleamhna briathra 'bhéil na 'n t-im,
ach cogadh cruaidh 'n a rùn :
Bu bhuige 'chainnt na oladh thlàth,
's i ghnàth mar chlaidheamh rùisgt'.

22 Ach tilg-sa d'eallach trom air Dia,
's e ni do chumail suas :
Cha leig e 'm feasd do'n fhìrean chòir,
o 'shocair féin gu'n gluais,
23 Ach thus', a Thighearna nam feart,
a'd' chorruich cheirt gu geur,
An slochd d'am milleadh tilgidh tu
an aitim ud gu léir :

Na daoine sligheach fuileachdach,
cha mhair iad leth an làith' :
Ach annad cuiridh mis', a Dhé,
mo dhòchas is mo dhòigh.

SALM LVI.

ORMSA dean iochd, a Dhé, oir b'àill,
 le duin' mo shlugadh suas:
Esan a tha ga m' shàruchadh
 gach là le cogadh cruaidh.
Seadh b'àill le m'eascairdibh gun iochd
 mo shlugadh suas gach là:
Oir 's lionmhor iad tha cogadh rium
 gun aobhar no cion-fàth.

An làithibh m'eagail earbam riut:
 an Dia, a bhriathar féin
Ard mholaidh mi, is ann an Dia
 chuir mi mo dhòigh gu treun.
Cha ghabh mi gealtachd uime sin,
 's am feasd cha-n eagal leam,
Na dh'fheudas feoil a dheanamh orm
 do lochd, le iomairt theann.

Mo bhriathar tha iad 'fiaradh fòs,
 gach là mar 's toileach leo:
Chum doilgheis agus dochair dhomh
 ta 'n smuainte-san gach lò.
Tha iad le chéil' a' cruinneachadh,
 is iad 'g am folach féin,
'A feitheamh m'anam', air bhith dhoibh
 ro fhurachar mu m'cheum.

Gu saor an téid iad as mar sin,
 le'n eucoir mhòir gun tàmh ?
A' d' fheirg-sa leig am pobull sìos,
 a Thighearna le d' làimh.
Mo sheachrain air an àireamh leat,
 a' d' shearraig taisg mo dheòir:
Nach 'eil iad ann ad leabhar shìos,
 air chuimhne sgrìobht' gach uair ?

9 Mo naimhde pillidh air an ais,
  tràth ghaiream ort gu teann :
Is aithne dhomhsa so gu beachd,
  oir tha Iehobhah leam.
10 An Dia, a bhriathar molaidh mi :
  molam an Dia a reachd ;
11 An Dia do chuireadh leam gu treun
  mo dhòchas, féin gu beachd.

Is air an aobhar ud, a Dhé,
  cha-n eagal idir leam
Na dh'fheudas duin' a dheanamh orm,
  nach 'eil dheth féin ach fann.
12 Do bhòide ta iad ormsa, Dhé:
  is ìocam dhuit-sa cliu.
13 Oir m'anam bochd gu saor o'n bhàs,
  gu gràsmhor dh'fhuasgail thu :

Is choimhead thu mo chosa fòs
  o shleamhnachadh ni's mò,
A chum gu'n gluaisinn an ad làth'r
  an solus dhaoine beò.

SALM LVII.

1 DEAN tròcair orm, a Dhia nan gràs,
  dean tròcair orm gach ré,
Oir annadsa tha m'anam truagh
  a' cur a dhòigh gu léir :
Is gabhaidh mi fo sgàil do sgéith
  mo thearmunn is mo neart,
Gu ruig an uair sin anns an téid
  na h-uile ud uile thart'.

2 Eighidh mi ris an Dia a's àird' ;
  ri Dia ta làidir treun,

A chuireas leam gach cùis gu crìch,
mar chi e ormsa feum.

3 Cuiridh e neart o nèamh, do m' dhìon
o bheum an fhir le'm b'àill
Mo shlugadh ; cuiridh Dia a mach
'fhìrinn 's a ghràs gun dàil.

4 Tha m'anam bochd an còmhnuidh fòs
am builsgean leòmhan garg',
Am measg na dream a'm' luidh' a taim
air lasadh ta le feirg :
Daoine, 'g am bheil am fiacla fòs
mar shleagh 's mar shaighde geur ;
Mar chlaidheamh guineach, 's amhluidh sin
an teangadhsan gu léir.

5 Os ceann nan nèamh, Dhia, tog thu féin ;
os ceann gach tìr' do ghlòir.

6 Air son mo cheuma ghleus iad lìon,
chrom m'anam sìos gu làr :
Slochd romham chladhaich iad, is thuit
iad féin 's an t-slochd a rinn.

7 'S gleusta mo chridhe, 's gleust', a Dhé,
dhuit canam moladh binn.

8 Mosgail mo ghlòir, 's a shaltair fòs,
a chlàrsaich dùisg an àird :
Air maduinn mosglam féin gu moch,
is seinneam ceòl gu h-àrd.

9 Dhia, measg a' phobuill, molam thu ;
dhuit seinneam measg an t-sluaigh :

10 Oir d'fhìrinn is do thròcair mhòr,
gu nèamh nan neul chaidh suas.

11 Arduichear thus', a Dhia nam feart,
os ceann àrd-nèamh nan speur ;

Is togar suas do ghlòir gu h-àrd,
os ceann gach tìr' gu léir.

SALM LVIII.

1 AN labhair sibhs', a choimhthionail,
an fhìrinn cheart neo-chlaon?
'S an tabhair sibh gu cothromach,
breth cheart, a chlann nan daoin'?
2 Is ann bhur cridh' tha sibh a' 'dealbh'
mòr aingidheachd gun tàmh :
'S air talamh tha sibh tomhas fòs,
fòireigin chruaidh 'ur làmh.

3 Luchd-uilc, o thig iad as a' bhroinn,
siùbhlaidh air slighe fhiair :
Tràth bheirear iad, air seachran théid,
a' labhairt bhreug gach ial.
4 An nimh mar nimh na nathrach ta:
mar nathair dhruid a cluas ;
5 Ri guth nan druidh tha eagnaidh scòlt',
nach éisd, is fòs nach gluais.

6 Am fiacla bris, a Dhé, 'n am beul ;
a Thighearn làidir thréin,
Pronn fiacla agus tuisg ro-mhòr
nan leòmhan òg' gu léir.
7 Gu'n leaghadh iad, a' sileadh sìos,
mar uisge ruith le gleann :
'S a shaighde bris, tràth chuireas e
a bhogh' air lagh gu teann.

8 Mar sheilcheig bhios a' leaghadh as,
rachadh iad as gu dian ;
Mar thoraicheas an-abuich mnà
na faiceadh iad a' ghrian.

9 Mu'm mothaich seadh 'ur coireachan
o choille chrionaich teas,
Ni Dia, 's iad beò, 'n a chorruich ghéir
le cuairt-ghaoith dhian an sgrios.

10 Bidh aoibhneas air an fhìrean chòir,
'n uair chi e 'n dioghaltas:
Is ann am fuil luchd-aingidheachd
nighidh e fòs a chos.

11 Their duine 'n sin, gu bheil gun cheisd,
deadh dhuais aig daoinibh còir;
'S gu bheil air talamh fòs, gu beachd,
'n a bhreitheamh Dia na glòir'.

SALM LIX.

1 TEASAIRG, is saor mi, o mo Dhia,
o m' naimhdibh dh'éireas rium.

2 O luchd an uilc ta fuileachdach,
dion mis', is cuidich leam.

3 Feuch 'n aghaidh m'anam' luidh am fàth
is chruinnich daoine treun:
Cha-n ann, a Dhia, air son mo lochd,
no cron a rinn mi féin.

4 A' ruith tha iad, gun chron a'm' thaobh,
's gu h-ullamh dol air ghleus:
Chum teachd do m' fhurtachd mosgail tràth,
is thoir fainear am beus.

5 O Dhé nan sluagh, Dhé Israeil,
mosgail 's gu fiosraicht' leat
Na cinnich: 's na dean iochd air neach
gu h-aingidh bhris do reachd.

6 Air teachd do'n fheasgar pillidh iad:
a' donnalaich gu h-àrd,

Mar choin, mu'n bhail' a' cuairteachadh,
is amhluidh sin tha iad.

7 Feuch, brùchdaidh iad a mach le'm beul;
'n am bilibh claidheamh geur;
Cò chluinneas sin, no bheir fa'near ?
's e sud a's cainnt dhoibh féin.

8 Ach thusa, Dhia Iehobhah mhòir,
ni gàire fanoid riu ;
Is mar bhall-magaidh bithidh fòs
na cinnich ann ad shùil.

9 Air son gur mòr 's gur maith do neart,
sìor-fheitheam ort a ghnàth:
Do bhrìgh gu bheil dhomh Dia nan dùl,
'n a dhìdean dlùth gu bràth.

10 Bi 'dh Dia o'n tig mo thròcair chaomh,
dol romham air gach ceum :
'S e Dia bheir dhomh air m' eascairdibh
mo rùn gu faic mi féin.

11 Mu'm bi mo phobull dìchuimhneach,
na marbh an aitim ud:
O Dhia ar sgiath, sgaoil iad le d' neart
is leag gu h-iosal fo'd.

12 Fa lochd an teangaidh, 's cainnt am béil,
'n an àrdan glacar iad :
Fa chùis nam mallachd, is nam breug
a labhair iad os àird.

13 Sgrios iad a'd' fheirg, sgrios iad gu tur,
is théid iad as gu dian :
Is tuigidh 'n sin gach uile thìr,
righ Iacoib gur e Dia.

14 'S air teachd do'n fheasgar pilleadh iad,
a' donnalaich gu h-àrd,

Mar choin, mu'n bhail' a' cuairteachadh,
is amhluidh bitheadh iad.
15 Ag iarraidh bìdh gu seachranach,
'S gu luaineach ann an teinn;
A' deanamh gearain anns an oidhch',
mur bi an sàth 'n am broinn.

16 Ach mise molar leam do neart;
gu moch a' seinn do ghràis,
Air son gur tu mo thearmunn treun,
'S mo dhaingneach féin 's gach càs.
17 'S tu féin mo neart, dhuit canam fonn,
'S e Dia mo dhìdean treun!
'S e 'n Dia sin féin rinn tròcair orm,
'S a chuidich leam a'm' fheum.

SALM LX.

1 A DHE, do thilg thu sinne uait,
dh' fhuadaich thu sinn air fad,
Oir bha thu ruinn an corruich ghéir;
pill ruinn thu féin gu grad.
2 Chuir thus' an talamh trom air chrith;
is fòs do bhris thu e;
Slànuich a bhriseadh, oir gu beachd
air criothnachadh tha e.

3 Do thaisbein thusa nithe cruaidh
do'n t-sluagh a's leat le còir:
Fion buaireasach chuir uamhunn oirnn,
thug thusa dhuinn r'a òl.
4 Ach thug thu bratach àrd, a Dhé,
do'n dream d'an eagal thu:
A chum gu sgaoilteadh sud a mach,
bhrìgh firinn duit le cliu.

5 O dhaorsa chum gu saorar leat
do phobull ionmhuinn féin :
Eisd rium, is slànuich mi gu grad
e d' dheas làimh làidir thréin.
6 'Na naomhachd labhair Dia nam feart,
bidh aoibhneas orm nach gann :
Air Sechem ni mi roinn gu ceart,
gleann Shucoit toimhsear leam.

7 'S leam Gilead le dlighe cheirt,
Manaseh 's leam gu beachd ;
'S i treubh Ephraim neart mo chinn,
bheir Iudah mach mo reachd.
8 Is soitheach-ionnlaid Moab dhomh ;
tilgeam thar Edom thruaigh
Mo bhròg ; is ni mi caithream binn
thar Palestin le buaidh.

9 Cò bheir do'n chaithir dhaingein mi ?
's gu Edom bheir gu ceart ?
10 Nach tusa, Dhia, le'n d' thréigeadh sinn ?
's nach deachaidh mach le 'r feachd ?
11 O thrioblaid tabhair còmhnadh dhuinn,
oir 's dìomhain furtachd dhaoin'.
12 Tre Dhia ni sinne treubhantas,
's e shaltras naimhde foidh'n.

SALM LXI.

1 RI glaodh mo ghearain éisd, a Dhé
is m'urnuigh thoir fainear.
2 O iomall talmhainn éigheam riut,
's mo chridhe trom fo smal :
Dhia, treòraich chum na carraig mi
a's àirde na mi féin.

3 Bu tearmunn thu, 's bu chaisteal dhomh
o m'eascairdibh gu léir.
4 A'd' phàilliun naomh ni mise tàmh
gach aimsir is gach tràth :
Mo dhòigh fo dhubhar sgàil', do sgéith,
cuiridh mi féin gu bràth.
5 Oir chuala tu mo bhòide naomh',
's an gealladh a thug mi :
Oighreachd na muinntir thug thu dhomh
d'an eagal d'ainm, a Dhé.
6 Saoghl' maireann agus aimsir chian
bheir thusa, Dhia, do'n Righ :
Mar iomadh ginealach is linn,
a bhliadhnacha 's tu ni.
7 Mairidh e buan am fianuis Dé,
gu bunaiteach 's gu bràth :
Tròcair is firinn deasaich dha,
g'a choimhead-san gach tràth.
8 Mar sin gu siorruidh seinneam cliu
do d'ainm ro uasal àrd,
'S mo bhòide naomha dìolam dhiut,
o là gu là gu bràth.

SALM LXII.

1 LE foighidinn tha m'anam bochd
'feitheamh air Dia gu beachd:
'S ann uaith' tha furtachd agus fòir
orm air gach taobh a' teachd.
2 'Se mhàin a's carraig dhìdein dhomh,
is m'fhurtachd e ro-dheas :
Mo thearmunn dìleas e faraon,
gu mòr cha ghluaisear mis'.

3 Cia fhad a dhealbhar aimhleas leibh ?
làn-mharbhar sibh gu beachd,
Mar bhall' air chrith, 's mar ghàradh dh'aom,
tha leagadh oirbh a' teachd.
4 O urram àrd ga thilgeadh sìos
tha 'n comhairlean a' ruith :
'Si 's miann leo breug: beannachd 'n am beul,
ach mallachd an taobh stigh.

5 O m'anam feith gu foighidneach
ri Dia a mhàin mar chleachd :
Oir annsan tha mo mhuinghinn threun,
's mo dhòchas féin gu beachd.
6 'S e mhàin a's carraig dhìleas dhomh,
's e mhàin mo shlàinte dheas :
Mo thearmunn daingean e faraon,
mar sin cha ghluaisear mis'.

7 Mo shlàinte ta 's mo ghlòir an Dia,
ris earbam féin a ghnàth :
Carraig mo neirt, 's mo thearmunn treun,
's e Dia, gu buan 's gu bràth.
8 O phobull, cuiribh ann an Dia,
bhur dòchas anns gach àm ;
'N a fhianuis dòirtibh mach 'ur cridh'
's e Dia ar tearmunn ann.

9 'S ni dìomhain daoine beag' gu fior,
tha daoine mòr' 'n am bréig :
Air meidh ri'n tomhas, 's eatruim' iad
na dìomhanas gu lèir.
10 Na h-earb a foirneart, 's na dean uaill
á reubainn no droch-bheart :
Na socruich fòs do chridh' air stòr,
'n tràth chinneas saoibhreas leat.

11 Do labhair Dia aon uair a mach :
sud chualas uair no dhà,
Gur leis an Dia ta cumhachdach
treis agus neart gach là.
12 Tròcair, a Thighearn, buinidh dhuit,
is grasa mòr faraon :
Oir bheir thu réir a ghnìomhara,
a luigheachd do gach aon.

SALM LXIII.

1 O DHIA, is tu mo Dhia, gu moch
iarraidh mi thu gach là :
Ro-thartmhor a ta m'anam bochd,
an geall ort féin a ghnàth ;
Tha miann, is ciocras mòr air m'fheoil,
an geall ort féin gach àm,
An tìr ro-thioraim, thartmhoir, theith
gun uisg' air bith bhi ann.

2 Do chumhachd chum gu faicinn féin,
's do ghlòir a ta ro-chaomh :
A réir mar chunnacas roimhe thu,
le cliu a' d'àros naomh.
3 Air son gur fearr na beatha fòs
do chaoimhneas gràdhach caoin :
Ard-mholadh dhuit le h-iomadh cliu
mo bhile bheir faraon.

4 Mar sin an cian a bhios mi beò,
beannaicheam thu a ghnàth :
Is ann ad naomh ainm togam suas
mo làmhan riut gach tràth.
5 Sàsuichear m'anam mar le smior,
's le saill ro-reamhar réidh :

Is bheir mo bheul 's mo bhile dhuit
  àrd-mholadh ait, a Dhé :

6 'N tràth ni mi air mo leabaidh fòs,
  do chuimhneachadh le tlachd,
'S an àm na faire smuaineach' ort,
  a' dol do'n oidhche thart'.
7 Air son gur tu b'fhear cabhair dhomh
  a Thighearn is a Dhé;
Bidh aoibhneas agus aiteas orm,
  fo dhubhar sgàil do sgeith.

8 Tha m'anam leantuinn riut gu dlùth :
  do dheas làmh chum mi suas.
9 Luchd iarraidh m'anam' bhochd g'a sgrios,
  théid iadsan sìos do'n uaigh.
10 Le faobhar claidheimh agus arm
  sìos tuitidh iad gu làr :
Mar chuibhrionn do na sionnachaibh
  do nithear iad le tàir.

11 Ach aoibhneach bidh an rìgh an Dia:
  na lùghas e gun bheud
Ni iadsan uaill: ach druidear beul
  gach neach a labhras breug.

SALM LXIV.

1 TRATH ni mi urnuigh riut, a Dhé,
  thoir éisdeachd dhomh gu luath;
O eagal nàmhaid coimhid fòs,
  gu tèaruint' m'anam truagh.
2 O chomhairl' dhìomhair dhaoine daoi,
  o ionnsuidh ghairbh faraon,
Luchd deanamh uilc is aingidheachd,
  cuir folach orm gu caoin.

3 An teangadh féin do gheuraich iad,
mar chlaidheamh guineach geur;
Tha'm bogh' air lagh, 's an saighde deas,
's iad briathra searbh am béil;
4 Gu'n caitheadh iad an dìomhaireachd
an neach sin foirfe ta;
Gu h-obann taid 'g a chaitheamh fòs,
gun eagal is gun sgàth.

5 A' gabhail misneich taid 's an olc,
's a labhairt tric le chéil'
Mu leagadh lìon an uaignidheas,
ag ràdh, Cò 'n ti d'an léir?
6 Gach olc do rannsaich iad a mach;
seadh rinn iad sgrùdadh geur,
An rùn a stigh 's ro-dhomhain e,
's an cridhe mar an ceudn'.

7 Ach saighead tilgidh orra Dia,
bhios guineach agus geur;
Grad-bhuailear agus lotar iad,
'g an gortuchadh gu léir.
8 Mar sin bheir iadsan orra féin
toradh an teang' gu grad:
Gach uile neach d'an léir an dòigh,
teichidh iad uath' am fad.

9 Mòr-eagal bithidh air gach neach,
is nochdaidh obair Dhé:
Oir bheirear leo gu glic fa'near
an gnìomh ud a rinn e.
10 Ni 'm firean aoibhneas mòr an Dia,
a' cur a dhòchais ann:
'S gach neach 'g am bheil an cridhe ceart
ni gairdeachas nach gann.

1 THA ann an Sion 'feitheamh ort
moladh, a Dhé, gun dìth:
'S ann duit a dhìolar fòs gu pailt
a' bhoid mar gheallar i.
2 O thus' a dh'éisdeas urnuigh ghlan,
's ann thugad thig gach aon.
3 Mo sheachrain tha an uachdar orm:
Glan thus' ar peacaidh uainn.

4 'S beannaicht' an duine sin a chaoidh
a thaghar leatsa, Dhé,
'S a bheir thu fòs am fagus duit:
còmhnuidh a'd' chùirt gheibh e.
Sàsuichear sinn le maitheas mòr
do theach, 's do theampuill naoimh.
5 Le nithibh uamhasach, bheir dhuinn,
a'd' cheartas, freagradh caomh:

A Dhia ar slàinte, 's tu gu dearbh,
làn dòchas crìch gach tir';
'S na bheil 's an fhairge fada uainn,
an dòchas 's tu do shior.
6 Le 'neartsan shocruich sléibhte mòr',
e crioslaicht' fòs le treis.
7 'S e chaisgeas fuaim gach mara 's tuinn,
is comh-stri dhaoine leis.

8 Na daoine ta an còmhnuidh thall,
's na tìribh fad a mach,
'N a uamhunn orra ta gu mòr,
do chomhar mìorbhuileach:
Is tusa bheir air dol a mach
na maidne gach aon là,
'S air dol an fheasgair mar an ceudu'
bhi aoibhinn ait a ghnàth.

9 An talamh tha thu fiosrachadh,
's 'g a uisgeachadh gu réidh:
Le amhainn Dhé tha làn de'n uisg',
tròm beartach ni thu e.
Dhoibh arbhar tha thu deasachadh,
le d'fhreasdal caomha féin;
10 'S ag uisgeachadh le pailteas mòr,
nan iomairean gu mìn:

A sgrioban leagaidh tu a sìos,
le frasaibh ni thu tais;
A chinneas agus 'fhochann fòs,
beannaichidh tu le mais'.
11 Mu'n bhliadhna coron tha thu cur,
le d' mhaitheas féin, a Dhé;
Tha saill a' sileadh anns gach àit,
o d' cheumannaibh gu réidh.

12 Air cluainibh glas an fhàsaich luim,
nuas silidh iad gu mìn;
Na tulaich bheag', gach taobh a ta
làn aoibhneis agus gean.
13 Na cluainean air an sgeudachadh
le treudaibh anns gach àit;
Na glinn, le h-arbhar folaichte,
a' seinn le h-iolaich àrd.

SALM LXVI.

1 TOGAIBH, gach uile thìr gu h-àrd,
iolach do Dhia nan dul.
2 D'a ainn ro-uasal seinnibh glòir,
a' tabhairt dhasan cliu.
3 Abraibh ri Dia, Cia h-uamhasach
gach beart do nithear leat?

Oir géillidh dhuit do naimhde borb,
air son gur mòr do neart.

4 Sleuchdaidh gach uile thalamh dhuit,
ag iomradh ort gu binn:
Do d'ainm ro-uasal iongantach
Ni'd moladh mòr a sheinn.
5 Thigibh an so is amhaircibh
air oibribh Dhé gu geur:
Ta uamhasach 'n a ghnìomharaibh
air chloinn nan daoin' gu léir.

6 Mar thalamh tioram rinn e 'n cuan:
is trìd nan sruth bu luath
D'an cois chaidh daoine; 'n uair a bha
sinn annsan ait le buaidh.
7 Le 'threun-neart riaghlaidh e a chaoidh;
na slòigh d'a shùilibh 's léir:
'S na h-àrdaicheadh luchd-eusaontais
gu h-amaideach iad féin.

8 O dhaoine, beannaichibh ar Dia,
àrd-mholaibh e gun chlos.
9 'S e chum ar n-anam beò, 's e bheir
nach carruichear ar cos.
10 Mar airgoid leaghta ghlan thu sinn:
's tu dh'fhidir sinn, a Dhé:
11 Chuir umainn lìon; ar leasraidh chuir
fo dhòrainn is fo phéin.

12 Thug thu air daoinibh marcachd oirnn,
tre theine 's uisge chaidh;
A rìs gu h-ionad saoibhir réidh,
's tu féin thug sinn le buaidh.
13 Racham do d' thigh le ofrail-loisgt':
dhuit coimhlionam mo bhòid,

14 A ghealladh leam le fosgladh béil,
tràth bha mi 'n éigin mhòir.

15 Do'n fheudail reamhar, ìobairt-loisgt'
le tùis is saill nan reith';
Ofrail nam bò, 's nan gabhar fòs
sud bheir mi dhuit fa leth.

16 Thigibh, is éisdibh so, gach neach
air am bheil eagal Dé,
Gach maith do rinn air m'anam bochd,
sud aithriseam gu réidh.

17 Do ghlaodh mi ris gu h-àrd le m'bheul:
le m'theangaidh dh'àrdaich' e.

18 A'm' chridh' ma bheir mi spéis do'n olc,
cha-n éisd an Tighearn mi.

19 Gu dearbh dh'éisd Dia rium: thug fa'near
guth m'urnuigh Righ nan dùl.

20 Moladh do Dhia, nior cheil a ghràs,
's mo ghuidh' nior chuir air cùl.

SALM LXVII.

1 GU'N deanadh Dia mòr thròcair oirnn,
's ar beannachadh a ghnàth:
Is togadh e gu gràsmhor oirnn
dealradh a ghnuis' gu bràth.

2 Chum fios do shlighe bhi gu fior
's gach uile thìr air bith:
Is iomradh air do shlàinte chaoimh
measg fhineacha fa leth.

3 Moladh am pobull thus', a Dhé:
moladh gach pobull thu.

4 Biodh gairdeachas air fineachaibh,
gu h-ait a' seinn do chliù:

Oir ceart-bhreth bheir thu air an t-sluagh,
riaghlaidh air thalamh iad.
5 Moladh gach pobull thus', a Dhé:
moladh iad thu 's gach àit.

6 'N sin bheir gach talamh is gach fonn
deadh thoradh trom gu pailt:
Is cuiridh Dia ar Tighearn oirnn
a bheannachadh gun airc.
7 Ni Dia ar beannachadh gun cheisd,
's bidh 'eagalsan gu fior
Air gach aon neach a dh'àiticheas
fad iomaill crìch gach tìr'.

SALM LXVIII.

1 EIREADH ar Dia, is sgaoilear leis
an dream a's naimhde dha:
'S an aitim sin thug dhasan fuath,
teicheadh o 'ghnùis gu bràth.
2 Mar sgapar deatach, fuadaich iad:
mar leaghas teine céir,
Mar sin gu sgriosar droch dhaoin' as
á fianuis Dhé gu léir.

3 Ach gairdeachas air daoinibh còir,
is aoibhneas gu'n robh ac'
Am fianuis Dhé, le luathghair mhòir,
's iad suilbhir agus ait.
4 Seinnibh do Dhia, sior-mholaibh 'ainm:
àrdaichibh 'n Ti a ta
Marcachd air nèamh, tre'ainm-san IAH,
bibh ait 'n a làth'r a ghnàth.

5 Do dhìlleachdain is athair Dia;
do bhantraichibh gun neart,

An tigh a naomhachd tha e ghnàth
'n a bhreitheamh dìreach ceart.
6 Suidhichidh Dia 'an teaghlaichibh
an dream tha uaigneach truagh :
Is saoraidh e gu tròcaireach
na bheil fo chuibhreich chruaidh ;

Ach meud 's a bhios gu h-eucorach
ri ceannairc is ri lochd,
Ni iadsan còmhnuidh bhunaiteach
'am fearann tioram bochd.
7 Air ceann do shluaigh tràth dh'imich thu
a Dhé, 's an fhàsach chruaidh ;
8 Chriothnaich an talamh, shil an speur,
an làthair Dhé nan sluagh :

Sliabh Shinai féin tha daingean àrd,
chriothnaich is luaisg gu mòr,
An làthair Dhé, Dé Israeil,
tha urramach an glòir.
9 Shil thusa, Thighearna, gu pailt
frasan a nuas gun dìth ;
Is shuidhich agus dh'fhurtaich thu
air d'oighreachd, is i sgìth.

10 Bha fòs do choimhthional 's do shluagh
'n an còmhnuidh innt', a Dhé,
Do d' mhaitheas rinn thu deasachadh
do d' dhaoinibh bochda féin.
11 An Tighearna ta làidir treun
leig e a ghuth a mach,
'S a' chuideachd sin a dh'fhoillsich e
bu lionmhor iomarcach.

12 Rìghrean nan armailte 's nam feachd,
an sin le deifir theich :

'S ise a dh'fhuirich aig an tigh,
bha i a' roinn na creich'.
13 Measg phota luidh sibh, ach bidh sibh
mar sgiath nan colman luath,
Foluicht' le h-airgiod, is an cleit'
le h-òr a's deirge snuadh.

14 Tràth sgaoil Dia uile-chumhachdach
na rìghrean innt' a steach:
'N sin bha i geal mar Shalmon àrd,
's i uile làn de shneachd.
15 An sliabh ud, Dhé, is cosmhuil e,
ri Basan measg nam beann,
Mar Bhasan mòr is amhluidh e,
gu h-àrd a thog a cheann.

16 C'ar son a leum sibh, bheannta àrd?
's e so àrd-thulaich Dhé,
Am miann leis tàmh, is bithidh e
'n a chòmhnuidh ann gach ré.
17 Tha carbaid Dhé 'n am fichead mìl';
mìlte de ainglibh treun':
'N a theampull naomh tha Dia 'n am measg,
ionnan 's 'n a Shinai féin.

18 Is chaidh thu suas air ionad àrd,
thug bruid am braighdeanas,
Do dhaoinibh fhuair thu tiodhlaca,
le'n dean thu toirbheartas:
'S ann cheana fòs do'n mhuinntir ud
ro-cheannairceach a ta,
A chum gu'm biodh Iehobhah Dia
'n a chòmhnuidh ac' a ghnàth.

19 Dia gu ma beannaicht' gu robh e,
tha dòrtadh oirnn gach lò

A thiodhlaca, 's e Dia ar slàint',
an Dia a chum sin beò.

20 Is leinn an Dia ta làidir treun,
ni cabhair anns gach càs:
Do Dhia Iehobhah buinidh fòs
làn-teasairginn o'n bhàs.

21 Ach ceann a naimhde brisidh Dia;
is claigionn greannach cruaidh
An fhir a dh'imicheas gu dàn
'n a chionta féin gach uair.

22 Deir Dia, Bheir mise air an ais
mo shluagh o Bhasan àrd;
'S o dhoimhneachd fairge bheir mi rìs,
a nìos iad le mòr bhàigh.

23 Chum ann am fuil do naimhde dian,
do chos gu'n deanar dearg,
'S gu'n tumar fòs 'n am fuil-san féin
teangadh do mhadradh garg'.

24 Do thriallsa chunnaic iad, a Dhé,
a Thighearna ro-chaoimh,
'S e triall mo Thighearn is mo Righ,
's ann anns an àros naomh.

25 Luchd-òrain dh'imich iad air tùs,
Luchd-inneil ciùil a ris:
Nam measg a' bualadh thiompan fòs
na maighdeana gu mìn.

26 Deanaibh-sa Dia a bheannachadh,
'n 'ur coimhthional le chéil',
Eadhon Iehobhah Dia nam feart,
o thobar Israeil.

27 Beniamin beag le'n triath an sud,
bha prionnsan Iudah ann,

Le'n comhairl', prionnsan Naphtali,
is prionnsan Shebuluin.
28 Do Dhia's e dh'àithn is dh'orduich dhuit
do neart is fòs do threòir:
An gnìomh a rinn thu air ar son,
neartaich, a Dhé na glòir'.

29 Air son do theampuill naoimh, a Dhé,
ta aig Ierusalem,
Do bheir na rìghre ta mu'n cuairt
deadh thiodhlaca dhuit féin.
30 Thoir achmhasan do luchd nan sleagh,
's do chuideachd mhòir nan tarbh,
Do laoghaibh fòs a' phobuill ud,
thoir achmhasan gu garbh,
Le mìribh airgid gus an géill
iad sud gu léir do d' smachd:
Sgaoil thus' am pobull ud, a Dhé,
a ghabh do'n chogadh tlachd.
31 Thig prionnsan mòr' o'n Eiphit mach,
's ni Etiopia fòs
A làmhan shìneadh mach gu luath
suas ri Ard-Righ na glòir'.

32 O rìoghachdan an domhain mhòir,
seinnibh do Dhia gu grinn;
Do'n Dia a's Righ 's a's Tighearn ann,
seinnibh-sa moladh binn.
33 Do'n mharcach àrd air nèamh nan nèamh,
ta ann o'n aimsir chéin:
Feuch, tha e cur a mach a ghuth',
a ghuth' ta làidir treun.

34 Sìor thugaibh neart do Dhia: oir tha
a ghlòir thar Israel,

'S a threis a ta 's na nèamhaibh àrd,
's an neulaibh tiugh' nan speur.
35 O d'naomh-thigh 's uamhasach thu Dhé :
Dia Israeil gu beachd,
D'a phobull bheir sàr-neart is treòir:
's beannaichte Dia nam feart.

SALM LXIX.

1 O TEASAIRG mise, Dhé mo neart,
oir dhòirt na tuilte orm,
Is thàinig fòs air m'anam bochd
na h-uisgeacha le toirm.
2 An làthaich dhomhain tha mi'n sàs,
gun àit an seasainn ann;
Le h-uisgibh domhain ghlacadh mi,
is sruth dol thar mo cheann.

3 Taim sgìth le m' ghlaodhaich; agus tha
mo scornan loisgt' le tart:
Mo shùile ta air fàilneachadh,
feitheamh air Dia nam feart.
4 Is lionmhoire na falt mo chinn
mo naimhde gun chion-fàth,
'S an dream ud fòs le'm b'àill mo chlaoidh
ro ghuineach làidir ta.

An sin an ni nach d'thug mi leam,
dh'aisig ni uam gu beachd.
5 Dhia, 's fiosrach thu air m'amaideachd,
cha-n fholuicht' ort mo lochd.
6 Nàir air mo sgàthsa, Dhé, na leig,
O Thighearna nan sluagh,
Air neach air bith do'n aitim ud
tha 'feitheamh ort gach uair :

An dream sin, O Dhia Israeil,
ga d'iarraidh féin a ta,
Na leig gu bràth fo nàire iad,
no masladh air mo sgàth.
7 Oir masladh dh'fhuiling air do sgàth;
lìonadh mo ghnùis le nàir'.
8 Do m' bhràthraibh is fear coigreach mi,
coimheach aig cloinn mo mhàth'r.

9 Le eud do theachsa shluigeadh mi;
meud 's a bheir masladh dhuit,
'S ann orms' an toibheum sud gu léir
gu leth-tromach a thuit.
10 M'anam tràth thraisg, 's a rinn mi gul,
'n sin mhasluich iad mo ghniomh.
11 'S 'n uair chuir mi uman eudach saic,
ball-magaidh rinn iad dhìom.

12 Dhoibhsan a shuidheas anns a' gheat',
's cùis chòmhraidh mi gach là:
'S do luchd na misg' ri àm am pòit',
a'm' òran tha mi ghnàth.
13 Ach mise, Dhé, ni'm urnuigh riut,
's an uair a's taitneach leat:
Eisd rium, a Dhé, réir meud do ghràis,
le d' chabhair fhior thoir neart.

14 O'n làthaich saor mi, O mo Dhia!
chum fuidh nach rachainn sìos:
O luchd mo mhi-ruin teasairg mi,
's o dhoimhneachd uisge nìos.
15 Na rachadh tharum tuilteach uisg',
na sluigeadh doimhneachd mi,
An slochd na druideadh orm a bheul
gu h-iomlan chum mo chlaoidh.

16 Eisd rium, O Dhia, oir 's maith do ghràs:
pill rium a'd' thròcair phailt.
17 Do ghnùis na ceil air t'òglach féin,
éisd rium gu luath, 's mi'n airc.
18 Ri m'anam druid, is fuasgail e:
o m' nàmhaid dean mo dhìon.
19 Mo mhasladh, m'eas-urram, 's mo nàir',
's mo naimhde, 's léir dhuit féin.

20 Le toibheum tha mo chridhe brist',
is mi gu h-iarganach:
Dh'iarr mi luchd truais is comhfhurtachd,
is dhiubh cha d'fhuaras neach.
21 Seadh, thug iad domblas dhomh mar bhiadh,
's 'am ìotadh thug fion geur.
22 Mar eangach dhoibh gu robh am bord;
's mar rib an àgh gu léir.

23 Gun léirsinn biodh an sùilean dall,
's an leasraidh ghnàth air chrith.
24 Dòirt orra d'fhearg, 's le d'chorruich ghéir
glac iad gach uair sam bith.
25 Mar fhàsach lom gun àiteachadh
gu robh an tàmh 's an teach,
Is anns na pàilliunaibh bu leo
còmhnuidh na gabhadh neach.

26 Oir lean iad le dian-fhoireigneadh
an ti a bhuaileadh leat;
Is labhair iad chum doilgheis mhòir,
do'n dream a rinn thu lot.
27 Cuir ciont' ri 'n aingidheachd, 's na leig
a'd' cheartas iad a steach:
28 A leabhar fòs nam beò gu tur
dubhar iad sud a mach;

Is maille ris na fireanaibh
a bhuineas duit gun cheisd,
Is ann an àireamh dhaoine còir
na sgrìobhar iad am feasd.
29 Ach mise ta gu h-ainnis bochd,
is làn do bhròn faraon:
Togadh do shlàinte mi an àird,
a Dhé, gu gràsmhor caoin.

30 Le h-òran binn sior-mholaidh mi
deadh ainm mo Dhé gach là,
'S a chliùsan fòs sior-thogar leam
le buidheachas gu h-àrd.
31 'S fearr leis an Tighearn sud gu mòr
na damh ta adharcach,
No ìobairt fòs a bheireadh neach
do bhiorach crobhanach.

32 Na daoine sèimh tràth chi iad so,
bidh aoibhneach ait gu leòr;
Is bidh 'ur cridh'-sa beò gu bràth
ta 'g iarraidh Dhé na glòir'.
33 Ri bochdaibh éisdidh Dia, 's cha dean
tàir air a phriosanaich.
34 Nèamh, muir, is tìr, gu moladh e,
's gach ni ta gluasadach.

35 Oir bailte Iudah togaidh Dia,
is saorar Sion leis,
A chum gu meal iad i gu buan,
'g a h-àiteachadh am feasd.
36 Do shliochd a sheirbhiseach gu fior,
is sealbh ro-dhìlcas i;
'S an dream a bheir d'a ainm-san gràdh,
sior-chòmhnuidh innte ni.

1 IEHOBHAH Dhia, gu m'theasairginn,
's gu m' chòmhnadh, deifrich ort.
2 Biodh nàir' is amhluadh air an dream
ta 'g iarraidh m'anam' bhochd:
Pillear an dream ud air an ais,
le m' miann mo lochd a ghnàth,
Mòr amhluadh gu robh orra sud,
is rughadh gruaidh gach là.

3 Gum pillear iadsan air an ais,
mar thuarasdal d'an nàir',
An dream a their gu fanoideach
Aha, aha, le tàir.
4 Aoibhneas is aighear, do gach neach
'g a d' iarraidh féin a ta:
Is abradh iad le 'n toigh do shlàint',
Dia gu ma mòr, a ghnàth.

5 Ach mise ta gu h-ainnis bochd,
a m'ionnsuidh greas, a Dhia:
Mo chabhair thu, 's mo shlànuighear;
moille na dean, mo Thriath.

SALM LXXI.

1 'SANN ruit a ta mi 'g earbsadh, Dhé;
nàir' orm am feasd na biodh,
2 A'd' cheartas fòir, thoir orm dol as:
aom rium do chluas, saor mi.
3 A'd' charraig còmhnuidh bi-sa dhomh,
d'an tàthuicheam do shìor:
Mo chaisteal, is mo dhaingneach thu,
thug àithne chum mo dhìon.

4 A làimh nan aingidh, O mo Dhia,
dean fuasgladh dhomh a'm' chruas,

A làimh na muinntir eucoraich,
a ta gun iochd, gun truas.
5 Oir 's tusa, Thighearna mo Dhia,
mo dhòchas ann am fheum':
O aois is aimsir m'òige nuas,
mo mhuinghinn thu ro-threun.

6 'S ann leatsa chumadh mise suas,
O thain'geas as a' bhroinn ;
A bolg mo mhàthar bhuin thu mi,
sior-mholam thu gu binn.
7 Mar aobhar iongantais, a Dhé,
aig mòran a ta mi;
Ach 's tusa 's tèarmunn dìleas dhomh,
's mo spionnadh mòr gun dìth.

8 Lìonar mo bheul le d' mholadhsa,
's le d'urram féin gach lò.
9 Na tilg mi dhìot a'm aois ; 's na tréig
'n tràth dh'fhàilnicheas mo threòir.
10 Oir m'aghaidh mheud 's is naimhde dhomh
labhair gu sgaiteach geur :
'S an dream ta' brath air m'anam bochd,
ghabh comhairle le chéil',

11 Ag ràdh, Do thréigeadh e le Dia,
leanaibh e nis gu teann,
Is glacaibh, oir g'a theasairginn
cha-n 'eil neach idir ann.
12 A Dhé, na bi-sa fada uam ;
fòir orm, mo Dhia, gu luath.
13 Biodh nàir' is claoidh air m'eascairdibh,
'g am bheil do m'anam fuath :

Masladh is nàire fol'cheadh iad,
tha 'g iarraidh m'uile gach lò.

14 Sìor-earbam riut, is seinnidh mi
do chliu ni 's mò 's ni 's mò.
15 Labhraidh mo bheul air t'fhìreantachd,
's do shlàint' gach là gun sgìos:
An àireamh sud aig lìonmhoireachd
cha-n fheudar leam chur sìos.

16 Tre neart an Tighearna mo Dhia,
fòs gluaisidh mi a ghnàth:
Is ni mi sgeul air d'fhìreantachd,
d'fhìreantachd féin a mhàin.
17 O m'òige rinn thu teagasg dhomh,
a Thighearn is a Dhé:
Is chuir mi d'oibre iongantach
gu ruige so an céill.

18 A nis air bhi dhomh aosmhor liath,
na tréig mi, Dhia nam feart:
Gu taisbeanainn do neart 's do threis,
do'n àl a t'ann, 's ri teachd.
19 'S ro-àrd do cheartas féin, a Dhé,
is rinn thu bearta mòr:
O Dhia, cò e a's cosmhuil riut,
no choimeas riut is còir?

20 Trioblaid ro-mhòr is an-shocair,
's tu thaisbein dhomh, a Dhé;
Ath-bheothaichidh, is bheir thu rìs
o dhoimhneachd talmhainn mi.
21 Mo mhòrachd cuiridh tus' am meud,
's bheir sòlas air gach taobh.
22 Air saltair molam thu, mo Dhia,
seadh d'fhìrinn ta ro-chaomh.
Is seinneam dhuit air clàrsaich bhinn,
O Aoin naoimh Israeil.

23 Mo bhilean ni mòr-ghairdeachas,
tràth sheinneam dhuit le m' bheul:
Bidh subhachas is aoibhneas mòr
air m'anam féin, a Dhé,
A shaoradh leat gu tròcaireach
o 'thrioblaidibh gu léir.

24 Is bidh mo theang' air d'fhìreantachd
ag iomradh feadh an là:
Oir nàir' is amhluadh fhuair an dream
'g iarraidh mo lochd a ta.

SALM LXXII.

1 DHIA, thoir do bhreitheanas do'n righ,
is d'fhìreantachd d'a mhac.
2 Bheir esan ceart bhreth air do shluagh,
's do d' bhochdaibh còir 'n an airc.
3 Na sleibhtean àrda bheir a mach
siochaint do'n t-sluagh gu pailt;
Is bheir na tulaich bheaga sìth
le fireantachd gun airc.

4 Air daoinibh bochd a' phobuill fòs,
bheir esan breth gu ceart;
Is clann nan ainnis saoraidh e,
mìn-bhrisidh luchd ain-neart.
5 Am feadh bhios grian is gealach ann,
freasdal do'n là 's do'n oidhch',
Bidh d'eagal orrasan gu mòr,
o linn gu linn a chaoidh.

6 Mar uisge air an fhaiche bhuaint'
is amhluidh thig e nuas:
Mar fhrasaibh dh'uisgicheas am fonn,
is ionnan sin a ghràs.

7 R'a linn-san bidh na fireanaich
gu h-ùr a' fàs le blàth :
'S am feadh a bhios a' ghealach ann,
bidh siochaint pailt a ghnàth,

8 Bidh uachdranachd aig mar an ceudn'
o thuinn gu tuinn gu sìor,
Is ruigidh sud o'n amhainn mhòir,
gu iomall crìch gach tìr'.

9 Luchd-còmhnuidh fòs an fhàsaich chruaidh
sleuchdaidh iad sìos 'n a làth'r ;
A naimhdean imlichidh an ùir,
a' tabhairt ùmhlachd dha.

10 Righ Tharsis, is nan eileanan,
tiodhlacan bheir iad uath',
Bheir righrean Sheba, Seba fòs,
tabhartais dha gu luath.

11 Seadh, fòs 'n a fhianuis sleuchdaidh sìos
gach righ air thalamh ta :
'S gach ginealach air feadh gach tìr,
dha seirbhis ni a ghnàth.

12 An t-ainnis bochd gun chuideachadh,
saoraidh tràth dh'éigheas ris.
13 'S ni acarachd ri truaghan bochd,
is dìonar 'anam leis.
14 'S e theasairgeas an anam fòs
o fhoill 's o fhòirneart gheur :
Is fòs 'n a shùilibh-san gun cheisd,
's prìseil am fuil gu léir.

15 Bithidh e beò gu maireannach,
òr Sheba bheirear dha :
Gnàth-urnuigh nithear air a shon,
is molar e gach là.

16 'S an talamh cuirear dorlach sìl,
air mullach àrd nam beann;
Is bidh a thoradh trom air chrith,
mar Lebanon nan crann.

An dream a ta 's a' chaithir mhòir,
bidh toradh orr' is blàth
Gu lìonmhor, mar is dual do'n fheur
air thalamh fàs a ta.

17 Bidh 'ainm-san buan gu suthain sìor,
co-mhaireann ris a' ghréin;
Is annsan beannaichear gach slògh;
's beannaichear leo e féin.

18 Beannaicht' gu robh an Tighearn Dia
Dia Israeil a ghnàth,
An ti a mhàin ni mìorbhuile
le treis is neart a làimh.

19 Beannaicht' gu robh gu siorruidh buan
ainm glòrmhor uasal féin;
Lìonadh a ghlòir gach uile thìr,
Amen, agus Amen!

SALM LXXIII.

1 GU firinneach tha Dia ro-mhaith
do phobull Israeil,
Do'n dream 'g am bheil an cridhe glan,
tha Dia dhoibh maith d'a réir.

2 Ach air mo shonsa, 's beag nach d'aom
mo chosa uam gu grad:
Cha mhòr nach d'rinn mo cheuma fòs
sleamhnachadh uam air fad.

3 Ri amadanaibh ghabh mi tnù,
ri faicinn soirbheis daoi.

4 Oir cuibhricheau cha-n 'eil 'n am bàs;
neart làidir 's leo gun dìth.
5 Mar dhaoinibh eile cha-n 'eil iad
fo thrioblaid no fo leòn:
'S cha-n 'eil iad air an sàruchadh
mar chàch le piantaibh mòr'.

6 Ardan mar shlabhraidh, uime sin,
'g an cuairteachadh a ta;
Am foirneart féin 'g an còmhdachadh
mar eudach thart' a ghnàth.
7 An sùile sultmhor tha le saill:
an tòic chaidh thar am miann.
8 Is truaillidh iad, 's air fòirneart geur
labhraidh gu h-aingidh, dian.

9 An aghaidh fòs nan nèamh 's nan speur,
am beul do thog iad suas;
Air feadh na talmhainn is na tìr'
an teangadhsan do ghluais.
10 Fa'n aobhar ud gu ruige so,
a shluaghsan pillidh iad;
Is fàisgear dhoibh do 'n uisge mach,
làn cupain a's leòr meud.

11 Is their iad, Cia mar 's léir do Dhia?
'm bheil tuigs' 's an Ti a's àird'?
12 Feuch, sud na daoi, tha soirbheachadh,
a' fàs 'n an stòr gach là.
13 Mo chridh' gu dearbh ghlan mi gun stà,
's 'an neo-chiont' nigh mo làmh;
14 Oir buailt' is smachduichte ta mi
gach maduinn, 's feadh gach là.

15 Nan abrainn, Labhraidh mi mar so,
feuch, pheacaichinn gu beachd,

An aghaidh sliochd is ginealaich
na cloinne 's ionmhuinn leat.
16 Tràth smuainich mi gu'n tuiginn so,
bu chruaidh-cheisd orm an gnìomh.
17 Ach chaidh mi steach do naomh-thigh Dhé,
is thuig mi 'n sin an crioch.

18 Gu deimhin chuir thu iad air fad
an àitibh sleamhuinn lom:
Is thilg thu iad a sìos g' an sgrios
le dioghaltas gu trom.
19 Feuch cionnus thàinig orra claoidh,
am mionaid bhig na h-uair'?
Oir tha iad air an sgrios gu tur
le oillt is eagal mòr.

20 Mar aisling 'n uair a dhùisgeas neach,
mar sin, a Dhia nan sluagh,
Ni thusa dimeas air an dealbh,
air mosgladh dhuit á suain.
21 Mar so bha air mo chridhe cràdh,
's am airnibh goimh ro-gheur.
22 Oir bha mi baoth is aineolach:
mar bhrùid a'd' làth'r, a Dhé.

23 Gidheadh, tha mise maille riut,
O Thighearna, a ghnàth:
Is air mo dheas làimh ghlac thu mi,
ga m' chumail suas gach là.
24 Do nithear leat mo stiùradh fòs
le d' chomhairle a'm' fheum,
Is gabhaidh tu mi steach fadheoidh
a'd' àros ghlòrmhor féin.

25 Cò th'agam anns na nèamhaibh shuas
ach thusa, Dhia nan dùl?

Is cha-n 'eil neach air thalamh fòs
ach thus' am bheil mo dhùil.
26 Mo chridh' is m' fheòil faraon a ta
air fàilneachadh gun cheisd:
Gidheadh 's e neart mo chridhe Dia,
's mo chuibhrionn bhuan am feasd.

27 Oir feuch iad sin tha fada uait,
léir-sgriosar iad gu luath:
Oir ghearr thu as gach uile neach
air strìopachas chaidh uait.
28 Ach dhomhsa 's maith teachd dlùth do Dhia;
dh'earb mi á Dia mo neart,
A chum gu foillsichinn gu sìor
gach gnìomh a rinneadh leat.

SALM LXXIV.

1 C'ARSON a thilg thu sinne uait?
an ann gu bràth, a Dhé?
C'arson ri caoraich d'ionaltraidh,
a las do chorruich gheur?
2 Cuimhnich, a Dhé, do choimhthional
a cheannuich thu o chéin;
Slat d'oighreachd fòs a shaoradh leat,
Sion do chòmhnuidh féin.

3 A chum nam fàsach siorruidh buan,
do chosa tog gu grad;
Is chum gach olc a rinn do nàmh
a'd' theampull naomh air fad.
4 Do naimhde rinn iad beucadh borb
measg coimhthionail do shluaigh:
Is chuir iad suas am brataichean
mar chomhar air am buaidh.

5 Bu chliùiteach neach mar dheantadh leis
a thuagh a thogail suas,
Air crannaibh àrda dosrach tiugh,
a chum an leagadh nuas.
6 Ach nis an obair shnaidhte ghrinn,
le h-ordaibh 's tuaghaibh bhris;
7 Is chuir iad suas 'n a lasair dheirg
do theampull naomh 'g a sgrios:

Tigh còmhnuidh naomha d'ainme, Dhé
feuch, thruaill iad e le tàir,
'G a mhilleadh is 'g a leagadh sìos
co ìosal ris an làr.
8 'N an cridhe labhair iad mar so,
sgriosamaid iad le chéil':
Gach Sinagog th'aig Dia 's an tìr,
loisgeadh iad leo gu léir.

9 Ar comhara cha-n fhaicear leinn;
fàidh cha-n 'eil idir ann,
Ni mò tha neach 'n ar measg cho geur
d'an léir cia fad an t-àm.
10 Cia fhad a bheir, O Dhé nan dùl,
na naimhde toibheum uath'?
An toir an nàmhaid beum am feasd
do d'ainm-sa, Dhia nan sluagh?

11 C'arson a phillear leat do làmh,
do dheas làmh air a h-ais?
O buin a mach o d' bhrollach i,
chum fuasgladh oirnn gu cas.
12 Oir Dia na glòir' tha neartmhor àrd,
o chian is e mo Rìgh,
Am builsgein talmhainn le mòr-neart,
ag oibreach' slàint' is sìth'.

13 An fhairge sgaoilcadh leat le d' neart,
is cinn ro-làidir chruaidh
Nan dràgon bhriseadh leat 's an uisg',
a' tabhairt orra buaidh.
14 Cinn Lebhiatain àghoir mhòir,
's tu féin a bhris is phronn;
Is thug thu e mar bhiadh do'n t-sluagh,
a bha 's an fhàsach lom.

15 'S tu sgoilt an tobar is an tuil:
's tu thiormaich aimhne mòr'.
16 'S tu dheasaich solus agus grian,
is leat an oidhch', 's an lò.
17 Criocha na talmhainn shocruich thu:
rinn thu an samhradh teth,
'S an geamhradh fòs do rinneadh leat,
'n an aimsiribh fa leth.

18 Gu'n d'thug na naimhde toibheum uath'
cuir sud air chuimhne, Dhé,
'S gu'n d'thug am pobull amaideach
do d'ainm ro-uasal beum.
19 Anam do cholmain na toir suas
do chuideachd mhòir nan daoi:
Is coimhthional do dheòraidh bochd
na dearmaid iad a chaoidh.

20 Do chumhnant thoir fainear, a Dhé;
oir àitean dorch' na tìr',
Tha uile air an àiteachadh
le luchd an fhòirneirt ghéir:
21 Na pillear air an ais le nàir'
na dh'fhuiling fòirneart goirt:
An dream ta ainnis aim-beartach,
deanadh iad moladh ort.

22 Tog ort is éirich suas, a Dhé ;
tagair do chùis gu treun :
Cuimhnich mar tha an t-amadan
gach là 'toirt dhuitse beum'.
23 Na dearmaid guth na muinntir sin
'n an naimhdibh dhuit a ta :
Tha bruidheann dhaoin' a dh'éirich riut,
sìor-dhol am meud a ghnàth.

SALM LXXV.

1 DHUIT bheir sinn buidheachas, a Dhè,
dhuit buidheachas a ghnàth :
Oir foillsichidh do mhìorbhuile,
gur fagus d'ainm gach là.
2 Tràth gheibh mi is a ghlacar leam
coimhthional mòr na tìr',
Do ni mi dhoibh deadh bhreitheanas,
gu cothromach 's gu fìor.

3 Sgaoileadh an dùthaich, is an sluagh
'g a h-àiteachadh a ta :
Ach mise cumaidh suas gu treun
posta na tìr' a ghnàth.
4 Thubhairt mi ris gach amadan,
na gluais gu h-amaideach :
'S ri luchd an uilc, Na togaibh suas
bhur n-adharc àrdanach.

5 Bhur n-adharc fòs na togaibh suas :
ri cainnt le muineal cruaidh.
6 Cha-n ann o'n ear, no 'n iar, no deas,
thig urram mòr no buaidh.
7 Ach 's breitheamh Dia : a leagas aon,
's a thogas aon fa seach.

8 Oir cup an làimh an Tighearn ta
do 'n fhion a's deirge dreach :
Làn coimeisg tha e, dòirtidh Dia
cuid as a mach gu grad :
A dheasgainn fàisgidh daoine daoi,
is òlaidh iad air fad.
9 Ach cuiridh mise fòs an céill
gu suthain is gu sìor,
Do Dhia ud Iacoib canar leam
àrd-mholadh binn gu fior.
10 Uil' adharca nan daoine daoi,
sgathaidh mi sìos 's gach àit ;
Ach adharca nan saoi air fad
togar gu grad an àrd.

SALM LXXVI.

1 AN Iudah aithnichear ar Dia ;
's mòr 'ainm an Isra'l naomh.
2 An Salem tha a phàilliun fòs,
a thàmh an Sion caomh.
3 Saighdean a' bhogha bhris e 'n sin,
an sgiath 's an claidheamh geur.
An còmhrag is an cath faraon,
bhriseadh iad leis gu treun.
4 Is mò do mhòralachd, a Dhé,
is mò gu mòr do ghlòir
Na beannta thog an cinn gu h-àrd,
le cobhartach ro-mhòr.
5 Làn-chreachadh luchd a' chridhe chailm,
is choidil iad le suain ;
Na fir a bha 'n an curaidh mhòr',
an làmha fòs cha d'fhuair.

6 O thus' a's Dia do Iacob ann,
le d' achmhasan 's le d' neart,
An carbad-cogaidh is an t-each
'n an suain do chuireadh leat.
7 'S cùis eagail thu, thu féin, a Dhé:
cia neach a chogas riut?
No ann ad shealladh sheasas suas
an uair bhios corruich ort?

8 Thug thusa air do bhreitheanas
o nèamh gu'n cualas e:
Bha air an talamh eagal mòr
's na thàmh ghrad dh' fhuirich e.
9 Tràth dh'éirich Dia chum breitheanais,
a theasairginn 's an àm,
Gach uile dhuine ciùin is sèimh,
air talamh a bha ann.

10 Bheir fearg is corruich dhaoin' an sin
àrd-mholadh dhuit gu beachd;
Is fuigheall fòs na feirge mòir',
làn choisgidh tu le d' neart.
11 Geallaibh 'ur bòid gu togarach
d'ur Dia Iehobhah àrd;
Is coimhlionaibh gu firinneach
na gheallar leibhse dha:

Gach neach a ta m'a thimchiollsan
thugadh iad dha 'n a àm,
Deadh-thabhartais is tiodhlaca,
do'n ti 's cùis eagail ann.
12 Is e ni spiorad phrionnsan mòr
a sgathadh sìos le neart;
Do rìghribh fòs a' chruinne-ché
's cùis eagail e gu beachd.

1 DH'EIGH mi ri Dia gu h-àrd le m'ghuth,
dh'éigh mi le m'ghuth gu h-àrd;
Is thug e, 'n uair a ghlaodh mi ris,
sàr-éisdeachd dhomh gun dàil.

2 An là mo thrioblaid dh'iarr mi Dia:
is shruth mo leòn gun sgur,
Ré fad na h-oidhch': is m'anam truagh
sòlas do dhiùlt gu tur.

3 Air Dia ghrad-chuimhnich mi an sin,
is mi an trioblaid ghéir:
Ris rinn mi gearan trom gun tàmh
chlaoidheadh mo spiorad féin.

4 Chum thu mo shùil 'n a faireachadh:
tha mi co iarganach,
Nach feud mi focal cainnt no sgéil
labhairt le m' bheul a mach.

5 An sin air làithibh fad o chéin
smuainich mi féin le beachd;
Air bliadhnaibh fòs na h-aimsir céin
am aire féin bha teachd.

6 Scadh chuimhnich mi mo cheòl 's an oidhch',
's rinn cainnt ri m' chridhe féin,
Is rinn mo spiorad fòs gun tàmh,
le dichioll, sgrudadh geur.

7 An tilg an Tighearn uaith gu bràth?
nach nochd e 'ghràdh ni 's mò?

8 'N do sguir gu tur ghràs am feasd?
's a ghealladh fad gach lò?

9 'N do dhearmaid Dia gu firinneach
bhi gràsmhor caoin gu bràth?
'N do dhruid e suas 'n a chorruich mhòir
a thròcair chaomh 's a ghràdh?

10 An sin ghrad fhreagair mi gu dearbh
is i so m'anmhuinn mhòr;
Ach bliadhnaidh deas làimh' cuimhnicheam,
an Ti a's àirde glòir.

11 Gnìomhara Dhé sior-mheòraicheam,
mar rinneadh leis gach beart,
Is d'iongantais o'n aimsir chéin
sior-chuimhnicheam gu beachd.

12 Air d'oibribh uile mar an ceudn'
smuainichidh mi gu tric;
Is air gach gnìomh a rinneadh leat,
sior-labhraidh mi gu glic.

13 Do shlighe ta 's an ionad naomh,
a Thighearn is a Dhé:
Cò 's coimeas ann am meud ri Dia
a ta 'n a Dhia dhuinn féin?

14 'S tu 'n ti tha 'deanamh iongantais,
a Thighearna nam feart;
Is ann am measg a' phobuill fòs
do thaisbein thu do neart.

15 Do shaoradh leat d'an teasairginn
do phobull dìleas féin,
Clann Iacoib agus Ioseiph fòs,
le d' ghairdean neartmhor treun.

16 Chunnaic na h-uisgeachan thu, Dhé,
chunnaic iad thu gu beachd;
Is ghabh iad geilt; 's air doimhneachd fòs
bha mòran ogluidheachd.

17 An uisge dhòirt na neoil a nuas,
bu ro-mhòr fuaim nan speur;
Is chaidh do shaighde corranach
a mach gu sgaiteach geur.

18 Ard-ghuth do thairneanaich 's an speur,
chualas, a Dhé, gu tric ;
An saoghal las le d' dhealanaich,
na talamh ghluais is chlisg.
19 Do cheuma tha's an doimhneachd mhòir,
do shlighe tha 's a' chuan :
Ach luirg do chos cha-n aithnich sinn,
tha sud am folach uainn.

20 Is amhluidh mar gu'm biodh ann treud,
do phobull stiùireadh leat ;
Le deadh làimh Mhaois is Aaroin fòs,
'g an treòrachadh gu ceart.

SALM LXXVIII.

1 MO phobull éisdibh ri mo reachd :
is cluinnibh guth mo bhéil.
2 Am briathraibh filidh cuiridh mi
sean-fhocail dhorch' an céill :
3 A chuala sinn o'r sinnsearaibh,
is air am b'fhiosrach sinn,
4 Cha-n fholaich sinn o'n ginealach,
'S cha cheil sinn iad o'n cloinn ;

A' foillseachadh àrd mholaidh Dhé
do 'n àl a ta ri teachd ;
'S na mìorbhuilean a rinneadh leis,
a chumhachd is a neart :
5 Oir lagh an Iacob dhaingnich e,
Is reachd an Israel,
A dh'orduich e d'ar n-aithrichibh,
d'an cloinn an cur an céill.

6 Chum fios bhi aig an àl ri teachd,
a' chlann a ta gun bhreith :

'S gu'n innseadh iad do'n linn 'n an déigh
na nithe sin fa leth.

7 An Dia gu'n cuireadh iad an dòigh
's nach deantadh dichuimhn' leo
Air oibribh Dhé, 's gu'n gleidheadh iad
a reachda mar is còir :

8 'S nach biodh iad mar an sinnsireachd,
lan ceannaire is droch-bheirt,
Gun spiorad tairis annt' do Dhia,
's an cridhe gun bhi ceart.

9 Clann Ephraim le armaibh gleust',
air bogh' bu chuimseach beachd,
Ach phill iad air an ais le geilt
an làithibh cath' is feachd.

10 Coimhcheangal Dhé nior ghleidheadh leo,
is dhiùlt iad géill d'a reachd ;

11 'S na mìorbhuilean a nochd e dhoibh
á 'n cuimhne leig gu beachd.

12 An sealladh sùl an aithriche,
seadh fòs an tìr na h-Eiph't,
'S air machair Shaain nochdadh leis
a mhìorbhuilean ro threun.

13 Sgoilt e an fhairg', 's thug iadsan trìd ;
mar thorr na h-uisgean sheas.

14 'S an là le neul iad stiùir, 's an oidhch'
le solus tein' gu deas.

15 Sgoilt creag 's an fhàsach, aisde deoch
thug, mar à doimhneachd mhòir ;

16 Bhuin sruth á creagaibh, thu air uisg'
ruith sìos mar thuil gu leòr.

17 'S an fhàsach pheacaich iad ni 's mò ;
is bhrosnuich an t-Ard Righ.

18 'N an cridhe chuir iad cathadh air ;
d'am miann ag iarraidh bidh.
19 Labhair iad fòs an aghaidh Dhé ;
is thubhairt iad gu dian,
An urrainn Dia 's an fhàsach mhòr
bòrd dheasachadh d'ar miann ?

20 Feuch, bhuail e 'chreag, bhrùchd uisge mach,
dh'éirich an tuil gu luath
Am feud e aran thabhairt fòs ?
an deasaich feòil d'a shluagh ?
21 Air cluinntinn so, ghabh corruich Dia ;
ri Iacob teine làs,
Is dh'éirich fearg ro-dhoinionnach
ri Israel gu cas :

22 Chionn nach do chreid iad ann an Dia,
's nach d'earb iad as a shlàint';
23 Ged dh'fhosgail dorsa nèamha fòs,
's na neòil o'n àird ged dh'àithn.
24 Ge d' dhòirt e orra Mana nuas,
ge 'd fhuair iad coirc nan speur.
25 Biadh aingeal dh'ith iad : thug e dhoibh
de lòn an sàth gu léir.

26 'S an speur thug e air gaoith an ear
gu'n d'imich i gu treun :
Is thug e fòs le neart a steach
a' ghaoth dheas mar an ceudn'.
27 Fòs dhòirt e orra nuas mar dhus,
do fheòil an uile shàth ;
'S eoin iteagach bu lìonmhoire
na gaineamh air an tràigh.

28 Do leig e sud 'n an camp a nuas
mu'n cuairt 'n an àitean-tàimh.

29 Seadh dh'ith iad uile 's shàsaicheadh ;
oir thug e dhoibh an sàimh.
30 Cha robh iad air an sgarachduinn
o mhiann an cridhe féin ;
Ach air bhith acasan am biadh
'g a chagnadh dian 'n am beul.

31 A chuid bu shultmhoir' dhiubh 's bu tréin',
ghlac Dia 'n a fheirg is mharbh :
'S an òigridh thaght' an Israel,
ghrad-bhuaileadh leis gu garbh.
32 Gidheadh an déigh gach gnìomh dhiubh sud,
do pheacaich iad gu mòr ;
Is ge do rinn e mìorbhuilean,
nior chreid iad mar bu chòir.

33 An làithean chaith e, uime sin,
an dìomhanas air fad ;
'S am bliadhnaidh thairis chaidh gu léir
le carraid ghéir gun stad.
34 An uair a mharbhadh leis-san iad,
an sin ghrad-iarr siad e,
Seadh phill iad, agus bha iad fòs
gu moch ag iarraidh Dhé.

35 Is chuimhnich iadsan gu'm b'e Dia,
an carraig threun a ghnàth :
Is gu'm b'e fòs an Dia a's àird'
b'fhear-saoraidh dhoibh gach là.
36 Ach rinn iad miodal ris le 'm beul,
e 'n teangaidh breug is gò :
37 Cha robh an cridhe ceart ; 's cha robh
'n a chùmhnant dìleas da.

38 Ach Dia, gu iochdmhor mhaith an lochd,
's an sgrios cha d'rinn gu geur :

Bu tric a phill e 'chorruich uath',
'S nior dhùisg e 'fhearg gu léir.
39 Oir annta chuimhnich e nach robh
ach feoil théid as mar bhlàth,
Is osag ghaoith' a ghabhas seach,
'S nach pill a rìs gu bràth.

40 Cia tric a bhrosnuicheadh e leo
'S an fhàsach thartmhor chruaidh;
'S an dithreabh chuireadh corruich air
le eusaontas an t-sluaigh?
41 Seadh phill iad uile air an ais,
bhrosnuich iad Dia le chéil':
Is chuir iad tomhas mar an ceudn'
air Ti naomh Israeil.

42 Dhìchuimhnich iad, 's cha d'thug fainear
a ghairdean treun 's a làmh:
No 'n là 's an d'thug e furtachd dhoibh,
is fuasgladh deas o 'n nàmh:
43 No fòs mar rinneadh anns an Eiph't,
comhara Dhé nam feart:
Air machair Shòain mar an ceudn'
a mhìorbhuile le neart.
44 An srutha chaochail e gu fuil:
'S na h-uillt nach feudtadh 'n òl.
45 Chuir losgainn thuc', is cuileagan;
'S leo chlaoidheadh iad gu mòr.
46 An toradh thug e is am bàrr
do'n bhurras sgriosach bheag;
Is saothair fòs an làmh air fad,
fo ailghios locust leag.
47 Am fion-chroinn bhris e mar an ceudn'
le cloich-shneachd chruaidh 's gach àit;

Is amhluidh mhill le reodhadh teann
an cranna-figis àrd.

48 Am feudail thug e thairis fòs
do'n chloich-shneachd sgataich ghéir;
'S le saighdibh teine-dealanaich,
ghrad-chuir e as d'an treud.

49 Teas feirge, triohlaid, 's corruich mhòr,
sud thilg e orr' gu grad;
Le ainglibh olc a chur 'n am measg,
g'an claoidh gu goirt air fad.

50 D'a chorruich rinn e bealach réidh:
'n anam nior chum o'n bhàs;
Am beatha thruagh thug thairis fòs
do ghalar-plàigh 's do'n chàs.

51 Throm-bhuaileadh leis-san anns an Eiph't,
gach ceud-ghin a bha ann:
Toiseach an neirt 's na pàilliunaibh
a bha aig gineil Ham.

52 Ach thug e mach a phobull caomh
mar chaoraich as an tìr:
Is rinn mar threud 's an fhàsach mhòr,
an treòrachadh gu fior.

53 Leis stiùireadh iad gu tèaruinte,
gun eagal is gun sgàth:
Ach air an naimhdibh dh'iadh an cuan,
's an sluagh ud uile bhàth.

54 Gu crìochaibh ionaid naomha féin
thug e a phobull leis:
Gu ruig an cnoc so choisinn e,
's a bhuadhaich a làmh dheas.

55 Thilg e na cinnich rompa mach,
's an oighreachd roinn le crann:

Do Isra'l thug e'n àite sud
gu còmhnuidh ghabhail ann.
56 Ach bhrosnuich agus ghrànaich iad,
an Dia a's àirde glòir ;
Is idir cha do choimhid iad
a naomh-reachd mar bu chòir.

57 Ach phill iad mar an sinnseara,
's gu fealltach ghluais air fad :
Mar bhogha fiar chaidh iad a thaobh,
is chlaon iad uaith gu grad.
58 Le 'n dealbhaibh, is le'n àitibh àrd'
chuir iad air fearg is eud :
59 Tràth chuala Dia bha corruich air
is gràin ri Israel.

60 Ionnus a phobull gu'n do thréig,
an Siloh chuir a làmh :
'S am pàilliun fòs a shocruich e
measg dhaoine ghabhail tàimh.
61 Gu bruid thug suas an neart, 's an glòir
gu làimh nan naimhde garg.
62 Do'n chlaidheamh thug e suas a shluagh,
ri 'oighreachd ghabh e fearg.
63 An teine loisg an òigridh ghleust' ;
pòsadh cha d'fhuair an òigh'n.
64 An sagairt thuit le claidheamh geur :
's cha d' rinn am bantraich bròn.
65 Ghrad-mhosgail Dia an sin, mar neach
ag éirigh as a shuain ;
Mar churaidh 'n déigh bhi pòit air fion
tràth ni e iolach chruaidh.

66 'N an deireadh bhuaileadh leis gu geur
a naimhde féin le tàir :

Is chuir e iad o sin a mach
gu masladh buan is nàir'.
67 Is pàilliun Iosciph dhiùltadh leis:
nior thagh treubh Ephraim fòs:
68 Ach thagh e Iudah, sliabh Shioin féin
d'an d'thug e gràdh gu mòr.

69 Thog esan 'fhàrdoch naomh an sud,
mar lùchairt àrd ro-dheas:
'S mar ionad àrd air talamh teann
a dhaingnich e am feasd.
70 Is 'òglach Daibhidh thagh, is thug
o chrò nan caorach e:
71 'S o leantuinn fòs nan caorach trom
le h-àl am measg an spréidh;

Is thug se e a bheathachadh
Iacoib a phobuill naoimh,
Is gineal Isr'eil mar an ceudn'
a b' oighreachd dha ro-chaomh.
72 Réir ionracais a chridhe féin,
bheathaich e iad gu beachd:
A réir deadh sheòltachd fòs a làmh,
stiùireadh leis iad gu ceart.

SALM LXXIX.

1 THAINIG, a Dhé, na fineachan
a steach do d' oighreachd féin,
Thruaill iad do theampull naomh, is dh'fhàg
'n a tòrr Ierusalem.
2 Is thug iad cuirp do sheirbhiseach
mar bhiadh do eoin nan speur:
Is feoil do naomh mar chobhartach,
do bheathaichibh an t-sléibh.

3 Mu thimchioll fòs Ierusaleim,
dhòirt iad am fuil mar uisg':
Is cha robh neach g'an adhlacadh
's g'an cur 's an uaigh an taisg.
4 Ball fanoid agus maslaidh sinn
d'ar coimhearsnachaibh féin:
Cùis spòrs' is mhagaidh do gach neach
a ta m'ar cuairt gu léir.

5 Cia fhad a bhitheas corruich ort,
a Dhé, am bi gu bràth?
Is d'eud am bi a' losgadh ruinn
mar lasair theith a ghnàth?
6 Do chorruich air na cinnich dòirt
aig nach 'eil eòlas ort;
Is air na rìoghachdaibh nach gairm
air d'ainm, a Dhia nam feart.

7 Oir mhill iad Iacob, 'fhàrdoch fòs
'n a fàsach chuir iad sìos.
8 Na peacaidh fòs a rinneadh leinn
na cuimhnich dhuinn a rìs;
Tionndadh gu luath do thruacantas,
ruigeadh e oirnn mu thràth:
Oir 's dìblidh bochd a nis ar staid
a' tuiteam sìos gach là.

9 Dean comhnadh leinn, O Dhé ar slàint',
air sgàth glòir d'ainme féin;
Sgàth d'ainme saor sinn, agus glan
ar peacaidh uainn gu léir.
10 Ciod uime 'n abradh fineacha,
c'àit bheil a nis an Dia?
Measg fhineacha 'n ar sealladh féin,
aithnicheadh iad an Triath,

Le dioghaltas a ghabhail diubh ;
oir dhòirteadh leo gun iochd
Fuil neòchiontach do sheirbhiseach,
gu saoibhir is gu tric.

11 Osnaidh a' phriosanaich a d' làth'r
thigeadh, a Dhé nam feart ;
'S an dream a dh'orduicheadh chum bàis
saorsa, réir meud do neirt.

12 Riusan tha dhuinn 'n an coimhearsnaich
'n am brollach, diol am beum :
Gach masladh le'n do spreig iad thu,
seachd uaire pill riu féin.

13 Treud d'ionaltraidh, 's do phobull sinn,
molaidh sinn thu a ghnàth ;
Is cuiridh sinn an céill do chliu
o linn gu linn gu bràth.

SALM LXXX.

1 EISD, aodhair Israeil, a stiùir
Ioseph mar threud le d'làimh.
Thusa ta d' thàmh measg cheruban,
dealruich a mach mu thràth.

2 An làthair Ephraim 's Bheniamin,
agus Mhanaseh fòs,
Dùisg-sa do chumhachd : agus thig
g'ar saoradh mar is nòs.

3 Pill sinn a rìs, a Dhé nam feart :
tog oirnne suas gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùise nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

4 Cia fhad, a Thighearna nan sluagh,
a leanas corruich riut,

Ri guidhe ghéir na muinntir sin
a's pobull dìleas duit ?

5 Oir bheathaich thu do shluagh gu léir
le aran deur is bròin:
Is tomhas saoibhir thug thu dhoibh
do dheuraibh goirt r'an òl.

6 Is rinn thu sinn mar aobhar strì
d'ar coimhearsnachaibh féin :
'N ar n-aobhar spòrs' is abhacais
d'ar n-eascairdibh gu léir.

7 Pill sinn a rìs, O Dhé nan slògh ;
tog oirnne suas gu h-àrd
Deadh dhealradh glan go ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

8 Thug thu fionain as an Eiphit :
na cinnich thilg thu mach,
Is shuidhich thus' an fhionain ud
'n an ionad sud fa seach.

9 Réitich thu àite dhi ; is ghabh
i freumh gu daingean teann,
Le d' bheannachadh ; is lionadh leath'
an tìr o cheann gu ceann.

10 Na cnuic ro-àrda dh'fholuich i
le sgàil 's le dùbhar féin:
A geugan bha a cinneachduinn
mar sheudair àluinn réidh.

11 An dara taobh gu ruig an cuan
chuir i a mach a meòir ;
An taobh ud eil' a geugan shìn
gu ruig an amhainn mhòir.

12 A callaid c'uim' a bhriseadh leat !
ionnus gu bheil gach neach

Théid seachad air an rathad mhòr,
'g a spionadh leò fa seach.

13 Tha'n torc a thig o'n choille mach
'g a fàsachadh gu léir,
Tha beathaich allt' na machrach fòs
'g a slugadh suas le chéil'.
14 Pill, guidh'mid ort, a Dhé nan sluagh,
is seall o nèamh a nuas,
Feuch, agus fiosraich féin a nis
an fhionain so le truas:

15 Am fion-lios sin a shuidhich thu,
le neart do làimhe deis':
'S am meanglan ud a neartaich thu
dhuit féin le lùth is treis.
16 Le lasair theine loisgeadh i,
is ghearradh i a nuas:
Làn-mhilleadh agus sgriosadh iad,
le achmhasan do ghnùis.

17 Air fear do dheas làimh féin, a Dhé,
gu robh do làmh gu treun:
Air mac an duin' a rinneadh leat
a neartachadh dhuit féin.
18 Mar sin cha phill sin uait a rìs;
ath-bheothaich sinn gach lò,
Is gairmidh sinn air t'ainm an sin,
an cian a bhios sinn beò.

19 Pill sinn a rìs, a Dhé nam feart,
is foillsich féin gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

SALM LXXXI.

1 SEINNIBH gu h-ait do Dhia ar neart;
  Dhia Iacoib fòs gu binn,
2 Is glacaibh salm is trompan fòs;
  saltair is clàrsach ghrinn.
3 An trompaid séidibh 's an ré nuadh:
  air làithibh orduicht' féill'.
4 Bu lagh sud aig Dia Iacoib fòs;
  's bu reachd do Israel.

5 Do Ioseph dh'orduich sud mar theist,
  air dol dha trìd na h-Eiph't;
'S an cualas cainnt is uirghioll fòs
  nach tuiginn as am beul.
6 O'n uallach shaor mi 'ghualasan;
  o obair chrè a làmh.
7 Ghair thusa ann ad thrioblaid orm,
  is shaor mi thu gun dàil:

An ionad dìomhair tairneanaich,
  do fhreagair mi do ghlaodh:
Aig uisgibh comhstri Mheribah,
  do dhearbh mi thu faraon.
8 Eisd, O mo shluagh, is bheir mi dhuit
  deadh fhianuis fòs gu ceart,
Ma dh'éisdeas tu ri guth mo bhéil,
  O Israeil gu beachd.

9 Annad na biodh aon air bith
  dia eile coigreach bréig',
Is do dhia coimheach fòs air bith
  na cromsa sìos 's na géill.
10 'S mise do Dhia Iehobhah treun,
  thug thus' o'n Eiph't le neart;
Gu farsuinn fosgail rium do bheul,
  is lìonam e gu pailt.

11 Gidheadh cha d' thug mo phobull féin
éisdeachd do ghuth mo bhéil,
'S cha ghabhadh rium an aitim ud
a ghin o Israel.
12 Mar sin do mhiann an cridhe féin
thug mise thairis iad:
'S ghluais iad 'n an comhairle neo-ghlic
a' cur an ciont' am meud.

13 O b'fhearr gu'm biodh mo phobull féin
a' tabhairt géill do m' reachd:
Is fòs gu'n gluaiseadh Israel
a'm' shlighibh féin gu ceart!
14 An naimhde smachdaichinn gu luath,
le buaidh 'g an leagadh sìos;
Is phillinn air an eascairdibh
mo làmh, g'an cur fo chìs.

15 Luchd-fuath' an Tighearna mar sin
bheireadh làn-ùmhlachd dha;
Ach biodh an aimsir-san ro-bhuan
is maireannach gu bràth.
16 Is bheireadh e g'am beathachadh,
smior cruithneachd fòs d'a shluagh:
Do làn-dhiol bheirinn duit faraon
do'n mhil o'n charraig chruaidh.

SALM LXXXII.

1 AN coimhthional nan treun a ta
'n a sheasamh Dia nam feart:
Am measg nan dée bheir esan breth
le cothrom is le ceart.
2 Cia fhad a bheir sibh breitheanas
gu h-eucorach 's gach cùis;

Toirt leth-bhreth air na daoinibh daoi,
'g am meas a réir an gnùis ?

Do dhaoinibh bochd 's do dhìlleachdain
deanaibh-sa dìon le ceart :
Is cumaibh còir riu sud a ghnàth
ta cràiteach bochd gun neart :
An t-ainnis lag 's an deòradh truagh,
sior-theasairgibh 'n am feum,
Deanaibh o làimh nan aingidh fòs
deadh-fhuasgladh dhoibh gu treun.

5 Eòlas no tuisge cha-n 'eil ac',
a' triall 's an dorcha taid ;
Tha bunaite na talmhainn fòs
air gluasad as an àit.

6 Is dée sibh (thubhairt mi,) 's is mic
do'n Ti a's àirde t'ann :

7 Ach tuitidh,'s gheibh sibh bàs mar dhaoin',
's mar aon do phrionnsaibh fann.

8 Dhia, éirich, air an talamh dean
deadh bhreitheanas gu grad :
Oir gabhaidh tu mar oighreachd dhuit
na fineachan air fad.

SALM LXXXIII.

1 NA bi a'd' thosd a nis, na bi
a'd' thàmh, O Dhia ar neart,
Na bi-sa samhach nis 'n ar feum,
Dhia chumhachdaich nam feart.

2 Oir feuch, a ta do naimhde treun
ri strì is buaireas àrd ;
'S an dream ud leis am fuathach thu,
an cinn thog suas an àird.

3 Oir dhealbh iad olc gu cuilbheartach
'n aghaidh do phobuill féin,
'N aghaidh do mhuinntir dhìomhair fòs
ghabh comhairle le chéil'.
4 A deir iad, thigibh leinn g'an sgrios
o bhi ni 's mò 'n an sluagh ;
A chum nach biodh air Israel
iomradh gu bràth no luaidh :

5 Oir ghabh iad comhairle le chéil' :
a' d'aghaidh ceangal rinn.
6 Pàilliun Edoim, 's Ismaelich,
Moab is Hagaren ;
7 Gebal, Amon, 's Amalec.
Palestin, 's muinntir Thior ;
8 Dhruid Asur leo : 's bu chòmhnadh iad
do ghineil Lot gu fior.

9 Mar rinneadh leat air Midian,
's air Sisera le chéil' ;
Air Iabin aig sruth Chisoin cas
dean orra sud d'a réir :
10 Aig Endor mar a chaidh an claoidh
mar aolach air an làr.
11 Air Oreb mar rinn thu 's air Seeb,
dean air an uaislibh tàir :

Mar Sheba fòs is Shalmuna,
am prionnsan dean gu léir :
12 A thubhairt, Glacamaid dhuinn féin
mar oighreachd àrois Dé.
13 Dean iad mar asbhuain, o mo Dhia ;
mar mholl roimh ghaoith nan gleann.
14 Mar chlaoidheas teine coillteach chrìon,
's mar loisgeas lasair beann.

15 Mar sin le d' dhoininn orra sud,
dean thusa tòrachd dhian ;
Le d'iom-ghaoith is le d'dhoininn mhòir,
cuir orra geilt is fiamh.
16 An eudan lìon le masladh mòr,
's le rughadh-gruaidh' gach ré,
Gu ruig an uair an iarrar leo
d'ainm glòrmhor féin, a Dhé.

17 Biodh amhluadh orra mar an ceudn',
is trioblaid mhòr a chaoidh :
Is glacadh nàire mhaslach iad,
g'am milleadh is g'an claoidh.
18 Gu'n aithnich iad gur tusa mhàin
d'an ainm Iehobhah treun,
Tha d'uachdaran os ceann gach tìr'
's an domhan mhòr gu léir.

SALM LXXXIV.

1 CIA mòr an airidh-ghràidh do theach,
Iehobhah mhòir nan sluagh !
Cia taitneach dhomhsa d'àros naomh,
O Thighearna nam buadh !
2 Tha m'anam fann, aig meud a mhiann
air cùirtibh Dhé gach lò :
Mo chridh' is m'fheoil ri scairteachd chruaidh
'n geall air an Dia ta beò.

3 Feuch fhuair an sud an gealbhonn beag
tigh còmhnuidh maith 'n a fheum,
'S an gobhlan-gaoithe mar an ceudn'
do sholair nead dhi féin.
Is taisgidh i an sin a h-eoin,
's a h-àlach beag gun chlì :

Aig d'altair féin, O Dhia nan sluagh,
mo Thighearn, is mo Righ.

4 'S beannaicht' an dream an còmhnuidh ta
a'd' àros naomh, a Dhé,
Oir bheir iad, (mar is cubhaidh dhoibh,)
mòr-mholadh dhuit gàch ré.
5 'S beannaicht' an dùine sin 'g am bheil
annads' a neart gach là :
An dream 'g am bheil 'n an cridhe stigh
do shlighe féin a ghnàth.

6 An dream sin tre ghleann Baca théid,
ni tobair ann, 'n am feum :
Is lìonaidh 'n t-uisge thig a nuas
na sluic gu ruig am béil.
7 Sior-ghluaisidh iad mar sin gun sgìos,
a' dol o neart gu neart :
An Sion nochdar iad fadheòidh
an làthair Dhé nam feart.

8 O Dhia nan sluagh, cluinn m'urnuigh féin,
Dhé Iacoib, éisd gu grad.
9 O Dhia ar sgiath, feuch 's amhairc air
gnùis d' ungaidh féin gun stad.
10 'S fearr là a'd' chùirt na mìle là :
b'fhearr leam bhi 'dorsaireachd
An àros Dé, na m' chòmhnuidh fòs
'am pàilliun aingidheachd.
11 Oir 's grian, 's is sgiath Iehobhah dia;
is bheir e gràs is glòir ;
'S cha chum e maith air bith o'n dream
ghluaiseas gu dìreach còir.
12 O Thighearn is a Dia nan sluagh
is beannaicht' e gun cheisd,

An duine sin, gu muinghineach,
d'an dòchas thu am feasd.

SALM LXXXV.

1 BHA thusa gràsmhor fàbharach,
a Dhé, do d' dhùthaich féin ;
Bruid Iacoib thug thu air a h-ais
a rìs le d' ghairdean treun.
2 Cionta do phobuill mhaith thu féin ;
dh'fholuich thu 'n uile lochd.
3 Choisg thu do chorruich uile, 's phill
o'n lasan a bha ort.

4 Pill sinn a rìs, a Dhia ar slàint',
is tog do lasan dhinn.
5 Am bi do chorruich ruinn gu bràth ?
's an sìnear d'fhearg gach linn ?
6 Nach deanar leatsa, Dhia nan gràs,
a rìs ar tabhairt beò :
Gu'n deanadh annad gairdeachas
do phobull féin gach lò ?

7 Taisbein do thròcair dhuinn a nis,
a Thighearn is a Dhé :
Is deònuich dhuinne d'fhurtachd fòs,
's do shlàinte féin gach ré.
8 Nis éisdeam ris an ni their Dia ;
labhraidh e sìth gu beachd
R'a phobull naomh ; 's na pilleadh iad
a rìs chum amaideachd.

9 Gu dearbh tha' chabhair dlùth do'n dream
d'an eagal e gu fìor ;
Chum glòir a bhi 'n a còmhnuidh fòs,
gu bunaiteach 'n ar tìr.

10 Tha tròcair agus firinn ghlan
air còmhlachadh a chéil' :
Tha ceartas agus siochaint mhaith
a' pògadh beul ri beul.

11 Is fàsaidh as an talamh fòs
firinn a nìos gu pailt :
Is seallaidh ceart is fireantachd
o nèamh a nuas gun airc.

12 Is amhluidh bheir Iehobhah dhuinn
ni maith gu toibheartach ;
Is bheir ar fearann is ar fonn
deadh thoradh trom a mach.

13 Sìor-ghluaisidh ceart is fireantachd
'n a fhianuis-san gu réidh :
Is sinn air sligh' a cheumanna
gu dìreach stiùraidh e.

SALM LXXXVI.

1 AOM rium do chluas is cluinn mi, Dhia,
oir tha mi ainnis truagh :

2 Dean thusa, chionn gu'm buin mi dhuit,
m'anam a dhìon gu luath :
Oir 's tu mo Dhia, saor d'òglach féin
tha 'g earbsadh riut a ghnàth.

3 Dean tròcair orm, a Dhia, le iochd :
oir gaiream ort gach là.

4 Dean anam d'òglaich dhìleis féin
fior-aoibhinn agus ait :
Air son gu'n togam riut, a Dhé,
m'anam gu léir a'm' airc.

5 Oir tha thu féin ro-mhaith, a Dhé,
làn iochd is acarachd :

Is tha thu do na ghairmeas ort,
pailt ann an tròcaireachd.

6 Eisd m'urnuigh, Dhia ; is thoir fainear
guth gearanach mo chaoidh.
7 An là mo thrioblaid gaiream ort :
oir freagraidh tusa mi.
8 Am measg nan dée cha-n 'eil, a Dhia,
aon neach tha cosmhuil riut :
No gnìomh air bith tha cosmhuil ris
gach gnìomh a rinneadh leat.

9 Thig iad, gach cinneach rinneadh leat,
is sleuchdaidh dhuit, a Dhé,
Is bheir iad glòir is moladh àrd
o d'ainm-sa feadh gach ré.
10 Air son, a Dhé, gu bheil thu mòr,
's gu'n deanar oibre leat
Tha mìorbhuileach ; 's tu féin a mhàin
Dia cumhachdach nam feart.

11 Do shlighe teagaisg dhomh, a Dhia,
a'd' fhìrinn gluaisidh mi :
Chum eagal t'ainme gu'm biodh orm
mo chridhe druid riut féin.
12 Le m' uile chridh' àrd mholam thu,
O Thighearna mo Dhia :
Do d'ainm ro-uasal bheir mi fòs,
àrd ghlòir air feadh gach ial.

13 Oir 's mòr do thròcair dhomhsa, Dhé,
is fòs o ifrinn shìos
Thug thusa saors' do m'anam bochd,
is thog thu e a nìos.
14 Luchd-àrdain dh'éirich rium, a Dhé,
is cuideachd làidir dhian,

'G iarraidh m'anam', ach thus', a Dhé
nior chuir iad rompa riamh.

15 Ach tha thu, Dhé, mòr-thròcaireach,
ro-iochdmhor anns gach càs;
Chum feirge mall, ach saoibhir pailt
am firinn is an gràs.
16 O pill rium, is dean tròcair orm,
thoir neart do d'òglach féin,
Do mhac do bhanoglaich faraon
dean fuasgladh ann a fheum.

17 Comhar air maith nochd dhomhsa, Dhia,
luchd m'fhuath' gu'm faiceadh e,
'S gu'n gabhadh nàir', a chionn gur tu
mo neart, is m' fhurtachd féin.

SALM LXXXVII.

1 THA 'bhunaite 's na sléibhtibh naomh':
2 'S ro-ionmhuineach le Dia
Geatacha Shion thar gach àit
a bha aig Iacob riamh.
3 Nithe ro-ghlòrmhor innsear ort,
a chaithir àluinn Dé.
4 Rahab, is Babel cuimhnicheam,
do'n dream d'an aithne mi;

Gabh beachd air Tirus mar an ceudn',
is dùthaich Phalestin,
Maille ri Etiopia:
am fear so rugadh 'n sin.
5 Mu thimchioll Shioin theirear so,
am fear so rugadh fòs,
'S am fear ud innt'; an Ti a's àird
socraichidh i air chòir.

6 Tràth sgrìobhas Dia le cuimhne mhaith
na fineacha fa leth,
'N sin àirmhidh e gu'm b'ann an sud
bha 'm fear so air a bhreith.
7 Luchd-seinn nan òran bidh an sud,
luchd innil-ciuil d'an réir:
'S ann annad féin, a Dhia nan gràs,
mo thobair tha gu léir.

SALM LXXXVIII.

1 IEHOBHAH Dhia mo Shlànuighir,
ort ghair mi dh'oidhch' 's a là.
2 A'd' fhianuis thigeadh m'urnuigh fòs:
is éisd mo ghlaodh a ghnàth.
3 Oir m'anam làn do thrioblaid ta;
's do'n uaigh mo bheatha dlùth.
4 Seadh mheasadh mi mar neach théid sìos
do'n t-slochd, is mi gun lùth.

5 Saor tha mi measg nam marbh, is fòs
mar mharbh 's an uaigh gun deò,
A sgathadh sìos le d' làimh gu beachd,
's nach cuimhnichear ni 's mò.
6 Chuir thu mi'n àite domhain, dorch,
's an t-slochd a's ìsle t'ann.
7 Is chlaoidh thu mi le d' thonnaibh àrd',
luidh ormsa d'fhearg gu teann.

8 Chuir thu luchd m'eòlais fada uam:
's ro-sgreataidh mise leò:
Mar neach am prìosan druidt' a taim,
nach faigh a mach ni's mò.
9 Do bhrìgh mo thrioblaid tha mo shùil
ri caoidh is bròn a ghnàth:

Mo làmhan shìn mi riut, a Dhé,
is ghairm mi ort gach là.

10 Do mhìorbhuile do'n dream tha marbh,
a Dhé, an taisbein thu ?
An éirich iad a nìos a rìs,
a thabhairt dhuitse cliu ?
11 Do thròcair is do chaoimhneas caomh,
am foillsichear 's an uaigh ?
Air d'fhìrinn ann an sgrios a' bhàis,
le neach an toirear luaidh ?

12 Am bi maoin eòlais ann an dorch'
air d'fheartaibh mìorbhuileach ?
No 'm bi an tìr na dìchuimhn' fios,
no beachd air d'fhìreantachd ?
13 Ach riutsa ghlaodh mi, O mo Dhia:
gu moch theid m'urnuigh suas.
14 Dhia' c'uim an tilg thu m'anam uait ?
'**s an cum thu uam do ghnùis** ?

15 O m' òige tha mi air mo chràdh,
ro-dhlùth do bhàs is uaigh ;
Air dhomh bhi fulang t'uamhasan,
tha mi an imcheist chruaidh :
16 Oir dh'imich tharum d'fhearg gu trom ;
chlaoidh d'uamhais mi a ghnàth :
17 Mar uisge chaidh iad timchioll orm,
ga m' chuairteachadh gach là.

18 Mo charaid chuir thu uam am fad,
's am fear thug dhomhsa gràdh :
Luchd m'eòlais mar an ceudna tha
an dorchadas 'n an tàmh.

1 AIR tròcair Dé sior-sheinnidh mi
is ni mi oirre sgeul;
O àl gu h-àl gu maireannach
air d'fhìrinn thig mo bheul.
2 Oir thubhairt mi, gu'n togar suas
do thròcair mhòr do shior:
Is d'fhìrinn cheart 's na nèamhaibh àrd'
socruichear leat gu fior.

3 Coimhcheangal rinn mi ri m'Aon naomh
a ròghnaich mi gu sìor:
'S do Dhaibhidh tha 'n a òglach dhomh,
mhionnaich mi fèin gu fior.
4 Socraichidh mi gu daingean buan
do ghinealach 's do shiol,
Do chaithir rioghail togam suas
o linn gu linn gu sìor.

5 Molaidh na nèamhan àrd' gu binn
do mhìorbhuilean, a Dhé;
Is d'fhìrinn ann an coimhthional
do chloinne naomha féin.
6 Oir cò 's na nèamhaibh choimeasar
ri Dia Iehobhah mòr?
Is cò ta measg nan cumhachdach
cosmhuil ri Dia na glòir'?

7 An coimhthional nan naomh gu beachd
's cùis eagail Dia gun cheisd:
Ard-urram o gach neach mu'n cuairt
dha 's dleasdanach am feasd.
8 O Thighearna 's a Dhia nan sluagh,
cò 'n Triath sin ann an neart
Is cosmhuil riut? a'd' fhìrinn fòs
ga d' chuairteachadh gu beachd?

9 Ard-onfha cuain is fairge mòir,
'sthu chuireas iad fo reachd :
A tonnan àrd' tràth dh'éireas suas,
coisgidh tu iad le smachd.
10 Mar dhuine buailte dol do'n eug,
mhìn-phronnadh Rahab leat :
Do naimhde sgaoil thu as a chéil'
le d' ghairdean treun 's le d' neart.

11 Is leatsa, Dhé, na flaitheanais,
's an talamh ta fo'r bonn :
'S tu dhaingnich fòs an cruinne-cé,
le 'làn do thoradh trom.
12 An àirde deas is tuath faraon,
do chruthaicheadh iad leat :
Sliabh Thaboir agus Hermoin àird
a'd' ainm bidh aoibhneach ait.

13 Tha agad gairdean cumhachdach :
a ta do làmh ro-threun,
A Dhé, a ta do dheas làmh fòs
àrduichte mar an ceudn'.
14 Mar àite tàimh do d' chaithir righ
tha cothrom agus ceart :
Bidh tròcair agus firinn fòs
dol roimh do ghnùis gu beachd.

15 'S beannaicht' an sluagh a thuigeas fòs
an fhuaim tha aoibhneach ait :
An solus glan do ghnùis', a Dhé,
sior-ghluaisidh iad gu ceart.
16 A'd' ainms' air feadh an là bidh iad
gu h-aoibhneach mar bu chòir :
Is ann ad fhìreantachd faraon,
àrduichear iad gu mòr.

17 Oir mais' is glòir an spionnaidh sud
is tus' a mhàin, a Dhé :
Ar n-adharc ann ad chaoimhneas caomh
àrduichear leat gu treun.
18 Oir 's e Iehobhah Dia nam feart,
ar targaid is ar sgiath ;
'S e 'n ti ro-naomh sin Israeil
ar n-Ard Righ is ar Triath.

19 An taisbean, anns an àm sin féin,
labhair thu, Dhé, gu ceart
Ri d' dhuine naomh ; is thubhairt thu,
le firinn, is gu beachd ;
Leag mise 's chuir mi cuideachadh
air gaisgeach treun nam buadh ;
Is dh'àrduich mi gu mòr an neach
a thagh mi as an t-sluagh.

20 B'e Daibhidh neach a fhuaradh leam,
mo sheirbhiseach ro chaomh ;
'S e sin an neach a rinneadh leam
ungadh le m'oladh naomh.
21 Is socruichear mo làmh do shior
gu dìleas daingean leis ;
Is ni mo ghairdean cumhachdach
a neartachadh le treis.

22 Le mac an uilc cha chlaoidhear e ;
a nàmh cha tog dheth cìs.
23 Buailidh mi 'eascairde 'n a làth'r,
leagaidh mi 'nàmh a sìos.
24 Ach bidh mo tròcair maille ris,
is m'fhìrinn mar an ceudn':
Is 'adharcsan a'm' ainm-sa fòs
bidh àrdaichte gu treun.

25 A làmhsan cuiridh mi 's a' chuan,
'S na sruthaibh a làmh dheas.
26 Carraig mo shlàinte, their e rium,
m'athair, mo Dhia, 's mo threis.
27 Mo cheud-ghin ni mi dheth faraon,
àrduichte thar gach righ.
28 Mo chùmhnant seasaidh daingean leis;
mo ghràs dha gleidhidh mi.

29 Is bheir mi air a shliochd gu mair
iad feadh gach linn gu bràth:
'S a chaithir rioghail uasal àrd
mar làithe nèimh a ghnàth.
30 Ma 's e 's gu'n tréig a chlann mo lagh,
's nach gluais iad ann am reachd;
31 Gu'n truaill iad m'àitheanta ro-naomh,
m'iarrtuis nach cum gu ceart:

32 Fiosraichidh mi an sin gu beachd
le slait, an eucoir chlaon;
Am peacaidh fiosraicheam 's an lochd,
le sgiùrsadh goirt faraon.
33 Gidheadh, gu tur mo chaoimhneas-gràidh
cha bhuin mi uaith gun cheisd:
Cha-n fhuiling mi gu'm breugaichear,
mo ghealladh fior am feasd.

34 Mo choimhcheangal cha bhrisear leam,
no'n cùmhnant rinn mi ris;
'S am focal a chaidh as mo bheul,
am feasd cha chaochail mis'.
35 Oir aon uair mhionnaich mi mar so,
's ann air mo naomhachd féin,
Do Dhaibhidh tha 'n a òglach dhomh,
am feasd nach dean mi breug.

36 Bithidh a shliochd 's a ghinealach
sior-mhaireannach gach ial,
'S a chaithir rioghail bithidh i
a'm' fhianuis mar a' ghrian.
37 Is bithidh mar a' ghealach ghlan
gu daingean buan do shior :
'S mar fhianuis anns na nèamhaibh àrd'
bhios tairis agus fior.

38 Ach thilg thu uait, is thréig gu tur,
is ghabh thu gràin a nis ;
'S an ti dh'ung thu le d'oladh naomh,
tha thu 'an corruich ris.
39 Coimhcheangal d'òglaich dhìleis féin,
sgaoil thusa, Dhé, le tàir :
'S a choron uasal thruailleadh leat,
'g a thilgeadh air an làr.

40 A gharadh dìdein bhriseadh leat ;
's a dhaingneach làidir leag.
41 Mar chobhartach e do luchd-ròid :
d'a choimhearsnaich mar sgeig.
42 Làmh dheas a nàmhaid thog thu suas :
uil' eascaird' rinn thu ait.
43 Is phill thu faobhar 'arm ; 's a' chath
cha d'thug thu dhasan neart.

44 Choisg thu a ghlòir, 's a chaithir-righ
leag thusa sìos gu làr.
45 Is aimsir 'òige ghearradh leat ;
chòmhdaich thu e le nàir'.
46 Cia fhad a dh'fholuicheas tu, Dhé,
thu féin a chaoidh nan cian ?
An loisg do chorruich fòs gu cas,
mar theine lasrach dian ?

47 Tabhair fainear is cuimhnich féin
giorrad mo ré 's mo lò :
C'arson a rinn thu clann nan daoin'
mar dhìomhanas no ceò ?
48 Cò e am fear am measg nam beò,
am bàs nach faicear leis ?
No 'anam féin o làimh na h-uaigh',
an teasairg e le treis ?

49 C'àit bheil do chaoimhneas-gràidh, a Dhé,
a thaisbein thu o thùs,
A mhionnaich thu air t'fhìrinn cheirt
do Dhaibhidh 'chumail suas ?
50 Cuimhnich, a Thighearn, toibheum trom
do shcirbhiseach gu léir :
Is mar a ghiùlain mis' a'm' uchd
masladh a' phobuill thréin,

51 Le'n d'thug do naimhde masladh uath'
gun aobhar, Dhé nam feart,
Oir mhasluich iadsan ceumanna
an ti a dh' ungadh leat.
52 Mòr-bheannaicht' agus cliùiteach fòs
gu robh Iehobhah treun,
Gu siorruidh suthain fad gach ré !
Amen agus Amen.

SALM XC.

1 'S TU b'ionad còmhnuidh dhuinn gach linn,
a Thighearna na glòir';
2 Cian mu'n do ghineadh fòs na cnuic,
's na sléibhte beag no mòr.
Cian mu'n do dhealbh thu'n talamh trom,
no'n cruinne-cé le d' neart ;

O bhith-bhuantachd gu bith-bhuantachd,
is tusa Dia gu beachd.

3 Gu neo-ni pillear leatsa rìs
an duine truagh g'a sgrios;
Is their thu fòs, O chlann nan daoin'
grad-phillibh air 'ur n-ais.

4 Oir mìle bliadhn' a'd' shealladh féin,
mar an là 'n dé a ta,
'N tràth théid e seach: is amhluidh fòs
mar fhorair' oidhch' a'd' làth'r.

5 Dh'fhuadaich thu sìos iad mar le sruth
mar chodal iad no suain:
'S a' mhaduinn bidh iad mar am feur
gu moch a dh'éireas suas.

6 Air maduinn brisidh e fo bhlàth,
is fàsaidh e gu h-àrd:
Ri àm an fheasgair gearrar e,
is seargaidh air an làr.

7 Oir chaitheadh sinn le d' chorruich ghéir;
chlaoidh d'fheargsa sinn gu tur.

8 Ar peacaidh dhìomhair, is ar lochd,
an sealladh d'eudain chuir.

9 Oir ann ad fheirg ar n-uile làith'
tha teireachduinn fa seach:
Is chaithear leinn ar bliadhnaidh fòs,
mar sgeul a dh'innseadh neach.

10 'S iad làith' ar bliadhna mar an ceudn'
tri fichead bliadhn' 's a deich,
No, feudaidh bith, le tuilleadh neart
ceith'r fichead bliadhn' do neach:
Gidheadh cha-n 'eil 'n an spionnadh sud
ach cràdh is cùradh geur:

Oir sgathar sìos gu h-ealamh e,
is siùbhlaidh sinn gu léir.

11 Cò aig am bheil deadh thuigs' is fios
air neart do chorruich féin ?
Is amhluidh fòs mar d'eagal mòr,
tha lasair d'fheirg' d' a réir.
12 O teagaisg dhuinn, a Dhé nam feart,
mar àirmhear leinn ar làith';
A chum ar cridh' a shocruchadh
air gliocas ceart gach tràth.

13 O Thighearna Iehobhah mhòir,
pill féin a rìs : cia fhad ?
Mu thimchioll staid do sheirbhiseach
gabh aithreachas gu grad.
14 O dean ar sàsuchadh gu moch
le d' thròcair chaoimh, a Dhé,
A chum gu'm bi sinn aoibhneach ait,
ri fad ar là 's ar ré.

15 Dean subhach sinn a réir nan là
a chràidh thu sinn gu goirt:
A réir nam bliadhna ud faraon
am faca sinn an t-olc.
16 Taisbean do d' sheirbhisich do ghnìomh,
faiceadh an clann do ghlòir.
17 Is bitheadh mais' ar Tighearn Dia
a' dealradh oirnn gu mòr.

Na gnìomhara a rinn ar làmh,
socruich iad dhuinn, a Dhé ;
Na gnìomhara a rinneadh leinn,
dean daingean iad gu léir.

1 AN neach sin tha 'n a thàmh gach uair
an ionad uaigneach Dhé,
Fo sgàil an Uile-chumhachdaich
buan-chòmhnuidh ni gach ré.
2 Their ni a nis mu thimchioll Dhé,
mo thearmunn e, 's mo neart;
Mo dhaingneach: cuiream dòchas ann:
mo Dhia, 's e Dia nam feart.

3 Gu dearbh o rib an eunadair
ni esan fuasgladh ort,
Is ni do shaoradh mar an ceudn'
o'n phlàigh tha gràineil goirt.
4 Le 'iteich ni e d'fholach fòs,
bidh t'earbsa fuidh a sgéith;
Is 'fhìrinn bidh 'n a targaid dhuit,
mar sgéith do d' dhìon gach ré.

5 Fa chùis an uamhais anns an oidhch'
cha bhi ort geilt no sgàth;
No fòs fa chùis na saighde bhios
a' ruith air feadh an là:
6 Cha bhi maoin eagail ort roimh 'n phlàigh
tha triall an dorchadas:
No fòs fa chùis an uilc a bhios
mu mheadhon là ri sgrios.

7 Bidh mìle tuiteam sìos ri d' thaobh,
deich mìle fòs ri d' dheis;
Ach olc dhiubh sud cha tig a'd' chòir
no 'm fagus duit am feasd.
8 A mhàin le d' shùilibh seallaidh tu,
is bheir fa'near le beachd:
Droch-dhiol is tuarasdal nan daoi,
gun cheisd do chithear leat.

9 A chionn gu'n d' ròghnaich thusa Dia,
mar chòmhnuidh dhuit gach àm,
An Dia ud tha 'n a thearmunn domh,
's e 'n Tia a's àirde t'ann :
10 Aon olc cha-n éirich dhuit ; is plàigh
do d'fhàrdaich cha tig dlùth.
11 Oir bheir e àithn' d'a ainglibh, chum
a'd' ròd gu'n dion iad thu.

12 Is togaidh iadsan thusa suas
gu h-àrd air bhàrr am bos ;
Eagal gu'm buailteadh leat air cloich,
aon uair air bith do chos.
13 Air leòmhan is air nathair nimh'
gun dòrainn saltrar leat :
Pronnaidh tu 'n dràgon sìos le d' chois,
's an leòmhan òg le d' neart.

14 A chionn gur ionmhuinn leis-san mi,
sàr-fhuasgladh bheir mi dha ;
Air m'ainm a chionn gur eòlach e,
àrdaicheam e gach là.
15 Gairidh e orm, is freagram e :
'n a thrioblaid bitheam leis ;
Onoir is urram bheir mi dha,
is fuasglam air gu deas.

16 Le saoghal fad is maireannach
sàsuicheam e gu leòr :
Mo shlàinte dhasan mar an ceudn'
foillsichidh mi gu mòr.

SALM XCII.

1 BHI 'tabhairt buidheachais do Dhia,
's ni sàr-mhaith maiseach e ;

Bhi tabhairt cliu, O Thi a's àird',
do t'ainm-sa feadh gach ré :
2 Do chaoimhneas-gràidh 's a' mhaduinn mhoich,
gach là bhi' cur an céill ;
'S air d'fhìrinn ta neo-mhearachdach,
gach oidhch' bhi deanamh sgéil,
3 Air inneal-ciùil nan teuda deich,
is air an t-saltair ghrinn ;
'S air clàrsaich le guth fonnmhor àrd,
a sheinneas ceòl gu binn.
4 Oir tre do ghnìomhara, a Dhé,
rinn thu mi aoibhin ait ;
Is ann an oibribh fòs do làmh
nim' gairdeachas gu pailt.
5 D' oibre-sa, Dhé, cia iongantach !
do smuainte cò d'an léir ?
6 An t-amadan cha tuig e so,
's cha-n eòl do'n amhlair e.
7 Tràth chinneas luchd na h-aingidheachd
a nìos mar chinneas feur,
Tràth bhitheas fòs luchd-deanamh uilc
a' fàs fo bhlàth gu léir :

'S e sud is deireadh dhoibh fadheòidh
gu'n sgriosar iad am feasd.
8 Ach thusa, Dhé, gu siorruidh ta
àrd-urramach gun cheisd.
9 Oir feuch, do naimhde féin, a Dhé,
oir feuch, do naimhde féin,
Làn-sgriosar iad : iom-sgaoilear fòs
luchd-aingidheachd gu léir :

10 Ach m'adharc togaidh tusa suas,
mar adharc buabhuill àird' :

Le h-oladh ghloin neo-thruaillidh ùir,
ungar mi féin le d' ghràs.
11 Chi mi mo mhiann air m'eascairdibh;
is cluinnidh fòs mo chluas
A toil air luchd na h-aingidheachd,
a'm' aghaidh dh'éireas suas.

12 Bidh piseach air an fhìrean chòir
mar phailm-chrann ùrar glas:
Mar sheudar àrd air Lebanon,
a' fàs gu dìreach bras.
13 An dream tha air an suidheachadh
an tigh 's an àros Dé
An cùirtibh greadhnach àrd' ar Dia,
sior-fhàsaidh iad gach ré.

14 San àm am bi iad aosmhor liath,
bheir iad mòr mheas a mach;
Is bithidh sultmhor le deadh bhlàth
dhiubh sud gach uile neach.
15 A chum gu feuch iad gu bheil Dia
ro-chothromach is ceart;
Mo charraig e, 's cha-n 'eil ann féin
aon eucoir no droch bheart.

SALM XCIII.

1 IS Righ Dia, air a sgeudachadh
le mòralachd gach àm;
Ta air a sgeudachadh le neart,
is criosluichte gu teann.
Shocruicheadh leis an cruinne-cé,
nach gluaisear e a chaoidh.
2 Do chaithir daingean ta o chian;
's tu féin gun tùs gun chrìoch.

3 Do thog na tuiltean suas, a Dhé,
na tuiltean thog an guth;
Seadh thog na tuilte suas gu h-àrd
an tonna mòr' gu tiugh.
4 Is treise Dia ta chòmhnuidh shuas
na fuaim nan uisge garbh';
Is treise Dia na sumainnean,
is tonna cuain gu dearbh.

5 A ta do theisteis is do reachd
ro-dhaingean agus fior:
Tha naomhachd iomchuidh air do thigh,
a Dhé nam feart, gu sìor.

SALM XCIV.

1 O DHIA, d'am buin ceart-dhioghaltas,
Iehobhah neartmhoir thréin,
D'am buin a mhàin ceart-dhioghaltas,
gu dealrach nochd thu féin.
2 O Bhreïtheimh cheirt na talmhainn, dean
thu féin a thogail suas;
Is ìoc do luchd an uaibhreachais
ceart-luigheachd agus duais.

3 Cia fhad a ni luchd aingidheachd,
cia fhad, a Dhia, a ni
Luchd aingidheachd ùr-ghairdeachas,
le aoibhneas mòr gun dìth?
4 Cia fhad a bhrùchdar briathra leò,
a' teachd air nithibh cruaidh?
'S a bhitheas luchd na h-aingidheachd,
ri ràiteachas is uaill?

5 Bhris iad do shluagh gu mìn, a Dhé,
is t'oighreachd chlaoidh gu goirt.

6 Bantracha, coigrich, 's dìlleachdain,
'g am marbhadh, is 'g am mort.
7 Their iad gidheadh, cha léir do Dhia,
is fòs ni mò a ni
Dia Iacoib sud a thoirt fa'near
's cha chuir am feasd am prìs.
8 O dhaoine brùideil measg an t-sluaigh,
nis tuigibh agaibh féin,
Is amadain, cia fhad a bhios
sibh gabhail thugaibh céill' ?
9 An neach a chuir air faillein cluas,
am bi gun chlàisteachd ghéir ?
An Ti a dhealbh an t-sùil faraon,
nach ann da féin is léir ?
10 'N ti smachdaicheas na fineachan,
an e nach cronuich e ?
An ti bheir eòlas do gach neach,
an neach gun eòlas e ?
11 Air smuaintibh dhaoin' is fiosrach Dia,
gur dìomhan iad gu beachd,
12 Dhia, 's beannaicht' iad d'an toir thu smachd,
is teagasg as do reachd :
13 Chum fois gu'n tugadh tusa dhoibh,
o làithibh àmhghair olc,
Gu ruig an uair an cladhaichear
do dhaoinibh daoi an slochd.
14 Oir Dia cha tilg e dheth am feasd
an sluagh d'an d'thug e spéis :
'S ni mò na sin a thréigear leis
an oighreachd a's leis féin.
15 Ach pillidh breitheanas a rìs
ri fireantachd air ais :

Is luchd a' chridhe threibhdhirich
leanaidh 'n a déigh gu cas.

16 An aghaidh fòs luchd-deanamh uilc
cò dh'éireas leam an àird?
An aghaidh luchd na h-aingidheachd,
cò sheasas air mo phàirt?

17 Mur bitheadh Dia Iehobhah leam,
ga m' chuideachadh le buaidh,
'S beag nach robh m'anam bochd an tàmh
gu tosdach anns an uaigh.

18 Tràth thubhairt mi, a ta mo chos
air sleamhnachadh uam sìos;
Do thròcair chaomhsa 'n sin, a Dhé,
chum suas mi, agus dhìon.

19 Air bhith do m' smuainte muladach,
is lìonmhor ann am chom,
Do chomhfhurtachdsa thug an sin
sòlas do m'anam trom.

20 Aig caithir rìoghail luchd an uilc
'm bi comunn riut gu beachd,
Tha dealbh gu seòlta aimhleis mhòir,
's 'g a orduchadh le reachd?

21 An aghaidh an'ma 'n fhìrein chòir
chruinnicheadh leò gu dlùth ;
A dh'fhàgail ris fuil neochiontaich,
le breitheanas nach fiù.

22 Ach Dia mo dhaingneach 's e: mo Dhia
mo charraig dhìon gach lò.

23 'S e dhìolas orra sud air ais
gach eucoir rinneadh leo,
An sgathadh sìos do nithear leis
gu ceart 'n an eucoir féin;

Is ni Iehobhah mòr ar Dia,
an sgathadh sìos gu treun.

SALM XCV.

1 O THIGIBH, seinneamaid do Dhia :
thigeadh gach neach 'n a làth'r ;
Do charraig thréin ar slàinte fòs,
togamaid iolach àrd.
2 A steach 'n a fhianuis thigeamaid
le buidheachas gach là :
Togamaid ceòl gu suilbhireach
a' seinn le salmaibh dha :

3 Is Dia ro-mhòr Iehobhah treun ;
righ mòr os ceann gach dia.
4 Doimhneachd na talmhainn tha'n a làimh
's leis neart nan cnoc 's nan sliabh.
5 'S e rinn an cuan tha farsuinn mòr,
tha còir aig air is sealbh ;
'S an talamh tioram le a làimh
's e chruthaich is a dhealbh.

6 O thigibh agus sleuchdamaid,
is deanar cromadh leinn ;
Is air ar glùinibh tuiteamaid
do 'n Dia a chruthaich sinn :
7 Oir 's e ar Dia, is sinn a shluagh,
a bheathaich e mar threud,
Caoraich a làimh' : ma dh' éisdear leibh
an diugh r' a ghuth gun bhreug.

8 Na cruaidhichear 'ur cridhe leibh,
mar anns a' chomh-stri dhian,
Mar rinneadh leibh 's an fhàsach chruaidh
ga m' bhuaireadh le bhur miann :

9 Tràth dh'fhionn 's a dhearbh 'ur sinnsir mi,
'S mo ghnìomh tràth chunnaic iad.
10 An t-àl ud ré dà fhichead bliadhn'
chuir campar orm is eud :

Thubhairt mi, 'S pobull iad 'g am bheil
droch chridhe seachranach :
Is air mo shlighibh nach do ghabh
riamh eòlas firinneach :
11 D'an d'thug mi féin mo mhionnan mòr
a'm' fheirg 's a'm' chorruich ghéir,
Nach rachadh iad a chaoidh a steach
do m'ionad-suaimhneas féin.

SALM XCVI.

1 CANAIBH do'n Tighearn òran nuadh,
gach aon tìr, canaibh dha.
2 Seinnibh do Dhia : 'ainm beannaichibh,
nochdaibh a shlàint' gach là.
3 Am measg nam fineachan gu léir
sìor-thaisbeinibh a ghlòir :
Am measg gach pobuill aithrisibh
a mhìorbhuile ro-mhòr.

4 Oir 's mòr Iehobhah Dia nam feart,
's ion-mholta feadh gach ré ;
Is aobhar eagail e faraon
os ceann nan uile dhée :
5 Oir uile dhée nam fineachan
is ìodhoil iad gu léir :
Ach 's e Iehobhah Cruithfhear àrd
nam flaitheas is nan speur.

6 Ard-urram agus mòralachd
'n a fhianuis-san a ta :

Treun-spionnadh agus maisealachd
'n a theampull naomh a ghnàth.
7 O fhineacha nan slògh gu léir
thugaibh do Dhia nam feart ;
Thugaibh do'n Thigearna faraon
glòir, urram, agus neart.
8 A' ghlòir a's cubhaidh fòs d'a ainm,
do'n Tighearn thugaibh uaibh :
Thigibh d'a chùirtibh naomha steach,
is thugaibh ofrail leibh.
9 Do Dhia Iehobhah sleuchdaibh sìos
am mais' a naomhachd féin :
Biodh eagal oirbh, gach uile thir,
'n a fhianuis-san gu léir.

10 Abraibh measg fhineach, gu bheil Dia
riaghladh mar righ gu beachd.
Buan-dhaingnichear an domhan leis ;
air daoinibh bheir breth cheart.
11 Biodh aoibhneas air na nèamhaibh àrd',
is biodh an talamh ait ;
Beucadh an cuan gu farumach,
's a lànachdsan gu pailt.

12 Biodh aoibhneas air a' mhachair fòs,
is air gach ni a t'ann :
An sin bidh aiteas air gach coill',
is air gach craoibh is crann.
13 An làthair Dhé ; oir tha e teachd,
oir tha e teachd gu breth ;
Air talamh chum gu'n deantadh leis
ceart-bhreitheanas fa leth:

Leceartas maith bheir e a mach
breth sir a' chruinne-ché ;

Bheir air a' phobull breitheanas
le firinn fhior-ghloin réidh.

SALM XCVII.

1 IEHOBHAH mòr 's e tha 'n a Rìgh,
biodh aiteas air gach tìr;
'S air eileanaibh tha lìonmhor ann,
biodh gairdeachas gu léir.
2 Tha neula tiugh' is dorchadas
m'a thimchioll air gach leth:
'S e 's còmhnuidh fòs d'a chaithir-righ
deadh chothrom is ceart-bhreth.

3 Tha teine millteach roimh a ghnùis
ag imeachd air gach àird,
Le'n loisgear suas gu lasarach
a naimhdean anns gach àit.
4 Le solus glan a dhealanaich
dhealruich an cruinne-cé:
Chunnaic an talamh sud gu dearbh,
ghrad-chlisg is chriothnuich e.

5 Na cnuic, an làthair Dhia nan dùl,
leagh as air fad mar chéir;
Roimh ghnùis Ard-Righ an domhain mhòir
leagh iadsan as gu léir.
6 Na nèamha cuiridh 'n céill a cheart;
is chi gach sluagh a ghlòir.
7 Do dhealbhaibh snaighte meud 's a chrom
gu'n robh dhoibh amhluadh mòr,

Tha deanamh uail' is ràiteachais
á iodholaibh nach fiù;
Gach uile dhée a ta sibh ann,
sleuchdaibh do Dhia nan dùl.

8 Rinn Sion aoibhneas nach bu ghann,
an uair a chual i 'n sgeul,
Rinn nighean Iudah gairdeachas
mu d' bhreitheanais, a Dhé.

9 Oir tha thu, Dhia Iehobhah, àrd
os ceann gach uile thìr:
Tha thu air d'àrdachadh gu mòr,
os ceann gach dia gu léir.

10 Sibhse le'n ionmhuinn Dia ro-naomh,
fuathaichibh olc a chaoidh;
Anam a naomh sìor-ghleidhidh e;
saoraidh o làimh nan daoi.

11 Cuirear mar phòr gu frasach pailt,
solus do'n fhireanach;
Is aoibhneas dhoibh-san fòs a ta
'n an cridhe treibhdhireach.

12 Biodh aiteas oirbh an Dia na glòir',
O fhireana gu léir:
Is thugaibh buidheachas do Dhia,
ri cuimhn' a naomhachd féin.

SALM XCVIII.

1 O SEINNIBH òran nuadh do Dhia,
rinn bearta mìorbhuileach:
'S i 'dheas làmh féin 's a ghairdean naomh
thug dhasan buaidh a mach.

2 Feuch, thaisbein Dia gu follaiseach
'fhurtachd 's a shlàinte mhòr;
Am fianuis chinneach nochdadh leis
'fhìreantachd féin gu leòr.

3 Chuimhnich e 'fhìrinn is a ghràs
do theaghlach Israeil;

Is slàint' ar Dia-ne chunnaic fòs
gach iomall tìr gu léir.
4 Do Dhia Iehobhah togaibh suas
àrd-iolach ait, gach tìr :
Togaibh bhur guth : bibh subhach fòs,
is seinnibh moladh fìor.

5 Do Dhia Iehobhah mòr nam feart
seinnibh air clàrsaich ghrinn ;
Le clàrsaich (deirim) seinnibh dha,
le guth na sailm gu binn.
6 Le fuaim na h-adhairc seinnibh dha,
's le guth na trompaid àird' :
Do Dhia an t-Ard-Righ seinnibh fòs,
le iolach ait 's gach àit.

7 Beucadh an fhairge mhòr gu borb,
's an làn tha innt' le chéil' ;
An domhan, is gach dùil a ta
an còmhnuidh ann gu léir.
8 Buaileadh na tuilte mòr' am bos' ;
na sléibhte bitheadh ait,
9 An làthair Dhé ; oir tha e teachd
air talamh thabhairt ceirt :

Le ceartas maith bheir e a mach
breth air a' chruinne-ché ;
Bheir air a' phobull breitheanas
le cothrom fìor-ghlan réidh.

SALM XCIX.

THA Dia 'n a Righ, is criothnaicheadh
gach uile shluagh air bith :
'S e shuidheas eadar cheruban,
biodh air an talamh crith.

2 An Sion tha Iehobhah mòr,
is àrd os ceann gach sluaigh.
3 D'ainm mòr ro-uamhor molar leo,
oir tha e naomh r'a luaidh.

4 Is toigh le neart an Righ ceart-bhreth
's tu shocruicheas a' cheart:
An Iacob breitheanas is còir
cuiridh tu 'n gnìomh gu beachd.
5 Ar Dia Iehobhah àrdaichibh,
is sleuchdaibh dha gu caomh,
Aig stòl a chos gu h-urramach;
oir tha e féin ro-naomh.

6 Am measg a shagart Aaron 's Maois,
bha Samuel de'n dream
A ghair air 'ainm: dh'iarr iadsan Dia,
fhreagair e iad 's an àm.
7 Am baideal neoil gu gràsmhor caoin
labhair an Tighearn riu:
Na h-àitheantan a thug e dhoibh,
's a theisteas ghleidheadh leo.

8 Iehobhah Dia, thug freagradh dhoibh:
's tu 'n Dia a mhaith an lochd,
Ge d' rinn thu orra dioghaltas
air son an innleachd olc.
9 Ar Dia Iehobhah àrdaichibh
's 'n a thulaich naomh a ghnàth,
Sìos sleuchdaibh dha gu h-iriosal;
oir 's naomh ar Dia gu bràth.

SALM C.

1 TOGADH gach tìr àrd-iolach glaoidh,
do Dhia Iehobhah mòr.

2 Thigibh, is deanaibh seirbhis ait,
'n a làthair-san le ceòl.
3 Biodh agaibh fios gur easan Dia,
's e rinn sinn, 's cha sinn féin ;
A phobull sinn, 's a chaoraich fòs
dh'ionaltradh leis gu léir.

4 Thigibh a nis le buidheachas
'n a gheataibh-san a steach,
Is thigibh fòs le moladh mòr
an cùirtibh naomh' a theach :
Is 'thugaibh dha mòr-bhuidheachas,
'ainm beannaichibh gu binn.
5 Oir Dia ta maith, tha thròcair buan,
is 'fhìrinn feadh gach linn.

SALM CI.

1 BRETH cheart is tròcair canar leam
Dhé, seinneam dhuit le ceòl.
2 Is iomchaiream mi féin gu glic
air slighe fhoirfe chòir.
O c'uin do m'ionnsuidh-sa a thig
thu féin, a Dhia nam feart ?
A steach a'm' fhàrdaich gluaisidh mi
le cridhe fior-ghlan ceart.

3 Fa comhair fòs mo shùile féin
cha chuir mi olc am feasd ;
Obair luchd-ceannairc 's fuathach leam,
's cha lean i rium gun cheisd.
4 An cridhe iargalt ceannairceach
uam triallaidh e an céin :
Eòlas no furan air an daoi
a chaoidh cha chuir mi féin.

5 An ti bheir beum d'a choimhearsnach,
lom-sgriosaidh mi as 'àit;
An cridhe borb cha-n fhuiling mi,
no neach a sheallas àrd.
6 Bidh m' air' air fireannaibh na tìr',
gu'n gabh iad còmhnuidh leam:
An ti bhios foirfe glan 'n a bheus,
's e 's òglach dhomh gach àm.

7 Fear deanamh ceilg' is mealltaireachd,
a'm' thigh-sa cha-n fhaigh tàmh;
A'm' làthair, neach a labhras breug
cha-n fhuirich e gu bràth:
8 Lom-sgriosaidh mise fòs gu moch
gach droch dhuin' as an tìr,
Chum luchd an uilc a sgathadh as
o chaithir Dhé gu léir.

SALM CII.

1 RI m' urnuigh éisd, Iehobhah Righ;
is ruigeadh ort mo ghlaodh.
2 Na foluich uam do ghnùis 's an là
thig trioblaid orm gach taobh:
'S an là an gairm mi ort gu geur,
crom thugam féin do chluas;
Is freagair mi gu deifireach,
a' furtachd air mo chruas.

3 Do bhrìgh gu bheil mo làith' mar cheò
a' teireachduinn a ghnàth;
Mar lic an teinntein 's amhluidh sin
mo chnàmhan loisgte ta.
4 Trom-bhuailte tha mo chridhe bochd,
is shearg e mar am feur;

Ionnus nach cuimhne leam gu beachd
greim arain chur a'm' bheul.

5 Le guth mo chaoidh, mo chnàmhan lean
rinn m' chraicionn féin gu teann :
6 Mar phelican an fhàsaich mi,
's mar chaillich-oidhch' nam beann.
7 Ri faire taim gu furachair,
is cosmhuil mi a ghnàth
Ri gealbhonn beag 'na aonar fòs
air mullach tighe ta.

8 Ri fad an là mo naimhde garg'
ga m' mhasluchadh gu geur ;
'S an dream a ta air boile rium
a'm' aghaidh mhionnaich iad.
9 Le m' dheuraibh choimhmeasg mi mo dheoch ;
mar aran dh'ith mi luath',
10 Tre lasan d'fheirg' ; oir thog thu mi
is leag thu rìs gu truagh.
11 Mar sgàile chlaon mo làithean sìos ;
is shearg mì féin mar fheur.
12 Ach mairidh tus', am feasd, a Dhé,
's do chuimhne féin gu sìor.
13 Nis éiridh tu a dheanamh gràis
air Sion naomh gu dlùth :
Oir àm a cabhair tha air teachd,
seadh, 'n t-àm a dh'orduich thu.
14 Oir d'òglàich tha a' gabhail tlachd
'n a clachaibh breagh' gach uair ;
Tha deadh thoil aig do sheirbhisich
d'a luaithre is d'a h-ùir.
15 Mar sin bidh air na fineachaibh
eagal roimh ainm an Triath :

Is air gach righ air thalamh ta
bidh roimh do ghlòir-sa fiamh.

16 'N uair thogar Sion suas le Dia
taisbeanar e 'n a ghlòir.
17 Urnuigh nam bochd bheir e fa'near,
's cha diùlt e iad le tàir.
18 Do 'n àl a ta ri teachd 'n ar déigh,
sud sgrìobhar dhoibh gu beachd:
'S an dream a ghinear o so suas,
molaidh iad Dia nam feart.
19 Oir dh'amhairc e a nuas gu beachd,
o àird a naomhachd féin ;
Is air an talamh dh'amhairc Dia,
a nuas o nèamh nan speur.
20 A chluinntinn osnaich ghearanach
a' phrìosanaich ta 'n sàs ;
Chum fuasgladh air a' mhuinntir sin
a dh'orduicheadh chum bàis.

21 An Sion chum a chur an céill
ainm uasal àrd ar Dia,
'S a dh'innseadh an Ierusalem
moladh is cliù an Triath.
22 An t-àm a bhios na fineacha
air cruinneachadh le chéil';
'S gu seirbhis Dé tràth thionailear
na rìoghachda gu léir.
23 Air feadh na slighe is an ròid
mo threòir do lagadh leis:
Mo làithe chuir an giorrad fòs.
24 'S mar so do labhair mis,
Mo Dhia, na glacar mi le bàs,
mu thimchioll leth mo là ;

O aois gu h-aois gu maireannach,
do bhliadhnaidh buan a ta.
25 O chian leag thusa bunaite,
na talmhainn so, a Dhé ;
Is iad na nèamha fior-ghlan àrd'
oibre do làmha féin.
26 Teirgidh iadsan 's théid iad as,
ach mairidh tusa, Dhé :
Seadh teirgidh iadsan 's gabhaidh seach
mar eudach sean gu léir :

Feuch caochlaidh tu mar thrusgan iad,
is caochl'ear iad gun cheisd.
27 Tha thus' a mhàin gun chaochladh ort,
's do bhliadhnaidh buan am feasd.
28 Bidh clann do sheirbhiseach, a Dhé,
maireannach buan a ghnàth :
Is ann ad fhianuis socruichear
an ginealsan gu bràth.

SALM CIII.

1 O M'ANAM, beannaich thusa nis
an Dia Iehobhah mòr :
Moladh gach ni an taobh stigh dhiom
'ainm naomha mar is còir.
2 O m'anam, beannaich féin a nis
Iehobhah mòr do Dhia :
Na dìchuimhnich na tiodhlacan
a dheònuich dhuit an Triath.

3 'S e mhaitheas duit gu gràsmhor caoin
gach peacadh annad féin :
'S e bheir dhuit slàint', is furtachd fòs,
o d'euslaintibh gu léir.

4 Do bheatha fòs o sgrios a' bhàis,
'S e dh'fhuasglas duit gu pailt :
'S e chrùnas thu le coron gràidh,
's le tròcair chaoimh gun airc.

5 Le 'mhaitheas is le 'thiodhlacaibh
sàr-lìonaidh e do bheul :
'S tha d'òige air a nuadhachadh
mar iolair luath nan speur.

6 Air sgàth na muinntir ud, a ta
le fòirneart air an claoidh,
Ceartas is breitheanas faraon,
's e Dia ni dhoibh gun dìth.

7 Do Mhaois an neach a b' òglach dha
a shlighe chuir e 'n céill :
Is mar an ceudna 'ghnìomhara
do chlannaibh Israeil.

8 Tha'n Tighearn iochdmhor tròcaireach,
's mall 'fhearg, 's is pailt a ghràs.

9 Cha bhi e tagradh ruinn do shior
's cha ghléidh e 'fhearg gu bràth.

10 A réir ar peacaidh iomarcaich,
dioghaltas oirnn cha d'rinn ;
'S a réir ar ciont' is eusaontais
cha d'thug e luigheachd dhuinn.

11 Oir mar os ceann na talmhainn ta
na speuran àrd gach ré,
Is amhluidh sin tha 'thròcair mòr
do'n dream d'an eagal e.

12 Mar tha an àrd an ear 's an iar
a' gabhail fad o chéil' ;
'S co fhad a chuireas Dia nan gràs
ar peacaidh uainn gu léir.

13 Amhluidh mar ghabhas athair dàimh
is truas d'a leanbaibh maoth,
Mar sin d'a fhìor luchd-eagail féin
Dia gabhaidh truas gu caomh.

14 Oir 's aithne dhasan agus 's léir
ar cruth 's ar dealbh gu ceart;
Gur duslach talmhainn sinn air fad,
is cuimhne leis gu beachd.

15 An duine truagh, a ta a làith'
amhluidh mar fheur a ghnàth;
Mar bhàrr na luibh' air machair fòs
a ta e fàs fo bhlàth.

16 Oir gabhaidh thairis osag ghaoith',
's cha bhi e idir ann;
'S cha-n fhaicear e san ionad ud
an robh e fàs gu teann.

17 Ach mairidh tròcair Dhé gu sìor
do'n dream d'an eagal e,
Is fòs do chloinn an cloinne-san
bidh 'fhìreantachd gach ré:

18 Do 'n aitim ud a chumas ris
an cùmhnant rinn e riu:
'S a chuimhnicheas 'uil' àitheantan,
a chum gu'n deant' iad leo.

19 Dia shocruich anns na nèamhaibh àrd'
a chaithir rioghail féin;
A rìoghachd tha an uachdar fòs
os ceann gach ni fo 'n ghréin.

20 Sìor-bheannaichibh Iehobhah mòr,
O 'aingle treun an neart,
Tha 'deanamh iarrtuis mar is còir;
's a' tabhairt géill d'a reachd.

21 Gach uile shluagh a bhuineas da,
beannaichibh Dia a nis;
A sheirbhisich le 'n coimhlionar
gach ni a's toileach leis.

22 'Uil' oibre, feadh a thighearnais,
a rinneadh leis an Triath,
An righ Iehobhah beannaichibh:
O m'anam, beannaich Dia.

SALM CIV.

1 O M'ANAM, beannaich thusa Dia:
mo Dhia, 's tu 'n Triath ro-mhòr;
Tha thusa air do sgeadachadh
le mòralachd is glòir.

2 Seadh chuir thu solus dealrach glan,
mar thrusgan umad féin;
Is shìn thu mach, is sgaoileadh leat,
mar chùirtein nèamh nan speur.

3 Sailean a sheòmar leagadh leis
air uisgeachaibh mar stéidh;
Mar charbad rinn na neula tiugh,
's e ruith air sgiathaibh gaoith'.

4 'S e féin a rinn na h-aingil fòs
'n an spioraid làidir threun;
'S e rinn 'n an teine lasarach
a theachdairean gu léir.

5 Is bunaite na talmhainn fòs
shocruicheadh leis 'n an àit
A chum nach gluaist' as 'ionad e
a chaoidh nan cian gu bràth.

6 Is dh'fholuich thu le doimhneachd e,
ceart mar gu'm b'ann le brat:

Os ceann nam beann 's nan sleibhte àrd'
na h-uisgeacha do stad.

7 Air cluinntinn doibh guth d'achmhasain,
theich iad air falbh gu cas :
Is fòs ri guth do thairneanaich,
le deifir chaidh iad as.

8 Ri taobh nam beann chaidh iad a suas,
's a sìos air feadh nan gleann :
Gu ruig an t-àit' a dh'orduich thu
's a shocruich thu gu teann.

9 Chuir thusa rompa criocha buan
nach téid iad tharta null ;
'S nach pill iad air an ais a rìs
dh'fholach na tìr' le tuinn.

10 Cuiridh e mach na tobraichean
air feadh nan glac 's nan gleann,
A ta gun tàmh le 'n sruthaibh bras,
a' ruith air feadh nam beann.

11 Do bheathaichibh na macharach
deoch bheir e dhoibh r'a h-òl :
'S na h-asail fhiadhaich coisgidh iad
an tart 's an ìota mòr.

12 Am fagus doibh ni eoin nan speur,
tigh clùthor tàimh dhoibh féin :
Is eadar gheugan cuirear leo
an ceileir binn an céill.

13 Uisgichidh e o 'sheòmraibh àrd'
na beannta mòr' gun tàmh :
An talamh tioram gheibh a dhìol
le toradh gnìomh do làmh.

14 Bheir e air feur bhi fàs do'n spréidh,
's air luibh bhi fàs gun sgìos

Do dhaoinibh, chum gu'n tugadh iad
o'n talamh biadh a nìos:

15 Is fion a chuireas cridhe dhaoin'
air shubhachas 's air ghean,
Is oladh fòs a ni an gnùis
le maise dealrach glan.
'S e bheir dhoibh aran mar an ceudn'
fhreasdal am feum gu leòr,
An cridhe dhaoin' a chuireas neart,
le misneich mhaith is treòir.

16 Tha craobhan àrd' an Tighearna
ro làn do bhrìgh gu léir,
Is seudair mhaiseach Lebanoin
a shuidhicheadh leis féin.
17 Is bithidh nid 's an ionad ud
aig eunlaith luath nan speur:
Na craobhan giumhais aig an storc
mar ionad tàimh dhi féin.

18 An tearmunn féin, am beantaibh àrd',
na gabhair fhiadhaich leag;
Na coinein bheaga mar an ceudn'
an còsaibh blàth nan creag.
19 A' ghealach dh'orduich esan fòs
a sgarachduinn nan tràth:
Is aig a' ghréin tha còlas maith
mar luidheas i gach là.
20 Do nithear leatsa dorchadas,
is thig an oidhch' gu grad;
An sin bidh beathaich allt' na coill'
a' dol a mach air fad.
21 Ri beucadh bidh na leòmhain òg'
ag iarraidh cobhartaich,

Is bithidh iad ag iarraidh bìdh
air Dia ro-chumhachdach.

22 An sin 'n uair dh'éireas suas a' ghrian,
cruinnichidh iad le chéil',
Gu h-uaigneach luidhidh iad a stigh
'n an garaidh dìdein féin.

23 Is théid an duine mach an sin
gu 'obair mar is còir,
Is leanaidh e gu dìchiollach
a shaothair gu tràth-nòin'.

24 Cia lìonmhor d'oibre mòr', a Dhé!
'an gliocas rinn thu iad:
An talamh fòs le d' shaoibhreas mòr,
tha làn air fad 's air leud.

25 Mar sin an cuan tha farsuinn mòr,
's gach ni a shnàgas ann,
Na beathaichean tha beag is mòr,
gun orra cunntas cheann.

26 Tha longan siubhal ann gu tiugh;
's tha'n Lebhiàtan mòr,
A chumadh is a dhealbhadh leat,
ri sùgradh ann le treòir.

27 Na slòigh ud uile tha, a Dhé,
a' feitheamh ort a ghnàth,
A chum dhoibh biadh gu'n tugadh tu
ga'n cumail beò geach tràth.

28 Na bheir thu dhoibh a'd' thoirbheartas
'g a thional sud tha iad:
Tràth dh'fhosglas tu do làmh gu pailt,
le maith sàr-lìonar iad.

29 Air folach dhuit do ghnùis a rìs,
thig cabhag orr' air fad;

Eugaidh, tràth bheir thu asd an deò,
pillidh ri 'n ùir gu grad.

30 Do spiorad féin g'an cruthachadh,
rìs cuirear leat a mach :
Aghaidh na talmhainn mar an ceudu'
nuadhaichidh tu le dreach.

31 Bidh glòir an Triath ro-mhaireannach
air feadh gach linn am feasd ;
Is ni Iehobhah gairdeachas
'n a ghnìomharaibh gun cheisd.

32 Air sealltuinn air an talamh dha,
criothnaichidh e gu grad ;
Tràth bheanas e ri sléibhtibh àrd'
bidh deatach dhiubh air fad.

33 Do Dhia Iehobhah seinnidh mi
an cian a bhios mi beò ;
Is bheir mi moladh mòr do m' Dhia
ri fad mo ré 's mo lò.

34 'S ro-mhilis blast' mo smuaintean air ;
biom ait an Dia a ghnàth.

35 Gu'n tigeadh sgrios air peacaichibh,
mach as an tìr gu bràth,
'S na biodh na h-aingidh ann ni 's mò,
O m'anam, moladh seinn
Do Dhia Iehobhah ; seinneamaid
le h-Alleluia binn.

SALM CV.

1 O THUGAIBH buidheachas do Dhia ;
air 'ainm-san gairibh féin ;
Is cuiribh fòs a ghnìomhara
am measg nan sluagh an céill.

2 Seinnibh do Dhia Iehobhah mòr,
sailm seinnibh dha gu binn;
Is aithrisibh gu h-iomlan fòs
na mìorbhuilean a rinn.

3 As 'ainm ro-naomhasan faraon
deanaibh deadh-uaill is glòir;
Biodh gairdeachas air cridh' an dream
dh'iarras Iehobhah mòr.

4 Iarraibh Iehobhah mòr nam feart,
iarraibh a neart a ghnàth;
A ghnùis ta gràsmhor fàbharach,
sìor-iarraibh i gu bràth.

5 Cuimhnichibh fòs na mìorbhuile
a rinneadh leis gu treun:
A ghnìomhara ro-iongantach,
is breitheanais a bhéil;

6 O sibhs' a ghineil Abrahaim,
deadh òglaich dhìleis Dé:
Sibhse chlann Iacoib mar an ceudn',
a ròghnuich e dha féin.

7 'S esan ar Tighearn is ar Dia,
Iehobhah mòr gu fìor:
Tha 'bhreitheanais ro-chothromach
air sgaoileadh feadh gach tìr'.

8 Oir chuimhnich e gu siorruidh buan
a choimhcheangal gu beachd;
'S am focal fòs a dh'orduich e
do mhìltibh àl ri teachd;

9 An coimhcheangal a rinn e féin
ri Abraham gu caoin,
'S na mionnan a thug e le 'bheul
do Isaac òglach caomh:

10 Is amhluidh sin do Iacob fòs
dhaingnich se e mar reachd;
Mar chiomhcheangal gu siorruidh buan
do Israel gu beachd:

11 Ag ràdh, Tìr Chanaain bheir mi dhuibh,
mar chrann bhur n-oighreachd féin.
12 'N uair bha iad tearc, 's 'nam buidhinn bhig,
's 'n an coigrich innt' gu léir.
13 Is air bhi dhoibh ag imeachd fòs
o thìr gu tìr gun tàmh;
A' triall feadh sluaigh is rìoghachda,
nach fac' iad riamh roimh làimh:

14 Cha d' leig le neach an gortachadh;
ach smachdaich air an sgàth
Mor-rìghre neartmhor cumhachdach;
's a riu mar so ag ràdh;
15 'Feuchaibh nach bean sibh ris an dream
a dh' ungadh leam gu caomh:
Is fòs na deanaibh cron air bith
no lochd air m' fhàidhibh naomh.'

16 Fòs ghairm e gorta steach do 'n tìr,
is lorg an arain bhris.
17 Ach chuir e Ioseph rompa sìos,
reiceadh mar thràill gun fhios.
18 Le geimhlibh dhochainn iad a chos',
luidh e an iarunn teann;
19 Gu 'n uair an d'thàinig focal Dé;
is dhearbh sud e 's an àm.

20 An righ an sin chuir airsan fios,
is dh'fhuasgail air gu caoin:
Seadh uachdaran nam fincacha
is leig se e fa sgaoil.

21 Is air a theaghlach thug e dha
àrd-thighearnas gu léir :
Ard-uachdranachd a stòrais mhòir,
thug esan dha d'a réir.

22 A cheangal mar a chiteadh dha
àrd-cheannardan na tìr' :
'S gu'n tugadh e d'a sheanairibh
teagasg air gliocas fior.
23 Do rìoghachd na h-Eiphit thàinig fòs
clann Israeil gu léir,
'S bha Iacob is a shliochd air chuairt
an talamh Cham le chéil':

24 Thug esan air a phobull féin
an sin ro-lìonmhor fas,
Is ni bu treise rinn e iad
na'n naimhdean anns gach càs.
25 Cridhe an dream ud dh'iompaich e
thoirt fuath d'a phobull naomh,
'S gu'm buineadh iad gu cealgach olc
r'a sheirbhisich ro-chaomh.

26 An sin chuir e 'dheadh òglach Maois,
Aaron a thagh e féin.
27 Nochd iad a bhearta mìorbhuileach,
an talamh Cham gu treun.
28 Chuir orra duibhre, 's dhorchaicheadh ;
'n sin thug iad géill d'a ghuth.
29 Dh'iompaich gu fuil an uisgeachan,
is mharbh e 'n t-iasg 'n an sruth.

30 Is losgainn ann an lìonmhoireachd
sin bhrùchd an tìr a mach,

Am fàrdaichibh an rìghre-san,
's nan seòmraichibh a steach.
31 Air 'iarrtus thàinig iomadh gnè
do chuileagaibh gu grad:
Is miala lìonmhor mar an ceudn'
'n an criochaibh féin air fad.

32 Air son an uisge thug e dhoibh
clach-shneachd gu frasach geur,
Is lasair theine-dhealanaich
air feadh na tìr' gu lèir.
33 Na craobhan fion, is fige fòs
ghrad-bhuaileadh leis gu trom;
Is bhriseadh agus reubadh leis
gach crann a bha 'n am fonn.

34 Thug esan àithne 's thàinig iad,
locuist gu lìonmhor ann,
'S na burruis sgriosach iomarcach,
gun orra cunntas cheann;
35 Gach luibh 's an fhearann dh ìtheadh leo;
is dh'itheadh leo gach meas.
36 Bhuail e gach ceud-ghin anns an tìr,
toiseach am brìgh 's an treis'.

37 Le h-òr 's le h-airgiod thug e mach
a phobull féin gun dìth;
'S cha robh 'n an treubhaibh-san air fad
neach euslainteach gun chlì.
38 Bu shubhach leis na h-Eiphitich
'n uair chaidh iad uath' a mach.
Oir thuit an eagalsan gu mòr
le h-uamhunn air gach neach.

39 Neul os an ceann sgaoil esan mach
mar bhrat no cùirtein mòr;

Le teine mar an ceudn' 's an oidhch'
thug solus dhoibh gu leòr.
40 Am pobull dh'iarr, is thug e dhoibh
na gearra-goirt gu pailt ;
'S le h-aran nèimh o speuraibh àrd'
thug dhoibh an sàth gun airc.

41 A' charraig sgoilt e, bhrùchd a mach
na h-uisgeacha gu leòr ;
Is anns an fhàsach thartmhor theth
ruith iad mar amhainn mhòir.
42 Chionn gu'n do chuimhnich e an sin
'fhocal 's a ghealladh naomh
Is mar an ceudna Abraham
'òglach ro-dhìleas caomh.

43 Is uime sin thug e a mach
a shluagh le h-aoibhneas mòr ;
'S a dhaoine féin a ròghnaich e,
le gairdeachas is ceòl.
44 Is fearann fòs nam fineacha
thug esan dhoibh air fad ;
Is mheal iad mar an oighreachd féin
saothair nan cinneach ud.

45 A chum gu'n tugadh iad fa'near
a reachda mar is còir,
'S gu'n gleidheadh iad a lagh faraon,
Molaibh Iehobhah mòr.

SALM CVI.

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
is buidheachas faraon,
Oir tha e maith, mairidh gu bràth
a thròcair ghràsmhor chaoin.

2 Gnìomhara treun' Iehobhah mhòir,
co dh'fheudas chur an céill ?
Cò dh'fheudas fòs a chliu ro-mhòr
a thaisbeanadh gu léir ?

3 'S beannaicht' an aitim ud gu beachd
a ghleidheas breitheanas,
'S an neach ud fòs a ni gach uair
ceartas is ionracas.

4 Dhia, cuimhnich ormsa, leis a' ghràdh
thug thu do d' phobull féin ;
O thig le d' shlàinte shòlasaich
gu m' fhiosrachadh a'm' fheum.

5 Gu faic sinn maith do dhaoine taght
's gu'n dean sinn aoibhneas mòr
'N an aoibhneas sud; 's le t'oighreachd féin
gu'n dean sinn uaill is glòir.

6 Do pheacaich sinn le'r sinnsearaibh ;
is fòs do rinneadh leinn,
Mòr chiont' a' d' aghaidh féin, a Dhé ;
gu h-aingidh pheacaich sinn.

7 Ar sinnseara cha d'thug fa'near
do bhearta mìorbhuileach,
A rinneadh leat an tìr na h-Eiph't
gu treunmhor cumhachdach ;
Is lìonmhoireachd do thròcair chaoimh'
dhìchuimhnich iad gu truagh ;
'S iad aig a' mhuir ga d' bhrosnachadh,
ri cois na fairge ruaidh'.

8 Ach theasairg e gu tèaruint' iad,
air sgàth dheadh ainme féin ;
A chum gu'n nochdadh e mar sin
a chumhachda ro-threun

9 Leig e a mach geur achmhasan
is thiormaich a' mhuir ruadh ;
Is stiùir e troimh an doimhneachd iad,
Mar troimh an fhàsach chruaidh.

10 O làimh an ti thug dhoibhsan fuath,
dh'fhuasgail e 'phobull féin,
11 'S o làimh an naimhde mi-runach
shaoradh leis iad gu treun.
Is dh'fholuich uisg' an eascairde :
cha d'fhan fiu aon diubh beò.
12 Chreid iad an sin a bhriathrasan,
's a chliu do sheinneadh leo.

13 Air dearmad leigeadh leo gu cas
a ghnìomhara ro-threun ;
Cha d'fhuirich iad gu foighidneach
r'a chomhairl' eagnuidh féin.
14 'S an fhàsach ghlac miann ciocrach iad,
'n sin bhuair iad Dia gu luath.
15 An iarrtus thug e dhoibh, ach chuir
caoil' air an anam truagh.

16 'S a' champa ghabh iad farmad mòr
ri Maois an duine caomh,
'S ri Aaron neach a ròghnaich Dia
dha féin 'n a shagart naomh.
17 An talamh dh'fhosgail e a bheul,
shluig Datan sìos gu grad ;
Buidhinn Abiraim mar an ceudn'
dh'fholuich e iad air fad.

18 Is fòs am measg an cuideachdsan
ghrad-las an teine teth ;
Is loisg an lasair suas gu léir
na h-aingidh ud fa leth.

19 Dhealbh iad an sin is rinn iad laogh,
gu truagh aig Horeb àrd,
'S do'n ìomhaigh leaght' a rinneadh leo
aoradh thug iad gun dàil.

20 Is amhluidh chaochail iad gu bochd,
an Dia 's an glòir gu léir,
Gu cosamhlachd is ìomhaigh fhaoin
an daimh a dh'itheas feur.

21 An Dia thug tèarnadh dhoibh 'n am feum
dhìchuimhnich iad gu grad ;
An neach le 'n d' rinneadh bearta mòr'
an tìr na h-Eiph't air fad :

22 Is gnìomhara ro-iongantach
an dùthaich Cham le buaidh,
Mar sin is nithe uamhasach
ri cois na fairge ruaidh':

23 Thubhairt e air an aobhar sin
gu'm millt' iad leis gu léir,
Mur seasadh òglach taghta, Maois,
fa chomhair, anns a' bheum :

A chum gu'n deant' a chorruich mhòr
a philleadh air a h-ais,
Eagal 'n a fheirg gu'n deanadh e
a phobull féin a sgrios.

24 Dhiùlt iad le tàir an tìr ro-mhaith ;
nior chreid iad focal Dé :

25 'N am pailliunaibh rinn monmhor mòr,
's d'a ghuth cha d'thug iad géill.

26 An sin 'n an aghaidh thog e 'làmh,
g'an sgrios 's an fhàsach lom :

27 A sgrios an sliochd measg fhineacha,
's ga'n sgaoileadh feadh gach fuinn.

28 Ri Baal-peor mar an ceudn',
naisg siad iad féin gu dlùth :
Is dh'ith iad cuid do ìobairtibh
nan ìodhol marbh' nach fiù.

29 Bhrosnuich iad e mar sin gu feirg,
le'n innleachdaibh gu truagh ;
Is bhris a' phlàigh an sin gu mòr
a steach am measg an t-sluaigh.
30 Sheas Phinehas, is rinn e 'n ceart ;
'n sin sguir a' phlàigh d'an claoidh :
31 Sud mheasadh dha mar fhìrcantachd
o linn gu linn a chaoidh.

32 Aig uisge comh-stri Mheribah
bhrosnuich iad Dia a rìs ;
Air chor, fa chùis a' phobuill ud,
gu'n d' éirich olc do Mhaois.
33 Oir rinneadh leo a spioradsan
a bhrosnachadh gu geur :
Ionnus gu'n d' labhair e an sin
gu cabhagach le 'bheul.

34 Na cinnich cha do sgriosadh leo
mar dh'àithn Iehobhah dhoibh :
35 Ach mheasg iad leis na fineachaibh,
is dh'fhòghluim iad an dòigh.
36 Do ìodholaibh nam fineacha
iad seirbhis rinn gu truagh :
Bha sud mar lìon 's mar ribe dhoibh,
le'n ghlacadh iad gu luath.

37 Seadh thug iad suas mar ìobairtean
do dheamhnaibh 's dhealbhaibh bréig
Am mic 's an nigheana faraon,
an aghaidh naomh-reachd Dhé.

38 Is fuil nan neòchiontach gu truagh
do dhòirteadh leo gun sgàth ;
B'i fuil am mac 's an nighean fèin
a dhòirt iad gun chion-fàth,

Do ìodholaibh Chanaain fòs
mar ìobairt thug an sliochd ;
Mar sin do thruailleadh leo an tìr,
le fuil gun truas gun iochd.
39 Is amhluidh sin le'n gnìomharaibh
do thruailleadh leo iad fèin :
Chaidh iad air strìopachas o Dhia
le 'n innleachdaibh gu léir.

40 Fa 'n aobhar ud las corruich Dhé
r'a phobull féin gu teth :
Ionnus gu'n ghabh e gràin gu mòr
d'a oighreachd air gach leth.
41 Is amhluidh rinn e 'n tabhairt suas
do làimh nam fineach fiat' ;
Is thug thu dhoibh mar uachdarain,
an dream a dh'fhuathaich iad.

42 Rinneadh gu mòr an sàruchadh
le 'n naimhdibh làidir treun' ;
Is leagadh iad gu h-ìosal sìos
fo'n làimh sud mar an ceudn'.
43 Gu minic thug e saorsa dhoibh ;
ach bhrosnuich iad e rìs
Le'n comhairlibh, is leagadh iad
air son an ceannairc sìos.

44 Ach thug e 'n àmhghar mòr fainear,
tràth chualadh leis an glaodh ;
45 Is chuimhnich e dhoibh mar an ceudn'
a chùmhnant gràsmhor caomh ;

Is ghabh e aithreachas a réir
mòr-shaoibhireachd a ghràis :
46 'S 'n an sealladhsan rinn braighde diubh
fhuair e dhoibh iochd is truas.

47 Thusa Iehobhah mhòir ar Dia,
dean saoradh dhuinn 'n ar feum,
Is dean, am measg nam fineacha,
ar tional leat gu léir :
Do t'ainm ro-naomh gu'n tugamaid
mor-bhuidheachas gu pailt' :
Do chliu 's do mholadh mòr faraon
gu seinneamaid gu h-ait.

48 'S beannaicht' an Triath, Dia Israeil,
o chian nan cian gu bràth :
Abradh an sluagh gu lèir, Amen !
molaibh-sa Dia a ghnàth.

SALM CVII.

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
is buidheachas faraon,
Oir tha e maith, 's mairidh gu bràth
a thròcair ghràsmhor chaoin.
2 Pobull Iehobhah shaoradh leis,
labhradh mar so gun tàmh,
A' mhuinntir ud a bhuin e saor
a mach o làimh an nàmh :

3 Is as gach fearann is gach tìr
do chruinnicheadh iad leis,
O 'n àird an ear, 's o'n àird an iar,
o'n àirde tuath, is deas.
4 'S an fhàsach iad air seachran chaidh
an ionad falamh fàs ;

Is bail' air bith cha d'fhuaradh leo
gu còmhnuidh ann no tàmh.

5 Ocrach is ìotmhor bha iad fòs ;
chlaoidheadh an anam truagh.

6 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'n an teinn,
shaor iad o'n àmhghar chruaidh.

7 Stiùir esan agus threòruich iad
air bealach ceart fa'n cois,
A chum gu'n rachadh iad fadheoidh
gu baile tàimh is fois'.

8 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin' !

9 Oir ni e 'n t-anam miannach trom
a shàsuchadh gun airc,
'S an t-anam cìocrach lìoneidh e
le 'mhaitheas féin gu pailt.

10 An dream a shuidh an dorchadas,
is ann an dubhar bàis ;
Fo chuibhreach ta an àmhghar truagh,
'S an iarunn cruaidh an sàs ;

11 Air son gu'n robh iad ceannairceach
an aghaidh briathra Dhé,
'S air comhairle an Ti a's àird'
gu'n d'rinn iad tàir gu léir ;

12 Air sin an cridhe leag e sìos
le saothair is le péin ;
Thuit iad, is aon neach cha robh ann
g'an cuideachadh 'n am feum :

13 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'n an airc,
dh'fhuasgail o'n teinn gu grad.

14 O'n dorcha bhuin, 's o dhubhar bàis,
'S an cuibhreach bhris air fad.

15 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin' !

16 Chionn gu'n do bhriseadh leis le 'neart
na geatan prais gu léir ;
Na stapuill iaruinn is na croinn
sgaoil esan as a chéil'.

17 Bha amadain le 'n cron 's le 'n lochd,
fo àmhghar goirt an sàs.

18 Bha 'n anam gabhail gràin do bhiadh,
's iad dlùth do dhorsaibh bàis.

19 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'n am feum,
dh'fhuasgail o'n teinn gu grad.

20 Le 'fhocal rinn e 'n slànuchadh :
is shaor o'n sgrios air fad.

21 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin' !

22 Thugadh iad ìobairt buidheachais
is cliu do Dhia na glòir' ;
Aithriseadh iad a ghniomhara,
le subhachas is ceòl.

23 Luchd-loingeis théid air muir, 's a bhios
ri gnìomh an uisgibh buan ;

24 Dhoibh sud is léir mòr-oibre Dhé,
's a mhìorbhuilean 's a' chuan.

25 Air 'iarrtus, dùisgear leis a' ghaoth
gu h-àrd 's gu doinionnach :

Le 'n togar suas gu h-atmhor borb
a thonna garbh' fa seach.

26 Tha iad ag éirigh suas gu nèamh :
's a rìs dol domhain sìos:
Ionnus gu'n d' leagh an anam truagh
le trioblaid chruaidh 's le sgìos.

27 Dol thuig' is uaith, gu tuisleach fòs,
amhluidh mar dhuin' air mhisg ;
Ionnus gu'n d' thréig gu buileach iad
gach gliocas bha 'n am measg.

28 Ghlaodh iad ri Dia 'n an teinn ; is shaor
e iad o'n trioblaid gheir.

29 Ghrad-chuireadh leis an stoirm gu fèith,
's na tuinn 'n an tàmh gu léir ;

30 An sin tha iad ro-ait, air son
gu bheil iad sàmhach beò :
'S gu'n d'thug e iad do'n chaladh sin,
's do'n phort bu mhiannach leo.

31 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin' !

32 Is fòs an coimhthional an t-sluaigh
àrd-mholar e gu mòr ;
'S an cruinneachadh nan seanair glic'
cliu thugar dha is glòir.

33 Aimhniche ni 'n am fàsach lom,
tobair 'n an talamh cruaidh :

34 Tìr bheartach ni e fàs, air son
mòr aingidheachd an t-sluaigh.

35 Am fàsach tioram tionndaidh e
gu uisge tàimh nach gann,

'S gu tobair fior-uisg' iompaichidh
am fearann tartmhor teann.

36 Do dhaoinibh ocrach bheir e sud
mar àite fois' is tàimh ;
A chum gu'n deasuicht' caithir leo
chum còmhnuidh ann a ghnàth.
37 Chum craobhan fion' a shuidheachadh,
is sìol a chur 's an fhonn,
A bheir a mach 's an aimsir cheirt
cinneas is toradh trom.

38 Bheannaich e fòs am pobull ud
is dh'fhàs iad lìonmhor mòr ;
'S nior leig e dhoibh dol air an ais
'n am feudail no 'n an stòr.
39 Lughdaichear iad gidheadh a rìs,
is leigear iad gu bochd,
Le sàruchadh is àmhghar geur,
is doilgheas brònach goirt.

40 Air prionnsaibh dòirtear tarcuis leis,
's an fhàsach mar an ceudn',
Cuiridh e iad air seachran fiar,
gun bhealach ann d'an ceum.
41 'S o thrioblaid togaidh e am bochd,
's ni teaghlach dha mar threud.
42 Sud chi na fireana, 's bidh ait,
is druidear beul nam beud.

43 Cò iad tha glic, 's a bheir fainear
na nithe sud gu ceart ?
'S iad sin a thuigeas tròcair chaomh
is maitheas Dhé nam feart.

1 MO chridh' tha ann am fonn, a Dhé,
gu socair mar is còir ;
Is seinnidh mi gu ceòlmhor dhuit,
is molam thu le m' ghlòir.
2 Mosglaibh, is éiribh grad an àird,
'shaltair 's a chlàrsach ghrinn :
Mosglaidh mi féin, is éiridh mi
gu moch chum ceòl a sheinn,

3 O Thighearna Iehobhah mhòir,
measg chinneach, molam thu,
'S am measg an t-sluaigh gu h-urramach
àrd-seinnidh mi do chliu.
4 Oir tha do thròcair mòr os ceann
nan nèamha shuas gu léir :
Is ruigidh t'fhìrinn mar an ceudn'
gu neultaibh àrd' nan speur.

5 Bi thusa, Dhé, os ceann nan nèamh
air t'àrdachadh gu mòr ;
Is fòs os ceann gach uile thìr
togar gu sìor do ghlòir.
6 A chum gu deanar fuasgladh leat
do d' phobull ionmhuinn féin,
O teasairg mi le d' ghairdean deas,
is freagair mi a'm' fheum.

7 'N a naomhachd labhair Dia nam feart :
bidh aoibhneas orm nach gann,
Air Sechem ni mi roinn gu ceart,
gleann Shucoit toimhsear leam.
8 'S leam Gilead le dlighe cheirt,
Manaseh 's leam gu beachd ;
'S i treubh Ephraim neart mo chinn :
bheir Iudah mach mo reachd.

9 Is soitheach-ionnlaid Moab dhomh,
tilgeam thar Edom thruaigh
Mo bhròg : is ni mi caithream binn
thar Palestin le buaidh.
10 Cò bheir do 'n chaithir dhaingein mi ?
's gu h-Edom bheir gu ceart ?
11 Nach tusa, Dhé, le'n d'thréigeadh sinn ?
's nach téid thu mach le'r feachd ?

12 O thrioblaid tabhair còmhnadh dhuinn,
oir 's dìomhain furtachd dhaoin'.
13 Trìd Dhé ni sinne treubhantas :
's e shaltras naimhde fodh'nn.

SALM CIX.

1 O DHIA, ta t'aobhar molaidh dhomh,
gu balbh a'd' thosd na bi.
2 Oir beul nan daoi, 's nam fealltach tha
gnàth-fhosgailt' air mo thì :
Le teangaidh bhreugaich labhair iad
a'm' aghaidh-sa a ghnàth.
3 Chuairtich iad mi le briathraibh fuath' :
chuir cath orm gun chion-fàth.

4 Air son mo ghaoil taid naimhdeil dhomh,
is mi ri urnuigh ghnàth.
5 Olc dhìol iad rium an éiric maith,
is fuath air son mo ghràidh.
6 Fear droch-bheirt cuir-sa os a cheann ;
biodh Satan aig a dheis.
7 Urnuigh gu robh 'n a peacadh dha,
fagar am binn e rìs.

8 Gearr gu robh 'aois ; is glacadh neach
oifig 's a dhreuchd gun iochd.

9 Gu'n robh a bhean 'n a ban-treabhaich,
'S 'n an dìlleachdain a shliochd.
10 Air seachran biodh a shliochd a ghnàth,
ag iarraidh déirc' 'n am feum ;
Is as an àitibh falamh fàs
ag iarraidh bìdh dhoibh féin.

11 Gu'n glacar fòs le luchd nam fiach
gach ni a bhuineas da:
'S a shaothair-san mar chobhartaich,
gu'm buineadh coigrich leo.
12 Na biodh neach ann ni tròcair air ;
na bitheadh fòs a h-aon
A ghabhas truas d'a shliochd, a bhios
'n an dìlleachdain gun mhaoin.

13 Sgrios gu robh air a ghineil-san,
g'an sgathadh as gu léir ;
Gu'n cuirear as an ainm air fad,
's an àl a thig 'n an déigh.
14 Aingidheachd 'aithriche gu'n robh
air chuimhn' aig Dia a ghnàth :
Is ciont' a mhàthar mar an ceudn'
na cuirear as gu bràth.

15 Gu robh iad air an taisbeanadh
am fianuis Dhé do shìor ;
A chum gu'n sgathadh e a mach
an iomradh as an tìr.
16 Oir dhearmaid e bhi tròcaireach,
is shàruich e am bochd,
'S an t-ainnis, chum gu marbhadh e
neach 'g an robh cridhe goirt.

17 Mar thug e toil do mhallachadh,
mallaicht' biodh e gach là :

Is mar nach b'àill leis beannachadh,
na éireadh beannachd dha.
18 Amhluidh mar rinneadh leis e féin
a chuairteachadh gach àm.
Le h-eascaint is le mallachadh,
ceart mar le trusgan teann,
'S amhluidh gu tigeadh sud gu beachd
mar uisge steach 'n a chom,
'S mar oladh drùidheadh sud gu geur
'n a chnàmhaibh féin gu trom.
19 Biodh sud mar eudach uime-san,
'g a 'fholach air gach tràth :
Is amhluidh mar an crios a bhiǫs
'g a chrioslachadh a ghnàth.
20 O'n Tighearna gu'n toirear sud
do m' naimhdibh mar an duais,
'S do'n dream an aghaidh m'anam' ta
gnàth-labhairt uilc gun truas.
21 Ach air mo chrann bi thusa, Dhé,
air sgàth d'ainm' uasail féin ;
Do bhrìgh gu bheil do thròcair maith,
dean saoradh dhomh a'm' fheum.
22 Oir tha mi aim-beartach gu beachd,
is tha mi ainnis lom,
A ta mo chridhe air a lot
an taobh a stigh de m' chom.
23 Is amhluidh ta mi gabhail seach
mar sgàil a' claonadh sìos ;
Air m'fhuadach' mar an locust truagh
thuig' agus uaith a rìs.
24 Mo ghlùine ta air fàilneachadh,
aig meud mo thraisg a ghnàth ;

Is m'fheòil aig diobhail saill' is sult'
air seargadh as a ta.

25 A'm' aobhar fochaid tha mi fòs
do'n aitim ud gu léir :
Chrath iad an cinn gu fanoideach,
tràth sheall iad orm gu geur

26 Fòir orm, a Thighearna mo Dhia ;
a'd' thròcair cuidich mi

27 Gu'n tuig iad gur i so do làmh,
's gur tu rinn sud, a Dhé.

28 'N tràth bhitheas iad ri mallachadh,
beannaich-sa sinn gu pailt ;
Biodh orra nàir', air éirigh dhoibh ;
ach d'òglachsa biodh ait.

29 Gu robh iad air an cuairteachadh
m'uil' eascairde le nàir' ;
'S mar fhalluinn air an uachdar biodh
an amhluadh féin le tàir.

30 Ach mise, ghnàth, àrd-mholaidh mi
Iehobhah Dia le m' bheul :
Is fòs, am measg a' choimhthionail,
cuiridh mi 'chliu an céill.

31 Oir tha e leis an duine bhochd
'n a sheasamh air a dheis,
G'a theasairginn o'n dream le 'm b'àill
'anamsan fhàgail ris.

SALM CX.

1 THUBHAIRT Iehobhah ri mo Thriath,
bi d' shuidhe air mo dheis,
D' uil' eascairde gu'n cuir mi dhuit
'n an stòl fo bhonn do chois'.

2 A Sion cuiridh Dia a mach
slat-shuaicheantais do neirt.
'S am builsgean d'eascairde gu léir
bi féin a'd' uachdran ceart.

3 Bithidh do phobull taghta féin
ro-thoileach mar is còir,
'S an là sin anns am foillsich thu
do chumhachda gu mòr :
Am mais' 's an sgèimh na naomhachd ghrinn,
o bholg na maidne moich,
Mar dhealt a thig a nuas o nèamh,
tha d'òigridh iomarcach.

4 Do mhionnaich Dia Iehobhah mòr,
's cha-n aithreach leis gu'n d'rinn,
Réir orduigh mhaith Mhelchisedcic,
gur sagart thu gach linn.

5 An Tighearna ta air do dheis,
trom-bhuailear leis gu garg
Mòr rìghrean làidir cumhachdach,
's an là a lasas 'fhearg.

6 Bheir esan breth measg fhineachan,
lìonaidh gach àit gu fìor
Le corpaibh marbh': is lotar leis
na h-uachdrain thar gach tìr.

7 Is anns an t-slighe òlaidh e,
deoch as na sruthaibh luath';
Is air an aobhar ud fa-dheòidh
togaidh e 'cheann le buaidh.

SALM CXI.

1 MOLAIBHSE Dia, sior-mholams' e
le m'uile chridh' gu h-àrd ;

An coimhthional nam firean còir',
'S a' chuideachd mhòir 's gach àit.
2 Tha gnìomharan an Tighearna
iomarcach mòr gu léir ;
Is leis an dream le'n tlachdmhor iad,
rannsaichear iad gu geur.

3 Tha 'obair-san ro-urramach,
ro-ghlòrmhor i gun cheisd ;
Tha fìreantachd Iehobhah fòs
buan mhaireannach am feasd.
4 A ghnìomhara ro-iongantach,
air chuimhne chuir gu beachd :
A ta Iehobhah gràsmhor caoin,
is làn do thruacantachd.

5 Thug esan biadh is lòn do'n dream
d' an eagal e a ghnàth,
'S a choimhcheangal a rinn e leo
cuimhnichidh e gu bràth.
6 Neart 'oibre iongantach chuir Dia
an céill d'a phobull féin ;
A thabhairt doibh mar sheilbh gu buan
oighreachd nan sluagh gu léir.
7 Fìrinn is ceartas gnìomh a làmh ;
'uil' àithcantan tha fior.
8 Deanta le ceartas firinneach ;
taid seasmhach buan do shìor.
9 Shaoradh le Dia a phobull féin ;
is dh'orduich e am feasd
A choimhcheangal : tha 'ainm-san naomh
is urramach gun cheisd.

10 Se tùs a' ghliocais eagal Dé,
tha deadh thuigs' aig an dream

Le'n coimhlionar a reachdasan :
mairidh a chliu gach àm.

SALM CXII.

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia :
's beannaicht' an ti gu beachd
D' an eagal Dia, 's a ghabhas toil
gu mòr d'a lagh 's d'a reachd.
2 Bidh 'shliochdsan làidir anns an tìr,
's ro-bheannaicht' sìol nan saoi.
3 Bidh maoin is saoibhreas mòr 'n a thigh :
bidh 'cheartas buan a chaoidh.

4 Tràth bhitheas saoi an dorchadas,
'n sin éiridh solus da :
Tha e fior-ghràsmhor tròcaireach
is cothromach a ghnàth.
5 Is truacant' fòs, deadh-choingheallach,
an duine maith a chaoidh ;
Is bheirear leis gu seòlta glic
a ghnothuiche gu crìch :

6 Gu dearbh cha tig aon ni am feasd
le'n gluaisear e gu mòr ;
Ach cuimhn' is iomradh maith a chaoidh
bidh air an fhirean chòir.
7 Is airsan cha bhi faiteachas,
air cluinntinn dha droch-sgéil ;
Tha 'chridhe socrach muinghinneach
an Dia Iehobhah treun.

8 Tha 'chridhe air a shocrachadh,
cha bhi air geilt no fiamh,
Gu ruig an uair am faicear leis
air eascairdibh a mhiann.

9 Sgaoil e a chuid, is thug do'n bochd
'S buan 'fhìreantachd am feasd;
Bidh 'adharc air a h-àrdachadh
le urram mòr gun cheisd.

10 Cràdhar an daoi, tràth chi e so;
casaidh e 'fhiacla geur',
Seargaidh e as: is sgriosar miann
nan aingidh ud gu léir.

SALM CXIII.

1 MOLAIBHSE Dia, O molaibh e,
òglacha dìleas Dé;
Ard-mholaibh fòs gu h-urramach
dead ainm Iehobhah thréin.

2 Ainm Dhé biodh beannaichte gu mòr,
o'n àm so is gu bràth.

3 O éirigh gu ruig luidhe gréin',
ainm Dhé ion-mholta ta.

4 'S àrd thar gach tir Iehobhah mòr,
's a ghlòir thar nèamha fòs.

5 Co 's coimeas ris an Tighearna
ar Dia, ta chòmhnuidh shuas?

6 'S esan an neach a chromas sìos,
's a dh'ìslicheas e féin,
Dh'amharc gach ni 's an talamh ta,
's an nèamhaibh àrd' nan speur.

7 Togaidh e 'n deòradh truagh o'n dus;
's am bochd o'n òtrach bhreun;

8 G'an cur 'n suidh' le prionnsaibh àrd';
le prionnsaibh 'phobuill féin.

9 Bheir e do'n mhnaoi a ta gun sliochd
tigh còmhnuidh teaghlaich mhòir';

Gu bhi 'n a màthair aoibhneach mhac.
Molaibhse Dia na glòir'.

SALM CXIV.

1 AIR teachd do Isra'l as an Eiph't,
's do Iacob mach o'n dream
'G an robh an cainnt ro-chruaidh is dhorch
aig coimhicheas an teang'.
2 Bha Iudah dha mar chòmhnuidh naomh,
bu rìoghachd Isra'l leis.
3 Air faicinn sud, ghrad-theich an cuan ;
sruth Iordain phill air ais.

4 Mar reithe bras leum beannta suas ;
leum cnocan beag' mar uain :
5 Iordan, c' arson a phill air d'ais ?
c' arson a theich thu, chuain ?
6 C'arson a leum sibh, shléibhte àrd',
mar reithe meargant bràs ?
C'arson, mar uain nan caorach fòs,
a leum sibh, chnoca glas' ?

7 O thalaimh, criothnaich fòs le geilt,
roimh ghnùis Iehobhah mhòir ;
O criothnaich fòs le geilt roimh ghnùis,
Dhé Iacoib mar is còir !
Oir thionndaidh e an ailbhinn theann
gu loch do uisge tàimh,
'S a' charraig chruaidh gu tobar uisg',
le cumhachdaibh a làimh'.

SALM CXV.

1 DHUINNE cha-n ann, a Thriath, cha-n ann,
ach do d'ainm uasal féin
Tabhair an cliu 's a' ghlòir, air sgàth
do ghràis is d'fhìrinn réidh.

2 C' arson a theireadh fineacha,
c'àit bheil an Dia a nis?
3 Ar Dia a ta air nèamh, is rinn
gach gnìomh bu toileach leis.
4 An ìodhoil 's airgiod iad is òr,
gnìomh làmha dhaoine féin.
5 Tha béil ac' leis nach labhair iad;
is sùilean, leis nach léir.
6 Tha cluasan ac', 's cha chluinn iad leo;
is sròin', gun fhàile annt'.
7 An làmh gun chlì, an cos gun cheum;
an scornan gun smid chainnt'.
8 Iadsan a dhealbh 's a ghéilleas doibh,
's ro-chosmhuil iad riu féin.
9 O Isra'l, deansa bun á Dia;
'se 'n sgiath, 's an còmhnadh treun.
10 Thigh Aaroin, O dean bun á Dia;
'se 'n còmhnadh, is an sgiath.
11 Luchd-eagail Dé, làn-earbaibh as:
an sgiath 's an neart 'se Dia.
12 Iehobhah Dia bha cuimhneach oirnn;
beannaichidh e sinn féin;
Beannaichear leis tigh Israeil,
's tigh Aaroin mar an ceudn'.
13 Na big 's na mòir d'an eagal Dia,
beannaichidh e gu caoin.
14 Cuiridh e sibh an lìonmhoireachd,
sibh féin 's 'ur sliochd faraon.
15 Is beannaicht' sibh o'n Tighearna,
rinn nèamh is làr gu léir.
16 An talamh thug do chloinn nan daoin';
's leis féin àrd nèamh nan speur.

17 Na mairbh, no'n dream théid tosdach sìos
do'n uaigh, cha mhol iad Dia.
18 Ach molar leinn e nis, 's gu bràth.
Molaibh gu h-àrd an Triath.

SALM CXVI.

1 IS toigh leam Dia, air son gu'n d'éisd
ri m' ghuth, 's ri m'urnuigh fòs.
2 A chionn gu'n d'aom e rium a chluais
sior-éigheam ris ri m' bheò.
3 Chaidh umam dòruinn geur a' bhàis,
ghlac piantan ifrinn mi :
Theann-ghlacadh mi le trioblaid thruaigh,
is àmhghar cruaidh do m' chlaoidh.

4 Air ainm Iehobhah ghair mi 'n sin ;
(mar so a' labhairt ris,)
O Dhia mo Thighearn, guidheam ort,
saor m' anam bochd a nis.
5 A ta Iehobhah gràsmhor, ceart ;
's is tròcaireach ar Dia.
6 'S e ghleidheas daoine simplidh ciùin' :
lag bha mi, 's dh'fhòir an Triath.

7 O m'anam, feuch gu'm pill thu nis,
gu d' shuaimhneas is gu d' thàmh ;
Oir dheònuich Dia gu saoibhir dhuit
mòr thoirbheartas a làimh'.
8 O ghàbhadh is o chunnart bàis
shaor thusa m'anam bochd ;
Mo chosan shaor o shleamhnachadh,
's mo shùil o dheuraibh goirt'.

9 An sealladh Dhé, an tìr nam beò,
gu dìreach gluaisear leam.

10 Do bhrìgh gu 'n chreid mi, labhair mi;
'S mi air mo chlaoidh gu trom.
11 A'm' dheifir thubhairt mi mar so;
'S breugach gach duin' air bith.
12 Ciod dh' ìocas mi do Dhia, air son
na rinn e dhomh do mhàith?

13 Cupan na slàinte glacar leam,
air ainm Dhé gaiream féin.
14 Iocam mo bhòid do Dhia, a nis
an làth'r a shluaigh gu léir.
15 Aig Dia 's ro-phrìseil bàs a naomh.
16 Dhé, d'òglach 's mi gu beachd;
'S mi d'òglach, mac do bhanoglaich;
mo chuibhreach sgaoileadh leat.

17 Bheir mise ìobairt-molaidh dhuit;
air ainm Dhé gaiream féin.
18 Iocam mo bhòid do Dhia, a nis
an làth'r a shluaigh gu léir.
19 An cùirtibh àluinn àrois Dé,
a'd' bhuilsgean féin gu fior,
O chaithir àrd Ierusaleim.
Molaibh an Triath gu sior.

SALM CXVII.

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
gach fine t'ann fa leth;
Seadh molaibh Dia gu fonnmhor àrd,
gach uile shluagh air bith.
2 Oir 's mòr a chaoimhneas tròcaireach,
a dheònuich e dhuinn féin;
Tha firinn Dé sior-mhaireannach.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXVIII.

O MOLAIBH Dia, oir tha e maith,
sìor-mhairidh tròcair Dhé:
Abradh clann Israeil a nis,
gur buan a ghràs gach ré.
Tigh Aaroin abradh iad a nis,
sìor-mhairidh tròcair Dhé.
Abradh an dream d'an eagal Dia,
gur buan a ghràs gach ré.

A'm' éigin ghair mi air an Triath:
fhreagair e mi gu deas,
An ionad farsuinn agus réidh
shocruich e mi le treis.
6 Tha Dia Iehobhah air mo chrann,
cha-n eagal leam a chaoidh,
Aon ni a dh'fheudas clann nan daoin'
a dheanamh orm ga m' chlaoidh.

7 Measg luchd mo chuideachaidh tha Dia
a' seasamh leam gu beachd:
Air luchd mo mhi-ruin, uime sin,
chi mi mo mhiann a' teachd.
8 'S fearr na bhi 'g earbs' á duine beò,
ar dòchas chur an Dia.
9 'S fearr na bhi 'g earbs' á prionnsaibh mòr',
ar dòchas chur 's an Triath.

10 Do chuairtich umam air gach làimh
na dùthchanna gu léir:
Ach sgatham agus sgriosam iad,
an ainm Iehobhah thréin.
11 Do chuairtich iad mi air gach taobh,
chuairtich iad mise fòs;
Ach sgatham agus sgriosam iad
an ainm Iehobhah mhòir.

12 Mar bheachaibh chuairtich iad, ach chaidh
iad as mar theine dris ;
Oir ann an ainm Iehobhah thréin
ni mi gu léir an sgrios.
13 Ga m' leagadh, theann thu orm gu dlùth ;
ach chuidich leamsa Dia.
14 'Se Dia mo cheòl, 's mo shlàinte fòs,
is e mo threòir an Triath.

15 Guth gairdeachais is slàinte ta
am pàilliunaibh nan saoi :
Deas làmh Iehobhah uile thréin
fhuaradh gu treubhach i.
16 Ta gairdean deas an Tighearna
air 'àrdachadh gu mòr ;
Is rinneadh bearta treubhantais
le deas làimh Dhé na glòir'.

17 Cha-n fhaigh mi bàs, ach maiream beò,
is innseam oibre Dhé.
18 Throm-smachdaich Dia mi, ach gu bàs
cha d'thug e thairis mi.
19 O fosglaibh dhomh gu farsuinn réidh
geatan an ionracais :
Is racham orrasan a steach ;
Iehobhah molaidh mis'.

20 So dorus Dé, air 'n téid a steach
na daoine còire naomh'.
21 Sior-mholam thu, oir chual, thu mi ;
is tu mo shlàinte chaomh.
22 A' chlach a dhiùlt na clachairean,
clach-chinn na h-oisinn i.
23 'S e Dia rinn sud, 's ro-iongantach
'n ar sùilibh-ne an gnìomh.

24 So féin an là a dh'orduich Dia,
'S am bi sinn suilbhir ait.
25 Fòir, guidheam, guidheam ort, a Dhé;
nis soirbhich leinn gu pailt.
26 Beannaicht' gu robh an neach a thig
an ainm Iehobhah thréin:
Thug sinne beannachd oirbhse mach,
á tigh Iehobhah féin.

27 'S e Dia Iehobhah dhealraich oirnn:
ceanglaibh le cordaibh cruaidh,
Ri adharcaibh na h-altair' naoimh',
an ìobairt bheir sibh uaibh.
28 'S tusa mo Dhia, is molam thu:
àrdaicheam thu, mo Dhia.
29 O molaibh Dia, oir tha e maith:
sior-mhairidh gràs an Triath.

SALM CXIX.

ALEPH.

1 'S BEANNAICHT' an dream tha foirfe glan
'S an t-slighe dhìrich cheirt;
An dream a ghluaiseas ann an lagh
àrd-Thighearna nam feart.
2 'S beannaicht' an aitim ud faraon
le 'n coimhdear teisteas Dé,
'S a dh'iarras e gu dìchiollach,
le 'n uile chridhe féin.

3 'Na shlighibhsan sior-ghluaisear leo,
's cha dean iad aingidheachd.
4 Dh'àithn thu dhuinn gu coimheadamaid
gu dìchiollach do reachd.

5 O stiùir mo cheum, 's gu coimhdear leam
do reachda dìreach féin !
6 Cha ghabh mi nàir', tràth bheir mi spéis
do d'àitheantaibh gu léir.

7 Le cridhe treibhdhireach gun ghò
mòr-mholam thu gu binn,
Tràth dh'fhòghlumas mi breitheanais
do cheartais naomha ghrinn.
8 'S e so mo rùn gu coimhdear leam
do reachda naomh a ghnàth :
O Thighearna, na tréig-sa mi
gu buileach no gu bràth.

BETH.

9 Ciod leis an glan an t-òganach
a shlighe féin gu ceart ?
Trìd faicill mhaith is furachrais,
réir d'fhocail is do reachd.
10 Le m'uile chridhe féin, a Dhé,
dh' iarradh leam thu gu caomh ;
Na leig dhomh dol air seacharan
o d'àitheantaibh ro-naomh.

11 Air eagal peacaidh, dh'fholuich mi
a'm' chridhe d'fhocal ceart.
12 O teagaisg dhomh do reachda naomh' :
's beannaicht' thu, Dhia nam feart.
13 Le m' bhilibh, breitheanais do bhéil
nochd mi air fad 's air leud.
14 Slighe do theisteis b'aoibhnich' leam,
na saoibhreas mòr d'a mheud.

15 Socraichidh mi mo smuaineachadh
air àitheantaibh do reachd ;

Air ceumannaibh do shlighe féin
sior-dhearcaidh mi le beachd.
16 Gabhaidh mi tlachd is ciata mhaith
do d' statuisibh gu léir:
Air dearmad fòs cha leig mi chaoidh
deadh fhocal glan do bhéil.

GIMEL.

17 Riumsa ta m'òglach dhuit, a Dhé,
dean toirbheartas gach àm;
A chum gu bithinn beò, is fòs
gu'n coimhdear d'fhocal leam.
18 Fosgail mo shùilean, 's chi mi 'n sin
mòr-iongantais do reachd.
19 'S coigreach air thalamh mi; na ceil
orm d'àitheanta ro-cheart.

20 Tha m'anam briste brùite stigh,
is muladach a ghnàth;
Aig meud mo thograidh is mo mhiann
do d'bhreitheanais gach tràth.
21 Luchd-uabhair mhallaicht' smachdaich thu,
a chlaon o d'iarrtus ceart.
22 Cuir spìd is masladh fada uam,
oir choimhdeadh leam do reachd.

23 A'm' aghaidh labhair prionnsan mòr',
air suidhe dhoibh le chéil':
Ach air do statuisibh ro-naomh
do smuainich d'òglach féin.
24 A ta mi 'gabhail tlachd gu mòr
do d'theisteis naomha féin;
Is mar an ceudna tha iad dhomh
'n an comhairlich a'm' fheum.

DALETH.

25 Tha m'anam 'leantuinn ris an ùir :
réir d'fhocail beothaich mi.
26 Nochd mi mo shligh', is dh'éisd thu rium :
seòl dhomh do lagh, a Dhé.
27 Air slighe fhior-ghloin d'àitheanta
thoir dhomhsa tuigse gheur ;
Mar sin air d'oibribh iongantach
labhram, 'g an cur an céill.

28 Tha m'anam leaghadh as le bròn :
réir d'fhocail deònuich neart.
29 Cur slighe bhreugach fada uam ;
a'd' ghràs thoir dhomh do reachd.
30 Slighe na firinn foirfe gloin,
is i bu roghainn leam :
Is chuir mi do cheart bhreitheanais
fa m' chomhair féin gach àm.

31 Lean mi gu dlùth 's gu faicilleach
ri d' theisteis naomha féin :
Na cuir gu h-amhluadh nàire mi,
O Thighearna ro-thréin.
32 An slighe fhior-ghloin d'àitheanta
sìor-ruithidh mi le tlachd ;
Tràth nithear leat mo chridhe teann
a chur am farsuinneachd.

HE.

33 Slighe do statuin teagaisg dhomh,
O Dhia Iehobhah thréin.
Is coimhdeam i gu dìchiollach,
gu crìch mo shaoghail féin.
34 Tuigs' agus eòlas tabhair dhomh,
is coimhdidh mi do reachd ;

Is fòs le m'uile chridhe féin
coimhdear leam e gu beachd.

35 An ceum do lagh' thoir orm bhi triall
oir leam 's ro-thlachdmhor e.
36 Gu d' theisteis naomh', 's cha-n ann gu sànnt,
mo chridhe lùb, a Dhé.
37 Mo shùile pill mu'n amhairc mi
air dìomhanas gun stà:
Ach ann do shlighibh naomha féin
ath-bheothaich mi a ghnàth.

38 O daingnich d'fhocal firinneach
do d'òglach féin gu mòr:
Do'n neach thug suas e féin air fad
do d'eagal mar is còir.
39 Pill uam an nàir a's eagal leam;
oir 's maith do bhreth, a Dhé.
40 Feuch, 's miannach leamsa d'àitheanta:
a'd' cheartas beothaich mi.

VAU.

41 Thigeadh do thròcair mar an ceudn'
a m'ionnsuidh féin, a Dhé;
Do chomhfhurtachd, 's do shlàinte chaomh,
a réir do gheallaidh féin.
42 Mar sin do'n neach bheir masladh dhomh,
bidh agam freagradh deas:
Oir ann ad fhocal firinneach
mo dhòchas cuiridh mis'.

43 Focal na firinn na buin leat
gu h-iomlan as mo bheul;
Oir ann ad bhreitheanais ro-cheart
a ta mo dhòchas féin.

44 Mar sin gu suthain is gu sior,
gnàth-choimhdidh mi do reachd;
45 Air son gu'n iarram d'àitheanta,
gluaiseam am farsuinneachd.

46 Ri rìghribh labhram air do theist,
gun amhluadh orm no sgàth.
47 Is gabham tlachd do d'àitheantaibh,
'S ann doibh a thug mi gràdh.
48 Ri d'àitheantaibh d'an d' thug mi toil,
togam mo làmha féin:
Is ann ad statuisibh ro-naomh
bitheam ri cnuasachd ghéir.

ZAIN.

49 Cuimhnich am focal ud, a Dhé,
do d'òglach féin a nis,
Thug thu mar bharrant dòchais dhomh,
's thug orm gu'n d'earb mi ris.
50 'S e so mo chomhfhurtachd ro-mhòr
a'm' theinn 's a'm' àmhghar geur:
Oir rinn do bhriathar firinneach
m'ath-bheothachadh gu treun.

51 Bha mi mar aobhar fanoid mhòir
aig daoinibh àrdanach;
Gidheadh cha d' aom mi o do lagh,
le claonadh seachranach.
52 Do bhreitheanais a ta o chian,
chuimhnich mi, Dhia, gu léir:
Is ghlac mi thugam féin an sin
deadh chomhfhurtachd a'm' fhèum.

53 Air son g'un d' thréig an daoi do lagh,
ghlac uamhunn mi gu mòr.

54 An tigh mo chuairt is m'eil-thire,
do statuin b'iad mo cheòl.
55 Chuimhnich mi d'ainm 's an oidhch', a Dhé,
is choimhdeadh leam do reachd.
56 B'e so mo chuid, oir choimhid mi
d'iarrtuis, a Dhé, gu beachd.

CHETH.

57 Mo chuibhrionn is mo chrannchur thu,
O Thighearn is a Dhé;
Le gealladh cinnteach thubhairt mi,
gu coimhdinn d'fhocal féin.
58 Le m'uile chridhe dh'iarr mi ort
do ghnùis 's do ghràsa saor:
A réir do bhriathair fhirinnich,
dean tròcair orm gu caoin.

59 Do chnuasaich mi mo shlighe féin,
's ri d' theisteas phill mo chos.
60 Rinn deifir choimhead d'àitheanta,
's nior ghabh mi tàmh no fois.
61 Chreach buidheann aingidh mi; gidheadh
nior dhearmaid mi do reachd.
62 Eiream mu mheadhon oidhche, chum
gu molam do bhreth cheart.

63 'S fear-comuinn mi is companach
do n' dream d'an eagal thu;
'S do 'n aitim ud a choimhdeas fòs
d'fhìor-àitheantan gu dlùth.
64 A Thighearna, tha'n talamh làn
do d' ghràs 's do d' thròcair chaoimh:
Tuigs' agus eòlas tabhair dhomh
a'd' statuisibh ro-naomh.

TETH.

65 Do d'òglach rinn thu maith, a Dhé,
a réir do bhriathair cheirt.
66 Deadh thuigs' is eòlas teagaisg dhomh,
oir chreid mi féin do reachd.
67 Mun robh mi 'n teinn, air seachran chaidh :
ach d'fhocal ghléidh mi nis.
68 'S maith thus', is nithear maitheas leat :
a'd' statuin teagaisg mis'.

69 A'm' aghaidh luchd an àrdain bhuirb
dhealbh breuga baoth le chéil' :
Ach gleidhidh mise d'àitheanta
le m' chridhe féin gu léir.
70 Tha 'n cridhe-san co reamhar fòs,
ri saill aig meud an sògh :
Ach gabhaidh mise tlachd dhomh féin
a'd' laghsa, Dhé, gach lò.

71 'S maith dhomhs' a nis gu robh mi féin
an teinn 's an àmhghar geur,
A chum gu fòghlumainn le beachd
do statuin cheart gu léir.
72 'S fearr dhomh gu mòr an lagh a ta
a' teachd o d' bheul a mach,
Na mìlte mòr do'n airgiod ghlan,
's do'n òr a's deirge dreach.

IOD.

73 Do rinn, 's do dhealbh do làmhan mi ;
dean tuigseach mi d'a réir.
A chum gu faighinn eòlas maith
Air d'àitheantaibh gu léir.

74 Tràth chi luchd d'eagail mi, bi'd ait:
oir dh' earb mi as do theist.
75 Dhia, 's ceart do bhreitheanais, 's le còir
leòn thusa mi gun cheisd.

76 Dhé, guidheam, ort, do thròcair chaoin
bhi dhomh mar chomhfhurtachd:
A réir an fhocail labhair thu
ri d'òglach féin gu beachd.
77 O thigeadh thugam féin a nis
do thròcar chaomh, a Dhé,
Ga m' chumail beò: oir 's e do lagh
mo thlachd 's mo mhiann gach ré.

78 Biodh nàir' air luchd an àrdain mhòir,
bhuin riumsa, gun chion-fàth,
Gu fealltach fiar; ach smuainicheam
air d'àitheantaibh a ghnàth.
79 Pilleadh luchd d'eagail rium, 's an dream
ta eòlach air do theist.
80 Gu robh mo chridhe ceart a'd' reachd,
nach nàraichear mi 'm feasd.

CAPH.

81 Tha m'anam air a chlaoidh gu mòr,
feitheamh do shlàinte, Dhé:
Ach tha mo dhòchas bunaiteach
a' d' fhocal tairis féin.
82 A' feitheamh d' fhocail chaith mo shùil:
furtachd, O c'uin a ni?
83 Oir taim mar shearraig anns an toit;
's do reachd nior dhearmaid mi.

84 Cia lìon iad làithean d'òglaich féin?
is fòs, a Dhé, cia uair

Chuireas tu breitheanas an gnìomh
orra ta orms' an tòir ?

85 An dream ta làn do 'n àrdan bhorb,
chladhaich iad dhomh gu beachd
Sluichd dhomhain, chum mo ghlacadh leo,
nach robh a réir do reachd.

86 An tòir gu fealltach tha iad orm;
Dhé, cuidich leam gu grad:
Oir tairis agus firinneach
tha d'àitheantan air fad.
87 Air talamh chaidh ach beag mo chlaoidh;
nior thréig mi d'iarrtus naomh.
88 'S gu'n coimhdinn teisteas fior do bhéil,
ath-bheothaich mi gu caomh.

LAMED.

89 Tha d'fhocail bunaiteach gu bràth,
's na nèamhaibh àrd', a Dhé:
90 Tha d'fhìrinn is do thairisneachd
buan-mhaireannach gach ré:
Do dhaingnicheadh an talamh leat,
's na sheasamh tha d'a réir.
91 Taid buan an diugh réir d'orduigh féin
do mhuinntir iad gu léir.

92 Mur bhith gu 'n ghabh mi ciata mhòr
do d'fhocal firinneach,
Ghrad-fhàilnichinn is gheibhinn bàs
a'm' àmhghar iomarcach.
93 D'iarrtuis cha dìchuimhnich mi chaoidh;
oir bheothaich thu mi leo.
94 'S leat mi, fòir orm; oir dh'iarr mi féin
d'àitheanta-sa gàch lò.

95 Bha luchd an uilc gu furachar
ga m' fheitheamh chum mo sgrios;
Ach air do theisteas firinneach
le m' smuaintibh dearcaidh mis'.
96 Chunnaic mi crioch gach ni a ta
sa' bheatha so d' a mheud:
Ach d'àithne tha gun tomhas fòs
aig farsuinneachd is leud.

MEM.

97 Cia ionmhuinn leam do laghsa, Dhé!
mo smuaineach' e gach là.
98 Thar m'eascar thug thu gliocas dhomh
le d' reachd, ta leam a ghnàth.
99 Is tuigsich' mi n'an aitim ud
thug teagasg dhomh gu léir;
Bhrìgh gur ann air do theisteas naomh
taim smuaineachadh gu geur.

100 Taim tuigseach eagnuidh fòs os ceann
gach seanair anns an tìr:
Air son gun choimhdeadh leam gu beachd
iarrtuis do reachd gu fior.
101 Phill mi mo chos o ròd gach uilc,
gu'n coimhdinn d'fhocal ceart.
102 Nior chlaon mi fòs o d' bhreitheanais;
oir theagaisgeadh mi leat.

103 Le m' bhlas cia milis, O mo Dhia,
do bhriathra ceart gu léir!
Do m' chàirean 's mìlse iad gu mór
na mil air feadh mo bhéil.
104 Tre d'àitheanta taim faghail fòs
tuigs' agus eòlais mhaith;

Is uime sin 's ro-fhuathach leam
gach slighe cham air bith.

NUN.

105 Is lòchran d'fhocal féin do m' chois,
solus do m' cheum gu beachd.
106 Do mhionnaich mi, 's ni mi d'a réir:
gu'n coimhdinn féin do reachd.
107 Tha mis' an trioblaid iomarcaich,
O Thighearna nam feart:
A réir an fhocail labhair thu,
ath-bheothaich mi le d' neart.

108 Gabh uam gu taitneach, guidheam ort,
ofrail mo bhéil a nis,
A bheir mi dhuit gu toileach saor;
stiùir mi a'd' bhreitheanais.
109 Tha m'anam bochd a'm' làimh a ghnàth:
ach chuimhnich mi do reachd.
110 Leag droch dhaoin' romham lion; gidheadh
nior chlaon o d'iarrtus ceart.

111 Do theisteis fhior ghabh mise féin
mar m' oighreachd bhuan am feasd;
Oir 's iad a bheir do m'chridhe leòint'
mòr-shubhachas gun cheisd.
112 Dh'aom mi mo chridhe fòs a chum
gu deanar leam a ghnàth,
Do statuin cheart a chur an gnìomh,
o so a mach gu bràth.

SAMECH.

113 Is fuath leam smuainte dìomhanach;
do d' reachd ach thug mi gràdh.

114 'S tu m' ionad-foluich, 's tu mo sgiath:
á d'fhocal m' earbsa ta.
115 O sibhs' a chleachd bhi deanamh uilc,
imichibh uam a nis;
Oir àitheanta mo Thighearna
le cùram coimhdidh mis'.

116 Réir d'fhocail dean mo chumail suas,
a chum gu mairinn beò;
'S na leig fo nàire mi, fa chùis
mo dhòchais féin gach lò.
117 Neartaich mi, 's tearnaidh mise slàn;
sior-dhearcam air do reachd.
118 Shaltair thu air na chlaon o d' lagh;
oir 's breug am feall gu beachd.

119 Mar shal droch-mhiotail tilgear uait
gach daoi air thalamh ta:
Is uime sin 's ro-chaomh leam féin
teisteis do bhéil a ghnàth.
120 Do chriothnaich m'fheòil fa'n eagal ud
a ghabh mi romhad féin;
Is lìonadh mi le uamhunn fòs,
fa d' bhreitheanais gu léir.

AIN.

121 Rinn mi breth chothromach; na fàg
fo iochd luchd m' fhòirneirt mi.
122 Air d'òglach 'n urras bi chum maith;
na leig luchd-buirb do m' chlaoidh.
123 Mo shùilean tha air fàilneachadh
feitheamh do shlàinte, Dhé;
'S a' feitheamh gus an coimhlionar
deadh bhriathar ceart do bhéil.

124 Ri d'òglach buin a réir do ghràis,
seòl dhomh do lagh gu beachd.
125 'S mi d'òglach, tabhair eòlas domh,
gu'n tuiginn féin do reachd.
126 'S mithich dhuit gnìomh a thaisbeanadh,
a Dhé Iehobhah thréin:
Oir sgaoileadh agus bhriseadh leò
d'àitheanta naomh' gu léir.

127 Fa'n aobhar ud, O Thighearna,
gu dearbh is ionmhuinn leam
D'àitheanta féin os ceann an òir,
an òir a's fearr a' t'ann.
128 Measam d'uil'-iarrtuis, uime sin,
bhi anns gach aon ni ceart;
Is fuathach fòs le m' chridhe féin
gach slighe bhréig' gu beachd.

PE.

129 Tha d'fhocal is do theisteis féin,
a Dhé, ro-iongantach:
Is uime sin ni m'anam bochd
'n coimhead gu cùramach.
130 Bheir tionnsgnadh d'fhocail solus maith
ri dol a stigh 'n a phàirt;
Do dhaoinibh simplidh aineolach,
do bheir e eòlas àrd.

131 Gu farsuinn dh'fhosgail mi mo bheul,
a' ploscartaich gu mòr:
Fa mheud mo thoil' do d'àitheantaibh
bhiom muladach gu leòr.
132 Seall agus amhairc orm, a Dhia,
dean tròcair orm gu caomh;

Mar rinneadh leat a ghnàth do'n dream
le'm b'ionmhuinn d'ainm ro-naomh.

133 Peacadh na biodh an uachdar orm;
a'd' fhocal stiùir mo cheum.
134 O fhòirneart dhaoine teasairg mi;
is coimhdeam t'iarrtuis féin.
135 Dealradh do ghnùis' air d'òglach tog,
seòl dhomh do statuin cheart.
136 Ruith srutha dheur o m' shùilibh fòs,
air briseadh leo do reachd.

TSADDI.

137 'S ro-chothromach thu féin, a Dhé,
's is dìreach réidh do bhreth.
138 Do theisteis dh'àithn thu dhuinn, a ta
ro thairis ceart gach leth.
139 Do rinn mo ghràdh is m'eud ro-mhòr
mo chaitheadh as gu léir;
Do bhrìgh gu'n dhearmaid m'eascairdo
deadh bhriathra ceart do bhéil.

140 'S ro-fhiorghlan d'fhocal; uime sin
's ionmhuinn le d'òglach e.
141 Taim suarach beag, gidheadh do reachd
air dichuimhn' nior leig mi.
142 Do cheartas féin is ceartas e
ta siorruidh buan gu bràth;
Is amhluidh sin do lagh ro-cheart
'n a fhìrinn ghloin a ta.

143 Ghlac trioblaid mi, is ghabh orm greim
teinn agus àmhghar geur;
Gidheadh a ta mo thlachd gu mòr
a'd' àitheantaibh gu léir.

144 Ceartas do theisteis féin, a Dhé,
tha siorruidh buan gun cheisd:
Deadh thuigse tabhair thusa dhomh,
is bitheam beò am feasd.

KOPH.

145 Ghlaodh mi le m' uile chridh'; a Dhé
éisd, 's coimhdidh mi do reachd.
146 Ghlaodh mise riut, fòir orm; 's an sin
coimhdeam do theist gu beachd.
147 Do thionnsgain mi roimh 'n chamhanaich
is ghlaodh mi riutsa, Dhé;
Oir tha mo dhòchas bunaiteach
a'd' fhocal daingean féin.

148 Mo shùilean tha ni's furachair'
na forair' theann na h-oidhch';
A chum gu bithinn smuaineachadh
air d'fhocal féin a chaoidh.
149 A réir do chaoimhneis thròcairich
éisd féin ri m' ghuth a nis:
A réir do bhreitheanais ro-mhòir,
Iehobhah, beothaich mis'.

150 Luchd leanmhuinn uile tha teannadh orm:
a ta iad fad o d' reachd.
151 Dhé, tha thu 'm fagus: agus tha
d'uil' iarrtuis fior is ceart.
152 Fa thimchioll fòs do theistcas naomh',
o thoiseach b'fhiosrach mi,
Gu'n d'rinneadh leat an socrachadh
a chum bhi buan gach ré.

RESH.

153 Amhairc, a Dhé, air m'àmhghar goirt,
is fuasgail orm a'm' fheum ;
Fa'n aobhar nach do dhearmaid mi
an reachd a dh'àithn thu féin.
154 Tagair mo chùis, is fuasgail orm ;
réir d'fhocail cum mi beò.
155 'S fad slàint' o luchd an uilc: air son
do reachd nach iarrar leo.

156 'S ro-lionmhor mòr do thròcair chaomh
a Thighearn is a Dhé:
A réir do bhreitheanais ro-cheirt
dean beothail ealamh mi.
157 'S lionmhor luchd leanmhuinn orm an toir
is m'eascairde faraon ;
Ach mis' o d' theisteas firinneach,
cha deach' air seachran claon.

158 Chunnaic mi peacaich, chràidh sud mi,
do reachd oir bhriseadh leo.
159 Feuch mar is ionmhuinn leam do lagh ;
a'd' chaoimhneas cum mi beò.
160 A Thighearna tha d'fhocal féin
o thoiseach daingean fior ;
Is tha do bhreitheanais air fad
ceart agus buan gu sìor.

SCHIN.

161 Bha prionnsan làidir orm an tòir,
gun aobhar no cion-fàth ;
Ach air mo chridh' tha eagal mòr
roimh d'fhocal féin a ghnàth.

162 Tha aiteas orm ri d'fhocal maith,
mar neach fhuair creach gun tòir.
163 'S oillteil 's is fuath leam breug ; ach thug
mi gràdh do d' lagh gu mòr.

164 Tha mi a' tabhairt molaidh dhuit
seachd uairean gach aon là,
Air son do bhreitheanais gu léir
ta ceart, a Dhé, gu bràth.
165 'S mòr sìth na muinntir ud a ta
a' tabhairt gràidh do d' reachd ;
Cha-n éirich tuisleadh idir dhoibh,
no oilbheum fòs gu beachd.

166 Ri d'shlàinte dh'fheith mi féin, a Dhé ;
coimhdeam do reachd air chòir.
167 Do theisteis choimhid m'anam féin ;
'S ionmhuinn leam iad gu mòr.
168 Do theisteis agus d'àitheanta,
do choimhdeadh leam a ghnàth ;
Oir tha mo shligheanna gu léir
fa d' chomhair féin gach là.

TAU.

169 Thigeadh mo ghlaodh am fagus duit,
a'd' fhianuis féin, a Dhé :
Is fòs réir d'fhocail fhìrinnich
dean tuigseach eòlach mi.
170 A'd' làthair thigeadh m' athchuinge ;
réir d'fhocail ormsa fòir.
171 Air teagasg dhuit do statuin dhomh,
mo bheul bheir dhuitse glòir.

172 Labhraidh mo theang' air d'fhocal fìor ;
oir tha d'uil' iarrtuis ceart.

173 Deanadh do làmhsa còmhnadh leam ;
oir ròghnaich mi do reachd.
174 A' feitheamh air do shlàinte, Dhé,
bhiom féin gu tuirseach trom ;
Is mar an ceudna tha do reachd
ro-thlachdmhor ciatach leam.

175 Deònuich do m'anam bochd bhi beò,
is dhuitse bheir e glòir :
Is deanadh do cheart-bhreitheanais
deadh chòmhnadh dhomh le fòir.
176 Do chaidh mi féin air seacharan
mar chaoraich chaillte thruaigh :
Iarr d'òglach, oir cha d' leig do d' reachd
dol as mo chuimhne uam.

SALM CXX.

1 A'M' éigin ghlaodh mi suas ri Dia,
is dh' èisd e rium gach ré.
2 O'n teangaidh chealgaich, m'anam saor ;
's o bheul nam breug, a Dhé.
3 Ciod bheirear dhuit, no nithear ort,
a theangadh làn do ghò ?
4 Mar shaighdibh laoich, 's iad geuraichte,
mar eibhlibh aiteil beò.

5 Mo thruaighe mi, gu bheil mo chuairt
'am Mesech ; is mo thàmh
Am bùthaibh Chedair choigrich bhuirb,
gu muladach gun dàimh !
6 Rinn m'anam còmhnuidh fhada bhuan
le neach thug fuath do shìth.
7 Gu cogadh tha iad togarach ;
air sìth 'n tràth labhras mi.

1 MO shùilc togam suas a chum
nam beann, o'n tig mo neart.
2 O'n Dia rinn talamh agus nèamh,
tha m'fhurtachd uile teachd.
3 Cha leig do d' chois air chor air bith
gu'n sleamhnuich i gu bràth ;
Tàmh-neul cha tig sin air an neach
'S fear-coimhid ort a ghnàth.

4 Feuch, air fear-coimhid Israeil,
codal cha-n aom no suain :
5 'S e Dia d'fhear-coimhid ; 'se do sgàil
air do làimh dheis gu buan.
6 A' ghrian cha bhuail i thu 's an là,
no ghealach fòs 's an oidhch'.
7 Ni Dia do choimhead o gach olc ;
ni d'anam dhìon a chaoidh.

8 Do dhol a mach, 's do theachd a steach,
coimhididh Dia a ghnàth ;
O'n aimsir so a nis a t'ann,
's o sin a mach gu bràth.

SALM CXXII.

1 BHA aoibhneas orm tràth thubhairt iad,
Gu tigh Dhé theid sinn suas.
2 A'd' dhorsaibh, O Ierusalem,
ar cosa seasaidh fòs.
3 Ierusalem mar chaithir i,
thogadh gu dìleas dlùth ;
4 D'an téid na treubhan suas gu léir,
's iad treubhan Dhé nan dùl :

Gu teisteas Israeil, a chum
ainm Dhé gu moladh iad.

5 Oir caithrichean chum breth tha'n sin ;
'S le teaghlach Dhaibhidh iad.
6 Sior-ghuidhibh do Ierusalem
sìth-shàimh is sonas mòr :
A' mhuinntir sin le'n ionmhuinn thu
soirbhichidh iad gu leòr.

7 An taobh a stigh do d' bhallachaibh,
biodh sìth is sonas maith ;
Deadh shoirbheas fòs gu robh gu bràth
a'd' lùchairt àird a stigh.
8 Air sgàth mo bhràithrean 's luchd mo ghaoil,
dhuit guidheam sìth a ghnàth.
9 Air sgàth tigh naomh ar Tighearn Dia,
iarram do leas gu bràth.

SALM CXXIII.

1 MO shùile togam riutsa ta
'n còmhnuidh air nèamh nan speur.
2 Feuch, mar tha sùil nan seirbhiseach
air làimh am maighstir féin,
'S mar shùile banoglaich air làimh
a ban-tighearn faraon,
Feithidh ar sùil air Dia, gus 'n dean
e tròcair oirnn gu caoin.

3 Dean trócair oirnn, Iehobhah Dhia,
dean tròcair oirnn gu luath ;
Oir tha sinn air ar lìonadh làn
do tharcuis is do fhuath.
4 Le fanoid luchd na seasgaireachd,
lìonadh ar n-anam bochd ;
'S le spìd na muinntir ud a ta
làn àrdain is an-iochd.

1 NIS abradh Israel gu fior,
mur biodh Iehobhah leinn:
2 Mur biodh Iehobhah as ar leth,
tràth dh'éirich daoine ruinn;
3 'N sin dheantadh leo ar slugadh beò,
'n tràth las an corruich ruinn.
4 Is ruitheadh tharuinn tuilte bras,
sruth làidir thar ar ceann.

5 'N sin rachadh thar ar n-anam bochd,
na tuiltean àrd' gu léir.
6 Moladh do Dhia, nach d' thug e sinn
mar chreich d'am fiaclaibh geur'.
7 Mar eun á lìon an eunadair,
ar n-anam truagh chaidh as:
Bhriseadh an lìon is sgaoileadh e,
is shaoradh sinn gu cas.

8 Ar còmhnadh ta 's ar cuideachadh
an ainm Iehobhah thréin:
An neach a rinn an talamh fòs,
's a chruthaic nèamh nan speur.

SALM CXXV.

1 THA'N dream ni dòchas ann an Dia
mar shliabh Shioin a ghnàth,
Nach feudar fòs a charuchadh,
ach mhaireas ann gu bràth.
2 Ceart mar a ta na beannta tric
timchioll Ierusaleim,
Tha Dia mar sin, a nis 's gu sìor,
timchioll a phobuill féin.

3 Oir slat luchd-uilc cha ghabh i tàmh
air chrann nan daoine còir:

Eagal gu'n sìn na fireanaich
an làmh gu peacadh mòr.
4 An aitim ud tha maith, a Dhé
do mhaitheas pàirtich leò;
Is leis an dream tha tréibhdhireach
's 'nan cridhe ta gun ghò.

5 Ach iadsan uile théid a thaobh
d'an slighibh claon le chéil',
Iomainidh Dia le luchd an uilc.
'S bidh sìth air Israel.

SALM CXXVI.

1 'N TRATH thug Iehobhah air a h-ais
bruid Shioin, b' ionnan sinn
Is daoine chunnaic aisling mhòr,
's a mhosgail as an suain.
2 Lìonadh ar beul le gàir an sin,
's ar teangadh fòs le ceòl;
Am measg nan cinneach thubhairt iad,
Rinn Dia dhoibh bearta mòr'.

3 Rinn Dia mòr-bhearta air ar son,
chuir oirnne gairdeachas.
4 Iehobhah, pill ar bruid a rìs,
mar shruth 's an àirde deas.
5 Iadsan a chuir gu deurach sìol,
gu subhach ni iad buain.
6 An neach gu cur a théid a mach
le sìol ro-phrìseil caoin,

Air bhith dha gul gu muladach,
'g a iomchar sud gu fonn,
Le h-aiteas pillidh e gu dearbh,
a' giùlan sguaba trom'.

1 MUR tog Iehobhah féin an tigh,
luchd-togail tha iad faoin;
Mur gléidh Iehobhah 'm baile fòs,
luchd-faire chaill an saoth'r.
2 Dhuibh 's dìomhain bhi ri moch-eirigh,
's an oidhch' ri caithris bhuain,
Bhi 'g itheadh arain bròin; mar sin
d'a sheircin bheir e suain.

3 'Se Dia bheir toradh bronn mar dhuais;
mar oighreachd bheir e clann.
4 Bidh mic na h-òig' mar shaighdibh geur',
'n làimh ghaisgich thréin gach àm.
5 Is sona 'm fear 'gam bi dhiubh sud
a ghlac 's a dhorlach làn;
Gun rughadh labhraidh iad 's a' gheat'
r' an naimhdibh olc gu dàn.

SALM CXXVIII.

1 'S BEANNAICHT' gach aon neach air am bhe'
eagal Iehobhah mhòir;
Is ann an slighibh fìorghlan Dé
stiùireas a cheum air chòir.
2 Oir toradh gnìomh do làmha féin,
ithidh tu e gu h-ait:
Beannaichear thu gu mòr mar sin,
's bidh sonas ort gu pailt.

3 Mar fhìonain tharbhaich bidh do bhean
'n taobh stigh do d'fhàrdaich féin;
Do chlann mar òg chroinn-olaidh ùir
timchioll do bhùird gu léir.
4 Feuch, 's amhluidh sin a bheannaichear
an neach d'an eagal Dia.

5 A Sion gheibh thu beannachadh,
is sonas pailt o'n Triath;
Is chi thu maith Ierusaleim
ré fad do làith' gu léir.
6 Seadh, clann do chloinne chi thu fòs,
is sìth air Israel.

SALM CXXIX.

1 BU tric a chràidh iad mi o m' oig',
deir Israel gu truagh:
2 O m' òige chràidh iad mi gu tric,
gidheadh cha d' thug iad buaidh.
3 'N luchd-treabhaidh threabh iad air mo dhruim;
tharruing iad claisean fad.
4 Ach 's ceart Iehobhah, 's bhriseadh leis
cordan nan daoi gu grad.
5 Air naimhdibh Shioin gu robh nàir',
's rachadh air cùl gu luath:
6 Mar fheur air mullach tighe ta,
a shearg mu'n d'fhàs e suas:
7 Ni leis nach lìonar glac an fhir
a bhios gu tric a' buain;
Is leis nach lìonar sgiath an ti,
a bhios ri ceangal sguab.
8 Ni mò their luchd an rathaid riu,
Gu robh oirbh beannachd Dhé;
Tha sinne fòs 'gar beannachadh,
an ainm Iehobhah thréin.

SALM CXXX.

1 O 'N doimhne, O Iehobhah Dhé,
do ghlaodh mi riutsa suas.

2 Dhia, éisd ri m' ghuth gu furachar ;
'S ri m'urnuigh crom do chluas.
3 Ma chomhraichear leat aingidheachd,
a Dhé, cò sheasas riut ?
4 Ach agad-sa ta iochd : a chum
gu'n striochdt' a'd' eagal dhuit.

5 Ri Dia tha mise feitheamh, fòs
tha m'anam feitheamh ris ;
Is ann a bhriathar firinneach
mo dhòchas' cuiridh mis'.
6 Tha m'anam bochd ni 's furachair'
a' feitheamh Dhé a ghnàth,
Na bhios luchd faire maidne fòs
ri sgarachdainn nan tràth :

Ni 's furachair', a deiream fòs,
'g a fheitheamh-san gun ghò,
Na bhios luchd-faire anns an oidhch'
ri teachd a steach do'n lò.
7 Biodh dòchas Israeil an Dia :
oir tha a thròcair mòr ;
'S ann aig an Tighearna gu beachd
tha fuasgladh pailt gu leòr.

8 Is bheir e féin gun cheisd air bith
d'a phobull Israel,
Làn-shaorsadh agus fuasgladh glan
o'n aingidheachd gu léir.

SALM CXXXI.

1 MO chridhe cha-n 'eil àrdanach,
no fòs mo shùil, a Dhé ;
Nior ghluais mi ann an còisibh mòr',
a's àirde na mi fèin.

2 Gu dearbh, mar naoidhean chaoidh o'n chìch,
chum mi mi féin a'm' thosd :
Mar naoidhean chaidh o chìch a mhàth'r,
is amhluidh m'anam bochd.

3 Biodh dòchas maith aig Israel
an Dia Iehobhah treun,
O'n aimsir so a nis a t'ann,
's air feadh gach linn an céin.

SALM CXXXII.

1 AIR Daibhidh deansa cuimhne, Dhé,
's air uile àmhghar geur :
2 Mar thug e mionn' do Dhia, is bòid
do Dhia ud Iacoib treun,
3 Do m'thigh cha téid mi féin a steach,
no air mo leabaidh suas :
4 Do m' shùilibh codal fòs cha leig,
no do mo rosgaibh suain ;

5 Gu ruig an uair am faigh mi àit
do Dhia Iehobhah treun,
Is ionad-còmhnuidh bunaiteach
do Dhia ud Iacoib féin.
6 Feuch, ann an crìochaibh Ephrata,
do chuala sinn an sgeul ;
Air machairibh nan coilltean dlùth,
fhuair sinn e mar an ceudn'.

7 Aig stol a choise sleuchdaidh sinn,
an àros Dhé nam feart.
8 Eirich, a Dhé, gu d'ionad tàimh ;
thu féin is àirc do neirt.
9 Sgeudaicht' gu robh do shagairt-sa
a ghnàth le h-ionracas ;

Is deanadh do luchd-muinntir naomh
gun tàmh ùr-ghairdeachas.

10 Air sgàth do sheirbhiseach ro-chaomh,
Daibhidh do'n d'thug thu buaidh,
Aghaidh an ti a dh' ungadh leat,
na cuir air ais gu truagh.
11 Do Dhaibhidh mhionnaich Dia gu fior;
's cha phill e uaith' am feasd,
A'd' chaithir-rioghail cuiridh mi
d'iarmad 's do shliochd gun cheisd.

12 Ma ni do chlann mo choimhcheangal
a choimhead, is mo reachd,
An teist a ni mi theagasg dhoibh,
ma chumar leo gu ceart:
An sliochdsan suidhidh mar an ceudu'
a'd' chaithir-righ, gu bràth.
13 Oir mhiannaich agus ròghnaich Dia
Sion mar ionad tàimh;

14 'Si so mo thàmh 's mo shuaimhneas fòs,
gu suthain is gu sìor:
An so ni mise fárdach dhomh,
oir 's i mo mhiann gu fior.
15 Mor-bheannaicheam a stòr gu pailt;
diolam a bochd le lòn.
16 Le slàint' a sagairt eudaicheam;
's a naoimh ni iolach mhòr.

17 Bheir mi an sin gu h-ùrar glas
air adharc Dhaibhidh fàs;
Is lòchran dh' orduich mi do 'n ti
a dh'ungadh leam tre ghràs.
18 Cuairtichidh mi a naimhde-san
le nàir' is rughadh-gruaidh':

Ach air-san bidh a choron féin
a' fàs le h-iomadh buaidh.

SALM CXXXIII.

O FEUCH, cia meud am maith a nis,
cia meud an tlachd faraon,
Bràithrean a bhi 'n an còmhnuidh ghnàth
an sìth 's an ceangal caoin.
Mar oladh phrìseil air a' cheann,
ruith air an fheusaig sìos,
Air feusaig Aaroin, agus shruth
gu iomall 'eudaich rìs.
Mar dhealt air Hermon, 's mar an drùchd
air sléibhtibh Shioin shuas;
'N sin dh'orduich Dia am beannachadh
a' bheatha shiorruidh bhuan.

SALM CXXXIV.

O OGLACHA Iehobhah mhòir,
beannaichibh Dia a chaoidh;
Sibhse le 'n gnàth bhi 'n àros Dé
'n 'ur seasamh feadh na h-oidhch'.
'N a theampull togaibh suas 'ur làmh,
beannaichibh Dia nam feart.
Beannaicheadh Dia á Sion thu,
rinn neàmh is làr le neart.

SALM CXXXV.

MOLAIBHSE Dia, àrd-mholaibh fòs
deadh ainm Iehobhah thréin,
Is thugaibh cliù is moladh dha,
òglacha Dhé gu léir.
O sibhse ta 'n 'ur seasamh fòs
an tigh Iehobhah mhòir,

An cùirtibh àluinn tigh' ar Dia,
molaibh e mar is còir.

3 Molaibh an Tighearna, do bhrìgh
gu bheil e maith gach ré:
D'a ainm-san seinnibh moladh ait,
oir 's ni ro-thlachmhor e.
4 Oir Iacob fòs do ròghnaich Dia
'n a thròcair mhòir dha féin:
Dha féin mar ionmhas is mar sheilbh,
do thagh e Israel.

5 Oir 's fiosrach mi 's is deimhin leam
gu bheil Iehobhah mòr,
Gu bheil ar Tighearna faraon
os ceann gach dia an glòir.
6 Gach ni air bith bu mhiannach leis,
rinn Dia an nèamh nan speur,
'S air talamh, 's anns na cuantaibh mòr',
's na doimhneachdaibh gu léir.

7 Bheir esan air a' cheò dol suas
o chrìch a' chruinne-ché;
Is uisge ni le dealanaich;
gaoth as a stòr bheir e.
8 Gach céud-ghin anns an Eiphit bha,
do bhuaileadh leis gu trom;
Do dhuine 's ainmhidh anns gach àit,
ag imeachd bha air fonn.

9 O Eiphit! chuir e comhara,
is mìorbhuile le chéil',
A'd' bhuilsgeansa; 's air Pharaoh fòs
's air òglachaibh gu léir.
10 Na cinnich lìonmhor chlaoidheadh leis
mharbh rìghrean cumhachdach.

SALM CXXXV.

1 Do mharbhadh Og righ Bhàsain leis,
Sihon nan Amorach :
Gach uile rìoghachd mar an ceudn',
cia h-iomadh ta iad ann,
Lom-sgriosadh agus mhilleadh leis,
d'an robh an tìr Chanaain :
2 Am fonn 's am fearann sud air fad,
mar oighreachd thiodlaic e ;
Mar oighreachd do chloinn Israeil,
a phobull dìleas féin.

3 Tha d'ainm, a Thighearna nam feart,
buan-mhaireannach a ghnàth ;
Tha d'iomradh buan air chuimhne, Dhé,
o linn gu linn gu bràth.
4 Oir air a phobull féin ni Dia
ceart bhreitheanas gu beachd ;
Is gabhaidh esan aithreachas
m'a òglachaibh le iochd.
5 Iodhoil nan cinneach tha do'n òr,
's do'n airgiod ghlas faraon ;
Is cha-n 'eil annt' ach dìomhanas
rinneadh le làmhaibh dhaoin'.
6 Tha beul ac', is gun chòmhradh ann ;
is sùilean, leis nach léir.
Tha cluasan ac', 's cha chluinn iad leo ;
gun anail fòs 'n am beul.

7 A' mhuinntir tha 'g an deanamh sud,
ro-chosmhuil iad riu féin ;
'S amhluidh gach neach ta annta fòs
ag earbsa mar an ceudn'.
O beannaichibh Iehobhah mòr,
a theaghlach Israeil :

'S a theaglach Aaroin, beannaichibh
an Tighearna le chéil'.

20 O theaglach Lebhi, beannaichibh,
is thugaibh cliu do Dhia:
Sibhse d'an eagal Dia faraon,
mòr-bheannaichibh an Triath.

21 A Sion beannaicht' gu robh Dia,
'g am bheil a chòmhnuidh bhuan
An caithir naoimh Ierusalcim,
Molaibhse Dia gach uair.

SALM CXXXVI.

1 O THUGAIBH buidheachas do Dhia,
do bhrìgh gur sàr-mhaith e;
Air son gu mair a thròcair chaomh,
gu siorruidh feadh gach ré.

2 Thugaibh do Dhia nan uile dhia
mòr bhuidheachas le chéil';
Air son gu mair a thròcair a chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

3 Thugaibh do Thriath nan uile thriath
mòr bhuidheachas gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feudh guch ré.

4 Do'n Ti 'n a aonar fòs a rinn
mòr mhìorbhuile gu treun;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

5 Do'n Ti le gliocas iongantach
a chruthaich nèamh nan speur:
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

6 Do'n Ti a shìn air uachdar tuinn
an talamh trom gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

7 Do'n Ti a rinn na soluis mhòr'
ta 'soillseachadh nan speur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

8 A' ghrian gu h-uachdranachd 's an là,
chum dhuinne gu'm bu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

9 A' ghealach is na reulta glan'
a' riaghladh oidhch' le chéil'.
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

10 Do'n Ti rinn bualadh trom san Eiph't
air ceud-ghin dhaoin' is spreidh;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

11 Thug as am builsgean-san a mach
a phobull Israel;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

12 Le neart a ghairdein sìnte mach,
's le làimh a ta ro-threun;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

13 Do'n Ti a sgoilt an fhairge ruadh,
'n a roinnibh as a chéil';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

14 Is troimh a meadhon stiùradh leis,
gu tèaruint' Israel;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

15 'S an fhairge ruaidh do sgriosadh leis
Pharaoh 's a shluagh gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

16 Do'n Ti sin tre an fhàsach mhòr
a stiùir a mhuinntir féin;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

17 Dhasan a bhuail 's a lot gu trom
na rìghrean làidir treun';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

18 Is rìghrean uasal iomraiteach,
mharbh e le 'ghairdean féin;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

19 Seadh Sihon righ nan Amorach,
bha naimhdeil guineach geur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré:

20 Is Og air Basan bha 'na righ,
do mharbh is chasgair e;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

21 Is thug e fòs mar òighreachd bhuain
am fearann-san gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré:

22 An oighreachd thug do Israel,
    òglach ro dhìleas féin ;
  Air son gu mair a thròcair chaomh
    gu siorruidh feadh gach ré.

23 Neach, air bhi dhuinn ro-ìosal truagh,
    a chuimhnich oirnn 'n ar feum ;
  Air son gu mair a thròcair chaomh
    gu siorruidh feadh gach ré.

24 Gu tèaruint' bhuin sinn a mach
    o neart ar naimhde treun' ;
  Air son gu mair a thròcair chaomh
    gu siorruidh feadh gach ré.

25 Tha tabhairt beatha do gach feòil
    is lòin do'n uile chré ;
  Air son gu mair a thròcair chaomh
    gu siorruidh feadh gach ré.

26 O thugaibh moladh agus cliu
    do Dhia nan nèamh 's nan speur;
  Air son gu mair a thròcair chaomh
    gu siorruidh feadh gach ré.

SALM CXXXVII.

1 AIG sruthaibh coimheach Bhabiloin,
    shuidh sinn gu brònach bochd ;
  An sin air Sion chuimhnich sinn,
    is ghuileadh leinn gu goirt.

2 Air gheugaibh seilich chrochadh leinn
    ar clàrsaichean an sin.

3 Oir iadsan a rinn braighde dhinn
    dh'iarr òran oirnn is geau :

  Seadh iadsan le'n do chreachadh sinn
    dh'iarr luathghair oirnn is ceòl ;

Seinnibh do laoidhibh Shioin duinn,
(ars' iadsan) mar bu nòs.
4 'N tìr choigrich cia mar dh'fheudar leinn
oran Iehobhah sheinn ?
5 Mur cuimhn'cheam thu, Ierusalem,
ri m' dheis nior lean a seirm.

6 Mo theangadh leanadh teann ri m'ghial,
mur cuimhnichear thu leam ;
Mur fearr leam na m'uil' aoibhneas àrd
caithir Ierusaleim.
7 Clann Edoim cuimhnich thusa, Dhé,
oir thubhairt iad le tàir,
An làithibh truagh' Ierusaleim,
leag, leag i, sìos gu làr.

8 O nighean uaibhreach Bhabiloin,
a dh'fhàsaichear gu léir :
Is sona dha, mar rinn thu oirnn
a dhìolas dhuit d'a réir.
9 Is sona dhasan ghlacas fòs
do mhaoth-chlann bheag is thruagh,
'S a phronnas iad gun acarachd,
ri clachaibh daingean cruaidh'.

SALM CXXXVIII.

1 LE m'uile chridh' àrd-mholam thu,
àrd-mholam thu gu caomh
2 'N làthair nan dia. Is sleuchdam dhuit,
m'aghaidh ri d'theampull naomh,
Is molam d'ainm, bhrìgh d'fhìrinn cheirt
's do chaoimhneis ghràdhaich féin:
Oir d'fhocal fiorghlan dh'àrdaich thu,
os ceann d'uil' ainm' gu léir.

'S an là a ghlaodh mi riut, a Dhé,
fhreagair thu mi gu luath ;
Is thug thu spionnadh dhomh gu leòr,
le treòir, a'm' anam truagh.
4 Bheir rìghre mòr' na cruinne dhuit,
àrd-mholadh binn gu léir,
'S an uair an cluinnear leo, a Dhia,
deadh bhriathra glan do bhéil.

5 An slighibh fòs Iehobhah mhòir,
seinnidh iad ceòl gu h-ait ;
Air son gur urramach,'s gur àrd
glòir àluinn Dhé nam feart.
6 Ge h-àrd Iehobhah, seallaidh e
air daoinibh umhal còir ;
Ach 's léir dha'n dream ud, fad o làimh,
tha làn do'n àrdan mhòr.

7 Ged ghluaisinn ann am builsgean fòs
na trioblaid mòir' do m' chlaoidh,
A ta mi fiosrach dòchasach
gu beothaich thusa mi :
An aghaidh corruich mòir' mo nàmh,
do làmhsa sinear leat :
Is ni do dheas làmh ann am fheum
mo theasairginn le neart.

8 Gach ni air bith a bhuineas domh,
coimhlionaidh Dia gu treun ;
Is buan do ghràs, a Dhia, gu bràth;
oibre do làmh na tréig.

SALM CXXXIX.

1 DO rannsuich thu 's is aithne dhuit
mise, Iehobhah thréin :

2 Mo shuidh', is m' éirigh 's aithne dhuit;
'S léir dhuit mo smuain an céin.
3 Mo cheuma is mo luidhe sìos,
do chuairtich thu gu dlùth;
Is air mo shlighibh féin gu léir,
's geur fhiosrach eòlach thu.

4 Feuch cha 'n 'eil focal mòr no beag
no cainnt air bith a'm' bheul,
Mu'n labhram sud, a Dhia nam feart,
nach aithne dhuit gu léir.
5 Do chuairtich thu mi air gach taobh,
romham faraon 's am dhéigh;
Do làmh ta neartmhor cumhachdach
leag thusa orm, a Dhé.

6 Tha 'n t-eòlas so ro iongantach,
is ormsa tha e cruaidh;
Cha ruig' mi air, oir tha e àrd
r' a thuigsinn is r'a luaidh.
7 Cia 'n t-àit air bith am feud mi dol
o d' spiorad glic, a Dhé?
O d' ghnùis ta uile-léirsinneach
cia 'n taobh a theicheas mi?

8 Nan rachainn suas air nèamh nan speur,
a ta thu féin an sud;
Nan luidhinn ann an ifrinn shìos,
tha thu 's an ionad ud.
9 Air bharraibh sgiath na maidne fòs
nan siùbhlainn fad o làimh,
Gu h-iomallaibh na fairge mòir'
chum còmhnuidh agus tàimh;

10 Stiùraidh tu mi an sin, a Dhé,
le d' làimh ta treun an neart;

Is nithear leat mo chumail fòs
le d' dheas làimh mhòir gu beachd.
11 Nan abrainn, gu dean dorchadas
gu deimhin m'fholach uait ;
Bidh 'n oidhche féin mar sholus glan
ag iadhadh orm mu'n cuairt.

12 Cha-n fholuich uaitse dorchadas,
's co-shoilleir oidhch' is là ;
'S ceart-ionnan duits' an duibhre dorch,
is solus glan nan tràth.
13 Oir feuch ghabh thusa sealbh gu moch
air m'airnibh is mi maoth ;
'S ann leat a rinneadh m'fholach fòs
am broinn mo mhàthar chaoimh.
14 Ard-mholam thu, oir 's uamhasach,
's is mìorbhuileach mo dhealbh :
Tha d'oibre iongantach ; 's is léir
do m'anam sin gu dearbh.
15 Tràth rinneadh mi 'an dìomhaireachd,
's a dhealbhadh mi gu ceart,
An àitibh iochdrach talmhainn shìos ;
bu léir dhuit brìgh mo neirt.

16 Mo cheud-fhàs an-abuich gun dreach,
do d' shùilibh-sa bu léir ;
Mo bhuill gu h-iomlan chuireadh sìos
sgrìobht ann ad leabhar féin ;
Gidheadh ri aimsir is ri ùin,
do dhealbhadh iad 's an àm ;
Air bhi dhoibh roimhe sin gun dreach
's nach robh a h-aon diubh ann.

17 'S ro-phrìseil uime sin, a Dhé,
do smuaintean uile leam :

'S ro-lìonmhor mòr r'an àireamh iad,
's r'an cur air cunntas cheann.
18 Ri 'n àireamh 's mòr gur lìonmhor' iad
na gaineamh mhìn na tràigh':
Air mosgladh as mo chodal domh,
taim maille riut a ghnàth.

19 Marbhar an t-aingidh leat gu beachd,
O Thighearna ro-thréin:
A nis, O dhaoine fuileachdach,
imichibh uam an céin.
20 Oir labhair iad a'd' aghaidh, Dhé,
le aing'eachd eusaontais;
Is thug do naimhde mi-runach
d'ainm naomh an dìomhanas.

21 Nach 'eil mi tabhairt fuath, a Dhia,
do'n dream thug dhuit-sa fuath?
Nach 'eil mi gabhail gràin do'n dream
a'd' aghaidh dh'éirich suas?
22 Fuath iomlan thug mi dhoibh gu beachd:
mar naimhdibh nim' am meas.
23 Rannsaich mi, Dhé, mo chridhe faic;
mo smuainte feuch, dearbh mis'.

24 Feuch agus amhairc féin am bheil
sligh' aingidh olc a'm' chlé;
Is anns an t-slighe shiorruidh chòir
gu dìreach treòraich mi.

SALM CXL.

1 O'N droch-dhuin' saor is teasairg mi,
O Dhia Iehobhah naoimh:
O'n fhear a ta ri fòireigneadh
dean dìdean dhomh gu caomh.

2 'N an cridh tha iad a' smuaineachadh
air aimhleas mòr gach là;
Chum cath' is comhraig chruaidh tha iad
air cruinneachadh a ghnàth.

3 Mar theangaidh nathrach, rinneadh leo
an teangadh sgaiteach geur:
A ta nimh mhillteach nathrach fòs
am folach ann am beul.

4 O làimh nan daoi, gléidh mise, Dhé;
's o luchd an fhòirneirt, dìon;
Mo cheuman thilgeadh bun os ceann
se sud an rùn 's am miann.

5 Dh'fholuich na h-uaibhrich ribe dhomh,
is corda fòs gu m' sgrios;
Ri taobh a' bhealaich sgaoil iad lìon,
is leag iad ceap gun fhios.

6 Ri Dia Iehobhah thubhairt mi,
'S tu féin gu beachd mo Dhia;
Eisd ri guth m' athchuinge a nis,
O Thighearn is a Thriath.

7 Is tu a's spionnadh slàinte dhomh,
Iehobhah Dhia nam flath;
Cuir dìon is folach air mo cheann
an aimsir teinn is cath'.

8 Na deònuich miann an aingidh uilc
O Thighearna nam feart;
'Ais-innleachd fòs na soirbhich leis,
mu'n dean iad uaill 'n an neart.

9 Ach cinn an dream a chuairtich mi
gach taobh le tuaileas bhreug,
Gu robh iad air am folach fòs
le aimhleas mòr am béil.

10 Orra gu'n tuiteadh eibhle loisgt';
tilg iad 's an teine beò:
An slochdaibh domhain sìos, a chum
nach éirich iad ni 's mò.

11 Na daingnichear air talamh fòs
fear-labhairt uilc a chaoidh:
Biodh olc a' sealg fir-fòireignidh,
g'a leagadh is g'a chlaoidh.

12 Is aithne dhomhsa gu dean Dia
do'n dream ta 'n àmhghar goirt,
An cùis a sheasamh dhoibh gu treun,
is còir nan daoine bochd.

13 Do bheir na fìreana gu dearbh
do t'ainm-sa moladh mòr;
Bidh còmhnuidh bhuan a' d'fhianuis féin,
a Dhé, aig daoine còir.

SALM CXLI.

1 O DHIA, a ta mi 'g éigheach riut,
dean deifir thugam féin;
Is tabhair éisdeachd fòs do m' ghuth,
tràth ghlaodham riut a'm' fheum.

2 Mar bholtrach tùis a'd' lathair suas,
mar sin biodh m'urnuigh riut;
Is togail suas mo lámh gu'n robh
mar 'n ìobairt fheasgair dhuit.

3 Cuir faire ar mo bheul, a Dhia;
dorus mo bhéil-sa gléidh.

4 Gu droch-bheirt, no gu olc air bith
na aom mo chridh', a Dhé
Eagal le luchd na h-aingidheachd,
gu'n cuirinn olc an gnìomh,

Ge milis blasd' an sògh 's an gleus,
cha-n ith mi féin maoin diubh.

5 Buaileadh an firean mi le smachd,
gabhaidh mi sin gu caomh :
Gabhaidh mi uaith an t-achmhasan,
mar oladh phrìseil mhaoth ;
Cha bhris am bualadh ud mo cheann :
oir fòs théid m'urnuigh suas,
Tràth bhios an aitim ud gu truagh
'n an àmhghar cruaidh an sàs.

6 Tráth thilgear sìos air clachaibh cruaidh,
am breitheamhna gu léir ;
'N sin cluinnidh iad, oir 's milis binn,
deadh bhriathra grinn mo bhéil.
7 Ar cnàmhan fòs aig beul na h-uaigh'
do sgaoileadh leò le tàir.
Màr ghearrar is mar sgoiltear fiodh
'n a spealtaibh air an làr.

8 Ach tha mo shùilean riutsa suas,
Iehobhah Dhia nam feart :
Na fàgsa n'anam bochd gun treòir,
's tu féin mo dhòigh 's mo neart.
9 O teasairg mi o'n rib', a Dhé,
a leag iad chum mo sgrios ;
'S o lìontaibh luchd na h-aingidheachd
a dh'fholuich iad gun fhios.

10 Ach tuiteadh luchd na h-aingidheachd
'n an lìontaibh rinneadh leò,
Am feadh bhios mise gabhail thart',
's a' tèarnadh asda beò.

SALM CXLII.

1 GHLAODH mi ri Dia le m' ghuth ; is fòs
le m' ghuth rinn m'urnuigh ris.
2 Mo chaoidh 'n a fhianuis dhòirt mi mach
's mo thrioblaid dh'fhoillsich mis'.
3 Tràth bha mo spiorad bàite stigh,
'n sin b'aithne dhuit mo cheum ;
'S a' bhealach san do shiubhail mi,
gun fhios do leag iad lìon.

4 Dh'amhairc mi air mo dheis, is dh'fheuch,
's cha robh fear m'eòlais ann ;
No neach do m'anam bheireadh spéis
thréig cabhair mi 's an àm.
5 O Thighearna, do ghlaodh mi riut,
is thubhairt mi gun ghò,
Gur tu a's tèarmunn dìleas domh,
's mo chuid an tìr nam beò.

6 Chionn gu 'n do chlaoidheadh mi gu truagh,
éisd ri mo ghlaodh 's an àm ;
Is saor mi o luchd m'fhòirneirt mhòir,
oir 's treise leo na leam.
7 A prìosan m'anam buin a mach,
t'ainm-sa gu molar leam :
Is iadhaidh uman fireana,
oir ni thu pailteas rium.

SALM CXLIII.

1 RI m'urnuigh éisd, is aom do chluas
ri m'athchuinge, a Dhè;
A' d'fhìrinn, is a'd' cheartas àrd,
gu gràsmhor freagair mi.
2 Na tionnsgain ann am breitheanas
le d'òglach dìleas féin :

Oir 's dearbh nach saorar duine beò
a' d'fhianuis ann am binn.

3 Oir lean an nàmhaid eucòrach
le tòir ghéir m'anam bochd,
Mo dheatha thilg e sìos le tàir,
leag ris an làr gun iochd :
Is chuir e mi an dorchadas
chum còmhnuidh ann gu truagh ;
Is ionnan mi 's an dream gu dearbh
bhiodh fada marbh 's an uaigh.

4 Is uime sin tha m'anam bàit'
gu cràiteach ann am chom :
Mo chridh' a'm' chliabh gu muladach,
air fàs gu tuirseach trom.

5 Na làith' o chian do chuimhnich mi,
taim cnuasachadh gun tàmh
D' oibre gu léir ; 's a' smuaineachadh
air gnìomharaibh do làmh.

6 Mo làmhan shìn mi riutsa suas :
an geall tha m'anam ort,
Amhluidh mar bhitheas fearann cruaidh
air tiormachadh le tart.

7 Eisd rium, a Thighearna, gu grad ;
chaidh as do m'anam bochd :
Do ghnùis na ceil, chum nach bi mi
mar dhream théid sìos do'n t-slochd.

8 Thoir orm gu'n cluinnear leam, gu moch
guth binn do chaoimhneis-ghràidh ;
Oir annad chuir mi féin gu mòr
mo dhòchas is mo dhòigh :
Am bealaca fòs an gluaisear leam,
thoir orm gu'n aithnich mi :

Oir riutsa tha mi togail suas
mo spioraid thruaigh, a Dhé.

9 O m' naimhdibh guineach teasairg mi,
O Thighearn is a Righ :
A d'ionnsuidh theich mi fòs, a chum
gu foluicht' leatsa mi.
10 Do thoil a dheanamh teagaisg dhomh,
oir 's tu mo Dhia gu beachd :
O's maith do spiorad ; treòruich mi
gu tìr na fireantachd.

11 Sgàth d'ainme beothaich mi gu treun,
a Dhé Iehobhah mhòir :
Sgàth d'fhìreantachd, saor m'anam bochd
o thrioblaid ghoirt 's o leòn.
12 Cuir as do m' naimhdibh tre do ghràs,
is sgrios iad sin gu léir
A ta cur m'anam' thruaigh fo leòn ;
oir 's mise d'òglach féin.

SALM CXLIV.

1 BEANNAICHT' gu robh Iehobhah treun,
mo charraig e 's mo threòir ;
Mo làmh a theagaisgeas gu cath,
's gu comhrag mhaith mo mheòir :
2 Mo mhaith, mo dhìon, 's mo bhaideal àrd,
mo shlànuighear, 's mo sgiath;
'S e cheannsaicheas mo dhaoine fo'm
mo mhuinghinn is e Dia.

3 Dhia, ciod e 'n duine, gu bheil thu
a' gabhail eòlais air ?
No ciod e mac an duine fòs
gu'n d'thug thu e fa'near ?

4 An duine, 's cosmhuil e gu fior
ri dìomhanas gun stà ;
'S a làith' mar sgàil, 's mar fhaileas fòs
a' gabhail seach a ta.

5 O lùb, a Dhia, do fhlaitheis àrd,
thig féin gun dàil a nuas:
Bean ris na sléibhtibh mòr' le d' neart,
is uath' théid deatach suas.

6 Cuir uait a mach do dhealanach,
is sgaoil iad sud air fad :
Is tilg a mach do shaighde geur',
is claoidhear iad gu grad.

7 Sìn uait do làmh á t'ionad àrd,
saor mi, is fuasgail orm,
O uisgibh làidir iomarcach,
's o làimh nan coigreach borb'.

8 Iadsan 'g am bheil am béil a' teachd
air dìomhanas gach lò :
An deas làmh sud, is deas làmh i
làn ìogain agus gò.

9 Dhuit seinneam òran nuadh, a Dhé,
's ann air an t-saltair ghrinn ;
Air inneal ciùil nan teuda deich,
dhuit seinneam moladh binn.

10 'S e Dia a bheir do rìghribh mòr'
slaint' agus buaidh gu treun,
'S e shaoras Daibhidh 'òglach caomh
o'n chlaidheamh mhillteach gheur.

11 Saor mi, is fuasgail orm o làimh
nan coimheach, 'g am bheil beul
Làn dìomhanais : 's an deas làmh fòs
'n a deas làimh foill' is brèig'.

12 A chum gu'm biodh ar mic a' fàs
mar ùr-chrann suas 'n an òig':
'S ar nigheana mar chlachaibh snaidht'
an oisinn lùchairt mhòir.

13 Ar saibhlean làn do'n uile stòr;
ar treudan fòs a' breith
Nam mìltean, seadh deich mìltean fòs
'n ar machairibh gach leth.

14 Ar daimh gu h-obair làidir calm,
gun bhriseadh mach no steach;
A chum 'n ar sràidibh fòs nach biodh
guth caoidh' gu gearanach.

15 'S beannaicht' am pobull sin a ta
's an inbhe so gu beachd;
'S beannaicht' am pobull fòs, d'an Dia,
Iehobhah Triath nam feart.

SALM CXLV.

1 ARDUICHEAM thu, mo Dhia, 's mo Righ;
t'ainm beannaicheam gu bràth.

2 Do d'ainm am feasd bheir mise cliu;
àrduicheam thu gach là.

3 Tha Dia Iehobhah mòr gu dearbh;
ion-mholta Dia gu mòr:
Cha-n fheudar meug a mhòrachdsan
a rannsachadh gu leòr.

4 Molaidh gach àl do ghnìomhara
do'n àl a thig 'n an déigh;
Is d'oibre cumhachdach ro mhòr
sior-chuirear leò an céill.

5 Urram do mhòrachd ghlòrmhoir féin
cuiridh mi'n céill gu beachd;

Air d'oibribh iongantach gu léir
labhram, a Dhé nam feart.

6 Labhraidh daoin' eile fòs air neart
do bhearta uamhasach :
Is mise foillsicheam gu mòr
do mhòrachd iongantach.
7 Is cuirear leo an céill gu pailt
iomradh do mhaitheis mhòir ;
Do cheartas glan, is t'ionracas
molaidh gu binn le ceòl.

8 Tha'n Tighearna ro-ghràsmhor caoin,
is làn do thruacantachd ;
A ta e mall chum feirg', is fòs
pailt ann an tròcaireachd.
9 Is maith Iehobhah do gach dùil ;
tha 'thròcair chaomh gu beachd
Os ceann gach obair agus gnìomh
a rinneadh leis le neart.

10 Dhia, molaidh d'oibre thu air fad ;
le d' naomhaibh molar thu :
11 Air glòir do rìoghachd labhraidh iad ;
innsidh do neart le cliu.
12 A chum a bhearta cumhachdach
gu'n tuigeadh clann nan daoin' ;
Gu bheil a rìoghachd làn do ghlòir,
is mòralachd faraon.

13 Do rìoghachd féin, is rìoghachd i
ta siorruidh buan gu beachd ;
Is mairidh d'uachdranachd gu bràth
air feadh gach àil ri teachd.
14 Cumaidh Iehobhah suas le neart
an dream tha 'tuiteam sìos ;

'S an dream tha claonadh chum an làir,
togaidh e 'n àird a rìs.

15 Tha sùile fòs gach dùil' air bith
a' feitheamh ort, a Righ ;
Is tha thu anns na tràthaibh ceart
a' tabhairt dhoibh am bìdh.

16 A' ta thu ann ad thoirbheartas
'fosgladh do làimh' gu mòr,
Is miann gach nithe beò air bith
sàsuichear leat gu leòr.

17 Tha Dia 'n a uile shlighibh ceart,
is naomh 'n a uile ghnìomh.

18 'S dlùth Dia do mheud 's a ghairmeas air,
seadh ghairmeas air gu fior.

19 Deadh mhiann gach neach d'an eagal e,
coimhlionaidh e gu pailt ;
Is éisdidh esan fòs r'an glaodh,
saoraidh e iad 'n an airc.

20 An dream tha' tabhairt graidh do Dhia
dhoibh ni e tèarmunn deas ;
Ach fòs na h-aingidh olc gu léir
do ni e féin an sgrios.

21 A' luaidh air cliu Iehobhah thréin,
bithidh mo bheul gun cheisd :
'Ainm naomha beannaicheadh gach feoil
gu siorruidh buan am feasd.

SALM CXLVI.

1 DIA molaibh ; mol, O m'anam, Dia.
2 Molaidh mi Dia ri m' bheò ;
Ard-seinnidh mise cliu do m' Dhia,
ri fad mo ré 's mo lò.

3 Na earbaibh is na deanaibh bun
    á prionnsaibh làidir treun';
  No fòs á mac aoin duin' a t'ann,
    's gun fhurtachd ann ri feum.

4 Tha 'anail-san 'dol as a mach,
    théid e g'a ùir air ais,
  Théid as d'a smuaintibh faoin gu léir,
    's an là sin féin gu cas.

5 'S beannaicht' an duine sin 'g am bheil
    Dia Iacoib mar a neart;
  'G am bheil a dhòchas ann a Dhia,
    Iehobhah Triath nam feart.

6 'S e chruthaich nèamh, is muir, is tìr,
    's gach aon ni annta ta;
  'S e choimhdeas fìrinn mar an ceudn'
    gu siorruidh is gu bràth.

7 Ri daoinibh ta fo fhòirneart mòr,
    cumaidh e còir gu caoin,
  Bheir biadh do'n ocrach; cuiridh Dia
    na priosanaich fo sgaoil.

8 'S e Dia ta fosgladh sùil nan dall;
    togaidh Iehobhah mòr
  An dream a ta air cromadh sìos:
    is caomh leis daoine còir.

9 Dia seasaidh bantrach 's dìlleachdan,
    's e 's dìon do 'n choigreach ann:
  Ach slighe fhiar nan daoine daoi
    tilgidh e bun os ceann.

10 Bidh Dia 'n a Ard-Righ mòr gu bràth,
    do Dhia-sa, Shion naomh;
  O linn gu linn gu maireannach.
    Molaibhse Dia gu caomh.

1 MOLAIBHSE Dia; oir 's maith bhi seinn
àrd-mholadh binn d'ar Dia,
Oir 's tlachdmhor e 's is maiseil sud,
bhi 'tabhairt cliu d'on Triath.
2 Suas togaidh Dia Ierusalem;
cruinnichidh e ri chéil',
An dream d'an d' rinneadh dìobaraich,
de ghineal Israeil.

3 Do'n aitim 'g am bheil cridhe brùit';
bheir esan slàinte mhòr:
Is ceanglaidh suas gu faicilleach
gach cneadh ta orra 's leòn.
4 Na reulta lìonmhor àirmhear leis;
'g an ainmeachadh gu léir.
5 Is mòr ar Dia, 's is mòr a neart;
gun tomhas air a chéill.

6 Togaidh Iehobhah suas gu dearbh
na daoine ciùin a rìs,
Is leagar leis na daoi le tàir,
gu làr, 'g an tilgeadh sìos.
7 Seinnibh do Dhia Iehobhah mòr,
le buidheachas gu binn:
Seinnibh d'ar Dia-ne moladh àrd
air teud na clàrsaich grinn.

8 'Se dh'fhol'chcas nèamh le neulaibh tiugh',
dh'ulluicheas uisge fòs
Do'n talamh; 's e bheir air an fheur
bhi fàs air sléibhtibh mòr'.
9 Do'n ainmhidh 's do gach beathach beò,
bheir esan lòn gun dìth;
Is do na fithich òg' faraon
a ghlaodhas 'g iarraidh bìdh.

10 An neart an eich cha bhi a dhùil,
ge mòr a lùth 's a threis ;
Cha ghabh e tlachd an cosaibh fir
sheasas gu dìreach deas.
11 Tha Dia a' gabhail tlachd gu mòr
do'n dream d'an eagal e,
Chuireas an dòchas is an dòigh
'n a thròcair-san gach ré.

12 Thoir moladh, O Ierusalem,
do Dhia Iehobhah mòr,
Do d' Dhia-sa tabhair moladh fìor,
O Shion, mar is còir.
13 Croinn-dhruididh fòs do dhorsa mòr'
do neartaich e gu maith ;
Is bheannaich e do shliochd gu léir
a'd' mheadhon féin a stigh.

14 'S e chuireas ann ad chrìochaibh fòs
sìth agus sonas mòr :
'S e ni le smior a' chruithneachd ghloin
do shàsuchadh gu leòr.
15 'S e chuireas 'àithne mach air tìr,
ni 'fhocal ruith gu luath.
16 Bheir sneachd mar olainn ; sgaoilidh e
an liath-reodh mar an luath.

17 Leac-eighe tilgidh e a mach,
mar ghreamanna nach gann ;
Is anns an fhuachd a rinneadh leis,
cò dh'fheudas seasamh ann ?
18 Cuiridh e 'fhocal mòr a mach,
is leaghar iad a rìs :
Air séideadh dha le gaoith an sin,
sruthaidh na tuilte sìos.

19 Do Iacob tha e 'foillseachadh
a bhriathar fìor-ghlan naomh,
A statuin is a bhreitheanais
do Israel gu caomh.
20 So maitheas nach do dheònaich e
dh'aon chinneach ta fo 'n ghréin:
A bhreitheanais cha b'aithne dhoibh.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXLVIII.

1 MOLAIBHSE Dia. Ard-mholaibh fòs
Iehobhah mòr gu bràth,
O nèamh nan speur; molaibhse Dia,
's na h-ionadaibh a's àird'.
2 Uil' aingle Dhé, mòr-mholaibh e:
molaibh e, 'shluagh gu léir.
3 O ghrian 's a ghealach, molaibh e,
's a reulta glan nan speur.

4 O nèamha àrd' nan uile nèamh,
is uisgeachan a ta
An còmhnuidh shuas os ceann nan speur,
molaibhse Dia a ghnàth.
5 Thugadh iad cliu is moladh binn
do ainm Iehobhah thréin;
Oir chuir e 'àithne mach le neart,
is rinneadh iad d'a rèir.

6 Do rinn e fòs an daingneachadh
a chum bhi buan a ghnàth;
Is chuir e statuin orra sud
nach téid air chùl gu bràth.
7 O'n talamh fòs a ta fo nèamh
molaibh Iehobhah treun;

Uil' dhràgona ro-uamhasach,
's a dhoimhneachda gu léir.

8 Tein'-athair agus clach-shneachd chruaidh
an ceò théid suas, 's an sneachd ;
Gaoth dhoinionnach a' coimhlionadh
a bhriathar-san gu beachd.
9 Na sléibhte farsuinn atmhor mòr',
's na tulaich fos le chéil
Gach craobh bheir toradh agus blàth,
's na seudair àrd' gu léir.

10 Gach beathach, ainmhidh, is gach dùil
a shnàigeas air an làr,
'S gach eunlaith sgiathach iteagach,
ta 'g itealaich gu h-àrd.
11 Gach righ air thalamh, làidir mòr,
's gach pobull fòs air bith ;
Na prionnsan is luchd breitheanais
tha thar gach tìr fa leth.

12 Na h-òig-fheara ta calma deas,
's na maighdeana le chéil' ;
Na seanaire ta eòlach glic,
's gach leanabh òg, gu léir.
13 Ainm Dhé àrd-mholadh iad, oir tha
'ainm-san a mhàin ro-mhòr :
Os ceann na talmhainn is nan nèamh,
air àrdachadh tha 'ghlòir.

14 Adharc a shluaigh leis àrdaichear,
seadh cliu a naomh gu léir,
Sluaigh Israeil, tha dhasan dlùth,
Molaibh Iehobhah treun.

1 MOLAIBHSE Dia: is oran nuadh
seinnibh do Dhia gu caomh;
Seinnibh a mholadh-san gu binn,
an coimhthional nan naomh.
2 Biodh Isra'l aoibhneach ann an Dia;
an Ti a chruthaich e;
Deanadh clann Shioin gairdeachas
'n an Righ air feadh gach ré.

3 Is anns an dannsadh thugadh iad
d'a ainm-san moladh binn:
A chliu le tiompan seinneadh iad,
is leis a' chlàrsaich ghrinn.
4 Oir tha Iehobhah 'gabhail tlachd
'n a phobull dìleas féin:
Ro-sgiamhach fòs le 'shlàinte ni
na daoine sèimh gu léir.

5 Biodh air na daoinibh naomh' an sin
ùr-ghairdeachas an glòir:
Is air an leabaidh seinneadh iad
do Dhia le h-iolaich mhòir.
6 Gu'n robh àrd-chliu an Tighearna
gu dligheach ann am beul
Is ann an làimh-san fòs gu robh
claidheamh dà-fhaobhair geur.

7 A chum gu deant' air fineachaibh
làn-dìoghaltas gu léir:
Is mar an ceudna air na slòigh
làn-smachdachadh gu geur.
8 A chum gu'n deant' an rìghrean-san
a chur fo chuibhreich ghéir;
Fuidh gheimhlibh teann do'n iarunn chruaidh
an uaisle mòr' gu léir.

9 Chum dioghaltas a chur an gnìomh,
ta sgrìobht' 'n a fhocal ceart:
So cliu nam fireanach gu léir.
Molaibhse Dia nam feart.

SALM CL.

1 MOLAIBHSE Dia. 'N a theampull naomh
molaibhse Dia gu mòr:
'An speuraibh àrd' a chumhachd fòs
molaibh e mar is còir.
2 Air son a ghnìomhara ro-threun,
molaibhse Dia 's gach àit;
A réir a mhòrachd molaibh e,
's a ghlòir a ta ro-àrd.

3 Le guth na trompaid mar an ceudn'
molaibhse Dia gu binn:
Air clàrsaich seinnibh moladh dha,
is air an t-saltair ghrinn.
4 Le tiompan thugaibh moladh dha,
's an dannsadh mar an ceudn';
Le organ togaibh suas a chliu,
's le inneal-ciùil nan teud.

5 Air ciombalaibh ta labhar binn
molaibhse Dia gun tàmh:
Molaibhse Dia air ciombalaibh,
ni toirm is fuaim ro-àrd.
6 Gach uile dhùil sam bith ta beò,
'g am bheil an deò 'n an cré,
Ard-mholadh iadsan Dia gu mòr.
Molaibh Iehobhah treun.

A' CHRIOCH.

LAOIDHEAN,

O'N

SCRIOPTUR NAOMH.

LAOIDH I. Genesis i.

1 O NEO-NI éireadh talamh 's nèamh,
So labhair guth an Triath :
O neo-ni dh'éirich talamh 's nèamh,
Gu h-ùmhal mar a dh'iarr.

2 Shuidh air an aigein duibhre tiugh,
Thuirt Dia, Biodh solus ann;
Ghrad-las an solus aobhach geal,
Is theich an duibhre dall.

3 Do neulaibh dh'àithn e togail suas,
Suas thog na neoil d'a réir;
Le'n ionmhas fliuch sgaoil iad 's gach àit,
A' snàmh air feadh nan speur.

4 Dh'àithn e do'n uisg' a luidh air fonn
Grad-thional gu h-aon àit;
Dhian ruith an fhairge, tonn air thonn,
Is feuch an talamh tràight!

5 Le luibhibh uaine 's craobhaibh meas,
Chòmhdaich e 'n talamh lom;
Mu'n d' thàinig fras no drùchd o'n speur,
'S mu 'n d' éirich grian air fonn.

6 Sgeadaich e 'n sin na nèamhan àrd;
Gu dealrach las a' ghrian;
A' ghealach is na reulta dhùisg,
A chunnta' mhios is bhliadhn'.

7 Do'n uisge dhealbh Iehobhah treun
Gach gineal éisg sa' chuan;
Is ghairm o'n doimhne mar an ceudn'
Gach eun san ealtainn shuas.
8 Gach dùile beò air thalamh ta
Dhealbh thu le d' làimh, fa leth;
Do'n leòmhan bhorb 's do'n chnuimheig fhaoin
Thug thu maraon am bith.

9 An duine chruthaich thu fadheoidh,
A'd' choslas glòrmhor féin,
Gu bhi 'n a uachd'ran dligheach fior
Os ceann gach ni fo'n ghréin.
10 D'uil' oibre 'n sin a'd' làth'r, a Dhia,
Gu ciatach aluinn sheas;
Sheall thu, is thuirt gu robh gach ni
Gu fior-mhaith agus deas.

11 Cia glòrmhor d'oibr' air fad, a Dhé!
Cia treun thu féin an neart;
Co 'n ti nach tugadh dhuitsa cliu?
Molams' thu, Dhia nam feart!

LAOIDH II. Genesis xxviii. 20-22.

1 DHE Bhet-eil! le d'làimh thoirbheartaich
'S tu bheathaich d' Isra'l féin:
'S a threòraich feadh an turuis sgìth
Ar sinnseara gu léir;
2 Ar bòid 's ar n-urnuigh nis a ta
Aig làth'r do chaithir ghràis;
Bi leinn, O Dhia ar n-aithrichean!
'S na dìobair sinn gu bràth.

3 Trid ceumna dorch' ar beatha bhos,
O treòraich thusa sinn;

'S o là gu là ar n-éideadh cuirp,
'S ar teachd-an-tir thoir dhuinn.

4 Fo sgàil do sgé, O dean ar dion
Gu crìch ar seachrain sgìth,
Is thoir d'ar n-anmaibh fois fadheòidh
A'd' chòmhnuidh shuas an sìth.

5 Na tiodhlaca so, Dhé nan gràs,
Thoir dhuinn o d'làimh gu fial;
S a nis agus a rìs gu bràth,
Is tu do ghnàth ar Dia.

LAOIDH III. Iob i. 21.

1 LOMNOCHD mar thàinig sinn a steach
Do 'n t-saoghal so air tùs,
Is amhluidh theid sinn lomnochd as,
Is taisgear sinn san ùir.

2 Gach ni ri 'n canar leinn gu faoin
Ar maoin 's ar stòras féin,
Is iasad goirid aon-la e,
'S grad-dhìolar e gu léir.

3 'S e Dia bheir dhuinn gach comh-fhurtachd,
No ghearras iad air falbh;
Ma thug e leis, 's e féin thug uaith;
Beannaicht' gach uair biodh 'ainm!

4 Beannaicht' gu siorruidh gu robh Dia!
Cha ghearain sinn ni 's mò;
Docrach no socrach biodh ar cor,
Dhuits' Athair gu robh glòir.

LAOIDH IV. Iob iii. 17-20.

1 CIA samhach ciùin an talla dorch'
San gabh sinn uile tàmh;
An tìr na di-chuimhn' far nach gluais
Aon fhuathas sinn no nàmh.

2 Cia tosdach sèimh an leab' an uaigh,
A ghabhail suain is fois;
Theid crioch air dragh luchd-aing' eachd innt'
'S gheibh daoine sgìth innt' clos.

3 Innte cha chaoidh am priosanach
Ni 's mò mar fhuair e 'chlaoid;
Cha dochainn smachd an droch righ bhuirb,
'S is balbh guth mhillt-fhir dhaoi.

4 Tha lag is làidir, beag is mòr,
Co-shìnt' san uaigh le chéil';
Tha naimhdean samhach taobh ri taobh,
Is luchd na comhstri réidh,

5 Co-ionann coidlidh iad air fad
Fo ghlasaibh teann a' bhàis,
Gu'n uair an gairmear iad le Dia
'N a fhianuis là a' bhràth.

LAOIDH V. Iob v. 6-12.

1 AMHGHAR o'n duslach ged nach dùisg,
O'n ùir ged nach tig bròn;
Gidheadh is lionmhor iad na h-uilc
Th' air mac an duine 'n tòir.

2 Amhluidh mar dh'èireas srada suas
Gu luath air lorg a chéil':
Mar sin tha'n duine air a bhreth
Gu bròn is cùradh geur.

3 Ach earbam-sa ri Dia mo chùis,
Is deanam m'urnuigh ris;
Riaghladh an domhain tha 'n a làimh,
Gu 'làthair teichidh mis'.

4 Tha 'oibre lionmhor agus mòr,
Co chuireas iad an cèill?

An t-anam brònach ni e ait,
'S an truaghan ni e treun.

LAOIDH VI. IOB viii. 11-22.

1 GUN làthach am fàs luachair ghlas?
No seileisteir gun sruth?
Ged fhàs, is diombuan gearr an cuairt,
Seargaidh, gun bhuain, an cruth.
2 Is ionann dòchas baoth an daoi,
Nach feud a chaoidh bhi buan;
Mar lion an dabhain-alluidh fhaoin,
A bheir gach gaoth 'n a chuairt.

3 'N trà leigeas e a thaic r'a thigh,
Aomaidh gach clach is crann;
'S luath ghreimicheas e ris, ach 's luaith'
Theid 'fhardoch bun os ceann.
4 Ged fhàs 'n a gharadh ris a' ghréin
A gheuga dosrach ùr;
'S ged sgaoil e domhain teann gach freumh,
Th' air leis, do-spiont' á h-ùir:

5 Gidheadh air teachd d'a bhìnn o nèamh,
Spionar a fhreumh á bun;
Aite cha 'n aithnich e ni's mò;
Caochlaidh a ghlòir gu tur.
6 Feuch! 's amhluidh gàirdeachas nan daoi,
Ni tàir air naomh-reachd Dhé;
Grad-thuitidh iad: 's co grad a thig
'Nan àite daoine sèimh.

7 Ach Dia nan gràs, le cumhachd mòr,
Ni daoine còir a dhion;
An cridhe lionaidh e le gean,
'S am beul le moladh sior.

1 AM bi siol Adhaimh saor o chiont',
No glan am fianuis Dé ?
Ma thagras e réir ceartais ruinn,
F'a smachd theid sinn do'n eug.
2 Gu geur-chuiseach ma thoimhseas e
Gach smaoin, is guth, is gniomh ;
Leisgeul, seadh aon do m' mhiltibh ciont'
A dhealbh cha'n urrainn mi.

3 Is glic a chridh' 's is treun a làmh,
'S nach aingidh dàn an sluagh
A thogas ceann an aghaidh Dhia,
Cò riamh thug air-san buaidh ?
4 Roimh' fheirg, na slèibhte criothnaichidh,
Is clisgidh iad o'm bonn ;
O 'bhunchar luaisgidh null 's a nall,
Le garbh-chrith, 'n talamh trom.

5 Ma thoirmisgeas e éiridh gréin',
Cha'n éirich grian gu bràth :
Dui'-neulach ni e 'n speur air fad,
'S gach reul theid as 'n a smàl.
6 Coisichidh Dia san fhairge ghairbh,
Carbad do ghaothaibh ni ;
A shlighe àrd cò lorgaicheas ?
A cheumna dorch' co chi ?

LAOIDH VIII. Iob xiv 1-15.

1 O DHUINE th'air do bhreth le mnaoi,
Cia tearc is truagh do làith' !
O'n duslach thàinig thu, is théid
Gu d' dhuslach féin gun dàil.
2 Mar mhaoth-lus fàsaidh tu fo bhlàth,
Is gheibh thu bàs gu beachd :

Mar fhaileas teichidh tu gu luath,
  'S cha bhuan air thalamh neach.

Làn ciont' is truaigh, an seas aon dùil,
  Fa chomhair sùilean Dé?
Co chaoidh bheir uisge soilleir glan
  A tobar salach crèidh?
Ar làithean air an àireamh ta,
  'S gun tàmh a' gabhail seach;
Is goirid gus an tig an uair
  An ni do'n uaigh ar teach.

Dhémhòir! na smachdaich ann ad fheirg
  An tomhas goirid faoin,
Do làithibh diombuan an-shocrach
  Thug thu do chloinn nan daoin'.
Ged chrionas lus, cha'n fhaigh e bàs,
  Thig 'fhàs ri h-ùine nios;
'S ged sheargas craobh sa' gheamhradh fhuar,
  Ni 'n t-earrach nuadh i rìs.

Ach aon uair 's gu faigh duine bàs,
  Cha phill a làith' ni 's mò;
A bheatha cha dean earrach nuadh,
  'S air 'uaigh cha ruig an lò.
Amhluidh mar shruth a ruitheas bras,
  'S nach pill air ais r'a shliabh;
Tha làith' is bliadhnai' 's linn dol seach,
  'S cha phill ri neach an triall.

San uaigh 'n trà luidheas duine sios,
  Coidlidh e 'n dion a' bhàis;
'S cha dùisg e tuille gus an téid
  An cruinne-cé 'n a smàl.
O biodh an uaigh 'n a leaba thàimh
  Dhomh féin, gu là mo Thriath,

San éirich mi gu h-aobhach suas
Le naomh-shluagh maiseach Dhia!

11 San dòchas ait, le foighid mhòir,
Feithidh mi ordugh Nèimh,
A thig san àm a shonruich Dia
An triall mi thuige féin.

LAOIDH IX. Iob xxvi. 6-14.

1 CO ghleachdas ris a' ghàirdean threun
A dhealbh na speuran àrd?
No c'àit am folaich neach e féin
O'n t-sùil d'an léir gach àit?
2 'N a shealladh-san tha ifrinn féin
Is léir-sgrios uile rùisgt':
'S am fol'chear lochd air bith no beud
O fhradharc geur a shùl?

3 Air neo-ni chroch e 'n domhan mòr,
'S an àirde tuath do sgaoil
Air ionad falamh, agus phaisg
Uisge sna neulaibh faoin.
4 Trà chithear cumhachd Dhé 's gach àit,
Tha sgàil 'ga fholach féin;
Tha 'chaithir cuairtichte le neòil,
'S do dhuine beò cha léir.

5 Onfha na fairge pillidh e
Le tràigh, air meud a neart;
'S a chrioch a thug e dhi 's gach àit
Gu bràth cha téid i thart.
6 Roimh achmhasan Iehobhah thréin,
Tha talamh 's nèamh air chrith;
Clisgidh an stèidh ma lasas suas
A chorruich uair sam bith.

Gun doinionn luaisgidh e an cuan,
'S togaidh e suas a thuinn ;
'S an t-uaibhreach tilgidh e, gun nàmh,
O 'àirde bun os ceann.
'S e lionas nèamh le cuideachd naomh,
'S a ni iad aobhach ait ;
Ach sliochd na nathrach tilgidh sios
Gu ionad claoidh le smachd,

D'a oibre cha léir dhuinn ach cuid,
'S cha tuig sinn iad sin féin ;
Ach tairneanach a chumhachd mhòir,
Cò dh'fheudas chur an céill ?

LAOIDH X. GNATH-FHOC. i. 20-31.

1 AN coimhthional nan iomadh slògh,
Is anns na ròidibh tiugh,
Ri cloinn nan daoin' tha Gliocas nèimh
A' togail suas a ghuth' ;
2 Cia fhad a ni luchd-fanoid tàir
Air firinn 's gràsa Dhé ?
'S a bheir sibh, amadana, spéis
Do 'r toil mhi-chéillidh féin ?

3 Pillibh, air m' earails', air 'ur n-ais,
Is bidh sibh sona chaoidh.
Pillibh 's a chum 'ur beannachadh,
Mo Spiorad bheir mi dhuibh.
4 Ach mur toir sibh mo ghuth fainear,
'S mur éisdear leibh mo ghlaodh :
Trà ghlaodhas sibhs' an là 'ur n-airc,
'Ur n-athchuinge bidh faoin.

5 Trà ghlacas léir-sgrios sibh 'n a cuairt,
Mar iom-ghaoth luath nan speur,

Ni mise fanoid air 'ur caoidh,
'S 'ur n-urnuigh chaoidh cha 'n éisd.
6 O ròghnaich sibh roimh bheatha bàs,
'S éigin gu bràth bhi truagh ;
Oir ciod air bith a chuireas neach,
Dheth sin ni 'n neach sin buain.

LAOIDH XI. GNATH-FHOC. iii. 13-17.

1 CIA sona 'n ti do theagasg Dhé
Bheir èisdeachd gach aon uair ;
'S ri gliocas nèimh, le mòran tlachd,
Thionndas gu moch a chluas ?
2 Is fearr a stòr na 'n t-ionmhas faoin
A ta san t-saogh'l gu léir ;
'S is luachmhoire a dhuais gu mòr
Na òr a' chruinne-chè.

3 Tha saoghal fada 'n a làimh dheis,
Is onoir 'n a làimh chlì ;
Iadsan air fad a bheir dha gràdh,
'S leo saoibhreas, slàint', is sìth.
4 Do 'n òg 'n a shlighe neo-chiontaich,
Sòlas bheir e gu pailt,
'S do 'n aosda bheir e coron glòir,
'S tròcair o Dhia gun airc.

5 An uair tha dìchioll dhaoine mòr,
Tha 'dhuais-san mòr d'a réir:
Do shòlasaibh tha 'shlighe làn;
Is sìth do ghnàth 's gach ceum.

LAOIDH XII. GNATH-FHOC. vi. 6-12.

1 EIRICH a lunndaire gu grad,
'S thoir ort an seangan beag gun stad ;
Oir ged nach d' fhuair e riamh fear-iùil,
No neach g'a ghreasadh air a chùl :

Fa chomhair geamhraidh ni e deas,
A' cuimhneachadh gun tàmh a leas;
San t-samhradh trusaidh e a lòn,
San fhoghar iomlan tha a stòr.

Ach c' uin a dh'éireas tus' o d' shuain?
A lunndaire, nach dùisg thu suas?
Cha'n iarr do leisg ach tuille tàimh,
Le clò do'n t-sùil, is pasga làmh.
Ach feuch! tha bochdainn agus bròn,
Ag iadhadh air gach làimh a'd' chòir;
'S mar ghaisgeach armach teachd a'd' dhàil,
Trom-bhruthaidh iad do cheann fo 'n sàil.

LAOIDH XIII. Gnath-fhoc. viii. 22-36.

BIBH tosdach uile, chlann nan daoin'
  Trà ghlaodhas Gliocas Dé,
A bhriathra thugar leibh fainear,
  'S d'a earail thugaibh géill.
Bu mhise Annsachd Dhé o thùs,
  Mu'n robh na nèamha ann;
'S mu'n d'fhuair an domhan mòr a bhith,
  Bha mise, feadh gach àm.

Mu'n robh ann sléibhte mòr no beag,
  Mu'n robh ann muir no tìr;
No ni air bith sa' chruinne-chè,
  Aig deas làimh Dhé bha mi.
Trà dhealbh e neòil is adhar àrd,
  An talamh tràight 's an cuan,
'S trà ghearr e 'n criochan doibh fa leth,
  Bha mise leis san uair.

Trà chroch e 'n talamh cothromaicht,
  Gun taic ris o aon taobh,

Dhearc mi le sòlas mòr an sin
Air ionad còmhnuidh dhaoin'.
6 Dhealbh smaoin mo chridh' o shiorruidheachd
Làn-tearmunn doibh o'n bhàs;
Neo-chaochluidheach, uaith sin gu so,
Tha m'iochd dhoibh is mo ghràdh.

7 Ri m' theagasg éisdibh uime sin,
Is gheibh sibh beatha uaith,
Is sona 'n ti bheir géill do m' lagh;
Bidh 'n ti nach tabhair truaigh.
8 Is mise ni gu nèamh an t-iùl,
'S a bheir do 'n ionraic duais;
Tha beatha 's càirdeas aig gach neach
A leanas mi gach uair.

9 Ach 's naimhde mòr d'an anma féin
Na dhiultas géill do m' reachd;
'S na bheir sior-fhuath do m' theagasg naomh,
Chum ifrinn théid gu beachd.

LAOIDH XIV. Ecles. vii. 2-6.

1 O SIBHS' air fad le 'm b' àill bhi glic,
Bibh tric an tigh a' bhròin:
Oir luath no mall tha sinn gu léir
Ri fulang pèin is leòn.
2 Is fearr gu mòr bhi giùlan goimh,
O àmhghar tigh na caoidh;
Na 'n cridh' a lot le sòlas baoth,
An cuideachd dhaoine daoi.

3 'N trà bhios an aghaidh tùirseach trom,
'S an t-sùil a' sileadh dheur,
Gheibh smuaintc naomh san anam tàmh,
'S ni iad ni 's fearr an gnè.

4 An duine crionna théid gu tric
Gu bothan bochd a' bhròin;
Ach leis an dream air bheagan céill'
Is aoibhin talla cheòil.

5 Is diombuan aighear dhaoine daoi,
'S is dlùth dhoibh àmhghar truagh:
Mar bhoisge fuaimneach droighinn fhaoin
Ghrad-chaochlas a chum luath.

LAOIDH XV. Ecles. ix. 4-6, 10.

1 'SE nis an t-àm bhi réidh ri Dia;
'S e nis an t-àm thoirt géill do'n Triath;
Am feadh a mhaireas là nan gràs:
Feudaidh gach neach dol as o'n bhàs.
2 'S i so an uair a sheachnadh truaigh',
'S a thabhairt nèimh a mach le buaidh;
So cothrom àigh, ta dian-dhol seach,
Deanar deadh-bhuil dheth leis gach neach.

3 Is fios do'n bheò gu faigh e bàs,
Air di-chuimhn' tha gach marbh an tràs:
Do dh'fhalbh an cuimhne, 's dh'fhalbh an ainm,
Cha'n aithnich'r iad, 's cha'n aithne dhoibh.
4 Theirig an gràdh, is sguir am fuath,
'S tha'm farmad sìnnte leò san uaigh;
Cha 'n eòl doibh ni sam bith fo 'n ghréin;
An saothair sguir maraon riu féin.

5 Dean dìchioll uime sin 'n a thrà,
Crioch a chur air saothair do làmh;
Oir saothair, seòl, no obair ghlic,
Cha deanar leat gu bràth fo 'n lic.
6 San uaigh, do'm bheil sinn uil' a' triall,
Maith'nas cha 'n fhaigh, 's cha d'fhuaradh riamh;

Gun chaochla'bithidh cor gach neach
Gu àm d'a bhinne teachd a mach.

LAOIDH XVI. Ecles. xii. 1.

1 CUIMHNICH do Dhia an làithibh d'òig',
Làithibh gun bhròn gun smal;
Mu'n tig na bliadhnai' breòite tinn,
'S am fàs air d'inntinn cal.
2 Mu'n salaich lochd air bith do chridh',
Grad-sgriobh air lagh do Dhia;
'S cuimhnich do Chruthadair an tràs
Mu 'm fàs thu aosmhor liath.

3 Oir, goirid uait tha pian is bròn,
Na neòil tha cheana dlùth
Ni d'aoibhneas dorcha, 's d'òige sean,
A' cur do ghean air chùl.
4 'S gearr gus an gearain thu gu goirt
Fo sprochd is iarguin aois,
'S an cuimhnich thu air aighear d'oig',
Nach pill ni 's mò do d'thaobh.

LAOIDH XVII. Isaiah i. 10-19.

1 AMHAITHEAN Shodoim! gabhaibh suim
Do fhocal Righ nam feachd;
Fheara Ghomorah! thigibh dlùth,
Is bithibh ùmh'l d'a reachd.
2 Mar so a deir e, Ciod is brìgh
D'ur n-ìobairtibh gun stà?
Tha m' altair sgìth d'ur tiodhlacaibh,
'S thug mi d'ur n-aoradh gràin.

3 Ged las 'ur n-iobairtean gu nèamh,
'S ged dhorchaich tùis an speur;

Gidheadh bheir mise fuath is gràin
Do ghnìomh 'ur làmh 's duibh féin,
4 'Ur trasg 's 'ur n-urnuigh 's fuathach leam,
'S 'ur làithe fèill faraon;
Oir tha 'ur cridhe làn do cheilg,
'S 'ur slighe cam is claon.

5 Glanaibh 'ur làmhan o gach olc,
'S na deanaibh lochd ni 's mò;
'Nur giùlan uile bithibh ceart,
'S 'nur cridhe glan, gun ghò.
6 Na tairgibh dhomhsa onoir fhaoin,
Ach foghlumaibh mo reachd;
Teann-thagraibh cùis na bantraiche,
'S air fann na deanaibh lochd.

7 'N sin, dearg mar chorcar ge do robh
'Ur lochdan, nighear uaibh
An sal, is bidh sibh glan, trid gràis:
Mar shneachd is aillidh snuadh.

LAOIDH XVIII. Isaiah ii. 2-6.

1 FEUCH! éiridh san linn dheireannaich
Naomh-theampull Dhia na glòir,
Os ceann nam beann 's nan slèibhtean àrd;
Fath iongantais ro-mhòr!
2 D'a ionnsuidh thig na cinnich ait,
Gach teanga 's treubh le chéil':
Ag ràdh, Suas greasamaid gun dail
Gu teampull àluinn Dé.

3 An solus thig o Shion àrd
Dealraidh feadh dhùthcha céin;
'S do 'n Righ 'n a shuidh' air Salem ta
Bheirear 's gach àite géill.

4 Measg chinneach 's eilean iomallach
Ard-shuidhidh e gu breth ;
'S o cheartas naomha gheibh gach aon
A bhinne féin fa leth.

5 Le connspoid is le h-an-iochd borb
Cha bhuairear linn nan gràs;
Gu speal is coltar iompaichear
Gach claidheamh 's inneal bàis.

6 Le nàmh ni 's mò cha chasgrar nàmh
'S cha bhi san araich caoidh:
Cha chruinnich trompaid slòigh ri chéil',
'S cha 'n éighear cath a chaoidh.

7 O ghineil Iacoib, uime sin,
Thigibh gu teampull Dé;
'S 'n a sholus-san ta dealrach glan,
Sior thriallamaid gu nèamh.

LAOIDH XIX. Isaiah ix. 2-8.

1 FEUCH ! dh'éirich solus air na slòigh
Bha chòmhnuidh 'n duibhre bàis;
Is air an t-sluagh a bha fo sgàil,
Nis dhealraich Grian nan gràs.

2 Do d'ionnsuidh-sa, a Ghrian an aigh!
Le failte thig gach sluagh,
S iad aoibhin mar luchd buain o'n fhaich,
'S am foghar taisgte suas.

3 Oir thog thu dhinn air n-eallach ghoirt,
Is lotadh leat ar nàmh,
Le d' ghairdean treun ghrad-thilg thu sios
Luchd mi-ruin chum an làth'r.

4 Mar laoch a' riuth feadh fola 's àr,
Tha Slanuighear nam buadh;

Mar cheumaibh delanaich nan speur
  Bheir thu fo ghèill gach sluagh.

5 Feuch duinne rugadh Mac an aigh;
  Fhuair sinn Slanuighear treun!
Gach treubh air thalamh géillidh dha,
  Is aingle nèimh gu léir.
6 Prionnsa na siochaint canar ris,
  'S e'n Ti ta glic is treun;
Le ceartas riaghlaidh e gach sluagh,
  O 'chaithir shuas air nèamh.

LAOIDH XX. Isaiah xxvi. 1-7.

1 CIA glòirmhor àlunn caithir Dhé!
  Sion cia breagh a snuadh!
Innte chuir Dia a chaithir-righ,
  Chum mairsinn siorruidh buan.
2 A ballaidh dionaidh e le gràs,
  Gu làr cha tuit i chaoidh;
Ni slàinte tèarmunn di gach taobh,
  'S ifrinn cha 'n fheud a claoidh.

3 A dhorsa siorruidh, éiribh suas,
  Fosglaibh gu luath o chéil';
'S gu racha' naomh-shluagh Dhé a steach,
  A thug d'a reachd-san géill.
4 An so gun airceas mealaidh sibh
  Sìth shòlasach gu bràth;
Sibhse le 'n ionmhuinn àrd-ainm Dhé,
  'S tha deanamh buin á 'ghràs.

5 Earbaibh á Dia, sior-earbaibh as;
  Gach eagal fògraibh uaibh;
Aig Dia tha cumhachd chum 'ur dion,
  Feadh linn nan linn gu buan.

6 Còmhnuidh nan droch-dhaoin', ged is àrd,
Bheir Dia le làimh i nuas;
'S am mòr-chuis tilgidh esan sios,
Co iosal ris an uaigh.

7 Saltraidh am bochd an sin le tàir,
Air àrois àrd nan daoi;
Trà bhios iad sìnnte air an làr,
Gun éiridh 'n àird a chaoidh.

LAOIDH XXI. ISAIAH xxxiii. 13-18.

1 HO! gach aon neach fad as no dlùth,
Do'n chùis so gabhaibh suim;
Bidh àgh is beannachd aig na naoimh,
Ach sgriosar daoine daoi.

2 An ti bhios ionraic treibh-dhireach
Fa chomhair Dhé gach uair,
Ri gniomh gun iochd nach cuir a làmh,
'S air bréig gu bràth nach luaidh;

3 An ti nach laimhsich duais an uilc,
'S gu ceilg nach buair an saogh'l,
Nach seall gun ghràin air lochd air bith,
'S nach gluais air slighe chlaoin.

4 An ti sin còmhnuidh gheibh gu bràth
An daingneach làidir Dhé;
Gun easbhuidh gheibh e'theachd-an-tìr,
Is caisgear iota 's fheum.

5 Fadheòidh bidh Nèamh dha fosgailte,
Le dorsaibh farsuinn fial,
'S le Righ nan righrean bithidh e
Gu tèaruint feadh gach ial.

LAOIDH XXII. ISAIAH xl. 27-31.

1 C'AR son a dhòirtear leat a mach
Do chaoidh, gun dùil ri iochd?

Ceart mar nach tugadh Dia fainear
  Cùis neach air bith d'a shliochd.
2 Esan a chruthaich talamh 's nèamh,
  Am bheil a thearmunn gann?
No 'm feud an làmh a dhealbh gach ni
  Fàs sgìth gu bràth no fann?

3 Maith, glic, is uile-chumhachdach,
  Tha 'n Triath a ta 'gar dion;
A shlighe ged nach léir do neach,
  Is ceart e anns gach gnìomh.
4 'S mòr fàth ar misnich, uime sin,
  Fo cheannsal Dhia nan sluagh;
Do 'n fhìrean lag bheir esan neart,
  'S do'n anmhunn bheir e buaidh.

5 Caillidh na sean-daoine an treòir,
  'S an òigridh féin an lùgh;
Ach meud 's a dh' fheith ri Dia nan gràs,
  Tha slàinte dhoibhsan dlùth.
6 Le cosaibh lùghar siùbhlaidh iad
  San t-slighe dh' ionnsuidh glòir;
'S fàsaidh an neart mar thriallas iad,
  'Nan giùlan diadhaidh còir.

7 Air sgiathaibh creidimh éiridh iad,
  Mar iolar luath nan speur,
Os ceann an t-saoghail dhorcha so,
  Gu Dia an àirde nèimh.

LAOIDH XXIII. Isaiah xlii. 1-13.

1 FEUCH m' òglach! feuch mo sheircinn ghràidh
  'S e àrdaicht' ann am neart;
Mo roghainn e do'n t-sluagh gu léir,
  Dha thug mi spéis gu beachd.

2 Airsan gu saoibhir tuirlingidh
Mo Spiorad naomha féin,
Chum anns na dùthchaibh iomallach
Mo bhreth gu'n cuir e 'n céill.

3 Séimh agus ciùin, gun gheilt no buirb'
Bheir esan breth neo-chlaon ;
Cha bhrist e'm feasd a' chuilc tha brùit',
'S cha mhùch e'n lasair chaol.

4 Gu lasair séidear leis an t-srad ;
Do 'n lag bheir e lan-bhuaidh ;
Feadh mhòr-thìr's eilean sgaoilidh 'eud ;
Is géillidh dha gach sluagh.

5 So deir an Dia ghairm nèamh gu bith,
'S a las na lòchrain lùil,
A thug do 'n duine spiorad glic,
'S a dhealbh gach uile dhùil:

6 'S tu m' Fhàidh, a ghairm's a thog mi suas!
Gach uair is leat mo neart ;
O m' uile chumhachd gheibh thu treòir
Gu d' chòmhnadh anns gach beairt.

7 Annadsa ni mi ris gach tìr
Coimhcheangal siorruidh gràidh,
Thoirt saorsa do na braighdibh leònt',
'S do chinnich eòlas aigh.

8 Na dorsa praise brisidh tu,
'S na glasa làidir teann :
Is solus aoibhin agus saors'
Bheir thu do 'n daor 's do'n dall.

9 'S mise Iehobhah ; 's e sin m' ainm
Air feadh gach uile ial;
Mo ghlòir cha bhuin do dhealbha faoin,
'S mi féin a'm' aonar Dia.

10 Feuch! choimhlionadh a nis gach ni
Gheall mi o shean do'n t-saogh'l;
'S na nithe gheallar leam an tràs
Coimhlionar iad faraon.

11 Canaibh do 'n Tighearn òran nuadh:
Air 'ainm biodh luadh 's gach àit;
Feadh muir, is tìr, is innse cian,
Biodh moladh Dhia gu bràth.

12 A chaithir mhòir! is fhàsaich fhaoin!
Molaibh araon ar Dia;
'Sa mhachair thugaibh moladh dha,
'S na bheil 'nur tàmh feadh shliabh.

13 Seinnidh gach sluagh, gu h-aon-sgeulach,
Glòir ion-mholt' Dhé bhith-bhuain;
'S do'n chaithream aoibhin agus throm
Co-fhreagradh fonn is cuan!

LAOIDH XXIV. Isaiah xlix. 13-17.

1 A NEAMHA, togaibh luaghair ait;
A thalamh, binn-cheol seinn,
A shléibhte, canaibh co-sheirm chiùil,
'S gach dùil air feadh gach linn!

2 Feuchàibh cia tròcaireach ar Dia!
Cluinnibh a bhriathra gràis;
Do'n anam thruagh bheir comhfhurtachd,
Is saors' o dhochann bàis.

3 Sguiribh, an làithibh goirt 'ur claoidh,
Do'r caoidh 's do'r gearan cruaidh;
An saoil sibh nach toir Dia fainear
Staid gach aon neach d'a shluagh?

4 An dìobair màthair ciochran maoth
A brollaich, le h-an-iochd?

Nach maothaich osna 's deòir a cridh'
'S nach gabh i truas d'a sliochd?

5 Ach, arsa Dia, ged chaochail iochd
D'a gineil anns gach mnaoi,
M'iochd-sa do m' shluagh, agus mo ghaol.
Gun chaochladh mairidh chaoidh.

6 Domhain air dearnaibh mo dhà làimh,
Ainm Shioin ghearr mi sios;
A balla briste càiridh mi,
'S a h-àrois togaidh rìs.

LAOIDH XXV. Isaiah liii.

1 CIA tearc an dream, le creidimh beò
A ghabhas eòlas uainn;
No mhothaicheas o'm fiosrach féin,
Mòr-chumhachd Dhé bhith-bhuain?

2 Tha Iosa teachd! gun ghreadhnachas,
A dh'fhoillseachadh cia dlùth:
Oir àille thalmhaidh air cha bhi,
No bheag do ioghnadh shùl.

3 Mar chinneas ann am fàsach fhaoin
Luibh mhaoth, gun chùram sluaigh;
Mar sin, san t-saoghal aingidh so,
Dh'fhàs Criosd fo ainneart suas.

4 Fo dhimeas is fo tharcuis dhaoin',
Feuch fear an àmhghair thruaigh
Is bròn a' leantuinn ris gun chlos,
An taobh a bhos do'n uaigh.

5 Ach cha b'e féin, ach sinne thoill
Gach cràdh a rinn a leòn;
Oir, neo-chiontach sheas e 'nar riochd,
'S gu h-iochdmhor ghabh ar bròn.

6 Gidheadh mar dhroch-dhuin' mheasadh e,
'S mar fhògarach o ghràs;
Trà dhòirt e 'fhuil air son an t-sluaigh,
Fo osnaidh chruaidh a' bhàis.

7 Le 'naomh-fhuil nigh e dhinn gu glan
Ar truaill'eachd is ar lochd;
Leighis a chreuchdan, 's shaor a bhàs
Gu bràth ar n-anma bochd.

8 Chaidh daoine dàll is ceannairceach
Air seachran truagh, mar threud;
Ach ghiùlain Criosd ar n-eusaontas,
Is dhiol ar n-uile bheud.

9 Fo bhuille trom ar smachdachaidh,
Feuch giùlan caomh Mhic Dhé!
Mar uan gun lochd, a dh' imlicheas,
An làmh le 'n casgrar è.

10 A neo-chionta cò dh'fhoillsicheas!
'Se e 'n cuibhreach cruaidh an sàs?
Feuch dhìteadh e le samhladh reachd,
Is thugadh seach gu bàs.

11 Le peacaich luidh e sios san dus,
Na beartaich thug dha uaigh;
Mar chaith' e 'bheatha, chriochnaich e,
Gun chiont', air meud a thruaigh.

12 Mar so ged bhruthadh e le Dia,
Dh'éirich ar Triath a rìs,
Oir iobairt iomlan aoin mhic féin
Dhiol ceartas Dé gu sior:

13 Oir, arsa Dia, làn-shoirbhichidh
Mo thlachd 'n a làimh gun cheist;
Bidh 'ghineal lìonmhor feadh gach linn,
'S bidh inbhe mòr am feasd.

14 Bidh 'anam ait trà dhearcas e
Air toradh pailt a phèin;
Is bheir na slòigh à shlànuich e,
Cliu sior d'an Slàn'ear treun.

15 Roinnidh e chreach le laochraibh treun;
'S do 'n eug bheir gach aon nàmh;
Le ciontaich ged luidh e san uaigh,
Dh'éirich le buaidh an àird,
16 Dh'fhuiling e dhioladh cionta dhaoin'
A dh' fhaotainn sìth d'a shluagh;
'S mar charaid sior-bheò nis air nèamh,
Tagraidh e 'n cùis gach uair.

LAOIDH XXVI. Isaiah lv.

1 O DHAOINE tartmhor! thigibh chum
Sruth pailt nan uisge beò;
An nasgaidh gheibh an bochd a dhiol,
Gun airgiod is gun òr.
2 C'ar son a struidheas sibh 'ur maoin
Air nithibh faoin nach biadh;
'S a chailleas sibh 'ur saoth'r gach là,
Mu ni nach sàsuich miann?

3 Gu deònach cromaibh riums' 'ur cluas,
Ma 's àill leibh suaimhneas fior;
Le m' theagasg bidh 'ur n-anma beò,
Is gheibh sibh sòlas sior.
4 Eisdibh, is mairibh beò gu bràth!
Mo chùmhnant gràsmhor 's leibh;
An tròcair a rinn Daibhidh ait,
Gun airc bheir mise dhuibh.

5 Mar fhianuis ròghnaich 's thog mi e,
Mar cheannard treun do m' shluagh;

Gach fine gairmidh e o chéin,
'S bheir iad fo 'bhrataich buaidh.

6 Feuch criocha cian nach b'aithne dhuit,
Is do nach b'aithne thu,
Ard-fhàidh ! do d'ionnsuidh cruinnichidh,
'S do m' ainm-sa bheir iad cliu.

7 Grad-iarraibh Dia am feadh tha 'chluas
'Ga cromadh nuas ri 'r glaodh ;
'S 'nuair tha e tairgse dhuibh a ghràis,
Gabhaibh ri shlàinte shaor.

8 Tréigeadh an t-aingidh 'shlighe chlaon,
'S an droch-dhuin' smuain a chridh',
Is pilleadh iad ri Dia gun dàil,
Is gheibh iad slàint' is sìth.

9 Oir Dia tha saoibhir ann an iochd,
Is laghaidh e gach beud ;
Cha'n ionann nadur dha 's do dhaoin ;
A thròcair chaomh cha tréig.

10 Oir mar is àrd an speur, deir Dia,
Os ceann na talmhainn fhaoin,
'S co-àrd tha m' iùl 's mo smuainte-sa
Thar iùl is smuainte dhaoin'.

11 Nuas silidh frasa sneachd is uisg',
'S cha phill a rìs an àird,
An talamh gus an taisich iad
A ghiùlan lòin 's gach àit.

12 Mar so aon smid a labhras mis'
Cha tig air ais gun bhuil ;
Mo ghairm gheibh éisdeachd o gach dùil,
Is bidh iad ùmh'l do m' thoil.

13 'N sin stiùrar dùthcha iompaichte,
Le h-aoibhneas is le fois:

Na sléibhte seinnidh air gach taobh;
Buailidh gach craobh a bos.
14 An àite dhroigheann agus dhreas
Bidh ur-chroinn uain' a' fàs;
Mar so sior-mhairidh ; 's bheir gach dùil,
Ard-chliù do Dhia nan gràs.

LAOIDH XXVII. Isaiah lvii. 15, 16.

1 EISDIBH ! gach neach air thalamh ta,
Guth Dhé ro-àrd is naomh ;
'S iad so a bhriathra tròcaireach,
Fath dòchais chloinn nan daoin':
2 An àirde nèimh mo chaithir righ
O shiorrui'chd shochruich mis';
'S leam cliu nan aingeal feadh gach linn,
'S gach buaidh ta iomlan leis.

3 Gidheadh o m' ionad còmhnuidh shuas,
Seallaidh mi nuas do ghnàth,
Air luchd a' chridhe bhriste bhrùit,
'S 'nam bùthan ni mi tàmh:
4 A cheangal suas an spioraid bhrùit',
'S g'a thoirt o'n ùir a nios;
'S a bheothachadh nan anma truagh
Tha dol do'n uaigh a sìos.

5 Na h-anma sin a dhealbh mi féin,
Gheibh tèaruinteachd fo m' ghràs;
Tagradh cha dean mi riu do shior,
Mun tuit iad sios a'm' làth'r.

LAOIDH XXVIII. Isaiah lviii. 5-9.

1 FEUCH ! ciod an trasg is àill le Dia,
An e bhi cianail trom ?

No sgeadaichte le samhla bròin,
Is aghaidh leònta chrom?

2 An ionmhuinn leamsa éididh bròin,
Deir Righ na glòir e féin?
Le ceann air lubadh, 's gnùis fo smal,
Am faigh sibh uamsa spéis?

3 Ri daoine truagh 'gan sàruchadh,
Cum baigh is cothrom maith;
'S do dhaoine bochd is an-shocrach
Gabh cùram, 's biodh ort rath.

4 Do'n dilleachd ocrach thoir do bhiadh,
'S biodh d'fhardach fial gach uair
Do'n choigreach tha gun àite tàimh,
'S do'n anrach dhiblidh thruagh.

5 Còmhdaich an lomnochd, dion am fuar,
Tog suas an ti fo leòn;
'S na druid do chridhe le h-an-iochd
O neach air bith san fheòil.

6 An sin mar mhaduinn shoilleir chiùin,
Bidh d'ùin' air thalamh bhos;
Air d'uile shlighe dealraidh Dia,
'S o d' iarguin gheibh thu fois.

LAOIDH XXIX. Tuir. iii. 37-40.

1 AM measg nan cumhachdach co 'n ti
A bheir gu crìch na 's àill?
Nach 'eil gach ni sa' chruinne-chè,
Fo òrdugh Dhé a mhàin:

2 'S esan a ni ar n-aoibhneas mòr,
No bheir dhuinn bròn fa seach;
'S i 'làmh a dhealbh an solus iùil,
'S do dhui-neòil thug an dreach.

3 Ciod uim' an gearain duine beò;
'Ga leòn fo smachdach' Dhé ?
A chum a leas tha Dia 'ga chlaoidh
Gu thoirt d'a ionnsuidh féin.

4 O dhaoine ! rannsaichibh gu geur,
Gach ceum do 'r slighe chlaoin;
'S pillibh o 'r seachranaibh gu Dia,
Thaobh meud a thròcair chaoin.

LAOIDH XXX. Hosea vi. 1-4.

1 THIGIBH, is rachamaid gu Dia,
Le cridhe tiamhaidh bròin:
Ged pheacaich sinn, ni esan iochd
Air anmaibh briste leònt'.

2 Air iarrtus duisgidh 'n doinnion gharbh,
Is fàsaidh balbh a rìs;
Is ged tha 'ghàirdean treun gu sgrios,
Tha e co treun gu'r dìon.

3 B' fhada 's bu chian ar n-oidhche bhròin,
Bheir teachd an lò dhuinn gean;
Oir thig ar Dia is fògraidh o
Gach dòlas ruinn a lean.

4 'N sin gheibh sinn eòlas air a ghràdh,
Ma thig sinn dhasan dlùth;
Bidh 'ghnùis mar ghrein na maidne gloin,
'S a ghuth mar inneal ciùil.

5 Mar dhrùchd air bhàrr nan luibhean maoth,
'S iad air gach taobh fo bhlàth;
No mar na frasan thig a nuas
Air fearann cruaidh sa' Mhàrt;

6 Mar sin ni dealradh gnùis ar Dé
Ar n-anma aoibhin ait:

Fògraidh e duibhre 's doilghios uainn,
  Is ni sinn uaill gun airc.

LAOIDH XXXI. MICAH vi. 6-9.

1 CIA leis a thig mi 'm fianuis Dhia,
  Ard-thriath a' chruinne-ché!
No ciod an iobairt bheir mi dha,
  Chum e bhi ghnàth rium rèidh?
2 An toilich mìle ìobairt loisgt',
  Le'm boltrach tùis an Triath?
Deich mìle sruthan oladh 'n leòr,
  'S gach ainmhidh beò san t-sliabh?

3 Mur leòr, an gabh e mo cheud-ghin,
  An riochd mo bheatha féin;
Toradh mo chuirp an éiric m' anm'
  Chum bhi 's gach àm rium réidh?
4 Cha'n fhoghainn so; is aobhar gràin
  Le Dia gach crabhadh saoi;
'N a fhocal leig e ris a rùn,
  A stiùradh chloinn nan daoin',

5 O Dhuine! so na dh'iarr e ort;
  Dean ceartas, miannaich iochd;
Gu h-umhal gluais an làth'r do Dhia,
  Is dean a riar gu glic.

LAOIDH XXXII. HABAC. iii. 17, 18.

1 CHAOIDH ged nach toir crann fìge blàth,
  'S nach fàs air fion-chrann meas;
Saoth'r a' chroinn oladh ged a thréig,
  'S fàs dèis gun bhi air slios;
2 Gach treud o'n mhainnir ged a bhuail
  Grad fhuathas 'nuair nach saoil;
Greigh ged nach fàg an t-Earrach cruaidh,
  No bò air uachdar raoin;

3 Gidheadh san Triath bidh mise ait,
Is ni mi uaill 'n a ghràdh;
Mòr aoibhneas ni mi ann am Dhia;
'S e Dia mo shlàint' gu bràth.
4 Bheir Dia dhomh neart chum ruith gu dian
Mar fhiadh air fireach àrd;
Is bheir e mi gu riogh'chd na glòir,
Fo sheòla caomh a ghràis.

5 'S e Dia mo stòr, mo bheatha, 's m'iùl
O 'n tig mo lùgh 's mo threis;
Gainne no gort, beatha, no bàs,
Cha sgar o 'ghràdh mi 'm feasd.

LAOIDH XXXIII. MAT. vi. 9-14.

1 ATHAIR gach dùil a bhos is shuas!
D'an dual gach cliu is glòir
A'd' làthair striochdaidh sinne sios,
Gu h-iosal mar is còir.
2 D'ainm naomhaichear 's na h-uile àit,
Is aoradh dha gach slògh;
Craobh-sgaoil do Shoisgeul, 's thoir dha buaidh,
Is luathaich riogh'chd na glòir.

3 Deanadh gach dùil air thalamh bhos,
Do thoil mar ainglibh nèimh;
Dhi géilleadh iad le cridhe ait,
'S le giùlan macant' séimh.
4 Ar n-aran làthail deònuich dhuinn,
Is cridhe taingeil leis;
Is ciod air bith is cuibhrionn duinn,
Do bheannachd biodh 'n a chois.

5 Maith dhuinn ar fiacha trom, a Dhé,
A réir mar mhaithear leinn,

D'ar feichnibh féin an euceartan,
'S gach beum a thug iad dhuinn.
6 Na leig am buaireadh sinn, a Dhé,
Ach gleidh sinn o gach lochd ;
Oir rioghachd, cumhachd, 's glòir gun chrìoch,
'Leat nis 's a rìs gu beachd.

LAOIDH XXXIV. Mat. xi. 25-30.

1 BUIDHEACHAS follaiseach thug Criosd
D'a Athair féin, ag ràdh,
Sior-bheannaicht' bi-sa, Dhia nam feart,
O linn gu linn gu bràth !
2 'S tu chéil air daoine saoghalt' glic
Dearbh-fhìrinn shlàinteil nèimh,
Gidheadh a thaisbein soilleir i
Do leanbaibh ùmhal sèimh.

3 'Si so do thoil-sa, Athair chaoimh !
'S do naomh-reachd seasmhach buan;
Na iarradh aingle naomh no daoin'
Làn-fhios an aobhair uainn.
4 Gach uile chumhachd dhomhs' thug Dia ;
Dha mhàin is fios mo ghnè ;
Is dhomh-sa mhàin a ghnè-san 's eòl,
'S do 'n dream d'an seòl mi e.

5 O sibhse ta le uallach trom
An uilc 's an eagail leòint',
Thigibh a m'ionnsuidh-sa, is gheibh
'Ur n-anama fois is treòir
6 Le cridhe ùmhal togarach
Mo chuing-sa togaibh oirbh :
Do m' cheannsal geillibh, is do m' reachd,
Gu beachd cha 'n'eil e doirbh.

7 Oir caomh tha mise agus sèimh,
'S cha dean mo chuing 'ur cràdh;
Foghlumaibh uam, 's'ur n-anama sgìth
Fois shiorruidh gheibh is àgh.

LAOIDH XXXV. MAT. xxvi. 26-29.

1 SAN oidhche san do bhrathadh Ios',
'S e réidh gu 'bheatha leigeadh sios,
Ghlac e aran, is bheannaich e,
Toirt buidheachais do Righ nan nèamh.
2 'N sin thubhairt e'ra chàirdibh gaoil,
('S e briste' 'n t-samhlaidh sin air fheoil,)
Glacaibh, ithibh; uaith so gu bràth,
Air chuimhne gleidhibh là mo bhàis.

3 Ghlac e an cupan fòs 'n a làimh,
Is thog e rìs a ghuth an àird,
Trà labhair e le briathraibh sìth,
Is teas-ghràdh lasadh suas 'n a chridh';
4 M' fhuil, amhuil so, do bheiream seach,
Mar éiric anm' air son gach neach;
So seula cùmhnainte nan gràs,
Cruaidh-naisgte leamsa ann am bhàs.

5 Lan-luchdaichte le gràdh do dhaoin',
Tha'n cupan so, 's an ioc-shlàint' saor;
Gabhaibh dheth uile, 's bithibh beò;
Bibh cuimhneach orms' thug suas an deò.

LAOIDH XXXV. AIR SHEOL EILE.

1 SAN oidhch' an d' éirich gach aon nàmh
An aghaidh Slanui'r dhaoin',
Ghlac e, 's e réidh gu dol gu bàs,
Aran 'n a làmhaibh naomh.
2 'S air toirt da buidheachais do Dhia,
Tha riaghladh talamh 's nèimh,

An t-aran bhrist, mar shamhl' air fheoil,
Is thuirt gu fòil r'a threud;

3 Mo chorp-sa briste, amhuil so,
Feuch bheiream dhuibh gu saor;
Oir air 'ur sonsa bhristeadh e,
'S air son a' chinne-daoin'.
4 Glacaibh is ithibh, uime sin,
Is cuimhnichibh mo bhàs,
Gach uair a ni sibh 'n obair cheudu'
'N a dhèigh so, gu là bhràth.

5 Ghlac e an sin 'n a làimh an cup',
'S thug buidheachas faraon,
Bha 'chridhe laiste le teas-ghràdh,
Shruth slàint' o 'bhilibh caoin.
6 Feuch amhuil so bheir mise m' fhuil,
Gu'r tèarn' o ghuin a' bhàis;
Gabhadh gach neach; tha 'n ioc-shlàint saor
Do gach uil' aon le'n àill.

7 Air feadh gach linn sior-chuimhnichibh,
Mor-shaoibhreas m' iochd 's mo ghràis;
So seul a' chùmhnaint' ni mi ruibh,
Is cuimhneachan mo bhàis.

LAOIDH XXXVI. Luc. i. 46-56.

1 NI m'anam uaill is gàirdeachas
An Dia mo shlàinte chaoimh;
Oir thog a mhaitheas Inilt suas
O m'inbhe shuaraich fhaoin.
2 Canar mi sona leis gach linn,
Oir rinn mo Dhia orm iochd;
Is naomha 'ainm, 's is buan a ghràs,
Nis is gach trà gu beachd.

3 Feuch, dh'fhoillsich Dia a ghàirdean treun,
An t-uaibhreach thréig e tur;
Luchd-àrdain thilg o'n caithir-righ,
'S an t-iosal thog o'n dus.
4 An t-ocrach shàsuich e le lòn,
An saoibhir leòn le gort;
Ri luchd an àilghios chuir e cùl,
Is thug a rùn do'n bhochd.

5 Chuimhnich e 'thròcair is a ghràs
Do Iacob òglach féin;
Is thug e cabhair, mar a gheall,
San aimsir fad o chéin.

LAOIDH XXXVII. Luc. ii. 8-15.

1 AIR bhith do bhuachaillibh le chéil'
A' faire' treud san oidhch',
Thaisbeanadh Aingeal doibh o nèamh,
'S am magh lion e le soills'.
2 Bu mhòr an oillt', ach thuirt e riu,
Na gabhaibh geilt no sgàth;
Oir sgeul ro-ait tha agam dhuibh,
Is do gach linn gu bràth.

3 'N diugh rugadh dhuibh am baile 'n Righ
An Slànui'ear, seadh Criosd;
Feuch, cluinnibh uamsa comhara,
Le 'm mothaich sibh gur fior:
4 An naoidhean nèamhaidh gheibh sibh 'n sin,
Follais do rosgaibh dhaoin',
'S e paisgt' an trusgan an-uasal,
'S na luidh' am prasaich fhaoin.

5 Labhair an Seraph so, 's air ball
Bha 'm magh do Ainglibh làn,

A' seinn gu binn do Dhia na sìth;
'S b' e so bu bhrìgh d'an dàn,
Gach glòir do Dhia sna nèamhaibh shuas!
Sìth bhuan air thalamh ta;
Nochd Dia 'dheadh-thoil do'n chinne-daoin',
'S cha traogh am feasd a ghràdh.

LAOIDH XXXVIII. Luc. ii. 25-33.

DO Shimeon an duine naomh
Dh'innseadh le Spiorad Dhia,
Gu faiceadh e roimh uair a bhàis,
An Slàn'ear, Criosd an Triath.
An gealladh sòlasach so dh'fheith
An naomh o là gu là;
Is cha do mhealladh e 'n a dhùil,
Choimhlionadh chùis 'n a trà.

'Nuair thugadh Ios' a réir an lagh
A stigh do 'n teampull naomh,
Do Shimeon dh'fhoillsicheadh co e,
Le Spiorad nèimh gu saor.
'N á ghàirdean aosda ghlac an naomh
An naoidhean, 's thug e cliù
Do Dhia, 's e seinn le aoibhneas àrd,
'S le gàirdeachas 'n a ghnùis.

Nis leig do d'òglach triall an sìth
Chum siorruidheachd mar gheall;
O'n chunnaic mi do shlàint', a Thriath,
Mo thriall na bitheadh mall.
Na làmhan so, a ghlac mo Righ,
Na glacadh ni 'n a dhéigh;
'S na sùilean so a chunnaic Criosd,
Na faiceadh ni fo'n ghréin.

7 Tha'n t-slàinte gheall thu dhuinn o shean
'S a cho-gheall thu faraon,
A' dearbhadh dhuinn gur fior do ghràdh
Gu bràth do'n chinne-daoin'.
8 So Grian an aigh le'm fògrar duibhr'
A' Gheintilich gun iùl,
Is anns an cuir do theaghlach taght
Clann Israeil an dùil'.

LAOIDH XXXIX. Luc. iv. 18, 19.

1 CLUINNIBH sgeul ait; Tha Ios' air teach
Ri'n robh o shean ar dùil!
Lionar gach cridh' le gàirdeachas,
Seinnear gu bràth a chliù.
2 Tha'n Spiorad dhòirteadh air gu pailt,
Ri fhaicinn anns gach ni;
Tha gliocas, cumhachd, eud, is gràdh,
Dealrach 'n a uile ghniomh.

3 Le 'theachd, lan shaorar braighde truagh
Bh'aig Satan fo chruaidh-ghlais;
Oir sgaoilidh e gach cuibhreach teann,
Is sgealbaidh dorsa prais.
4 Le 'theachd, neul cionta théid air chul,
'S thig fradharc iùil do'n dall;
Claisteachd do 'n bhodhar, 's cainnt do'n bhall
'S do'n bhacach lugh nam ball.

5 Le 'theachd, gheibh bochd is uircasach
Làn-diol do shaoibhreas gràis;
An cridhe briste ceanglar suas,
An t-anam truagh bidh slàn.
6 Thàinig là-saoraidh ait o'r Dia,
'S maithear ar fiacha dhuinn:

Oir choimhlion Dia a ghealladh mòr,
  Is bidh e 'n còmhnuidh leinn.

7 Hosanah ait do Rìgh na sìth!
  Nis is a rìs gu bràth;
Co-fhreagradh nèamh, is muir, is tìr,
  Le co-sheirm shiorruidh dha.

LAOIDH XL. Luc. xv. 13-25.

1 LE misg is mi-bheus 'nuair a chaith
  An struidhear truagh a mhaoin,
'S e 'g iarraidh lòin am measg nam muc,
  Do phlaosgaibh falamh faoin.
2 Ged bhàsaichinn, thuirt e, le gort,
  Am fearann coigreach céin,
An teaghlach m'athar gheibh gach tràill
  Na 's àill le 'chridhe féin.

3 Nis pillidh, tuitidh, 's guilidh mi,
  An làthair m' Athar chaoimh;
Och! pheacaich is cha'n airidh mi,
  Air d'iochd-sa no iochd nèimh.
4 Ag ràdh so, gu tigh Athar phill
  Le inntinn thuirseach throm;
Trà chunnaic 'athair e fad as,
  Las tlus is iochd 'n a chom.

5 Ghrad-ruith 'n a chòdhail, 's thug e pòg,
  Le furan mòr, d'a mhac;
Is b'aithreach leis an struidhear thruagh
  Gu'n d'thug e fuath d'a smachd.
6 Och! pheacaich, is cha'n aridh mi,
  Air d'iochd-sa no iochd nèimh;
Dean mi a'm' sheirbhiseach a mhàin,
  O Athair chàirdeil chaoimh!

7 Thugaibh a mach, ars' Athair ait,
A' chulaidh thaghta dha ?
'S gach iochd is onoir diolamaid
Do'n ìompachan gun dàil:
8 Oir bha e marbh, is tha e beò ;
Caillte, 's fadheòidh air sgeul?
Biodh gàirdeachas oirnn uime sin,
'S biodh so 'n a làtha féill.

9 Mar sin bidh gàirdeachas air nèamh,
Trà thèarnar peacach baoth;
Le pilleadh dha le h-aithreachas
Gu 'Athair iochdmhor caomh.

LAOIDH XLI. Eoin iii. 14-19.

1 'NUAIR thogadh suas an nathair phràis
Le Maois, san fhàsach chruaidh,
Dhearc oirre 'n dream bha dlùth do'n bhàs,
Is shlànuicheadh an sluagh;
2 Mar so tha Criosd air àrdachadh,
Gu slàinte thabhairt duinn,
Seallaidh na slòigh chaidh lot an àird,
Is slànuichear gach tinn.

3 Cia an-mhor tròcair Dhia nan gràs:
Cia pailt a ghràdh is 'iochd,
A thug a mhac mar ìobairt suas,
A dh'fhulang truaigh 'nar riochd!
4 Cha'n ann a dhìteadh cloinn nan daoin'
A thàinig Criosd o nèamh;
Geur-lann gu sgrios cha robh 'n a làimh,
No bagradh bàis 'n a bheul.

5 Le creidimh slàinteil géillibh-sa,
A luchd mi-bheus, d'a reachd;

Is bheir e tèaruint' sibh an sìth,
G'a riogh'chd a ta ri teachd.
5 Ach leanaidh dioghaltas gu luath
An sluagh nach géill 'n a thrà,
An dream ni dimeas air mac Dhé,
S nach éisd ri tairsgs' a ghràis.

LAOIDH XLII. Eoin xiv. 1-7.

1 UAIBH fògraibh eagal 's iomgain cridh'
'S na biodh 'ur dòchas fann;
Earbaibh á freasdal Dé do ghnàth,
'S a' m' ghràdh-sa gach aon àm.
2 Gu aros m' Athar pilleamsa,
Ann 's lionmhor ionad tàimh:
'S is dèalrach glòir na rioghachd sin,
'Ga lionadh air gach làimh.

3 Mur biodh na nithe so mar so,
Dhuibh dh'innsinn sin o thùs;
Cha mhealainn sibh le dòchas baoth,
No muinghinn fhaoin mu'n chùis.
4 Roimhibh théid mise chum, 'nur n-ainm,
Gu gabhainn sealbh air nèamh;
'S gu'n ullaichinn duibh ann am riogh'chd
Gu siorruidh, àite tàimh.

5 Ach pillidh mi air m'ais a rìs,
Is bheir mi sibhse leam;
An sin cha dealaich sinn ni 's mò,
'S cha bhi sibh brònach trom.
6 A' bheatha, 'n fhirinn, is an ròd
A threòraicheas gu nèamh,
Is mise sin; 's na leanas mi,
Gu sonas bheir mi iad.

LAOIDH XLIII. Eoin xiv. 25-28.

1 MO ghuth cha chluinn sibh tuille nis,
Ghairm m'athair mi chum nèimh,
O'n tig an comhfhurtair gun dàil,
An Spiorad gràsmhor naomh.
2 A'm' ainm-sa cuiridh 'n t-Athair e,
A dheanamh dhuibh an iùil;
A thoirt na chuala sibh 'nur cuimhn',
'S a dh'fhoillseachadh gach cùis.

3 Mo shìth mar bheannachd dealachaidh,
'S mar dhìlib gheibh sibh 'n tràs;
Mo shìth bheir dhuibh làn-chomhfhurtachd,
'Nur beatha is 'nur bàs.
4 A réir droch nòis an t-saoghail chlaoin,
Cha mheall mi sibh gun cheist.
Is gealla gun a choimhlionadh
Cha toir mi dhuibh am feasd.

5 A'd' ghealla, Thriath, ni sinne bun,
Ré fad ar turuis fhaoin;
'S ar n-earbsa làidir bidh a'd' ghràdh,
Ri fàgail dhuinn an t-saogh'l.

LAOIDH XLIV. Eoin xix. 30.

1 FEUCH ! Iosa ceusda air a' chrann!
'S a cheann a' lùbadh nuas;
'Fhuil chraobhach o gach creuchd a' ruith,
Is cruitheachd bàis 'n a ghruaidh.
2 "Tha'n obair criochnaicht,"—Labhair e,
'S e tiomn' a spioraid suas;
Lùb e a cheann 's cha d'fhuiling e
Gnè tuille péin no truaigh'.

3 "Tha'n obair criochnaicht",—Bhàsaich Criosd
Air son a' chinne-daoin';

Lan-fhuasgladh thug e dhuinn o'n bhàs;
O chumhachd Shatain shaor.
"Tha'n obair criochnaicht",—Sguir a leòn:
Le 'bhròn, le 'shaoth'r 's le 'fhuil
Làn-cheannsaich e gach uile nàmh,
Is chreach e iad gu tur.

5 "Tha'n obair criochnaicht",—'s linn an Lagh
Do linn an t-Soisgeil ghéill:
Seann nithe chaidh a nis air chùl,
'S tha 'n saoghal ùr gu léir.

LAOIDH XLV. Rom. ii. 4-8.

1 O DHAOINE daoi! an dean sibh tàir
Air gràs is faighid Dhia?
'S an dean sibh fanoid air a neart?
An gleachd sibh ris, gun chiall?
2 A chionn gu bheil a thròcair pailt,
Is 'fhoighidinn cho buan,
Am meudaich sibh 'ur seacharain,
'S am peacaich sibh gach uair?

3 A ghin mhi-thaingeil! nach ro-mhò
Bu chòir do mhaitheas Dé,
Do stiùradh dh'ionnsuidh aithreachais,
'S do tharruing thuige féin?
4 Am fearr leat corruich chur air Dia,
'S an Triath bhi dhuit 'n a nàmh,
Is ionmhas feirge thasgaidh suas,
Ni truagh thu là a' bhràth?

5 An là sin 's dlùth, le'dhioghaltas,
'S do bhinne ni e teann;
Thig fearg is claoidh ort air gach làimh,
Gun neach gu d' thèarnadh ann.

6 Ach iadsan uil' thug géill do'n Triath,
'S a ghluais gu diadhaidh naomh,
Gheibh crùn na beatha mar an duais
Bhith-bhuan, fad saogh'l nan saogh'l.

LAOIDH XLVI. Rom. iii. 19-22.

1 CIA diomhain earbsa chloinn nan daoin'
A saoth'r an làmha féin?
O nadur truaillidh ceannairceach
Cha sruth ach olc 's mi-bheus.

2 Biodh Iudhaich's Geintilich 'nan tosd;
Gun fhocal as am beul;
'S na deanadh duin' air bith do'n t-sluagh
Aon uaill am fianuis Dé.

3 An gràs a ni dhinn fireana,
Cha toill ar gniomh'ra féin;
Oir dìtidh 'n Lagh gach duine beò
Gu bròn bith-bhuan is péin.

4 Iosa! trà dh'earbas sinn á d'ainm,
Cia luachmhor dhuinn do ghràs!
Do ghràs a bheir dhuinn fireantachd,
'S do'r n-anam dion gu bràth.

LAOIDH XLVII. Rom. vi. 1-7.

1 'SAM buanaich sinn gu dàn 'nar ciont'
Bhrìgh saoibhreis gràsa Chriosd?
Nar leigeadh Dia gu faigh gu bràth
An smuain so tàmh 'nar cridh'.

2 Trà thugadh sinn do Dhia gu moch,
Ri droch-bheairt chuir sinn cùl;
Is gheall sinn gluasad fad ar làith'
Mar chruthach àluinn ùr.

3 Do'n pheacadh bhàsaich sinn le Criosd;
Leis dh'éirich sinn o'n uaigh

Gu beatha naomh, a threòraicheas
Gu beatha ghlòrmhor shuas.
4 Seadh, nis cha tràillean sinn ni 's mò
Do pheacadh no do bhàs;
Oir dh'fhuasgail Criosd gach cuibhreach dhinn,
Is mhill ar n-uile nàmh.

LAOIDH XLVIII. Rom. viii. 31.

1 LE creidimh 's dòchas fògramaid;
Geilt, ciont', is dòrainn uainn;
'S e Dia ar caraid, 's mòr a threis;
Cia 'n t-eascair bheir oirnn buaidh?
2 An Ti thug aon-mhac air ar son,
Mar chobhartach do'n bhàs;
Nach toir gach tiodhlac eile dhuinn?
'S an ceil e oirnn a ghràs?

3 Feuch, fhuair sinn anns a' ghibht bu mhò
Làn-chòir air nithibh 's lugh';
Tha Criosd 'n a earlais air gach agh,
Air nèamh is làr faraon.
4 Ço nis a chuireas ciont á leth
Sluaigh thaghta Dhé nan gràs?
Co dhìteas iad? no dhiultas sìth,
O dh'fhuiling Criosd am bàs?

5 Dh'fhuiling e 'm bàs, ach dh'éirich e
Gu deas-làimh Dhé le buaidh;
'N sin tagraidh e ar cùis do shior,
Is bheir làn-dion d'a shluagh.
6 Co nis ma ta a sgaras sinn
O chaidreamh caomh ar Triath?
An sgaoil aon neach an cuibhreach sin
A cheangail sinn r'ar Dia?

7 Ged éirich dragh, 's ged bhagair bàs,
'S ged iadh gach nàmh mu'n cuairt,
Trid Chriosd bheir sinn gu dulanach,
Orr' uile tuille 's buaidh.
8 Ifrinn no talamh, beath' no bàs,
No sàruch uine bhuan,
O ghràdh ar Triath cha dealaich sinn,
'S cha sgar am feasd sinn uaith.

9 Bheir so dhuinn sonas feadh gach linn,
Mar rinn e gus an tras:
O shiorruidheachd gu siorruidheachd
Bheir Criosd d'ar n-anmaibh gràdh.

LAOIDH XLIX. 2 Cor. xiii.

1 LE briathraibh dhaoin' is aingle nèimh,
Ged labhrainn, le sgèimh ghrinn;
Iompaidh ged chuirinn air gach neach,
Le teangaidh bhlasda bhinn;
2 Ard-fhiosachd Fàidh ged bu leam,
'S ged fhoillsichinn rùn Dé;
Gun seirc, is faoin gach ni dhiubh so,
Cha dean iad dhomh gnè fheim;

3 Ged ath'rraichinn le creidimh treun,
Na sléibhtean as an ceal,
Is neo-ni mi gun seirc is gràdh,
Cha mhair mo ghràs ach seal.
4 Ged bheathaichinn le m' mhaoin am bochd,
'S mo chorp ged loisginn fòs,
Air son mo chreidimh, 's mi gun seirc,
Cha diong e bheag fadheòidh.

5 'S fad-fhulangach neo-fharmadach,
'S is cairdeil gach uair seirc;

Cha dean i uaill á beartaibh féin,
'S cha séidear suas i 'm feasd.
6 Droch amharus cha bhi aig seirc,
'S ni faighid ri droch dhaoin':
'S fàth bròin leath' iomradh uilc is ciont',
'S is toigh leath 'n fhìrinn chaoin.

7 Giùlan neo-iomchuidh 's fuath le seirc,
'S féin-spéis nan cleasa claoin;
Tha 'cridhe lan le iochd is gràdh
Do chach air feadh an t-sao'il.
8 Giulainidh seirc fad ùine mhòir,
Le dòchas nithe 's fearr;
'S fuilingidh i gu macant' sèimh
Iom' eucoir agus tàir.

9 Air nèamh is talamh, feadh gach cian
Sior-rioghlaichidh caomh-sheirc;
Trà sguireas teangaidh 's fiosachd Fàidh,
Buan-mhairidh gràdh gun cheist.
10 'S neo-fhoirfidh 'n so gach gràs air bith,
Ach tionnsgnaidh làithe 's fearr,
S an tig lan-iomlaineachd a steach,
'S an teich gach ni tha cearr.

11 An tràs 'nar n-òige gluaisidh sinn,
Mar naoidheana gun iùl:
Chum foirf'eachd; ach 'nuair dh'fhàsas sinn,
Theid leanbaidheachd air chùl.
12 Air talamh mar trid dui-neòil doirch'
Is léir dhuinn dealradh Dhé;
Ach gnùis ri gnùis an nèamh na glòir
Gu soilleir chi sinn e.

13 Tha creidimh, dòchas agus gràdh,
An tràs an so le chéil';

Ach creidimh 's dòchas fàilnichidh,
'S buan-mhairidh gràdh gach ré.
14 Oir sluigear dòchas le làn-sheilbh,
Is creidimh le beachd sùl;
'S iad so na meadhoin, 's i chrioch gràdh
Nach téid gu bràth air chùl.

LAOIDH L. 1 Cor. xv. 52-58.

1 LE fuaim na trompaid deireannaich
Criothnaichidh 'm fonn gu garbh:
Fosglaidh gach uaigh is brùchdaidh nios
Chum siorrui'chd cuirp nam marbh.
2 Feuch, éiridh cuirp nan saoi an sin
Le misnich is mòr-sgéimh,
Iad bàsmhor thuit, ach éiridh chum
Neo-bhàsmhorachd air nèamh.

3 Feuch fàisneachd fhior nam Fàidhean naomh
Coimhlionta nis gu beachd;
Gu géilleadh bàs do bheatha shior,
'S gu criochnaicheadh an gleachd.
4 Suas togadh creidimh luaghair ait,
Is canadh e mar laoidh,
Ca' nis am bheil do ghath, a Bhàis?
C' àit Uaigh, am bheil do bhuaidh?

5 B'i choguis chiontach gath a' bhàis,
Teann-shathta 'n cridhe 'n daoi;
'S b'e 'n Lagh a thug do chiont a neart
Gu luchd a' pheacaidh chlaoidh.
6 Ach beannaicht' gu robh Dia gu bràth!
A chuir ar nàmh fo chois,
'S a thug dhuinn trid ar Ceannard Criosd
Buaidh shiorruidh agus fois.

7 Fa 'n aobhar sin, le dùrachd cridh',
Do 'r Rìgh bheir sinne géill;
Làn-dearbhta gu faigh sinn fadheòidh,
Crùn glòir an rioghachd nèimh.

LAOIDH LI. 2 Cor. v. 1-11.

1 GRAD-THUITIDH 'n corp so sios do 'n ùir
'N a smùr fo chumhachd bàis:
Ach gheibh ar n-anma còmhnuidh 's fearr,
Gu h-àrd le Dia nan gràs.

2 Gheibh anma naomh an còmhnuidh 'n sin
San tigh a thog dhoibh Dia;
Trà shaorar iad o 'n phriosan thruagh,
Sam bheil an cuairt rè cian.

3 D'ar n-uallach talmhaidh sgìth, mar so
'S tric thair'near osna leinn;
Ach saoraidh 'm bàs gu caomh sinn uaith,
Is dhachaidh suas théid sinn.

4 Cir tha ar n-earbs' á tigh is fearr,
Trà dh'fhàgas sinn a' chriadh;
Cha'n e bhi ruisgt' ach sgeadaichte
Ri 'm bheil ar dùil 's ar miann.

5 So dòchas ait nan anma naomh,
O 'n Slàn'ear caomh an tras,
A thug an Spiorad dhoibh maraon,
Mar sheul is earlais gràidh.

6 Sior-ghluaisidh sinn le creidimh beò
An gealladh glòrmhor Dhia;
'S bidh sinn, ré fad ar cuairt sa' chorp,
Ag osnaich 'n déigh ar Triath.

7 Na 's ait le 'r n-anma fhaotainn, 's fad,
'S ro-fhada leinn e uainn;

Air imrich b' ait leinn dol o'n fheòil,
'S ar còmhnuidh fhaotainn shuas.

8 Ach anns a' chorp, no as a' chorp,
An so no 'n sin 'gam bi,
Sinn féin thoirt suas do sheirbhis Dhia,
'S e so ar miann gu sior.

9 Chum caithir-breitheanais Mhic Dhé,
Feuch, théid gach uile neach;
A dh'fhaotainn péin no tuarasdail,
Mar thoill iad uaith fa seach.

10 Breith chothromach neo-chlaon an sin
Gheibh deadh-ghniomh agus lochd:
'S bidh cor gach neach gu siorruidh, réir
A bheus, ma's maith no olc.

LAOIDH LII. Philip. ii. 6-12.

1 SIBHSE ta ainmichte air Criosd,
Leanaibh gu sior a cheum;
'Nur n-inntinn is 'nur coluadar
Bibh cosmhuil ris gu léir.

2 Cruth 's coslas Dhia ged bha air Criosd,
'S uil' iomhaigh Righ na glòir,
Ged b' ionann nadur 's inbhe dhoibh,
Co-ionann air gach dòigh;

3 Gidheadh a mhòrachd chuir e thaoibh,
Is daoineachd ghabh air féin;
Chum sinne shaoradh, chuir e sgàil,
Rè seal, air àilleachd nèimh.

4 Seadh chrom ar Slàn'ear caomh a sios
Gu inbhe iosal tràill;
Striochd e do'n bhàs, seadh bàs na ceusd'
An ro-mhor péin is nàir'.

5 Feuch dh'àrdaich Dia, fa'n aobhar sin,
An Triath a shaor a shluagh;
Thug e dha rioghachd thar gach righ,
Is ainm thar ainm r'a luadh.

6 A chum do ainm an Tighearn Ios'
Gu'n striochd gach uile ghlùn,
Sna nèamhaibh shuas, air talamh bhos,
Gu h-urramach 's gu h-ùmh'l.

7 Seadh striochdaidh dhasan mar an ceudn',
Is géillidh ifrinn shios:
Gach treubh is teangadh 's dùil a t' ann,
Aidichidh 'ainm gu sior.

LAOIDH LIII. 1 TESSAL. iv. 13-18.

1 BIODH misneach aig luchd-muinntir Chriosd,
Trà chi iad luchd an gaoil
A' dol gu codal ann an Ios',
Cha 'n i so crioch an sao'il.

2 C'ar son ma ta bhios sibh ri bròn,
Mar dhream gun dòchas mòr;
Am bheil sa' bhàs ach teachdair sìth
'Gan gairm gu rìogh'chd na glòir?

3 Mar chaochail Criosd, 's mar dhùisg e suas
Le buaidh o staid a' bhàis:
Is amhluidh dh'éireas fòs a shluag
Le luaghair là a bhràth.

4 O thig an là san tuirling Criosd,
Le h-iolaich, o na neòil,
Le guth Ard-aingil's fuaim na truimp,
A chluinn gach marbh is beò.

5 'N sin ath'rraichear an dream tha beò,
'S dùisgear na slòigh ta marbh;

Liubhraidh gach uaigh na fhuair i féin,
'S bidh sleibht' air chrith gu garbh.

6 Eiridh na naoimh a suas air tùs,
O 'n ùir, le h-aoibhneas mòr;
Ni aingle Dhé an coinneachadh,
'S an togail leò gu glòir.

7 Le chéile théid iad suas gu h-ait,
Gu tigh an Athar chaoimh,
Sam faigh iad còmhnuidh shior le 'n Triath,
Gun iarguin is gun chlaoidh.

8 Fòs tamul beag, is ruigidh sinn
An caladh ait fadheòidh,
an coinnich sinn na sgaradh uainn,
'S cha dealaich sinn ni 's mò.

LAOIDH LIV. 2 Tim. i. 12.

1 CHA 'n aobhar nàire leamsa Criosd,
No 'chùis a dhion gu beachd:
A crann a cheusaidh ni mi uaill;
Géilleam gach uair d'a reachd.

2 Iosa, mo Dhia! is eòl dhomh ainm,
Is earbam as gu bràth;
Cha nàraich esan m'anam truagh,
'S cha chum e uam a ghràs.

3 Daingean is buan, mar chaithir Dhia,
Gach cian tha gealladh Chriosd;
O! 's tèaruint' m'anamsa 'n a làimh,
Gu là a theachd a rìs.

4 San là sin fàiltichidh e m' ainm,
An làthair Athar chaoimh;
Is sealbh san Nuadh Ierusalem
Do m'anam bheir le naoimh.

LAOIDH LV. 2 TIM. iv. 6-8, 18.

1 CHRIOCHNAICH mi nis mo chath 's mo réis;
Is dlùth dhomh eug is uaigh;
M'anam a choisrig mi do Dhia,
Triallaidh gu nèamh le buaidh.
2 Le armaibh nèamhaidh chuir mi 'n cath,
Fo bhrataich Chriosd mo Thriath:
Ruith mi mo rèis, mo dhìlseachd dhearbh,
'S tha m' earbs' á duais o m' Dhia.

3 Fa m' chomhair-sa thaisg Dia air nèamh,
Gu tèaruint' crùn na glòir';
A chuireas a làmh féin mu m' cheann
Air chionn an làtha mhòir.
4 Mo Dhia cha d' orduich dhomhsa mhàin
An coron so mar dhuais;
Ach do gach neach le'n ionmhuinn teachd
A Mhic, o nèamh a nuas.

5 O lochd 's o chunnart dionaidh Criosd;
Mo choimhead ni gach uair;
'S gu tèaruint' m'anam treòraichidh
Gu riogh'chd na glòire shuas.
6 Bheir mi, le còmhnadh treun mo Thriath,
Dùlan do ifrinn fèin;
Is dhasan gu robh glòir an-àrd
Is cliu gu bràth. Amen!

LAOIDH LVI. TITUS iii. 3-9.

1 AIDICHIDH sinn le tuirse cridh'
Ro mheud ar ciont' a Dhé,
B' amaideach faoin ar n-uile smuain,
'S cha b'fhearr ar giulan gnè,
2 Ach thoir, O m'anam, cliu is gràdh
Do àrd-ainm Righ na sluagh,

Nach d'fhàg thu'm feasd, gun teasairginn,
Am peacadh, nàire, 's truaigh'.

3 Cha 'n ann tre oibre fireantachd,
No gnìomh ar làmha fèin,
Ach tre gràis Dhé, an Iosa Criosd,
A shaorar sinn o phéin.
4 Is ann an tròcair Dhé, a mhàin,
A ta ar muinghinn threun;
A thròcair shaor ar n-anma truagh,
'S ghlan uainn gach ciont' is beud.

5 Tha'n Spiorad dhoirteadh oirnn trid Ios',
A' nigheadh dhinn gach sal,
A' fadadh teas-ghràidh feadh ar cridh',
'S 'gar deanamh naomha glan.
6 Mar so, làn-fhireanaicht' le gràs;
Gach là le beatha nuaidh
Sior-ghluaisidh sinn, 's an Spiorad leinn,
Gu ruig ar n-oighreachd shuas.

7 Na h-uile 'gam bheil samhuil so
Do chreidimh 's dòchas naomh,
Sior-dhearbhadh iad, le giùlan maith,
Nach 'eil an dòchas faoin.

LAOIDH LVII. Eabh. iv. 14.

1 IOSA Mac Dhé, leig aon uair sios
A bheath' air son a shluaigh,
Tha nis a' tagradh 'n cùis air nèamh
Mar Shagart treun bheir buaidh.
2 Trid beatha 's bàis sior-leanamaid
Ri Criosd gu daingean dlùth
O chreidimh 's dòchas gheibh sinn neart,
Is théid gach geilt air chùl.

3 Gu borb cha bhuin ri laigse dhaoin',
Caomh-Shagart àrd an aigh;
Tha 'chridhe làn do thruacantachd,
Tha 'anam làn do ghràdh.
4 Co-fhulangas tha aig an Triath
Air iarguin 's laigs' a shluaigh;
Oir dh'fhiosraich e 'n a cholainn féin
Gach deuchainn agus truaigh'.

5 Dh'fhiosraich e 'n a cholainn féin,
Gidheadh as eugmhais lochd:
Oir nadur duine ge do ghabh,
Cha b'aithne dha bhi olc.
6 Bu tuirseach deurach air arson,
A chaith e 'làith' fo 'n ghréin;
'S ge h-àrd e nis air deas-làimh Dhé,
Co-mhothaichidh ar péin.

7 Le dànachd naomha, uime sin,
Théid sinn gu 'chaithir-ghràis;
Is fàth gach gearain dòirtidh sinn
'N a fhianuis anns gach càs:
8 A chum gu'n còmhnadh esan leinn,
Réir saoibhireachd a ghràis;
'S gu'n tugadh d'ar n-an'maibh lag
Neart agus fois gu bràth.

LAOIDH LVIII. Air dhoigh eile.

1 SAN teampull am bheil Dia 'n a thàmh,
(Tigh nach do thogadh riamh le làimh,)
Tha Sagart àrd a' chinne-daoin',
Ar Slàn'ear is ar caraid caoin.
2 Esan a sheas an àit a shluaigh,
Dhoirt 'fhuil 'nan riochd, 's a luidh san uaigh,

Tha cuimhneach orra fòs air nèamh,
An Slàn'ear is an caraid sèimh.

3 Ge h-àrd e nis sna nèamhaibh shuas,
Tha 'shùil a' dearcadh oirnn a nuas;
Làn sgeadaichte le nadur dhaoin',
Tha e mìn-eolach air an saoth'r.

4 Co-fhulangas tha aige ghnàth,
'S co-mhothachadh le 'r n-uile chràdh;
Tha cuimhn' aig air a pheanas féin,
A dheòir, a ghoimh, is 'osnaich gheur.

5 Gach dòrainn dh' fheudas oirnne teachd,
Fo shamhuil sin rinn esan gleachd;
D'ar n-uile bhròn tha 'chuid-san mòr,
Is bheir e cobhar dhuinn gu leòr.

6 Fa 'n aobhar sin théid sinn gu dàn
Le 'r n-uile ghearan gus a làth'r;
Is guidhidh sinn a chòmhnadh treun,
Gu 'r cuideachadh an uair ar feum.

LAOIDH LIX. Eabh. xii. 1-13.

1 FEUCH neul ro-thiugh do fhianuisibh
Ag iadhadh oirnn mu 'n cuairt;
An déigh, mar sinne, fulang cian,
Thug Dia leis iad a suas.

2 Air lorg nan naomh so ruitheamaid
Chum Chriosd, le faighid bhuain;
Gach leth-trom 's peacadh leanailteach
Grad-thilgeamaid fad uainn.

3 Ach riaghailt-stiùraidh 's fearr na so,
'S ion thoirt fainear air tùs;
Eiseimpleir Ios' a stiùras sinn,
Trìd creidimh chum ar crùin.

4 Ri 'r Ceannard, suas siar-dhearcamaid,
Neach, air son aoibhneis mhòir
Bha roimhe, dh'fhuiling ceusa' 's nàir',
'S an tràs tha riaghladh 'n glòir.

5 Ma ghiùlan Criosd gu foighidneach
An-cainnt is fanoid sluaigh,
'N ion duinne, 'n uair ar saruchaidh,
Bhi gearan cràidh no truaigh'?

6 Ri feuchainn ghairbh an d' rinn sibh strì
Mar Ios', gu fuil is bàs?
Is focal Dé 'n do dhearmaid sibh,
Tha gealltuinn duibh a ghràis.

7 A mhic, deir e, le foighidinn,
Sior-fhuiling mo chaomh-smachd,
Is creid, 'nuair dhearbhas àmhghar thu,
Gu bheil aig Dia dhiot tlachd.

8 Teagaisgidh 'n t-Athair caomh mar so
A naomh-chlann dhìleas féin.
'G am fiosrachadh le docair chruaidh,
'S le iomadh truaigh is péin.

9 Chi sinn mar so gur toigh leis sinn,
Trà smachdaichear sinn leis,
'S nach leig e uaith air seach'ran sinn,
Gun suim air bith d'ar leas.

10 Do ghuth ar n-Athar thalmhaidh bhos
Nach tric a thug sinn géill?
'S do thoil ar n-Athar nèamhaidh shuas
Nach toir sinn suas sinn féin?

11 Bheir athair talmhaidh smachd gu tric,
Gun fhios c'ar son d'a chloinn;
Ach Dia a mhàin a chum ar leas,
Bheir docair 's easlaint dhuinn.

12 Is deacair leinne achmhasan
Is smachdachadh ar Dé;
Ach toradh sìth is fìreantachd
Gu siorruidh thig 'nan dèigh.

13 A nis ma ta na meathar sinn
Le mi-mhisnich ni 's mò;
Ach earbamaid á tròcair Dhé
'S dha gèilleamaid r'ar beò.

LAOIDH LX. Eabh. xiii. 20, 21.

1 ATHAIR na sìth, 's a Dhé na seirc!
Do d' neart bheir sinne cliu;
An neart a dhùisg ar n-Aodhair suas,
Le buaidh, o ghlais na h-ùir'.

2 O'n ùir thog thu ar Triath an àird,
Gun spàirn o chuibhreach bàis;
Mar sin le 'fhuil is 'aiseirigh,
Shior-naisg e 'n cumhnant gràis.

3 Le d' spiorad seulaich sinn, a Dhé,
Is dean sinn ùmh'l do d' thoil;
Chum as o d' naomh-reachd nach bi sinn
Air seach'ran truagh a' dol.

4 O! sgrìobh do lagh air clàr ar cridh',
'Nar gnìomh sior-dhealradh e!
'N sin ruigidh sinn, fo cheannsal Chriosd,
Air seilbh an rioghachd nèimh.

LAOIDH LXI. 1 Pead. i. 3, 4.

1 BEANNAICHT' gu robh ar Dia gu sior,
Caomh-Athair Chriosd ar Triath;
Beannaicht' gu robh a thròcair mhòr,
'S a mhòrachd feadh gach ial.

2 O'n uaigh trà thog thu rìs do mhac,
'S a ghlac thu e gu nèamh,

Lan-chinnteach rinn thu sinne fòs
Gu'n toir thu beò sinn féin.

3 Ri oighreachd shiorruidh ann an glòir
Beò dhòchas thug thu dhuinn;
Oighreachd neo-thruaillidh saor o smal,
A mhaireas feadh gach linn.

4 Gu ruige sin, le d' chumhachd treun,
Làn thearuint' bidh gach naomh;
Trid creidimh stiùrar sinn gu slàint'
Le gràs do Spioraid Naoimh.

LAOIDH LXII. 2 PEAD. iii. 3-14.

1 FEUCH! anns na làithibh deireannach,
Suas éiridh gineal olc;
D'am miannaibh peacach bheir iad srian,
'S 'nam briathraibh their mar so:

2 C' a bheil an gealladh thuirt o shean
Gu robh am Breitheamh dlùth?
O linn ar sinnsear gus a so,
Cha'n fhaic sinn gné do mhùth'.

3 Tha bliadhn' air bhliadhnai' ruith gun tàmh,
Mar bha o thùs an t-saogh'l;
'S mar thonn air thuinn a' ruith gu traigh,
Gu bràth bidh gineal dhaoin'.

4 So deir iad, aineolach d'an deòin
Gu'n d' dhòirteadh tuil a nuas,
A sgrios an saoghal ceannairceach
A chaidh air seach'ran truagh.

5 Ach sgrios nach ionann gheibh an saogh'l-s'
'S na daoine olc a t' ann;
Le teine las'rach millear iad,
'S is gearr gu ruig an t-àm.

6 Ge fada leis na naoimh an uin',
'S an dùil ri teachd an Triath,
'N a shealladh-san tha là is uair
Co buan ri mìle bliadhn'.

7 Cha dichuimhn' geallaidh rug air Criosd,
Ach gaol bhi'n sìth ri daoin';
A' feitheamh dh'fheuch am pillear leò,
'S an iarr iad tròcair chaoin.
8 Gidheadh mar ghaduich' anns an oidhch'
Nach cum na croinn a mach,
Grad-thuirlingidh an Triath a nuas,
'S thig fuathas air gach neach.

9 Le tàirneanaich 's le dealan speur,
Na nèamha teichidh as;
Na dùilean leaghaidh, 's théid an saogh'l
'N a chaoiribh le dian theas.
10 O'n théid gach ni mar so a sgrios,
Mar fhuair sinn fios o Dhia,
Nach iomchuidh dhuinne deasachadh
Fa chomhair teachd ar Triath.

11 Cia naomh bu chòir dhuinn bhi gach uair
'Nar smuain', 'nar cainnt, 's 'nar gnìomh,
'Nuair tha ar sùil ri crìch an t-saogh'l,
'S ri caochladh gach aon ni?

LAOIDH LXIII. 1 Eoin iii. 1-4.

1 FEUCH! saoibhreas iongantach a ghràidh
Thug Dia ar slàinte dhuinn,
Peacach is truaillidh ge do bha,
Clann dha-san rinneadh dhinn.
2 Folaicht' tha'n onoir so an tràs,
'S an-àrd á sealladh dhaoin';

Mar so air Criosd e féin san fheoil
Neo-eòlach bha an saogh'l.

3 Is àrd ar n-inbhe cheana bhos,
Ach 's àirde bhios sinn shuas;
Gidheadh an inbhe sin cha léir
Do neach fo 'n ghréin san uairs'.
4 Ach 's léir dhuinn so, gu faic sinn Dia,
Ar Triath, seadh gnùis ri gnùis;
'S gu'n iompaichear gu 'choslas sinn
Trà mhosglas sinn o'n ùir.

5 Gach neach 'gam bheil an dòchas so,
'N a chòmhradh is 'n a ghniomh
Biodh e sior-naomh; 's a chridhe glan,
Ceart amhuil a bha Criosd.

LAOIDH LXIV. Taisb. i. 5-9.

1 DHASAN a ghràdhaich anma dhaoin'
'S a dhòirt gach braon d'a fhuil,
A chum ar ciont' a ghlanadh uainn,
'S ar deanamh naomh gu tur:
2 Dhasan rinn sagairt 's rìghrean dhinn,
Air feadh gach linn, do Dhia,
Biodh moladh, urram, agus gràdh,
Gu bràth air feadh gach ial.

3 Lionar gach beul le binn-cheòl da,
'S gach cridh' le teas-ghràdh caomh,
Air talamh canar moladh dha,
'S gu h-àrd le ainglibh naomh!
4 Feuch teachd mhic Dé air neulaibh tiugh,
'S ro ait le 'shluagh an là;
Ach guilidh a luchd-casgraidh truagh,
Le àmhghar is le cràdh.

5 'S tu 'n ceud neach, 's an neach deireannach,
'S leat bith gun tùs gun chrìoch;
Maith, glic, is uile-chumhachdach,
Bha, tha thu, 's bithidh chaoidh.

LAOIDH LXV. TAISB. v. 6.

1 AIR caithir rioghail 'Athar féin
Feuch dealradh glòir an Uain;
Ur-urram deasaichibh d'a ainm,
Is bibh le taing 'ga luadh.

2 Feuch, iosal aig a chosaibh striochdt'
Tha'n Eaglais shiorruidh shuas,
Le boltrach cùbhraidh ìobairt thùis,
'S le clàraibh ciùil ri fuaim.

3 Is iad so urnuighean nan naomh,
'S na laoidhean tha iad seinn;
Ri 'n urnuigh cromaidh Criosd a chluas,
Do'n luaghair gabhaidh suim.

4 Rùn diomhair siorruidh do thoil naoimh
O Athair, cò d'an lèir?
Co ach do mhac a leughas sin,
'S a dh'fhuasgaileas gach seul!

5 Cluinn! armailt nèimh le'n luaghair ait,
Timchioll na caithreach-righ;
Mìlte do mhìltibh 's àireamh dhoibh,
Ach 's aon a mhàin an cridh'.

6 'S airidh an t-Uan a dh' ìobaireadh,
Deir iad, air inbh' ro-àrd!
'S airidh, oir b'e ar n-ìobairt-ne,
Co-fhreagradh daoin' 's gach àit!

7 Is airidh 'n t-Uan, a striochd do'n bhàs,
Air àgh is beannachd buan;

Biodh slàinte, glòir, is aoibhneas àrd
Gu bràth air ceann an Uain!
8 O'r cionta shaor e sinn le fhuil,
'S thug braighde truagh á péin;
Rinn sagairt 's rìghrean dhinn do Dhia,
Gu riaghladh shuas leis féin.

9 As gach aon teangaidh agus tìr,
Thionail 's thug Criosd a shliochd;
Gach dùthaich chéin is innis cuain,
Fios fhuair air saoibhreas 'iochd.
10 'S airidh air géill 's air ceannsal Criosd,
Air talamh 's nèamh gu bràth;
Is cliu ni 's fearr na 's urrainn daoin',
Thugadh naomh-aingle dha!

11 Gach neach tha 'g àiteachadh nan nèamh,
No chruinne-chè a bhos;
Gach duil air bith, do Righ nan sluagh,
Seinnibh gach uair gun fhois.
12 An cruthach' aontaicheadh gu léir,
Thoirt géill is cliù do 'n Triath,
Tha riaghladh anns na nèamhaibh shuas,
'S do 'n Uan air feadh gach ial.

LAOIDH LXVI. Taisb. vii. 13.

1 CIA dealrach glòir a' mhaith-shluaigh ud!
An trusgain ùr' cia geal!
Cionnus a thàinig iad gu soills',
'S cò dh'ionnlaid dhiubh gach sal?
2 Feuch, sud an dream a ràinig nèamh,
Troimh fheuchainn ghairbh is chruaidh,
'S a nigh an trusgain ann am fuil,
Fuil ioch-shlainteach an Uain.

3 Nis sleuchdar leo le glùnaibh lùbt'
Gu h-ùmh'l aig caithir Dhia;
'S le an'maibh cràbhach molaidh iad
A mhòrachd feadh gach ial.
4 Gach cridh' bidh ait le làth' reachd Dhé,
'S gach beul am fonn gu seinn;
Co-fhreagraidh 'n teampull naomh gach trà
D'an àrd hosanah bhinn.

5 Acras no tart cha chlaoidh an sin,
No boisge loisgeach gréin';
'S e Dia an grian, 's o dhealradh caomh,
Sior-sgaoilidh là an céin.
6 Stiùraidh an t-Uan a naomh-threud féin
Gu tobar slàint' nach tràigh;
Is tiormaichidh gu bràth o 'n gruaidh
Deur, truaighe, bròin is cràidh.

LAOIDH LXVII. Taisb. xxi. 1-9.

1 NACH glòrmhor àrd an sealladh so,
Chithear le sùilibh dhaoin'!
Am fonn 's an fhairge gabhail seach,
'S na speura sean maraon.
2 O nèamh thig Nuadh Ierusalem,
Lan ulluichte d'a Righ;
Feuch nis gach ni ath-nuadhaichte;
Is fhuair sinn agh gu sior.

3 Cliu seinnidh aingle coimheadachd,
Is armailt fhlathail nèimh;
Feuch, chi gach sùil a' chaithir-righ
Air an suidh Iosa féin.
4 Dh' atharraich Dia chum dhaoin' a nuas
A phàilliun uasal naomh:

Le daoin' tha chòmhnuidh; 's iad a shluagh;
'S d'a shluagh 's e 'n tearmun caomh.

5 Deur mulaid siabaidh e le 'làimh
Gu cairdeal bhàrr an gruaidh;
Is eugaidh eagal, caoidh, is cràdh,
Is àmhghar, bàs, is uaigh.

6 Feuch, gach ni saoghalt' caochlaidh mi!
So deir an Righ sior-bheò;
An domhan as am amharc theid,
'S cha ruith ùin' féin ni 's mò.

7 'S mi'n ceud neach, 's an neach deireannach,
Gun atharrach' gu bràth:
Ataim: so m' ainm 's mo chuimhneachan
Air feadh gach linn gu bràth.

8 Do 'n deadh dhuin' bheir mo ghràsa pailt
Ni maith, gun luach, gu saor;
O dhuine thartmhoir, òl do dhìol
Do 'n ìoc-shlaint so nach traogh.

9 Do'n ti bheir buaidh air eusaontas
Bheir mise oighreachd mic;
Is aidichidh mi 'n làth'r gach sluaigh
A ghluasad naomha glic.

10 Ach daoine neòghlan 's breugairean,
'S luchd-muirt thug spéis do bhàs,
Le mheud 's a dhiùlt gu h-amaideach
Mo ghràs, le fanoid 's tàir;

11 A m' fhianuis tilgear fada sios,
An cuibhreach siorruidh cruaidh,
Gu builsgein fairge lasaraich,
Sam faigh iad peanas buan.

12 O bitheam-sa air deas-làimh Chriosd,
Trà dhiobras fonn is cuan;
Is fàigheam failte uaith air m'ainm
Gu sonas anmhor buan!

DANA SPIORADAIL.

DAN I.

1 AIR d'uile thròcair, O mo Dhia,
Trà dhearcas mi gu dlùth,
A' mosgladh suas tha m'anam blàth,
Le h-ioghnadh, gràdh, is cliu.
2 Cha 'n urrainn mi le briathraibh beòil,
An taing a chur an céill,
Tha lasadh ann am chridhe stigh,
Ach dhuits' an sin is léir:

3 Do fhreasdal chum mo bheatha beò,
Gun uireasbhuidh, gun dì,
Ri àm dhomh bhi sa' bhroinn a'm' thosd,
'S an crochadh ris a' chìch.
4 Ri m' ghearan is ri m'osnaich mhaoth,
Chrom thu gu caomh do chluas,
'S mu'm b'urrainn mi aon urnuigh dhealbh,
Do 'n bhalbh ghabh thusa truas.

5 Tiodhlaca lìonmhor dheònaich d'iochd
Gu tric do m'anam maoth,
Mun robh a'm' chridhe leanbaidh neart,
A thoirt fainear a h-aon.
6 Trà ruith mi dian, gun mhothachadh,
An ceumnaibh sleamhainn òig';
Do làmh nach facas, dhìon is stiùir,
Is chum, gu so, mi beò.

7 O ioma slochd do-léirsinn leam,
O rib is eangach bàis,

'S o bhuairibh cealgach blasd' an uilc,
Thug thu mi téaruint' slàn.
8 Trà shearg mo ghruaidh fo anshocair
Rinn thus' i nuadh le slàint';
'S trà bha mi bàitht' am peac' is bròn,
Do m'anam dheònaich gràs.

9 Shruth mìle sochair shaoghalta,
O d' làimh ro fhaoilidh chaoin;
Is ann an caraid dìleas dlùth,
Dhùblaich thu m' uile mhaoin.
10 Deich mìle mhìlte comhar' gràidh
Fhuair mi gach là o m' Dhia;
Is ni nach lugha, cridhe ait,
A mheal le tlachd iad riamh.

11 Am fad is beò mi molaidh mi
Ard-righ mo bheatha 's m'iùil;
'S an déigh mo bhàis, an saoghal céin
Cuiridh mi 'n céill a chliù.
12 Trà theirgeas nèamh, is muir, is tìr,
'S thig crioch air là is oidhch',
Mo chridhe taingeil seinnidh cliù
Do Dhia nan dùl a chaoidh.

13 Feadh linnte bith-bhuantachd gu léir
Togaidh mi òran binn;
Ach O! 's ro ghoirid bith-bhuantachd
Gu moladh Dhé a sheinn.

DAN II.

1 NA speuran àrd is àillidh dreach,
'S a sgaoil an gorm-bhrat cian a mach,
Le 'n reulta dealrach maiseach grinn,
Tha seinn d' an Cruith'ear co-sheirm bhinn.

2 Tha ghrian gun sgìos o là gu là,
A' sgaoileadh cliu a Dhia 's gach àit,
'S a' glaodhaich feadh gach tìr fa leth,
"Cia treun an Dia thug dhomh mo bhith!"

3 An-moch, trà dh' aomas neòil nan speur,
Togaidh a' ghealach ait an sgeul;
'S do 'n talamh, chluinn le tosd a guth,
Innsidh i cò thug dhi a cruth.

4 Na mìlte reul tha dh'ise dlùth,
Gach solus eile 's lòchran iùil,
Canaidh an sgeul so fad' is cian,
O 'n àird an ear gu ruig an iar.

5 Sàmhach is ciùin ged tha an triall,
Mu 'n talamh dhorcha so ag iadh;
Guth ged nach cluinnear fòs no fuaim,
'Nan imeachd dealrach tosdach shuas;

6 Gidheadh le cluasaibh tuigse ghlic
Cluinnear am fonn 's an ceòl gu tric,
A' seinn gun tàmh air feadh gach linn,
"Is tusa, Dhia, a chruthaich sinn."

DAN III.

1 TRA dh'éireas mi le ciont' is geilt,
O leabaidh dhoirch a' bhàis,
'S a chi mi 'm Breithe' gnùis ri gnùis:
Co ghiùlaineas a làth'r.

2 Ma 's e 's gu bheil mo chridhe fo gheilt,
Seadh cheana leis an smuain,
Trà dh'fheudar tròcair fhaotainn pailt,
Is maitheanas gu saor;

3 O cionnus idir sheasas mi,
Trà dh' fhoillsichear thu, Righ,

A'd' shuidh' air caithir breitheanais,
A thoirt air m'anam binn'?
4 Ach dh'innis thu do luchd a' bhròin,
Tha ieònt' air son an lochd,
Gu bac an aithreachas 's an deòir
An dòrainn so gu beachd.

5 O seall ma ta air bròn mo chridhe
Mu 'm bi e tuille 's mall,
'S éisd acain bàis mo Shlànuighir
A ghuidh dhomh slàint' gu teann.
6 Mo dhùil ri maitheanas, a Dhé,
Cha chaill mi féin gu bràth;
Oir 's ann a choisneadh maitheanais
A fhuair do mhac am bàs.

DAN IV.

1 FAILTE do 'n là san d'éirich Criosd,
Le cumhachd nìos o'n uaigh;
'S an d' fhuair e air gach uile nàmh,
Air ifrinn 's bàs lan-bhuaidh.
2 'N a leabaidh thosdaich anns an ùir
Ghabh Righ nan dùl a thàmh,
Gu ruig an treas là glòrmhor sin
A shonraich e roimh làimh.

3 Chuir ifrinn 's uaigh an làmh r'a chéil'
G'a chumail shios fo ghlais;
Ach bhrist an gaisgeach dheth gach sàs,
Is dhuisg e'n àird gu cas.
4 Do d'ainm ro-àrd, a Thriath nam buadh,
Gach uair bheir sinne cliu;
'S le 'r n-ait hosanah failtichidh
An là san d'éirich thu.

5 Slàinte is cliu gun chrioch d'ar Dia,
An Triath le'n d' shaoradh sinn;
Dha seinneadh nèamh is fonn is cuan
Gach uair hosanah bhinn.
6 Do'n Ath'r, do'n Mhac, 's do'n Spiorad Naomh,
An t-aon Dia beò is fior,
Biodh glòir mar bha, a ta, 's a bhios,
Nis is a rìs gu sìor.

DAN V.

1 THAINIG an uair: 's tha mis' a' triall;
Chluinn mi an guth t'am ghairm gu Dia;
Sguireadh m' uil' àmhghar nis, a Righ,
'S ceadaich do d'òglach triall an sìth.
2 Chriochnaich mi nis mo chath 's mo réis,
Mo dhuais tha cinnteach, 's m'anam réidh;
Tha m'fhianuis shuas le Dia nan gràs,
Mo theisteas anns na nèamhaibh àrd.
3 M' earbsa cha 'n'eil a'm' neo-chiont féin;
Striochdam san dus am fianuis Dé;
Trid fuil is fearta Chriosd a mhàin,
Tha m' earbs' á d'iochd, O Dhia, 's á d'shlàint.
4 Cha chruaidh leam dealach' ris an t-saogh'l,
Mur cruaidh bhi fagail luchd mo ghaoil;
Leighis am bròn, a Dhia nan gràs,
'S ri call dhoibh caraid, cum riu bàigh.
5 Air d'iarrtus tha mi falbh gun dàil,
Mo spiorad tiomnam suas do d'làimh;
O! sìn a mach do ghàirdean treun,
'S o ghath a' bhàis dion mi le d' sgéith.
6 Thainig an uair, 's tha mis' a' triall:
Chluinn mi an guth t'am ghairm gu Dia;
Sguireadh m' uil' àmhghar nis, a Righ,
'S ceadaich do d'òglach triall an sìth.

A' CHREUD.

1 CREIDEAM san Dia ta uile threun,
A thug do'n chruinne-chè a bhith,
A chruthaich nèamh is talamh trom,
An cuan agus am fonn fa leth.
2 Creideam an Iosa Criosd ar Triath,
Aon mhac siorruidh Dhia na glòir,
An ti le feart an Spioraid Naoimh,
Ghabhadh 's a rugadh le Muir' Oigh :

3 An ti a dh'fhuiling cràdh is péin,
'S a cheusadh fòs ri crann an àird ;
A dh'adhlaiceadh 's a luidh san uaigh,
'S a dh'éirich suas air an treas là :
4 An ti a chaidh gu nèamh nan nèamh ;
'S aig deas-làimh Dhé tha nis 'na thàmh,
Ach gus am pill e nuas fadheòidh,
Thoirt breitheanais air bheò 's air mharbh.

5 Creideam anns an Spiorad Naomh ;
Gu bheil Eaglais a dh'aon-rùn ann,
Is co-chomunn aig naomh-shluagh Dhé
Maille ri chéile feadh gach àm.
6 Creideam an aiseirigh a' chuirp
O'n duslach fhuair air iarrtus Ios' ;
Creideam sa' bheatha shiorruidh bhuan,
A mhealar leinn shuas : Amhluidh biodh.

A' PHAIDIR

NO

URNUIGH AN TIGHEARN. MAT. vi. 9-14.

1 O ATHAIR naoimh ! a ta air nèamh
Am measg nan Cerubim a'd' thàmh,

'S a chi a nuas o d' chaithir-righ,
Gach uile ni sa' chruinne ta:

2 Naomhaichear d'ainm, Ard-Righ na glòir,
Co sheinneas mar is còir do chliù;
'S nach feud na h-aingil féin gun sgàil'
Seasamh an dealradh glan do ghnùis;

3 Thigeadh is buadhaicheadh do riogh'chd,
Sgaoil Soisgeul Chriosd air feadh gach àit,
Thoir dha mar oighreachd is mar sheilbh,
Gach aon fhine a dhealbh do làmh.

4 Gach fin' air an dealraich a' ghrian,
Deanadh do riar is moladh thu;
Is seinneadh daoin' air thalamh bhos,
Mar ainglibh nèimh gun chlos do chliu.

5 O 's tu is beatha do gach feòil,
'S a ta cumail an deò 'nan crè;
Thoir dhuinn le d' bheannachadh gach là,
Ar lòn gach trà mar thig ar feum.

6 Maith dhuinn ar cionť air sgàth do ghràis,
Mar mhaitheamaig do chàch gach uair;
Dean fòs ar neartachadh, a Righ,
Gu maitheanas o'r cridh' thoirt uainn.

7 Na leig am buaire sinn chum lochd,
Saor sinn o'n olc, is gabh dhinn truas;
No anns an àm sam buairear sinn,
Grad-chuidich leinn is cum sinn suas.

8 Oir's leats' an rioghachd, cumhachd, 's glòir,
Onoir is mòralachd, gu sior;
Sleuchdaidh is aoraidh dhuit gach sluagh
Gu siorruidh buan! gu b'amhluidh bhios.

NA DEICH AITHEANTAN. Ecsod. xx.

AN ROIMH-RADH.

AN Reachd ro-mhaith so thabhair Dia,
Shuas air an t-sliabh d' a phobull naomh;
Mar riaghailt beatha agus beus
Air feadh an rè bhos anns an t-saogh'l.
Is mis' an Tighearna do Dhia,
Eisd thus' ri m' bhriathraibh-sa gu ceart;
A tìr na h-Eiphit 's mi shaor thu,
'S á tigh na daorsa dlùth le m' neart.

1 NA sleuchd do ni, no neach ach Dia,
An Triath a chruthaich gach aon ni,
D' am buin a mhàin urram is glòir
Nan uile shlògh gu suthain sìor.
2 Trìd iomhaigh fhaoin cha 'n aor thu è,
No coslas gnè a rinneadh leis:
'Fhocal a threòraicheas gu glòir,
Lean-sa mar sheòl', 's na dealaich ris.

3 Ainm naomh an Tighearna do Dhia
Na luaidh gu diomhain ann ad bheul,
Le buidheachas, urram is gràdh,
Luadhaidh tu e do ghnàth gun bheud.
4 Coimhead an t-Sabaide gu naomh,
Is tarruing-sa o 'n t-saogh'l do chridh':
Le 'shluagh, le d' theaghlach, is a'd' aonar,
Thoir gnath-aoradh do 'n Ard-Righ.

5 Onoir do d' Athair is do d' Mhathair
O lagh naduir 's dleasnach dhuit,
'S na 's dual fa leth do gach inbhe
Ni thu gu suilbhir sin a dhiol.
6 Cum o Mhurtadh air ais do lamh:
Criothnaichidh nadur dhaoin'roimh Mhurt':

Ach coimhead d'anam fein do ghnath,
Is anam' chaich a reir do neirt.

7 Adhaltrannas na cuir an gniomh ;
An neo-ghloine na biodh do speis :
Bi geamnuidh, subhailceach is naomh,
Am briathraibh, smuaintibh, is am beus.

8 Na deanar leat Meirle gu brath,
Ach ceart do ghnath dean ris gach aon ;
Cuid do choimhearsnaich na goid,
Cuidich, is na grab a mhaoin.

9 Na tog-sa fianuis leis a' bhreig ;
Na siach agus na seun a' cheart ;
Ach seas gu teann leis a fhirinn,
Oir 's e 's fianuis ort Righ nam feart.

10 Còmhnuidh do choimhearsnaich gu brath,
No 'bhean air aillead's mais' a deilbh
Am feasd na Sanntaich-sa a' d' chridh,
No fòs aon ni 'gam bheil 'na sheilbh.

Gradhaich-sa Dia le d' uile chridh',
Le d'anam, d' inntinn is le d' neart ;
'S do choimhearsnach amhuil thu fein,
Tha 'n sin gu leir dhuit suim an reachd.

A' CHRIOCH.

LEABHAR AITHGHEARR

A'

CHEASNACHAIDH

A SHONRUICH

ARD-SHEANADH EAGLAIS NA H-ALBA,

GU BHI 'NA SHEOLADH CEASNACHAIDH,

AIR A THARRUING

CHUM GAELIC ALBANNAICH:

AIR IARRTUS NA CUIDEACHD URRAMAICH,
A TA CHUM EOLAS CRIOSDUIDH A SGAOILEADH AIR
FEADH GAELTACHD AGUS EILEANA NA H-ALBA.

Le I. SMITH, D.D.

GLASGOW:
WILLIAM COLLINS, SONS, & COMPANY.

MDCCCLXVII.

LEABHAR AITHGHEARR

NAN

CEIST.

---

1. Ceist. *Ciod is crìoch àraid do'n duine?*

Freagradh. 'Si is crioch àraid do'n duine, Dia a ghlòrachadh, agus a mhealtuinn gu siorruidh.

2. C. *Ciod an riaghailt a thug Dia dhuinn g'ar seòladh cionnus a dh'fheudas sinn a ghlòrachadh agus a mhealtuinn?*

F. 'Se focal Dé, a ta air a chur sios ann an scriobtuiribh an t-Seann Tiomnaidh agus an Tiomnaidh Nuaidh, an aon riaghailt g'ar seòladh cionnus a dh'fheudas sinn a ghlòrachadh agus a mhealtuinn.

3. C. *Ciod a tha na scriobtuire gu h-àraid a' teagasg?*

F. Tha na scriobtuire gu h-àraid a' teagasg gach ni is còir do'n duine chreidsinn mu thimchioll Dé, agus an dleasdanas a tha Dia ag iarraidh air an duine.

4. C. *Ciod e Dia?*

F. Is spiorad Dia, a ta neo-chriochnach, bithbhuan, agus neo-chaochluidheach, 'na bhith, 'na ghliocas, 'na chumhachd, 'na naomhachd, 'na cheartas, 'na mhaithleas, agus 'na fhìrinn.

5. C. *Am bheil tuilleadh Dée ann ach aon?*

F. Cha 'n 'eil ann ach aon a mhàin, an Dia beò agus fior.

6. C. *Cia lìon pearsa a ta san Diadhachd ?*

F. Tha tri pearsaidh san Diadhachd, an t-Athair, am Mac, agus an Spiorad Naomh; agus an triùir so is aon Dia iad, ionann ann an nàdur, coimeas ann an cumhachd is ann an glòir.

7. C. *Ciod iad orduighean Dé ?*

F. 'Siad orduighean Dé, a rùn sìorruidh a réir comhairle a thoile, leis an d'orduich e roimh làimh, chum a ghlòire féin, gach ni a thig gu crìch.

8. C. *Cionnus a tha Dia a 'cur 'orduighean an gnìomh?*

F. Tha Dia a' cur 'orduighean an gnìomh ann an oibribh a' chruthachaidh agus an fhreasdail.

9. C. *Ciod i obair a' chruthachaidh ?*

F. 'Si obair a' chruthachaidh, Dia a dheanamh nan uile nithe do neo-ni, le focal a chumhachd, ann an sè làithibh, agus gach uile ni ro mhaith.

10. C. *Cionnus a chruthaich Dia an duine ?*

F. Chruthaich Dia an duiue fear agus bean, a réir a choslais féin, ann an eòlas, fìrcantachd, agus naomhachd, le uachdaranachd os ceann nan creutairean.

11. C. *Ciod iad oibre freasdail Dé ?*

F. 'Siad oibre freasdail Dé, e bhi a' coimhead agus a' riaghladh a chreutairean uile le'n uile ghnìomharaibh, gu ro-naomh, ro-ghlic, agus ro-chumhachdach.

12. C. *Ciod an gnìomh àraid freasdail a rinn Dia a thaobh an duine san staid anns an do chruthaicheadh e ?*

F. 'Nuair a chruththaich Dia an duine, rinn e coimhcheangal beatha ris, ag iarraidh ùmhlachd iomlan air mar chumha; agus a' toirmeasg dha

itheadh do chraoibh eòlais maith is uilc, fo phèin a bhàis.

13. C. *An d'fhan ar ceud sinnseara san staid anns an do chruthaicheadh iad?*

F. Air bhi d'ar ceud sinnsearaibh air am fàgail gu saorsa an toile féin, thuit iad o'n staid anns an do chruthaicheadh iad, le peacachadh an aghaidh Dhé.

14. C. *Ciod e peacadh?*

F. 'Se peacadh briseadh lagha Dhé.

15. C. *Ciod am peacadh leis an do thuit ar ceud sinnseara o'n staid anns an do chruthaicheadh iad?*

F. B' e 'm peacadh leis an do thuit ar ceud sinnseara o'n staid anns an do chruthaicheadh iad, gu d'ith iad am meas toirmisgte.

16. C. *An do thuit an cinne-daoine gu léir ann an ceud pheacadh Adhaimh?*

F. Air bhi do'n choimhcheangal air a dheanamh ri Adhamh, cha b'ann a mhàin air a shon féin, ach air son a shliochd, uime sin, an cinne-daoine gu léir, a thàinig uaith le ginealachaibh gnàthaichte, pheacaich iad ann, agus thuit iad leis, anns a' cheud chionta.

17. C. *Ciod an staid gus an d'thug an leagadh an cinne-daoine?*

F. Thug an leagadh an cinne-daoine gu staid peacaidh agus truaighe.

18. C. *Ciod e peacadh na staid sin anns an do thuit an duine?*

F. 'Se peacadh na staid sin anns an do thuit an duine, a bhi fuidh chionta ceud pheacaidh Adhaimh, fuidh easbhuidh na ceud fhìreantachd, agus fuidh thruaillidheachd a nàduir gu h-iomlan, ri'n goirear

peacadh gin; maille ris gach peacadh gnìomh a ta sruthadh uaith so.

19. C. *Cod i truaighe na staid anns an do thuit an duine?*

F. Troimh an leagadh, chaill an cinne-daoine gu léir co-chomunn ri Dia, tha iad fuidh fheirg agus mhallachadh Dhé, agus mar sin buailteach do gach uile thruaighe sa' bheatha so, do'n bhàs féin, is do phiantaibh ifrinn gu siorruidh.

20. C. *An d'fhàg Dia an cinne-daoine uile gu bhi caillte ann an staid peacaidh agus truaighe?*

F. Air do Dhia, o fhior ghean maith féin, cuid a thaghadh roimh thoiseach an t-saoghail chum na beatha maireannaich, rinn e coimhcheangal gràis riu, gu'n saoradh o staid peacaidh agus truaighe, agus an toirt gu staid slàinte trid Fir-saoraidh.

21. C. *Co e Fear-saoraidh dhaoine taghta Dhé?*

F. 'Se aon Fhear-saoraidh dhaoine taghta Dhé, an Tighearna Iosa, Criosd, neach, air bhi dha 'na Mhac siorruidh do Dhia, a rinneadh 'na dhuine, agus mar sin a bha, agus a ta 'na Dhia is 'na dhuine ann an dà nàdur eadar-dhealaichte, agus ann an aon phearsa gu siorruidh.

22. C. *Air bhi do Chriosd 'na Mhac do Dhia, cionnus a rinneadh e 'na dhuine?*

F. Rinneadh Criosd, Mac Dhé, 'na dhuine, le corp fior agus anam reusonta a ghabhail da féin, air dha bhi, le cumhachd an Spioraid Naoimh, air a ghabhail am broinn na h-oighe Muire, is air a bhreith leatha, ach saor o pheacadh.

23. C. *Ciod na dreuchdan a tha Criosd a' cur an gnìomh mar ar Fear-saoraidh ?*

F. Tha Criosd mar ar Fear-saoraidh, a' cur an gniomh dreuchdan Fàidh, Sagairt agus Righ, araon ann an staid 'irioslachaidh agus 'àrdachaidh.

24. C. *Cionnus a tha Criosd a' cur dreuchd Fàidh an gnìomh ?*

F. Tha Criosd a' cur dreuchd Fàidh an gniomh, le toil Dé chum ar slàinte fhoillseachadh dhuinn, le 'fhocal agus le 'Spiorad.

25. C. *Cionnus a tha Criosd a' cur dreuchd Sagairt an gniomh ?*

F. Tha Criosd a' cur dreuchd Sagairt an gniomh le e féin a thoirt suas aon uair mar iobairt, chum ceartas Dé a dhioladh, agus sinne a dheanamh réidh ri Dia, agus le gnàth eadar-ghuidhe a dheanamh air ar son.

26. C. *Cionnus a tha Criosd a' cur dreuchd Righ an gnìomh ?*

F. Tha Criosd a' cur dreuchd Righ an gniomh le sinne chur fo cheannsal da féin, le'r riaghladh agus ar dionadh, agus le cosgadh a chur, is buaidh a thoirt, air na h-uile a ta 'nan naimhdibh dhasan agus dhuinne.

27. C. *Cionnus a bha Criosd air irioslachadh ?*

F. Bha Criosd air irioslachadh le bhi air a bhreith, agus sin ann an staid iosal, air a dheanamh fuidh'n lagh, dol fuidh thruaighibh na beatha so, fuidh fheirg Dhé, agus fuidh bhàs malluichte a' chrionn-cheusaidh, le bhi air adhlacadh, agus le fuireach fuidh chumhachd a' bhàis rè seal.

28. C. *Cionnus a ta Criosd air àrdachadh?*

F. A ta Criosd air àrdachadh le aiseirigh o na marbhaibh air an treas là, le dhol suas air nèamh, le suidhe air deas làimh Dhé an Athar, agus le teachd a thoirt breith air an t-saoghal air an là dheireannach.

29. C. *Cionnus a tha sinn air ar deanamh 'nar luchd co'-pairt do'n t-saorsa a choisinn Criosd?*

F. Tha sinn air ar deanamh 'nar luchd co'-pairt do'n t-saorsa a choisinn Criosd, le i bhi air a' cur ruinn gu h-éifeachdach le a Spiorad Naomh-san.

30. C. *Cionnus a tha 'n Spiorad a' cur ruinn na saorsa a choisinn Criosd?*

F. Tha 'n Spiorad a' cur ruinn na saorsa a choisinn Criosd, le creidimh oibreachadh annainn, agus ar dlùth-cheangal le sin ri Criosd 'nar gairm éifeachdach.

31. C. *Ciod i a' ghairm éifeachdach?*

F. S i a' ghairm éifeachdach obair Spioraid Dé, leis am bheil e 'gar toirt gu mothachadh d'ar cionta agus d'ar truaighe, a' soillseachadh ar n-inntinn le eòlas Chriosd, ag ath-nuadhachadh ar toile, agus mar sin 'gar deanamh deònach agus comasach air Iosa Criosd a dhlùth-ghabhail d'ar n-ionnsuidh, mar a tha e air thairgseadh dhuinn gu saor anns an t-soisgeul.

32. C. *Ciod na sochairean a tha iadsan a ta air an gairm gu h-éifeachdach a' faghail anns a' bheatha so?*

F. Tha iadsan a ta air an gairm gu h-éifeachdach a' faghail anns a' bheatha so fireanachaidh, uchd-mhachd, naomhachaidh, agus gach aon sochair a ta sa' bheatha so 'nan cuideachd sin, no a' sruthadh uatha.

33. C. *Ciod e fìreanachadh ?*

F. Is e fireanachadh gniomh saor gheanmaith Dhé, leis am bheil e a' maitheadh dhuinn ar n-uile pheacaidh, agus a' gabhail ruinn mar fhireanaibh 'na fhianuis, agus sin a mhàin air sgàth fireantachd Chriosd, air a meas dhuinn, is air a gabhail thugainn le creidimh a mhàin.

34. C. *Ciod i uchd-mhacachd ?*

F. 'Si uchd-mhacachd gniomh saor gheanmaith Dhé, leis am bheil sinn air ar gabhail ann an àireamh, agus a' faghail còir air gach dlighe a bhuineas do chloinn Dhé.

35. C. *Ciod e naomhachadh ?*

F. 'Se naomhachadh obair saor-ghràis Dé, leis am bheil sinn air ar n-ath-nuadhachadh san duine gu h-iomlan, a réir coslais Dé, agus air ar deanamh comasach ni 's mò agus ni's mò gu bàsachadh do pheacadh, agus gu teachd beò do fhireantachd.

36. C. *Ciod na sochairean a ta sa' bheatha so a teachd an cuideachd no a' sruthadh o fhìreanachadh, uchd-mhacachd, agus naomhachadh ?*

F. 'S iad na sochairean a ta sa' bheatha so a' teachd an cuideachd no a' sruthadh o fhìreanachadh, uchd-mhacachd, agus naomhachadh, dearbh-bheachd air gràdh Dhé, sìth coguis, aoibhneas anns an Spiorad naomh, fàs ann an gràs, agus buanachadh ann gu ruig a'chrioch.

37. C. *Ciod na sochairean a ta creidmhich a' faghail o Chriosd ri h-àm am bàis ?*

F. Tha anama nan creidmheach ri h-àm am bàis air an deanamh iomlan ann an naomhachd, is air ball

a' dol gu glòir: agus a ta an cuirp, air dhoibh bhi siorcheangailte ri Criosd, a' gabhail fois 'nan uaighibh gu ruig an aiseirigh.

38. C. *Ciod na sochairean a ta creidmhich a' faghail o Chriosd anns an aiseirigh?*

F. 'San aiseirigh, bithidh na creidmhich, air dhoibh bhi air an togail suas ann an glòir, air an aideachadh gu follaiseach, is air an deanamh uile bheannaichte ann an Dia a làn-mhealtuinn gu siorruidh.

39. C. *Ciod e'n dleasdanas a tha Dia ag iarruidh air an duine?*

F. 'Se 'n dleasdanas a tha Dia ag iarruidh air an duine, ùmhlachd d'a thoil a ta foillsichte.

40. C. *Ciod an riaghailt ùmhlachd a thug Dia air tùs do'n duine?*

F. B'i an riaghailt ùmhlachd a thug Dia air tùs do'n duine laga nam modhanna.

41. C. *C' àit am bheil lagh nam modhanna air a chur sìos gu h-aithghearr?*

F. Tha lagh nam modhanna air a chur sìos gu h-aithghearr anns na deich àitheantaibh.

42. C. *Ciod is suim do na deich àitheantaibh?*

F. 'Si is suim do na deich àitheantaibh, "An Tighearna ar Dia a ghràdhachadh le'r n-uile chridhe, le'r n-uile inntinn; agus ar coimhearsnaich a ghràdhachadh mar sinn féin."

43. C. *Ciod e roimh-ràdh nan deich àitheantan?*

F. Tha roimh-ràdh nan deich àitheantan air a chur sìos anns na briathraibh so, "Is mise an Tighearna do Dhia, a thug a mach thu á tìr na h-Eiphit, á tigh na daorsa."

44. C. *Ciod a tha roimh-ràdh nan deich àitheantan a' teagasg dhuinn?*

F. Tha roimh-ràdh nan deich àitheantan a' teagasg dhuinn, a chionn gur e Dia is Tighearn ann, agus gur e is Dia agus Fear-saoraidh dhuinne, uime sin gu bheil e dh'fhiachaibh oirnn 'àitheantan uile a choimhead.

45. C. *Ciod i a' cheud àithne?*

F. 'S i a' cheud àithne, "Na biodh dée sam bith eile agad a'm' làthair-sa."

46. C. *Ciod a tha a' cheud àithne ag iarruidh?*

F. Tha a' cheud àithne ag iarruidh oirnn aithneachadh agus aideachadh gur e Dia a mhàin an Dia fior, agus ar Dia-ne; agus aoradh is glòir a thoirt dha a réir sin.

47. C. *Ciod a tha a' cheud àithne a' toirmeasg?*

F. Tha a' cheud àithne a' toirmeasg an Dia fior àicheadh, no dearmad a dheanamh air aoradh agus glòir a thoirt da mar Dhia, agus mar ar Dia-ne; no'n t-aoradh agus a' ghlòir a dhlighear dhasan a mhàin, a thoirt do neach air bith eile.

48. C. *Ciod a tha gu sònraichte air a theagasg dhuinn leis na briathraibh so sa' cheud àithne "a'm' làthair-sa?"*

F. Tha na briathra so sa' cheud àithne "a'm' làthair-sa" a' teagasg dhuinn, gu bheil Dia, d'an lèir na h-uile nithe, a' toirt air do'n pheacadh so, eadhon dia sam bith eile bhi againn, agus gu bheil e ro-dhiombach air a shon.

49. C. *Ciod i an dara àithne?*

F. 'Si'n dara àithne, "Na dean dhuit féin dealbh snaidhte, no coslas sam bith a dh'aon ni a ta sna

neamhaibh shuas, no air an talamh shios, no sna h-uisgeachaibh fuidh'n talamh. Na crom thu féin sìos doibh, agus na dean seirbhis doibh; oir mis' an Tighearna do Dhia is Dia eudmhor mi, a' leantuinn aingidheachd nan aithriche air a' chloinn, air an treas, agus air a' cheathramh ginealach dhiubhsan a dh'fhuathaicheas mi; agus a' nochdadh tròcair do mhìltibh dhiubhsan a ghradhaicheas mi, agus a choimhideas m' àitheantan."

50. C. *Ciod a tha 'n dara àithne ag iarruidh?*

F. Tha 'n dara àithne ag iarruidh gabhail ris gach uile ghnè aoraidh agus orduigh dhiadhaidh a dh'àithn Dia 'na fhocal, agus an coimhead agus an gleidheadh fior-ghlan agus iomlan.

51. C. *Ciod a tha 'n dara àithne a' toirmeasg?*

F. Tha 'n dara àithne a' toirmeasg aoradh a thoirt do Dhia le dealbhaibh, no air sheòl sam bith eile nach 'eil orduichte 'na fhocal.

52. C. *Ciod na reusain a tha ceangailte ris an dara àithne?*

F. 'S iad na reusain a tha ceangailte ris an dara àithne, àrd-uachdaranachd Dhé os ar ceann, a shealbh-chòir annainn, agus an t-eud a ta aige d'a aoradh fèin.

53. C. *Ciod i an treas àithne?*

F. 'Si 'n treas àithne " Na tabhair ainm an Tighearna do Dhé an diomhanas; oir cha mheas an Tighearna neo-chiontach esan a bheir 'ainm an diomhanas."

54. C. *Ciod a tha 'n treas àithne ag iarruidh?*

F. Tha 'n treas àithne ag iarruidh ainmean, buaidhean, feartan, òrduighean, briathran, agus

oibre Dhé a ghnàthachadh gu naomh, agus gu h-urramach.

55. C. *Ciod a tha 'n treas àithne a' toirmeasg?*

F. Tha 'n treas àithne a' toirmeasg mi naomhachadh no mi-ghnàthachadh ni sam bith leis am bheil Dia 'ga fhoillseachadh féin.

56. C. *Ciod an reusan a tha ceangailte ris an treas àithne?*

F. 'Se 'n reusan a tha ceangailte ris an treas àithne, ged fheud luchd-briseadh na h-àithne so dol as o dhioghaltas o làimh dhaoine, gidheadh nach fuiling an Tighearn ar Dia dhoibh dol as o cheart bhreitheanas féin.

57. C. *Ciod i a' cheathramh àithne?*

F. 'Si a'cheathramh àithne "Cuimhnich là na Sàbaid a naomhachadh. Sè làithean saothraichidh tu, agus ni thu d' obair uile. Ach air an t-seachdamh là tha Sàbaid an Tighearna do Dhé: air an là sin na dean obair sam bith, thu féin, no do nighean, d' òglach, no do bhan-òglach, no d'ainmhidh, no do choigreach a ta 'n taobh a stigh do d' gheataibh; oir ann an sé làithibh rinn an Tighearna na nèamhan agus an talamh, an fhairge agus gach ni a ta annta; agus ghabh e fois air an t-seachdamh là; air an aobhar sin bheannaich an Tighearna là na Sàbaid agus naomhaich se e."

58. C. *Ciod a tha a' cheathramh àithne ag iarruidh?*

F. Tha a' cheathramh àithne ag iarruidh na h-àmanna suidhichte a dh'orduich Dia 'na fhocal a choimhead naomha dha; gu sònraichte aon là iomlan do na seachd làithibh, gu bhi 'na shàbaid naomh dha féin.

59. C. *Ciod an là do na seachd làithibh a dh'òrduich Dia gu bhi 'na shàbaid?*

F. O thoiseach an t-saoghail gu aiseirigh Chriosd, dh'orduich Dia an seachdamh là do'n t-seachduin gu bhi 'na shàbaid, agus riamh o sin gu ruig deireadh an t-saoghail, a' cheud là do'n t-seachduin; 'si sin Sàbaid nan Criosduidhean.

60. C. *Cionnus is còir an t-Sàbaid a naomhachadh?*

F. Is còir an t-Sàbaid a naomhachadh le tàmh naomh a ghabhail rè fad an là sin, eadhon o gach uile ghnothuch saoghalta agus cluiche a ta ceadaichte air làithibh eile, agus leis an ùine uile a bhuileachadh ann an oibribh na diadhachd gu giomhair agus gu follaiseach, saor o mheud is a ta feumail a chaitheamh ann an oibribh na h-éigin agus na tròcair.

61. C. *Ciod a tha a' cheathramh àithne a' toirmeasg?*

F. Tha a' cheathramh àithne a' toirmeasg na dleasdanais tha air an iarruidh oirnn a dhearmad no a dheanamh le michùram, an t-sàbaid a mhinaomhachadh le diomhanas, no le ni sam bith a dheanamh, a ta cronail, no le smuaintibh, briathraibh, no gniomharaibh neo-fheumail mu'r gnothuichibh saoghalta, no ri cluiche agus sùgradh.

62. C. *Ciod na reusain a tha ceangailte ris a' cheathramh àithne?*

F. 'S iad na reusain a tha ceangailte ris a' cheathramh àithne, gu bheil Dia a' ceadachadh dhuinn sè làithean do'n t-seachduin air son ar gnothuichean féin, gu bheil e 'g agradh còir àraid air an t-seachd-

amh là, gu d'thug e féin duinn eisempleir, agus gu do bheannaich e là na Sàbaid.

63. C. *Ciod i a' chùigeadh àithne?*

F. 'Si a' chùigeadh àithne, "Tabhair onoir do d' athair, agus do d'mhàthair; a chum gu 'm bi do làithean buan air an fhearann a tha 'n Tighearna do Dhia a' toirt dhuit."

64. C. *Ciod a tha a' chùigeadh àithne ag iarruidh?*

F. Tha a' chùigeadh àithne ag iarruidh an t-urram a ghleidheadh, agus an dleasdanas a choimhlionadh, a bhuineas do gach neach anns gach inbhe agus dàimh sam bi iad, ma 's ann an inbhe àird, no'n inbhe iosail, no 'n coimeas inbhe.

65. C. *Ciod a tha a' chùigeadh àithne a' toirmeasg?*

F. Tha a' chùigeadh àithne a' toirmeasg ni sam bith a dhearmad no a dheanamh an aghaidh an urraim agus an dleasdanais a bhuineas do gach neach, a réir an inbhe agus an dàimh fa leth.

66. C. *Ciod an reusan a tha ceangailte ris a' chùigeadh àithne?*

F. 'Se 'n reusan a tha ceangailte ris a' chùigeadh àithne, gealladh air saoghal fada agus soirbheachadh, (a réir mar a fhreagras sin do ghlòir Dhé, is do'n leas féin,) do uile luchd-coimhid na h-àithne so.

67. C. *Ciod i 'n t-seathadh àithne?*

F. 'Si 'n t-seathadh àithne, "Na dean mortadh."

68. C. *Ciod a tha 'n t-seathadh àithne ag iarruidh?*

F. Tha 'n t-seathadh àithne ag iarruidh gach uile dhìchioll laghail chum ar beatha féin is beatha dhaoine eile a choimhead.

69. C. *Ciod a tha 'n t-seathadh àithne a' toirmeasg ?*

F. Tha 'n t-seathadh àithne a' toirmeasg ar beatha féin, no beatha ar coimhearsnaich a thoirt air falbh gu h-eucorach, no ni sam bith a chuidicheas gu sin a dheanamh.

70. C. *Ciod i 'n t-seachdamh àithne ?*

F. 'Si 'n t-seachdamh àithne, "Na dean adhaltranas."

71. C. *Ciod a tha 'n t-seachdamh àithne ag iarruidh ?*

F. Tha 'n t-seachdamh àithne ag iarruidh ar geamnuidheachd féin is geamnuidheachd ar coimhearsnaich a choimhead, ann an cridhe, an cainnt agus am beusaibh.

72. C. *Ciod a tha 'n t-seachdamh àithne a' toirmeasg ?*

F. Tha 'n t-seachdamh àithne a toirmeasg gach uile smuain, bhriathar agus ghniomh neo-gheamnuidh.

73. C. *Ciod i an t-ochdamh àithne ?*

F. 'Si 'n t-ochdamh àithne, "Na dean gaduidheachd."

74. C. *Ciod a tha 'n t-ochdamh àithne a iarruidh ?*

F. Tha 'n t-ochdamh àithne ag iarruidh gach meadhon laghail a ghnàthachadh chum maoin agus saoibhreas fhaotainn is a mheudachadh dhuinn féin, agus do dhaoin' eile.

75. C. *Ciod a tha 'n t-ochdamh àithne a' toirmeasg ?*

F. Tha 'n t-ochdamh àithne a' toirmeasg gach ni

a bhacas ar maoin agus saoibhreas féin, no maoin agus saoibhreas ar coimhearsnaich gu h-eucorach.

76. C. *Ciod i an naothadh àithne?*

F. 'Si an naothadh àithne, "Na tabhair fianuis bhreige an aghaidh do choimhearsnaich."

77. C. *Ciod a tha an naothadh àithne ag iarruidh?*

F. Tha'n naothadh àithne ag iarruidh an fhìrinn a choimhead eadar duin' is duine, agus ar deadh ainm féin is deadh ainm ar coimhearsnaich a sheasamh, gu sònraichte ann am fianuis a thabhairt.

78. C. *Ciod a tha 'n naothadh àithne a' toirmeasg?*

F. Tha 'n naothadh àithne a' toirmeasg gach ni a bhios cronail do'n fhìrinn, no a ni coire d' ar deadh ainm féin, no do dheadh ainm ar coimhearsnaich.

79. C. *Ciod i 'n deicheamh àithne?*

F. 'Si 'n deicheamh àithne, "Na sanntaich tigh do choimhearsnaich, na sanntaich bean do choimhearsnaich, no 'òglach no 'bhan-oglach, no 'dhamh, no 'asal, no aon ni a's le do choimhearsnach."

80. C. *Ciod a tha 'n deicheamh àithne ag iarruidh?*

F. Tha 'n deicheamh àithne ag iarruidh bhi lànthoilichte le'r staid féin, agus rùn ceart agus seirceil a bhi againn 'nar cridhe do'r coimhearsnach is do gach ni a bhuineas da.

81. C. *Ciod a tha'n deicheamh àithne a' toirmeasg?*

F. Tha'n deicheamh àithne a' toirmeasg gach uile thalach air ar staid féin, farmad agus doilghios air son maith ar coimhearsnaich, agus gach togradh is rùn eu-cneasda do ni sam bith a ta aige.

82. C. *Am bheil neach sam bith comasach ai àitheanta Dhé a choimhead gu foirfe?*

F. O leagadh ar ceud sinnseara, cha'n 'eil neacl sam bith, nach 'eil ach 'na dhuine a mhàin, comasacl air àitheanta Dhé a choimhead gu foirfe sa' bheath so, ach tha na h-uile gach là 'gam briseadh ann a smuain, ann am briathar, is ann an gnìomh.

83. C. *Am bheil gach uile bhriseadh an lagha coimeas ann an uamhrachd?*

F. Tha cuid do pheacaibh annta féin, agus l iomadh gnè antromachaidh, ni's uamhara na chéil am fianuis Dé.

84. C. *Ciod a tha gach aon pheacadh a' toilltinn*

F. Tha gach aon pheacadh a' toilltinn feirge agu mallachaidh Dhé araon anns a' bheatha so, agus ann a' bheatha a ta ri teachd.

85. C. *Ciod a tha Dia ag iarruidh uainne chum as gu feud sinn dol as o fheirg agus o mhallachadh-san a thoill sinn le'r peacaibh?*

F. Chum dol as o fheirg agus o mhallachadh Dh a thoill sinn le'r peacaibh, tha Dia ag iarruidh uain creidimh an Iosa Criosd, aithricheas chum beatha maille ri gnàthachadh dìchiollach gach meadhoin o' leth muigh leis am bheil Criosd a' pàirteachadh ruin shochairean na saorsa.

86. C. *Ciod e creidimh ann an Iosa Criosd?*

F. Creidimh ann an Iosa Criosd, is gràs slàinteil e, leis am bheil sinn a' gabhail ris, agus ag earbsadh as 'na aonar air son slàinte, mar a ta e air a thairgseadh dhuinn anns an t-soisgeul.

87. C. *Ciod e aithreachas chum beatha ?*

F. Aithreachas chum beatha, is gràs slàinteil e, leis am bheil peacach (air dha mothachadh ceart a ghabhail d'a pheacadh, agus do thròcair Dhé ann an Criosd) le doilghios agus fuath d' a pheacadh, a' pilleadh uaith gu Dia, le làn rùn agus dichioll air nuadh ùmhlachd a thoirt da.

88. C. *Ciod na meadhona o'n leth muigh leis am bheil Criosd a' pàirteachadh ruinn shochairean na saorsa ?*

F. 'Siad na meadhona o'n leth muigh leis am bheil Criosd a' pàirteachadh ruinn shochairean na saorsa, òrduighean féin, gu h-àraid am focal, na sàcramainte, agus urnuigh; a ta uile air an deanamh éifeachdach chum slàinte do na daoinibh taghta.

89. C. *Cionnus a tha 'm focal air a dheanamh éifeachdach chum slàinte ?*

F. Tha Spiorad Dhé a' deanamh leughaidh an fhocail, ach gu h-àraid a shearmonachaidh, 'na mheadhon éifeachdach chum peacaich a thoirt gu mothachadh is gu iompachadh, agus gu 'n togail suas ann an naomhachd is an comh-fhurtachd, tre chreidimh, chum slàinte.

90. C. *Cionnus is còir am focal a leughadh agus éisdeachd, chum 's gu bi e èifeachdach chum slàinte?*

F. A chum 's gu bi am focal èifeachdach chum slàinte, is feumail duinn aire a thoirt da le dùrachd, ullachadh agus urnuigh, a ghabhail thugainn le creidimh agus gràdh, a thasgaidh 'nar cridheachaibh, agus a chur an gniomh 'nar caithe-beatha.

91. C. *Cionnus a tha na sacramainte air an dea amh 'nam meadhonaibh èifeachdach chum slàinte*

F. Tha na sàcramainte air an deanamh 'na meadhonaibh èifeachdach chum slàinte, cha 'n ann bhrìgh sam bith annta féin, no san ti a fhritheile iad, ach tre bheannachadh Chriosd a mhàin, ag oibreachadh a Spioraid annta-san a ghabhas iad creidimh.

92. C. *Ciod e Sacramaint?*

F. Ordugh naomh a chuireadh air choir le Crios anns am bheil Criosd agus sòchairean a' chùmhnaint nuaidh, air an samhlachadh, air an daingneachad agus air an cur ris na creidmhich, le comharaib faicsinneach.

93. C. *Ciod iad sàcramainte an Tiomnaid Nuaidh?*

F. 'S iad sàcramainte an Tiomnaidh Nuaid Baisteadh agus Suipeir an Tighearna.

94. C. *Ciod e 'm baisteadh?*

F. Is sàcramaint e, anns am bheil ionnlaid l h-uisge, ann an ainm an Athar, agus a' Mhic, agus a Spioraid Naoimh, a' ciallachadh, agus a' daingneachad gu bheil sinn air ar suidheachadh ann an Criosd, agu 'nar luchd co'-pairt do shochairibh cùmhnainte na gràs, agus gu bheil sinn fuidh ghealladh do'n Tigh earna gu bi sinn leis-san.

95. C. *Co d'an còir am baisteadh a fhrithealadh?*

F. Cha chòir am baisteadh a fhrithealadh d neach air bith a tha 'n taobh a muigh do 'n eaglai fhaicsinnich, gus an aidich e a chreidimh ann a Criosd, agus ùmhlachd dha; ach is còir naoidhean

na muinntir a ta 'nam buill do'n eaglais fhaicsinnich a bhaisteadh.

96. C. *Ciod i Suipeir an Tighearna ?*

F. Is sàcramaint i, anns am bheil bàs Chriosd air fhoillseachadh, le aran agus fion a thabhairt agus a ghabhail a réir orduigh féin ; agus tha iadsan a ghabhas so gu h-iomchuidh, air an deanamh (cha'n ann air mhodh feòlmhor, ach tre chreidmh) 'nan luchd co'-pairt d'a chorp agus d'a fhuilsan, le uile shochairibh, chum am beathachaidh spioradail, agus am fàs ann an gràs.

97. C. *Ciod is feumail a dheanamh chum Suipeir an Tighearn a ghabhail gu h-iomchuidh ?*

F. Is feumail dhoibhsan leis am b'àill Suipeir an Tighearn a ghabhail gu h-iomchuidh, iad féin a cheasnachadh do thaobh an eòlais chum corp an Tighearna aithneachadh, do thaobh an creidimh, chum beathachadh air-san, do thaobh an aithreachais, an gràidh, agus an nuadh-ùmhlachd ; air eagal, air teachd dhoibh gu neo-iomchuidh, gu'n ith agus gu'n òl iad breitheanas dhoibh féin.

98. C. *Ciod i urnuigh ?*

F. 'S i urnuigh bhi cur suas ar n-athchuinge ri Dia air son nithe do réir a thoile, ann an ainm Chriosd, ag aideachadh ar peacaidh, agus a' toirt buidheachais da air son a thiodhlacan.

99. C. *Ciod an riaghailt a thug Dia dhuinn g'ar seòladh ann an urnuigh a dheanamh ?*

F. Tha focal Dé gu léir 'gar seòladh ann an urnuigh

a dheanamh; ach is i an riaghailt shònraichte a shcòlas sinn, an urnuigh sin a theagaisg Criosd d'a dheisciobluibh, ri 'n goirear gu coitchionn "*Urnuigh an Tighearna.*"

100. C. *Ciod a tha roimh-ràdh Urnuigh an Tighearn a' teagasg dhuinn?*

F. Tha roimh-ràdh Urnuigh an Tighearna (eadhon "Ar n-Athair a ta air nèamh,") a' teagasg dhuinn teachd am fagus do Dhia leis gach uile urram naomh agus muinghinn, mar chloinn chum an Athar, a ta comasach agus toileach air cuideachadh leinn; agus gur còir dhuinn urnuigh a dheanamh maille ri daoine eile, agus air an son.

101. C. *Ciod a tha sinn a' guidheadh anns a cheud iarrtus?*

F. Sa' cheud iarrtus (eadhon, "Gu naomhaichear d' ainm,") tha sinn a' guidheadh, Gu ma toil le Dia sinne agus daoine eile a dheanamh comasach air e féin a ghlòrachadh anns gach aon ni leis am bheil e 'ga fhoillseachadh féin; agus gu'n stiùradh e na h-uile nithe chum a ghlòire féin.

102. C. *Ciod a tha sinn a' guidheadh anns an dara iarrtus?*

F. San dara iarrtus (eadhon, "Gu Tigeadh do rìoghachd,") tha sinn a' guidheadh, Gu biodh rìoghachd Shatain air a sgrios, agus rìoghachd nan gràs air a meudachadh, gu bi sinn féin is daoine eile air ar toirt d'a h-ionnsuidh agus air ar coimhead innte; agus gu biodh rìoghachd na glòire air a luathachadh.

103. C. *Ciod a tha sinn a' guidheadh anns an treas iarrtus?*

F. San treas iarrtus (eadhon, "Gu deanar do thoil air thalamh mar a nìthear air nèamh,") tha sinn a' guidheadh, Gu deanadh Dia sinn comasach agus deònach le a ghràs, gu eòlas a ghabhail air a thoil, agus a bhi freagarach is ùmhal di anns gach aon ni, mar a ta na h-aingil air nèamh.

104. C. *Ciod a tha sinn a' guidheadh anns a' cheathramh iarrtus?*

F. Sa' cheathramh iarrtus (eadhon, "Tabhair dhuinn an diugh ar n-aran lathail,") tha sinn a' guidheadh, Gu faigheamaid, do shaor thoirbheartas Dé, cuibhrionn chuimseach do nithibh maithe na beatha so, is gu mealamaid a bheannachadh leo.

105. C. *Ciod a tha sinn a' guidheadh anns a' chùigeadh iarrtus?*

F. Sa' chùigeadh iarrtus (eadhon, "Agus maith dhuinn ar fiachan, mar a mhaitheamaid d'ar luchd-fiachaibh,") tha sinn a' guidheadh, Gu maitheadh Dia dhuinn gu saor ar n-uile pheacaidh, air sgàth Chriosd; agus is mò ar misneach so iarruidh, gu bheil sinn air ar neartachadh, trìd a ghràis, gu maitheanas a thoirt o'r cridhe do dhaoinibh eile.

106. C. *Ciod a tha sinn a' guidheadh anns an t-seathadh iarrtus?*

F. San t-seathadh iarrtus (eadhon, "Agus na leig sinn am buaireadh, ach saor sinn o olc,") tha sinn a' guidheadh, Dia 'gar gleidheadh o bhi air ar buaireadh chum peacaidh, no ar cumail suas agus ar saoradh 'nuair a bhuairear sinn.

107. C. *Ciod a tha co-dhunadh Urnuigh an Tigh earn a' teagasg dhuinn ?*

F. Tha co-dhùnadh Urnuigh an Tighearna (eadhon, "Oir is leatsa an rìoghachd, agus an cumhachd, agus a' ghlòir gu sìorruidh, Amen,") a teagasg duinn misneach ann an urnuigh a ghabhail o Dhia a mhàin, agus ann ar n-urnuigh esan a mholadh le rìoghachd, cumhachd, is glòir a thabhairt da. Agus mar dhearbh air ar miann, agus ar làn earbsadh ri éisdeachd fhaghail, tha sinn ag ràdh *Amen.*

A' CHRIOCH.